Machine Translated by Google

Theorematis Thaumaturgia de Metaphysicae

The Metaphysics of Thaumaturgic Theory

eremita arcanum

Machine Translated by Google

teorem

Metafiziğn Thaumaturjisi

Thaumaturgic Teorisinin Metafiziğ

Mü nzevi Gizem

Machine Translated by Google

Telif hakkı © 2021 Cloistered Foundry Press, tüm hakları saklı dır.

İlk baskı

İlk Baskı (elektronik)

Amici Bergingos
Fraters (Lyon'lu Bergingos
Bros. Dostları) Tarafı ndan
Yayı nlanmı ştı r, Cloistered Foundry Press Künyesi

Münzevi Arcanum, 1961-
Metafiziğn Metafiziğ: Metafiziğn Metafiziğ
Thaumaturgic Teorisi / Yazan Arcanum, Hermit
/ Münzevi Gizem
p. santimetre.
Bibliyografik referanslar, sözlük ve dizin içerir

1. Büyü. 2. Okültizm.
I. Arcanum, Hermit, 1961- . II. III Başlık.
BF1611 .A73 133.43'01—dc20

Machine Translated by Google

Hayatı mı n aşkı nı ve yörü ngemin merkezini DD'ye.

-ve

Sonradan gelecek olan iç in, böylece zamanı n ve kü relerin ötesine geç ebilsinler .

Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

İçindekiler

Giriş Metafiziğin

Metafiziğ Sorun Nedensiz Metafizik
Nesnelliğe Karşı Gerçeklik Bir

Çözüme Doğru Mevcut Modeller

Teori Ruhun Özgür İrade Deneyimi

Alanı Ruhtan Maddeye Simya
Teorisi Animizm Göstergebilimi

Animizm İşaretler Kendilerini
Türetme Güç Frekans ve Yoğunluk

Boyutluluk M-Uzay Yapıları

Schrödinger boksu Applications A

Theory of Sigils A Theory of Sacrifice

Machine Translated by Google

Metaforik Kodlama
Amaç Bağamı
Geçici Sorunlar
Vizyoner Teknikler
Büyüleyici Madde
Ruh Etkileşimleri
Ruh Meselesi
Yeraltı Bağantı ları
Eklenti
Öçüm
miktar tayini
modelleme
diyagram oluşturma
Çözüm
Referanslar

Machine Translated by Google

Rakamlar

Şekil 1 Jung-Pauli Diyagramı
Şekil 2 Daha iyi bir diyagram
Şekil 3 Nedensel-nedensel üçgen Şekil
4 Çözgü ve Atkı Şekil 5 Nesnellik Şekil
6 Paylaşılan ve Sentezlenmiş Nesnellik
Şekil 7 basitleştirilmiş Karar Alanı Denklemi
Şekil 8 Atalet bileşeni 'I' Şekil 9 Thaumaturgic
Aksiyon Figürü 10 İşaretler Figür 11
Göstergebilimsel Süreç Figür 12 Güç formülü
Figür 13 İrade ifadesi olarak karar formülü
Figür 14 Thaumatics formülü Figür 15 TM
Dalgası na Karşı EM Dalgası Figür 16 Vektör
olarak Arzu Şekil 17 M-Uzayda niyet vektörleri Şekil 18
Duygu Karmaşık Şekil 19 Dei ve Servi yapısı Şekil 20
K-Alanı Yapısı Şekil 21 Deus Yapısı Şekil 22 Orion
Glifi Şekil 23 Orion'un Yıldız Takımyıldızı Şekil
24 İlk Bağlık Denklemi Şekil 25 Güç Olarak İfade
Edilmiştir Şekil 26 Son Bağlık Denklemi Şekil 27
Canlandırmaya Yönelik Projeksiyon Şekil 28 Standart
Sapma Formülü Şekil 29 Standarttan Sapma Okuması
Şekil 30 Sahip Olma Düzeyi Tablosu Şekil 31 Thaumatics
formülü Şekil 32 Comp Arzu Edenleri

Machine Translated by Google

Şekil 33 Thaumatic formülünün simyasal formu
Şekil 34 Taumatik üçgen
Şekil 35 Amaç ekleme
Şekil 36 Ayrık ayrılmamış Niyet
Şekil 37 Taştaki Kılıç 1
Şekil 38 Taştaki Kılıç 2
Şekil 39 Taşa Saplanan Kılıç 3

Machine Translated by Google

Giriş

"Derin faaliyetler (bulutlar ve gök gürültüsü) Zor Başlangıçlar için koşulları oluşturur."
—I Ching-3, çeviren R. L Wing.

Özellikle Grimoire geleneğinden alınan mevcut Batı büyü pratiği, kapsamlı faydacı formüller, büyüler ve açık "deneyler" için adım adım talimatlar içeren kapsamlı listelerle teorik olmaktan çok pratik olana odaklanır. Eksik görünen şey, bu operasyonların arkasında neyin yattığını açıklamak için açık ve uygulanabilir bir teorik yapıdır. Yine de, belki de, aslında eksik değildir, bilim ile onun reddedilmiş ana disiplini olan haumaturji arasındaki ideolojik kartezyen ayrımla uygulayıcının daha geniş dünyasından kopmuştur.

Bilim tarihini inceleyen herkes, büyücülüğün bilimin babası olduğunu kabul etmelidir, çünkü kimyager açıkça simyacıdan türemiştir, astronom ise astrologun varisidir. Bilim ve büyücülük arasındaki ayrım, bilimin hem mekanik hem de eşzamanlı fenomenleri tanımlayabilecek teorik bir yapı geliştirememesinden kaynaklandı.
Bu başarısızlık nedeniyle, büyücülük uyumlu bir teorik çerçeve olmadan pratik bir şekilde devam ederken, bilimin açıklayamadığı şey, modern bilimsel deneylerde ortaya çıktığında bile görmezden gelinmiştir.

Carl Jung'un çırağı Marie-Louise von Franz, simyanın kökenlerine ilişkin açıklamasında, Mısır'ın sihiro-kimyasal sanat anlayışını ağırlıklı olarak pratik uygulamaya odaklanırken, Yunan yaklaşımı tamamen teorikti, böylece ikisi bir araya geldiğinde "çok verimli bir evlilikte" simya ürettiler (1 s. 2). Büyü olgusunu deneyimlendiği şekliyle betimlerken modern bilimin laboratuvar kanıtlarıyla uyumlu bir kuramsal yapı bulsaydık, o zaman büyücülük anlayışımızı ilerletmek için bilimin araçlarını kullanabilirdik. Bu simyasal evlilik, verimli bir eşzamanlı fenomen bilimi ve yeni bir büyüsel teknoloji üretebilir.

Bu tez, yazarının, John H. Conway ve Simon B. Kochen Güçlü Özgür İrade Teoremi (2) adını verdi.[1] Bu kanıt varken

Machine Translated by Google

Bu yazar onu bir kez keşfettiğinde, bu teoremin tamamen farklı bir gerçeklik görüşünün anahtarını içerdiğine dair çok az şüphe vardı. İnsan düşüncesinin bilimsel ve mistik tarafları arasındaki, psişik ve thaumaturgic (veya majikal) uygulama araştırmalarına büyük ölçüde müdahale eden kartezyen ayrımı muhtemelen iyileştirebilecek bir görüş.

Bu teoremin anlamını ve içerimlerini daha sonraki bölümlerde keşfedeceğiz, ancak Conway ve Kochen teoreminin ima ettiği bakış açısındaki böyle bir değşikliğin potansiyel etkisini anlamak için, bilim camiasının kendisini bir şeyi değştirmek zorunda bulduğu bir zamana bakabiliriz. materyalist bakış açısının bir parçası dır. 20. yüzyılın deneysel fizikçileri Albert A. Michelson ve Edward W. Morley ortaya çıkmadan önce, bilim camiasının olduğunu varsaydığı, yakalanması zor "ışıltılı eteri" tanımlama girişiminde bir deney gerçekleştirdiler. Hiçbir şey bulamamalarına şaşırdılar, bilimsel topluluk kendini bir ikilem içinde buldu. Tüm beklentileri yanlıştı. 1905 yılına kadar, yani 1887'deki ilk deneyden neredeyse 18 yıl sonra, ünlü teorik fizikçi Albert Einstein, Michelson/Morley deneyinin, ışık hızının tüm karelerde sabit olduğu şeklindeki sonuçlarını resmileştiren özel görelilik kuramını formüle etti. referans ve ışık saçan bir esire gerek yoktu.

Bugün bilim camiasında özgür iradeyle ilgili geçerli varsayımlar, eğer var olmasına izin verilirse, özellikle insan beyninin mekanik-kimyasal mekanizmasından kendiliğinden ortaya çıkması gerektiğidir.
Mevcut varsayımlar, gerçekte nasıl davranırlarsa davransınlar hayvanların özgür iradeye sahip olmalarına izin vermemektedir. Ancak, "Güçlü Özgür İrade Teoremi"nin sonuçları bu fikri alt üst eder. Kuantum etkileşimleri herhangi bir düzeyde özgür iradeyi ifade ediyorsa, o zaman özgür irade, şu anda kuantum fiziğinde gözlemlenen düzeyde veya altında olmalıdır. Özünde özgür irade, insanlığın özel bir özelliği olmaktan çok, aslında gerçekliğin temel bir özelliğidir. Bu, özel görelilik için gerekli olan kadar devrimci bir fikirdir. Her şeyi değştirir. Oyuncu olmayan bir evrende insanların özel aktörler olma gerekliliğini ortadan kaldırır. Gerçekliğe bakışımızı basitleştirir ve herhangi bir bilim adamının yapacağı gibi

size en basit çözümün en iyisi olduğunu söylüyor.[2]

Özel görelilik teoremi, Einstein'ın Michelson-Morley deneyinin sonuçlarını kabul etmesinin bir sonucu olduğu için, bu risale de Einstein'ın bir sonucudur.

Machine Translated by Google

güçlü özgür irade teoreminin içerimlerini kabul etmek Bununla birlikte,[3] tamamen bu kanıtla bağlı değildir, ancak fikir, belgelenmiş deneyime uygulanabilir ifadeler haline geldikçe, tamamen doğru değilse bile, en azından kendini kanıtlamıştır. , genellikle doğrudur. Bir harita asla bir bölgeyi tam olarak tanımlayamayacağı gibi, bir teorik çerçeve de hiçbir zaman gerçekliği tam olarak tanımlayamaz, ancak onu faydalı kılacak kadar yaklaşabiliriz. Bununla birlikte, bu incelemede açıklanan çerçeve, belgelendiği gibi, eşzamanlı fenomeni açıklamaya, basit bir kaza sonucu makul olarak beklenebilecek olandan çok daha yakındır.

Bu inceleme, güçlü özgür irade teoreminin sonuçlarına ve bunun hem laboratuvarın içinde hem de dışında eşzamanlı, psişik ve büyüsel fenomenlerin tarihsel deneyimine nasıl uygulandığına ilişkin süregelen araştırmanın sonuçlarıdır. Bu bağlamda, bu metinde sadece özgür iradenin gerçekliği destekleyen bir alan olarak nasıl işlediğini değil, aynı zamanda insan ve diğer psişik yapıların bu alanla nasıl etkileşime girdiğini ve bunun gerçekliğin düzeninde nedensel olmayan değişim deneyimlerini nasıl ürettiğini keşfedeceğiz. Bu anlayışla, geleneksel ve modern uygulamaları, altta yatan süreçleri anlamak için inceleyebilir ve bu bilgiyle, bu uygulamaların etkinliğinin nasıl geliştirileceğine dair teoriler geliştirebiliriz.

Ancak, bu çalışma bir uyarı olmadan gelmiyor. Mevcut en iyi bilimden türetilmiş olsa da, okuyucu hiçbir zaman bunun bilimsel bir inceleme olduğu veya bilim camiasının onu bilim olarak kabul edebileceği yanılsamasına kapılmamalıdır. Bu metnin sunduğu şey felsefedir, "

eski düzen," bazen[4] büyücülükteki uygulamasına yönelik bir gözle metafizik olarak anılır. Bu inceleme bir büyü kitabıdır, ancak geleneksel tarzda değildir. Modern olanlar da dahil olmak üzere çoğu grimoire, yemek kitapları yla aynı soruna sahiptir - yemek tarifleri kitaplarına dönüşme eğilimindedirler. Bununla ilgili sorun şu ki, birine bir tarif öğretirseniz, ona yalnızca bir tarif öğretmiş olursunuz, ancak bir tarifin neden ve nasıl çalıştığını açıklarsanız, onlara kendi tariflerini nasıl yapacaklarını öğretmiş olursunuz.

Yani, bu bir dilbilgisi kitabı ya da yemek tariflerinden oluşan bir yemek kitabı değil, mevcut literatürün praksis ağırlıklı görüşünü tamamlamak ve yeniden dengelemek için saf teoriden oluşan bir grimoire. Teori üzerine bir inceleme olarak, bir büyü teorisinden ziyade bir "büyü teorisi" sunar. Tanınmış ve saygı duyulan bir İngiliz sihirbaz ve yazar olan Ramsey Dukes, büyü teorilerini "'kanıt' yerine ... 'deneyimine sahip olduğumuz" ve "bunun yerine" bir teori olarak tanımlar.

Machine Translated by Google

'bilgisi'... için bir 'duygumuz' var" (3 s. 92). Ek olarak, büyü teorisini bilim tarafından çürütülmesinin konu dışı olduğu bir teori olarak görüyor. "Dört Element" teorisi gibi bu tür teoriler, doğası gereği semiyotiktir ve metaforik düşünce yoluyla doğrudan pratik kullanım için tasarlanmıştır. Öte yandan bir sihir teorisi, daha iyi sihir teorileri inşa edebilmek için sihir teorilerinin nasıl ve neden çalıştığını anlaşılmasını sağlama misyonuna sahiptir.

Bu sihirbazlık kitabındaki malzeme kimsenin inancını gerektirmez. Bu yeni bir din değildir ve herhangi bir eskiyi (ya da Yüce Eskileri) alt üst etmez. Metafizik, okuyucunun ilkelerini kabul edip etmemesine bakılmaksızın çalışır ve evren bizim neye inandığımızı umursamadığına göre, neden olmasın ki? okuyucu, diğer insanların neye inandığını önemser.[5] Güçlü özgür irade teoreminin kullanımı teorik olarak geleceğin biliminin saldırısı için zayıf bir noktadır, ancak matematiksel kanıt hakemli dergilerde yayınlandı ve uluslararası eleştirel incelemeden sağçıktı, bu nedenle herhangi bir bilim teorisi kadar sağlam.

Umarım, bu büyü teorisinin gelişimi, simyayı üreten Yunan ve Mısır dünya görüşlerinin birleşimi kadar verimli bir çaba olacaktır. Ancak küçük bir ihtimal de olsa pratiğe aktarılırsa burada damıtılan bilgiler okuyucu için tehlike oluşturabilir. Metin, pratik uygulama için herhangi bir açık formül sağlamadığından tehlike hafiftir. Temel tekniklerin başlaması için bile okuyucunun başka bir yere gitmesi gerekecek. Metnin tüm amacı, uygulamayı daha etkili hale getirmek için teorik bir çerçeve oluşturmaktır ve ardından, eğer başarılı olursa, halihazırda kanayan kenarda çalışan biri kendini kolayca uçurumdan bulabilir.

Burada yapılan iş, unutulmuş ya da görmezden gelinen gerçeklik anlayışlarının bir korelasyonudur ve etkili HP Lovecraft'ın uyardığı gibi, "... bence dünyadaki en merhametli şey, insan zihninin tüm içeriğini ilişkilendirme konusundaki yetersizliğidir. Sonsuzluğun kara denizlerinin ortasında sakin bir cehalet adasında yaşıyoruz ve bu uzaklara yolculuk etmemiz anlamına gelmiyordu" (4 s. 1). Bununla birlikte, yazar gibi bir okuyucu , "uzaklara yolculuk" konusundaki herhangi bir kısıtlamadan rahatsız olursa , teoriyi genişletmekten ve önerilen araçları kullanmaktan çekinmemelidir, ancak herhangi bir yüksek voltaj çalışmasına başlamadan önce kişi kendini uygun şekilde toprakladığından emin olmalıdır.

Ek olarak, bu metne sürüklenen çok çeşitli kaynaklar için hiçbir mazeret yoktur, bazıları yolda tekmeler ve çığlıklar atar. olarak

Machine Translated by Google

ekonomist WB Arthur, The Nature of Technology adlı kitabında yeni teknolojilerin kökeni hakkında "buluşun yaratıcı kalbinde kendine mal etme yatmaktadır" (5 s. 115) der ve büyüsel uygulama her zaman bir teknoloji biçimi olsa da, bu tez modern araçları ve gerçeklik anlayışlarını kullanarak psişik, eşzamanlı ve büyüsel fenomenlere yeni bir bakış açısı ve bunlarla çalışmanın yeni bir yolunu, yeni bir alan yaratma girişimi .

Bu nedenle, bu çalışmada meleklerin veya şeytanların listeleri veya herhangi bir özel işaret veya beş köşeli yıldız örneği olmayacaktır. Bunun yerine, yeni bir teknolojik alanın temeli olarak, hem ilk prensiplerden yola çıkılarak hem de çeşitli kaynaklardan bir araya getirilen teorik bir çerçevenin tartışması yer içerir. Tüm metin referansları ve kaynakları bilimsel bir şekilde belgelenmiştir, böylece okuyucu kendi çalışmalarını ilerletmek için bu araştırmanın kökenlerini takip edebilir.

Hikâye, bilgeliği iletmenin en iyi yolu olduğundan ve herhangi bir kültürde karmaşık bir fikri iletmenin en hızlı yolu, o kültürün mitlerine atıfta bulunmak olduğundan, zaman zaman mevcut kültürel hikâye ve mite yapılan atıfların kullanılması için bir özür de yoktur. Bununla birlikte, okuyucuya bunun devam eden bir çalışma olduğuna dair bir uyarı var çünkü bu baskı, aslında bu büyü kitabının herhangi bir baskısı, mevcut anlayışın sadece bir anlık görüntüsü. Takiben Ölümsüz Mylakhrion örneğinde,[6] bu yazar gelecekteki çalışmalar için bir referans olarak kullanmak üzere mevcut anlayışları metin biçiminde damıtıştır. Bu yaşayan bir büyü kitabı, ölü bir metin değil. Daha sonraki baskılar, bunun içerdiğini çürütebilir veya fikirleri daha ayrıntılı olarak yeniden işleyebilir.

Ayrıca, bu inceleme uygulamaya atıfta bulunsa da, pratik çalışma için bir el kitabı değildir ve yazar şimdi olmadığı gibi ve hiç kimseyi eğitmek için gerekli nitelikleri almadığı için kimse inisiyeleri öğretmek için kullanmamalıdır. Bir uygulayıcı iken, bu yazarın kişisel pratiği eklektik ve eksantriktir ve birçok yönden hala acemi bir öğrencidir. Bu nedenle, bu metin okuyucuyu kişisel sonuçlarla sınırlamayacak ve sınırları satmaya veya localar kurmaya bahane oluşturmayacak ve her halükarda yazar, Marx gibi, birinin beğenmesine izin verecek bir locaya [7] üye olamaz. katılırlar.

Bu risalenin yazarının, tarihin şanına veya bir mirasın tesisine karşı ezici bir arzusu yoktur. Bununla birlikte, deneyimler fatihlerin yaptığı ilk şeylerden birinin fethedilenlerin kitaplıklarını yakmak olduğunu gösterdiğinden, zor kazanılmış bilginin kaybı konusunda bir endişe vardır. Barış zamanlarında da bilgi güvenli değildir, çünkü halk gerçeklere boyun eğme eğilimindedir.

Machine Translated by Google

kibirli dindarlık gayreti, kitapların şenlik ateşlerine yol açar. Bu nedenle [8]

nüshayı nasıl elde ederse etsin, "gizli tut; onu güvende tut" ve özellikle okuyucusu bu zehirli sanatın sihirbazlar, büyücüler ve cadılar arasında eski ve onurlu bir geleneksel uygulama olduğunu bilin.

Çarpma işleminin metnin hayatta kalmasını daha olası hale getirmesine rağmen, 12. yüzyıl Avrupa'sında çoksık olduğu gibi, domuzların önüne inci atmak hem metni hem de okuyucuyu gözden kaçırabilir. Ve değilse bile, bunu papaz Latincesi yerine günlük İtalyanca olarak söylemekti. Sonuç olarak, Eliphas Levi'nin bilgenin bilgisine ve gücüne ulaşmak için olmazsa olmaz dört gereksinimini aklında tutun: "çalışarak aydınlatılan bir zeka, hiçbir şeyin kontrol edemediği bir gözü peklik, kırılmayan bir irade ve hiçbir şeyin bozamayacağı ve hiçbir şeyin bozamayacağı bir basiret." sarhoş etmek BİLMEK, CESUR OLMAK, İSTEMEK, SUSMAK" (6).

Machine Translated by Google

Metafiziğin Metafiziği

"Diyelim ki onlara İngilizce yerine Satranç öğrettim. Her konuşma bir oyun olurdu. Muhalefet, zafer, yenilgi yoluyla ifade edilen her fikir. Sorunu görüyor musun? Sana verdiğim tek şey bir çekiç olsaydı..."
—Louise Banks (Amy Adams), Varış (2016). Denis Villeneuve, Eric Heisserer. Paramount Resim.

Alman filozof Heidegger, metafizik üzerine başyapıtının açılışında şu soruyla başladı: "Neden hiçlik yerine varlıklar var?" Bunu "tüm soruların ilki" (7 s. 1) olarak adlandırdı ve işinin büyük bir kısmını varlığın ve varoluşun anlamını geliştirmeye harcıyor. Heidegger'in metafiziğiyle ilgili sorun, onun çok "meta" olmaması dır. Neden Metafiziğ'ni "hiçbir şeyin" mümkün olmadığı veya daha iyisi neden fizik var olduğu ile açmıyor? Mesele şu ki, 'şeyler' neden var sorusuna cevap vermek aslında metafizik değildir.

Metafiziği tanımlayan "gerçeklik hakkında hangi sorular sorulabilir?" sorusudur. Metafizik soruyu sorgulamakla başlar.

Bir metafizik bir modeldir - kişinin dünyayı gördüğü temel bir aksiyom kümesidir. Evrene tüm olası açılardan aynı anda bakmak insani olarak imkansız olduğundan, kullanışlı bir bakış açısı oluşturmak bir metafiziğin işidir. Bununla birlikte, Einstein'ın Genel Görelilik kuramının açıkça ortaya koyduğu gibi, kişinin mutlak nesnel gözlemler yapabileceği tercih edilen bir bakış açısı yoktur. Bu, kullanılan herhangi bir modelin - herhangi bir metafiziğin mükemmel olamayacağı, yalnızca yardımcı olabileceği veya kafa karıştırabileceği ve çoğu durumda ikisini aynı anda yapacağı anlamına gelir. Bununla birlikte, kişi bir metafizik olmadan yapamaz ve eğer denerse, bilinçdışı, psişenin reddedilen içeriğinin tüm önyargılarıyla hangi metafiziğin kullanılacağını seçecektir.

Dil, metafizikten türemiştir, çünkü kişinin bir dilde kullanabileceği sözcükler ve tümceleri oluşturma biçimleri, kişinin ne söyleyebileceği ve nasıl düşünebileceği konusunda bir sınır çizer. Ancak, Sapir-Whorf'tan farklı olarak hipotezine göre, bir dilin kendisi aslında bu sınırları yaratmaz. [9] Bunun yerine, bu sınırları yaratan kültürün metafiziğidir ve bu metafiziği konuşanlar, günlük konuşmaları nda geliştirdikleri şekliyle bu metafiziği dilin yapısına kodlarlar. Bu varsayımlar kodlanmış

Machine Translated by Google

dil dilden önce gelir, ancak dil bu varsayımları sonraki nesillerde pekiştirir.

Günün metafiziği "Büyük Makine" veya "Büyük Saat"tir. Genel olarak bilim camiası tarafından modası geçmiş olarak görülse de, önceki nesiller onu bilim diline dönüştürdüğü için hala kullanılan modeldir. Modern bilim dili kullanıldığında, bir saatin dişlileri gibi belirli bir süreçler zincirinin var olduğu varsayımı arka plandadır ve buna göndermeler kaçınılmazdır. Bu, başka herhangi bir modeli kullanarak gerçeklik hakkında konuşmayı mümkün kılar, örneğin kendine referansla büyüyen bir orman veya güçlerin dengede akışı gibi, dilin yalnızca dişliler fikri olduğu için neredeyse imkansız. Fizikçiler dalgaların matematiğini kullandıklarında bile, bu dalga etkileşimlerini dişlilerin deterministik biçiminde yorumlamaya geri dönüyorlar.

Kişinin sahip olduğu metafizik, kişinin hangi soruları sorabileceğini belirler. Diğer tüm sorular ya akıl almaz ya da anlaşılmazdır. Bu nedenle bilim adamları yeni fenomenlerle karşılaştıklarında sordukları ilk soru "nasıl çalışıyor?" oluyor. Demek istedikleri "nasıl çalışıyor" değil, dişli dilinde nasıl çalışıyor. Olguyu bir saat mekanizması olarak modelleyemezlerse, onun hakkında konuşamazlar ve imkansız ya da daha kötüsü anlatılamaz hale gelir - sansürlenir.

Yunanistan'da, eski Geek evlerinin kalıntıları arasında kazı yapan arkeologlar, zaman zaman harabeler arasında taşlaşmış kemikler buldular. Bu kemikler dinozor kemikleriydi, ancak tarihin iddia ettiği gibi, eski Yunanlılar dinozorlar hakkında bilgi sahibi olamayacakları için, Yunan yerleşim katmanları arasında kemiklerin varlığı açıklanamaz bir fenomendi. Açıklanamayacakları için arkeologlar onları çöpyığına attı ve kağıtlarında onlardan hiç bahsetmedi. Sonunda, birileri bu atılmış fosilleri fark etti ve eski Yunanlıların dinozor kavramına sahip olmadıkları halde, etraflarındaki toprakta bulunan fosillerin farkında oldukları ve onları merak olarak toplama konusunda mükemmel bir kabiliyete sahip oldukları fark etti.

Eski Yunanlıların dinozorları içeren bir metafiziği olmasa da, sözlüklerinde devler ve ejderhalar vardı, ancak antik Yunan metafiziği, 21. yüzyıl biliminin metafiziğiyle karşılaştırılamaz. Arkeologlar yerdeki devlerin ve büyük kemiklerin mitolojik referanslarla geçiştirdiler, ancak bu referanslar ilk ortaya çıktığında mitolojiyle ilgili değildi.

Machine Translated by Google

kemikler eski Yunan evlerinde sergileniyordu. Bilim, antik ve modern metafizik arası nda geçiş yapamadı ğ için, arkeologlar eski belgeleri yanlı ş okudular ve sormuş olabilecekleri sorular cevapsı z kaldı .

Erken modern arkeologları n bilimsel dili, antik Yunanistan'daki dinozor fosili toplayı cı ları nı n varlı ğ nı açı klayacak kelimelere sahip değldi; Bir olguyu kavramsallaştı racak bir metafizik yoksa, o olgudan söz edilemez. Ren parapsikoloji merkezindeki ve Stanford Araştı rma Enstitüsündeki (SRI) araştı rmacı lar laboratuvarda psişik olayları gözlemleyip rapor ettiklerinde, sorulan ilk soru "nası l çalı şı yor" oldu. Cevabı bir vites kutusu şeklinde ifade edemeyen bilim topluluğu, fenomenin var olmadı ğ nı varsaydı . Bu nedenle, her zaman açı klanamayanı n var olmadı ğ na dair varsayı lan bir varsayı m vardı r.

Botanikçi ve yazar Monica Gagliano (8) laboratuvarda bir mimoza bitkisinin önceki deneyimleri hatı rlayabildiğni ve gelecekteki tepkilerini önceki olaylarla ilgili hafı zası nı n beklentisine uyacak şekilde değştirebildiğni gösterdiğnde, bilimsel topluluk başlangı çta araştı rması nı reddetti çünkü o açı klamadı . Bir bitkinin “nası l” hafı zası olabilir. Modern bilimin standart zihniyetinde hafı za, nöronları ve beyni içeren mekanik bir açı klama gerektirir. Bitki hafı zası için şu anda mekanik bir açı klama bulunmadı ğ ndan, bilim dünyası nı n geri kalanı na bitkilerin hatı rladı ğ kanı tlanmı ş gerçeğ ifade etmenin tatmin edici bir yolu yoktur. Açı klanamaz olduğu için topluluk, herhangi bir sonucun yanlı ş veya hatta sahte olduğunu varsayar ve ne kadar dikkatli bir şekilde belgelenirse belgelensin bu tür kanı tları ya görmezden gelmeli ya da aktif olarak hileli olarak kötüler

Yeni sorular sorulmak isteniyorsa, güncel dilde açı klanamayan olgular anlatı lmak isteniyorsa, o zaman yeni bir dile, yeni bir metafiziğe ihtiyaç vardı r. Bu kitap, taumaturjik teorinin metafiziğ ve bu metafizikten çı karı labilecek teoriler hakkı ndadı r. Sadece thaumaturgy'nin ne olduğunu açı klamakla kalmayı p, aynı zamanda onun hakkı nda nası l etkili bir şekilde teorileştirilebileceğni açı klayan metafizik bir model kurar. Bunu yapmak için, bizim ve gelecek nesillerin dünya hakkı nda farklı bir şekilde düşünmesini ve konuşması nı sağayacak yeni kelimeler ve yeni dil yapı ları yaratacağ z.

Machine Translated by Google

Bu bakış açısı değişikliği, yeni manzaraları ortaya çıkaracaktır. Geçmişte düşünülemez oldukları için daha önce gerçekleştirilemeyen olasılıklara kapı açacaktır. Daha önce var olmayan yeni sorular bulacağız ve daha önce var olması na izin veremediğimiz olguları keşfedip açıklayacağız. Bu yeni bakış açısından, yeni cevaplar ortaya çıkacak ve yeni bir keşif dünyası ortaya çıkacaktır. İmkansız artık imkansız olmayacak; düşünülemez, artık düşünülemez değil. Çünkü kelimelerle anlatılmayana söz vermiş olacağız.

Machine Translated by Google

Sorun

Seçkin ama yaşlı bir bilim adamı bir şeyin mümkün olduğunu söylediğinde neredeyse kesinlikle haklı dır. Bir şeyin imkansız olduğunu söylediğinde, muhtemelen yanılıyor.
—Arthur C. Clarke, Clarke'ın Birinci Yasası. "Kehanetin Tehlikeleri: Hayal Gücünün Başarısızlığı", Geleceğin Profilleri (1962).

İnsanlık, zihinsel olaylarla eşzamanlı olarak meydana gelen fiziksel fenomenlerle veya fiziksel gerçekliğin içeriğiyle, psişenin içeriğiyle doğrudan anlamlı bir ilişki içinde olan uzun bir karşılaşma geçmişine sahiptir.

Pek çok "seçkin ama yaşlı" bilim adamı [10] bunun imkansız olduğunu veya sadece bir tesadüf olduğunu söyleyecek olsa da, kayıtlı tarihin ezici deneysel ve deneysel kanıtları aksini gösteriyor. Bu tür olayları kaydeden kişilerin, deneyimlerinin raporunu süsleyebileceği doğrudur, çoğu kez karşılaştıkları olayları gerçeğe uygun ayrıntılarla anlattığı da doğrudur.

Ünlü psikanalist Carl Jung, hastalarla yaptığı terapötik çalışması nda, çok yoğun zihinsel durumlarda, bir hastanın zihnindeki ruhsal içeriğin, fiziksel bir olayla aynı zaman diliminde anlamlı bir şekilde tezahür edebileceğini fark etti. Jung, zihin ve madde eşzamanlılığı arasındaki bu tesadüfi dansa adını verdi ve bu terimi icat ettiğinde, bunu madde (veya madde-enerji) ortamından geçmeden hem fiziksel hem de psişik gerçekliği düzenleyen bir şey olan nedensel olmayan bir düzenleme ilkesi olarak tanımladı. . Bununla birlikte, Jung'un eşzamanlı fenomene ilişkin kamusal görüşü, özel görüşünden oldukça farklıydı.

Jung alenen eşzamanlılık hakkında ihtiyatlı bir şekilde konuşup sadece onun psişe ve madde arasındaki daha derin bir bağ ortaya çıkardığını ima ederken, Jung bu tür fenomenlerin bir terapi seansında meydana gelen tuhaf tesadüflerden çok daha büyük olduğunu özel olarak anlamaya başladı. Bu tür fenomenler, sanki sadece bir kazaymış gibi psiko-fiziksel tesadüflerle sınırlandırılamaz. Bunun yerine, Jung'un eşzamanlı fenomenleri, psikopraksik veya parapsikolojik fenomenler (telepati, psikokinezi, durugörü, önsezi) ve thaumaturgic fenomenler (sihir, thaumaturgy, büyücülük, büyücülük) dahil olmak üzere, tarihsel olarak deneyimlenen tüm nedensel olmayan fenomenlere bakmalıyız.

Machine Translated by Google

Bu tür fenomenlerin üçü de, neden-sonuç bağlantısı olmaksızın anlamlı bir ilişki içinde birlikte meydana gelen eşzamanlı psiko-fiziksel olaylar olarak ortaya çıkar. Hepsi, fiziksel bir bağlantıdan ziyade psişenin içeriğ tarafından yönetilen nedensel olmayan sıralamayı temsil eder. Araştırmacıların veya uygulayıcıların bu tür fenomenlere bakış açıları değişiklik gösterse de, sunulan fenomenlerin temel yapısı aynıdır. Psişenin bazı unsurları, bir tür dönüşüm yoluyla, herhangi bir olası fiziksel nedenin dışında fiziksel olarak görünür hale gelir ve açıklama olarak yalnızca nedensellik kalır.

Jung, zaman boyunca birçok kültürde tarihsel olarak farklı biçimlerde ortaya çıkan eşzamanlı nedensel fenomenlerin tanımlarını tanıdı. Jung'un nedensel olmayan sıralama tanımlarını bulduğu geleneklerden bazıları, Çin felsefesinin Tao'su (veya Dao'su), antik Yunanistan'ın ünlü doktoru Hipokrat'ın yazıları, MÖ3. yüzyılda filozof Theophrastus ve MÖ1. yüzyılda İskenderiyeli Philo'dur. Mısır. Jung'un çığır açan Synchronicity: An Acausal Connection kitabını yazarken, 13. yüzyıl Alman rahibi, ilahiyatçısı ve filozofu Albertus Magnus'tan alıntı yapıyor: aşırı duygusal durumun nesnel bir astrolojik yönü yansıttığını gözlemledi. Bu, tüm sihrin ve tüm doğaüstü olayların temelidir." (9 s. 210)

Albertus Magnus'un görüşünü bir hurafe biçimi olarak ele almaktan çok uzak olan Von Franz, eşzamanlılığın yeni bir fenomen olmadığını, tüm medeniyetlerdeki insanlar tarafından tanınan eski bir fenomen olduğunu savundu. Bu fenomenleri anlama sürecinde, Albertus Magnus'un söylediklerinin, laboratuvar ortamında bile, "aşırı duygusal durum" ve daha sonra "astrolojik yön" adı altında keşfedeceğimiz "astrolojik yön" etkisine kadar kanıtlanabilir şekilde doğru olduğunu bulacağız. niteliksel zaman. Jung, nitel zamanı zorlayıcı bir şekilde gerçek buldu ve hatta terapötik çalışmasının dışında astrolojik yönlerin doğasını takip etti ve onun işleyişinin göklerle nedensel bir bağlantıdan değil, nedensel olmayan geçici bir psiko-fiziksel ilişkiden kaynaklandığını fark etti.

Jung, arkadaşı ve fizikçi Wolfgang Pauli'nin yardımıyla, eşzamanlı fenomenlerin gerçek olduğunu ve onların varlığının fizik ve doğa veya gerçeklik anlayışımızda gerçek bir meydan okuma sunduğunu fark ederek, eşzamanlılığın nedensel olmayan bir sıralama olarak nasıl olduğuna dair bir anlayış sentezlemeye çalıştı. prensibi işletilmektedir. Birlikte bir eksende nedensel ve nedensel olmayan sıralama ve madde-enerji ve uzay-zaman ile bir diyagram oluştu

Machine Translated by Google

diğer eksende. Ne yazık ki, kişi bu diyagramı ve Jung'un bu konudaki yazıları nı incelemek için biraz zaman harcarsa, hemen bunun hiçbir yere varmadığı sonucuna varır - sorunu daha fazla araştırmaya izin verecek şekilde gerçekten aydınlatmaz.

Jung ve Pauli eşzamanlılık bulmacası nı ve zihnin maddeyle ilişkisini çözmeye çalışmak için çok zaman harcarken, her ikisi de sonunda nedensiz sıralama fikrini nihai sonucuna kadar takip etmek için çok rahatsız edici buldular. Çünkü, tüm çabaları na rağmen, kafası yıldızlarda olan Pauli ve aklı psişede olan Jung, iki dünyayı bir araya getirmekte fazla uzağa gidemediler. Çoğu insan gibi Jung da nedensellik terimleriyle düşünmeyi imkansız değilse de zor bulmuştur ve kahvaltı dan önce düzenli olarak altı imkansız şeye inanan [11] okültistler bile nedenselliğin odaya girmesine izin vermeyi genellikle zor bulmuştur.

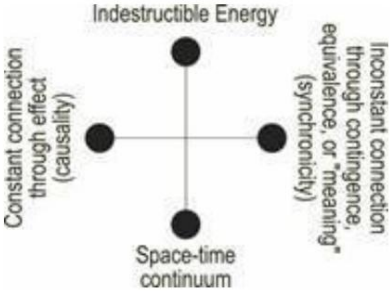
Indestructible Energy
Constant connection through effect (causality)
Inconstant connection through contingence, equivalence, or "meaning" (synchronicity)
Space-time continuum

Şekil 1 Jung-Pauli Şeması

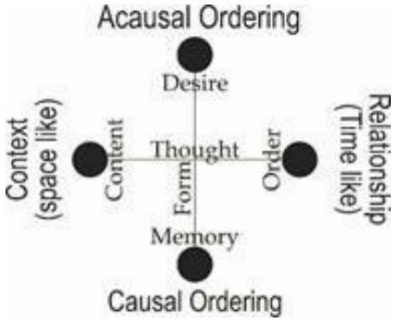

Şekil 2 Daha iyi bir diyagram

20 arası nda inci yüzyıl Yeni Düşünce okültistleri, nedenselliğin önceliğ açıkça, her ikisini de bilgilendiren Altıncı Hermetik İlkeden türemiştir. [12] modern bilim ve ezoterik [13] uygulama ve "Her Sebebin Etkisi vardır; her Sonucun kendi Nedeni vardır" (10 s. 38). Bu ifadenin temeli, birden fazla düzlem olduğu ve böylece nedeni yokmuş gibi görünen bir etkinin daha yüksek bir düzlemde olacağı dır. Bu açıklamaları n çoğunda uçak terimi belirsizdir, ancak genel olarak konuşursak, bir düzlem Bilim Kurgu hikayelerinde yaygın olarak kullanılan diğer boyutlara benzer. Gerçek kullanımda düzlemin anlamı, bazıları nın düzlemleri Kabala'nın sephirotuyla ve diğerlerinin erken Hindu öğretisinin çakrasıyla ilişkilendirdiğ geleneğe göre değşir.

Machine Translated by Google

Bu argümanla ilgili sorun, nedeni varlık zincirinde daha da yukarı ya itmek için sonsuz sayı da düzlem gerektirmesi veya bir "ilk neden" gerektirmesidir, bu da "ilk neden"in neden olduğu sorusunu gündeme getirir. süreci başlatın. Yeni Düşünce hareketinin kurucularından biri olan HP Blavatsky, yedi plan olduğunu öğretti, yani yedinci cennete ulaştıktan sonra nedensellik ne hale gelir? Açıkçası, birden çok düzlemin varsayılan varlığ, sonsuz bir nedenler ve sonuçlar zinciri sorununu çözmez.

Bir noktada, gözlem yeteneğmizin ötesinde bir varoluş düzeyinde olsa bile, kendiliğnden oluşumda her şeyin yoktan var olduğunu kabul etmek gerekir. Yaratılmamış bir şey yaratmalıdır, yoksa başka hiçbir şey var olamaz. Bu, tek tanrılı dinler ve hümanist deistler için iyi olsa da, olası geleceğ değşmez geçmişe zincirlediğ için büyücülük öğrencisi için pek tatmin edici değldir . Yine de deneyimler, bu boyun eğmez varlık zincirinin gerçekten geçerli olmadığnı gösteriyor, çünkü günlük hayatımızda düzenli olarak özgür iradenin neden olduğu kesintilerle karşılaşıyoruz.

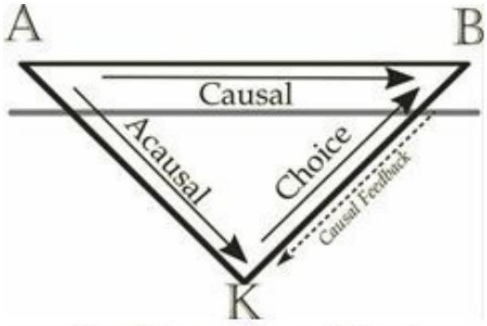

Figure 1 The causal-acausal triangle

Özgür irade seçimleri nedensel zinciri kırar ve dünyaya öngörülemezlik ve belirsizlik getirir. İnsanlar her zaman uyaranlara beklendiğ gibi tepki vermezler ve her zaman bir uyaranın harekete geçmesini beklemezler. Ek olarak, daha sonraki bir bölümdeki teorik tartışmanın göstereceğ gibi, özgür irade evrenin önemli bir parçası dır. Sanki insanlar gerçekliğn geri kalanından ayrı bir şeymiş gibi, onu basitçe insan faaliyetinin özel alanına havale edemeyiz. Evrenin kendisinde temelde öngörülemeyen bir şey var ve hem insanları hem de insan olmayanları kapsıyor.

Machine Translated by Google

Yine de nedenselliğ anlamak iç in nedenselliğe nası l uyduğunu dü şü nmeliyiz. Gerç ekliğ n temelinde yatan hü r iradeyle ve nedensellik zincirini sü rekli kı rarak, nedenselliğ n evrenin kaç ı nı lmaz bir parç ası olduğunu görmeliyiz. Bununla birlikte, nedensellik nedenselliğ n dü zenine mü dahale edebilirken, Jung'un nedenselliğ n kendine ait bir dü zeni olduğu önerisi bizi biraz rahatlatabilir. Bu sı ralamada nedensellik, maddi ifadesindeki nedensellikten farklı dı r .

Şekil 4 Ç özgü ve Atkı

Materyalistler, maddenin gerç ekliğ n tek temel maddesi olduğunu ve Einstein'ı n özel görelilik kuramı nı n bir nedenin yalnı zca ı şı k hı zı nı n sı nı rları iç indeki etkiyle sı nı rlı fiziksel etkileşimlerde meydana gelebileceğ kuralı na uyduğunu savunuyorlar. Materyalistlerin nedenselliğ n doğası hakkı ndaki varsayı mları na izin verirsek, madde hakkı ndaki varsayı mları na izin vermesek bile, o zaman ı şı k hı zı etkileşimleri aralı ğ nda maddi izlenebilir bir bağantı olmadan kendiliğ nden meydana gelen herhangi bir fiziksel olay nedensel olmamalı dı r.

Bu, maddi olarak makul bir neden olmaksı zı n bir etki olacaktı r. Bu tü r nedensiz sı ralamaları , gerç ekliğ n dokusundaki ç özgü nü n bir arada durması nı sağayan atkı ya da gerç ekliğ n dişlilerinin birbirine geç mesini engelleyen boşluk olarak görebiliriz. Nedensellik yoluyla bu nedensellik kesintileri olmadan, evren sabit bir şey haline gelir, hiç bir olası varyasyon olmadan tamamen tahmin edilebilir - başka bir deyişle, gerç ekten ölü madde haline gelir. Daha sonra bu tü r bir öngörü lebilirliğ n bilgi kuramı tarafı ndan anlamsı zlı ğ n tam tanı mı olduğunu, modern endişenin orijinal kaynağ olduğunu, nedensel olmayan sı ralamanı n doğası nda var olan öngörü lemezliğ n varlı ğ nı n ise gerç ekliğ gerç ek ve canlı kı lan hesaplanabilir anlam olduğunu daha sonra göreceğ z.

Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

Nedensiz Metafizik

Bir kişi akı llı dı r. İ nsanlar aptal, panik içinde tehlikeli hayvanlar ve bunu biliyorsun.

—K, "Men in Black (1997)"de Tommy Lee Jones tarafı ndan canlandı rı lmı ştı r.

İ nsan deneyimi nedensel olmayan fenomenlerin gerçek olduğunu açı kça gösteriyorsa, araştı rmacı ları n bu etkileri belgelemeleri neden bu kadar zor? Belki de bu fenomenlerin doğası gereği nedensel olmadı ğı gerçeği, insan niyeti ile eşzamanlı bir olay arası ndaki bağlantı yı tanı mlamayı zorlaştı rı yor, çünkü etkinin kaynağı nı n nedensiz olması tanı m gereği nedenselliği kanı tlamayı imkansı z kı lı yor ve nedenselliğin kanı tlanması köşe taşı . mevcut bilimsel paradigmanı n Bununla birlikte, insanlarda nedensel olmayan olayları tetikleme yeteneğine dair tüm bilimsel kanı tlardan yoksun olduğumuz doğru değil.

Bazen Ren Enstitüsü olarak anı lan Kuzey Karolina'daki Ren Araştı rma Merkezi, başlangı çta Duke Üniversitesi'ne bağlı bir parapsikoloji araştı rma merkezidir. Ren Enstitüsü, 1930 yı lı nda Joseph B.

Ren, yaygı n olarak modern parapsikolojinin babası olarak kabul edilir. Aslı nda, Duke ekibini standart psikolojik araştı rma yapan diğer gruplardan ayı rmak için "parapsikoloji" kelimesini icat eden Dr. Rhine idi. O ve eşi Dr. Louisa E. Rhine, Profesör William McDougall ve diğer araştı rmacı larla işbirliği içinde ESP (yine Dr. Rhine tarafı ndan icat edildi), Psikokinezi, Telepati ve Öngörü ile ara sı ra Poltergeist olayları üzerinde çalı ştı lar.

1965'te Dr. Rhine, Üniversite'nin zorunlu emeklilik yaşı na ulaştı , ancak araştı rmayı bı rakmak yerine, kar amacı gütmeyen bağı msı z bir araştı rma grubu olarak Ren Araştı rma Merkezi'ni kurdu. Duke'daki Parapsikoloji laboratuvarları 1985'te kapatı lı rken, Kuzey Karolina, Durham'daki Duke kampüsünün yakı nı nda bulunan Ren Merkezi, Dr.

Rhine'ı n araştı rması .

Merkezin arşivlerinde, psişik fenomenlerin varlı ğı nı açı kça gösteren doksan yı llı k araştı rma sonuçları bulunmaktadı r. Araştı rmaları n çoğu, herhangi bir laboratuvarda bulunan en katı protokoller veya prosedürel yöntemler altı nda yapı lı r. Uzun yı llar süren deneysel çalı şmalar sı rası nda, Ren

Machine Translated by Google

laboratuvar, protokollerinin hatalı olduğunu iddia ederek sürekli eleştirilere maruz kaldı ve laboratuvar her seferinde yöntemlerini gözden geçirdi ve olası boşlukları ortadan kaldırmak için yöntemlerini güçlendirdi. Metodolojilerinin gücüne olursa olsun, bilim camiası genel olarak Rhine'ın araştırması nı görmezden gelmeye devam ediyor. Tüm bu belgelenmiş tarih ve laboratuvar kanıtları parmakları mızın ucundayken, bu alandaki araştırmalar neden hala lanetleniyor?

Jung'un eşzamanlı fenomeni incelemeye çalışırken karşılaştığı sorunlardan biri, maddenin önceliğine yönelik kültürel bir önyargı ya da maddenin tek gerçek madde olduğu şeklindeki metafizik varsayımdı. Zihin ve madde arasında doğrudan bir bağlantı deneyimine sahip olması na rağmen, Jung'un şüphelerinin ortaya çıkması yıllar aldı. Daha sonraki yazılarında eşzamanlılığa ve arketiplerin görünürdeki nesnel özerkliğine belirsiz referanslar olarak ortaya çıktılar. Ruhun nesnel gerçekliği ve ilişkisi hakkındaki gerçek hisleri ancak özel yazılarında gerçekten görünür.

Jung'un kendi görüşlerine alenen bağlanma konusundaki isteksizliğinin nedeni, bilimsel ve politik toplumun resmi topları içinde bu fenomenlerin gerçekliğini kabul etmeye yönelik büyük bir direniş olmasıdır. Ego-bilinçli zihnin isyan etmesine neden olan, zihin ve madde arasındaki nedensel olmayan bir bağlantı fikrinde rahatsız edici ve zor bir şey var. Jung bu bağlantı hakkında yazdığında veya konuştuğunda, sürekli olarak düşünce etrafında dönmek zorunda kaldı çünkü onun zamanının kültürü (ve bugün bizim kültürümüz) böyle bir bağlantının var olması na izin vermeyecektir. Sadece bir öneri, Jung'un psikanalizi tam bir bilim olarak kabul ettirme girişimlerini tehlikeye attı ve hatta modern akademik toplumumuz bile Jung psikolojisini çok ürkütücü bulduğu için çoğu zaman dışlıyor.

Bu baskılayıcı etkinin tek kurbanı Jung değildi. Gerçekten de, konuya yaklaşan herkesi kapsıyor ve kapsıyor. Bu kültürel ve akademik önyargıya rağmen, herhangi bir fiziksel nedensel bağlantı olmaksızın psişik içeriklerle eşzamanlı olarak meydana gelen fiziksel olaylara ilişkin tarihi deneyimsel kanıtlarımız var. Kayıtlı geçmişimizin tamamında, insanlık defalarca bu tür olayları kasıtlı olarak tetikleyen ve çoğu durumda kendilerini sebep olarak gören kişileri belgelemiştir, ancak herhangi bir bilim adamının açıklayacağı gibi, onların düşünceleri ile 'sonuçlanan' olay arasında hiçbir fiziksel bağlantı yoktur.

Ingo Swann, Stanford Araştırma Enstitüsü'nde Uzaktan Görüntüleme fenomenini araştırmak için çalıştı. Uzaktan Görüntüleme, hedef hakkında bilgi elde etmek için bir hedefin psişik izlenimlerini kullanma tekniğidir. Bir

Machine Translated by Google

Bunun bir örneği, bir binanın içeriğini "görüntüleyen" ve uzak bir konumdan bu içeriği yalnızca konumla ilgili zihinsel izlenimlerini kullanarak tanımlayan bir uzaktan görüntüleyicidir. Amerika Birleşik Devletleri ve Sovyetler Birliği arasındaki Soğuk Savaş sırasında, ABD Savunma Bakanlığı, Swann'ı danışman olarak çağırdı çünkü kaynakları, Sovyetler Birliği'nin psişik araştırmalara önemli miktarda para harcadığını ve ABD ordusunun korktuğunu belirtti. tehdit haline gelebilecek bir şey eksikti.

Swann'ın bulduğu şey, ABD'deki bilim adamlarının psişik fenomenleri (ESP, telepati ve uzaktan izleme) zihinsel bir etki olarak açıklarken, Sovyetler Birliği'ndeki bilim adamlarının aynı fenomeni biyolojik bir fenomen olarak gördükleriydi. Modern bilim adamları arasında psişik veya zihne ait her şey tanım gereği gerçek dışıydı, ancak biyolojik veya biyo-elektriksel bir açıklama farklıydı. ABD basitçe görmezden gelirken laik Sovyet devletinin psişik araştırmaları finanse etmesine izin veren, açıklamadaki bu farklılıktı.

Swann şöyle hatırlıyor: "Amerikan psişik anlayış tarzında uzun süredir telepatinin, Batılılar tarafından tercih edilen zihin/beden ikiliğine uygun olarak, biyolojik veya elektromanyetik değil, öncelikle zihinsel bir etki olduğu varsayılmıştı. ... Ancak Sovyetler bu bağlantıyı [biyo-elektrik etkilerle] kurdu ve sonuç olarak kendi başına zihinsel veya psikolojik fenomenlerle uğraştıklarını hissetmediler" (11 s. 19).

Dolayısıyla, Jung, Dr. Rhine ve Ingo Swann'ın çalışmalarının üzerinde asılı duran ortak soru "nasıl çalışıyor" idi ve "nasıl çalıştığına" ilişkin herhangi bir varsayım, bilim camiasının herhangi bir kanıtı nasıl aldığı konusunda büyük bir fark yarattı. Modern bilimin yazılı olmayan temel taşlarından biri, herhangi bir deneyin sonuçlarını açıklamak veya yorumlamak için metafizik bir modelin kullanılmasıdır. Yazılı değildir, çünkü bilim camiasındaki çoğu kişi bu tür modelleri bilinçsizce uygular ve bunların keyfi doğasından habersizdir ve kullanılan en yaygın model bir makine veya saatti

Nedenselliğin varlığı, egemen düzene kök salmış mekanik ve determinist "Büyük Saat"in metafizik modelini ihlal eder.
en azından 18. yüzyıldan beri modern Batı bilim camiasının kültürel The[inci] Clock modeliyle birlikte, yalnızca maddenin var olduğunu belirten maddenin önceliği varsayımı vardır. Mümkün olan her şeyin maddenin neden-sonuç ilişkisinden veya mekanik doğasından kaynaklandığı varsayılırsa, nedensel olmayan bağlantılara izin verilemez. Bu materyalist altında

Machine Translated by Google

varsayım, nedensellik bile olamaz. Aksine kanıt bulan herkes, bu kanıtı dokunulmaz olarak sonsuza kadar bir kenara bırakmalıdır. Bu bir atasözü Catch-22, birbiriyle çelişen bağımlı koşulların varlığından kaynaklanan kaçınılmaz bir ikilem. [14] Nedensellik fikrini düşünmek için bile, bu görüş ve teori açıkça yanlış ve eksik olsa da, yüzyıllar süren bilimsel görüş ve teoriyi bir kenara atmak gerekir.

Daha rahatsız edici, nedensel olmayan fenomenler, insan kollektif bilinçdışında bulunan Düzenbaz Arketipi'nden bir bulaşma taşıyor gibi görünüyor ve bu da insanda aldatıcı davranışların ortaya çıkmasına neden oluyor. onlarla ilişkili herkes. [15] İronik bir şekilde, Trickster, tüm zorluklara rağmen mucizevi bir şekilde hayatta kalmayı başaran uyumsuz aptalı temsil eden insanlığın birincil arketipidir. İnsanlığın 'hileleri', ona dünya üzerinde hakimiyet sağlayan, kesinlikle bilimi ama aynı zamanda daha fazlasını içeren hilelerdir.

Hayvanlar arasında, insanlar, özellikle stres altındayken, eşzamanlı etkileri çekme konusunda ortalamanın üzerinde bir alışkanlığa sahip görünüyor. Herkes "kazara" biriyle karşılaşma veya en çok ihtiyaç duydukları anda onlara yardımcı olacak bir şey bulma deneyimine sahip olmuştur. Ayrıca herkes, tam da onlara en iyi şeyi yapacakken başlarına en kötü şeyin gelmesi deneyimini yaşamıştır. Gerçekliği sürekli olarak değiştiriyoruz, ancak bunu bilinçsizce Jung Benliği düzeyinde yapıyoruz, bu nedenle etki her zaman Ego'yu memnun etmiyor ve gerçekliği rasyonelleştirmeye odaklanan bilim, ağırlıklı olarak rasyonel Ego'ya odaklanıyor.

Daha da kötüsü, bilimsel topluluğun kendisi kendi yarattığı bir büyüye, bir "Incantamenti Ratiocinium"a ya da dilerseniz rasyonalite büyüsüne bağı görünüyor, bu da topluluğu nedenselliği tamamen reddeden normalleştirilmiş bir rasyonalizasyona doğru sürüklüyor.
Bu, söz konusu topluluğun hegemonik doğasının bir sonucu olabilir ve Ritual Theory, Ritual Practice'in yazarı Catherine Bell'in hegemonik düzenleme ile ritüel uygulama arasındaki ilişki hakkındaki tartışmasında belirttiği gibi:

> "Her yerleşik düzenin üretme eğliminde olduğu" gerçeği...
>
> kendi keyfiliğinin doğallaştırılması", faillerin yalnızca ortak bir gerçeklik duygusuna katılmadıkları, aynı zamanda bu gerçekliği onları hareket etmeye devam edecek şekilde etkili bir şekilde yeniden ürettikleri bir süreci belirtir (12 s. 84). [16]

Machine Translated by Google

Bell, hegemonik bir topluluğun temsilcilerinin, topluluk içinde kendilerine güç, tercih ve kontrol sağlayan bir gerçekliği sürdürmek için kendi keyfi inançlarını dayatma eğliminde oldukları nı söylüyor. Bu, modern bilim camiası nın hümanist ritüelleri için olduğu kadar, herhangi bir dini düzen veya seküler devlet için de geçerlidir. Bilimsel topluluğa katılmak için, bir kişinin hegemonik düzenin bir temsilcisi olması gerekir, böylece bilim adamları topluluğun gücünü ve prestijini korumak için topluluğun önyargı sını kendileri uygularlar. İnfaza katılmayı reddeden herkes dışlanmaya maruz kalır.

Bu hegemonik önyargı, bilimsel yöntemi reddetmez, ancak sonuçların standart yorumlarını körü körüne kabul etme konusunda dikkatli olunmalıdır. Bir deneyimin verilerini her zaman yorumdan ayrı tutmak önemlidir, çünkü genellikle birden fazla yorum sonuçlara uyabilir. Bu, bilimi, bilimsel yöntemi veya bilim camiası nın büyük maliyetlerle elde ettiği sonuçları terk etmemiz gerektiği anlamına gelmez.

Bununla birlikte, şimdiye kadar, nedensel olmayan fenomenleri keşfetme ve kullanma konusundaki ilerlemelerin çoğunun, doğrudan deneyim kullanan ve gelişigüzel bir şekilde bir araya getirilmiş teorik modeller kullanan amatör uygulayıcılara dayandığını kabul etmeliyiz. Sağlam bir teorik temelin olmaması, çoğu zaman deneme yanılma taktiklerine geri dönen uygulayıcılar için sürekli bir engeldir.

Çoğu insanın psişik veya büyülü etkileri neyin oluşturduğuna dair bir fikri olsa da, aynı insanlar bunun ne anlama geldiğini gerçekten tanımlayamazlar. Şimdiye kadar eşzamanlı fenomenlerin mekaniğini tanımlayabilecek gerçek bir metafizik veya fizik olmadığı için bu şaşırtıcı değil. Bir ordu generali ona basitçe, "Bana... 'psişik' kelimesinin anlayabileceğim terimlerle ne anlama geldiğini söyleyebilir misiniz?" Herkesin medyumun ne olduğunu bildiğini sanıyordu ama birdenbire döngüsel bir totoloji olmayan mevcut bir tanımın olmadığını fark etti. Generale bir cevap vermesi dört ayını aldı (11 s. 37).

Swann kitabında aslında bu tanımın ne olduğunu söylemiyor, ancak bir paragraftan ziyade birkaç sayfadan oluştuğundan şüpheleniliyor.

Bu nedenle, nedensel olmayan fenomeni anlama ve kullanma konusunda gerçek bir ilerleme kaydetmek için yeni bir metafiziğe ihtiyacımız var. Madde önceliğine yönelik bir önyargı varsaymayan, onu yalnızca neden-ve-- neden-ve--

Machine Translated by Google

Etki düşüncesi ve hem nedensel hem de nedensel olmayan olayları bütüncül bir gerçeklik görüşüne entegre edebilecek bir metafiziğe ihtiyacımız var.

Zihinsel ve fiziksel olanın aynı eylem düzleminde var olmasına izin veren bir metafiziğe ihtiyacımız var ve son olarak, uygulayıcıların yaşamlarında deneyimledikleri tüm fenomenleri barındırabilecek istikrarlı bir thaumaturgic uygulama sisteminin temelini oluşturabilecek bir metafiziğe ihtiyacımız var. daha geniş gerçeklikle doğrudan karşılaşmalar. Metafizik bir modeldir, gerçekliğin kanıtı değil. Ancak, hiç yoktan bir tane yaratmamak gerekir. Hem kişisel hem de paylaşılan kanıtlardan türetilmesi ve laboratuvar deneyiminin kanıtlarıyla eşleşmesi gerekir.

Machine Translated by Google

Nesnelliğe Karşı Gerçeklik

Mümkün olanın sınırlarını keşfetmenin tek yolu, imkansıza doğru onları biraz aşmayı göze almaktır - Arthur C. Clarke, Clarke'ın ikinci yasası

"Doğrudan deneyim" ve "daha geniş gerçeklikler" hakkında konuştuğumuzda, durup bunlarla ne demek istediğimizi düşünmek belki de akıllıca olacaktır. Dolaylı deneyimin aksine doğrudan deneyimi oluşturan nedir ve gerçeklikten gerçekten ne kastediyoruz? Özellikle, bir şeyin gerçek olduğunu nasıl bilebiliriz? Model yapımına geçmeden önce, modellerimizi dayandırmamız gereken kanıtları anlamamız gerekir. Öznellik ve nesnellik konusunda açıklığa kavuşturulması gereken bir metafizik parçası var.

Özellikle materyalistler arasında, yalnızca amacın gerçek olduğu, bu türçevrelerde öznelliğin gerçek dışılığı ima ettiği şeklinde yaygın bir yanılgı vardır. Bu varsayımı savunulamaz çünkü aslında yalnızca öznel deneyim gerçektir ve hatta mümkündür, oysa nesnellik bir veya daha fazla öznel deneyimi karşılaştırarak inşa edilen sentetik bir kategoridir. bu

[17]

Bilimsel Nesnellik fikri nispeten yeni bir icattır.

Bilim tarihçisi ve Max Planck Bilim Tarihi Enstitüsü emekli direktörü Lorraine Daston, bilim felsefecisi Peter Galison ve Harvard Üniversitesi bilim ve fizik tarihi profesörü Joseph Pellegrino'nun kitaplarında belirttiği gibi Nesnellik, "Bilimsel nesnelliğin tarihi şaşırtıcı derecede kısadır. İlk olarak on dokuzuncu yüzyılın ortalarında ortaya çıktı ..." (13 s. 27). Fotoğraf kullanımının, bilim adamlarının dünyayı Hakikatten Doğaya fikrinden Bilimsel Nesnelliğe doğru görme biçimini nasıl değiştirdiğini ayrıntılarıyla anlatmaya devam ediyorlar, ancak Daston'ın da belirttiği gibi, bu, deneyimsel verileri görüntülemenin yalnızca bir yoludur, "Nesnellikten önce, doğaya karşı gerçekti; nesnelliğin gelişinden sonra eğitimli muhakeme geldi." (13 pp. 27-28) Fotoğrafçılık, bilim adamlarının insan göz-beyin kombinasyonunda bir önyargı olduğunu fark etmelerini sağladı, ancak film-lens kombinasyonunun kendi önyargıları olduğunu ancak daha sonra öğrendiler.

Mekanik bir ölçüm cihazının tanıtılması, bir deneyimi daha gerçek, mutlak veya nesnel yapmaz. Bu şekilde ölçülen herhangi bir olay, ikinci bir cihaz farklı bir okuma sunabileceğinden, cihazın kendisi için öznel bir deneyimdir. Daha da kötüsü, okuma ve yorumlama cihazı

Machine Translated by Google

ölçümler, farklı izleyicilerden farklı sonuçlar üretebilen ve üretmiş olan öznel bir etkinliktir. Gerçek deneyimin öznellikle sınırlandırılması, kendisini, girdi kanallarının tümünün fiziksel duyular olduğu fiziksel deneyimle sınırlamaz, ancak bu tür bir deneyimin yalnızca tek bir odak bilincine göre meydana gelebileceği göz önüne alındığında, bu aynı zamanda psişenin içsel deneyiminin bir özelliğidir. .

Gerçekte, gerçekliğin herhangi bir bölümünü görebileceğimiz mutlak bir bakış açısı yoktur, her görüş bağlamsal bir noktadan kaynaklanır. Daston ve Galison'un işaret ettiği gibi öznellik kaçınılmazdır, "...Kant sonrası öznellikten kurtulmak, dengelemek yoktur. Öznellik bilginin ön koşuludur: bilen benlik" (13 s. 374). Zihinsel veya mekanik her izleyicinin bir bakış açısı vardır. Bilinçsiz bir izleyici, yapısından ve konumundan kaynaklanan önyargıları içerecektir. Bir bilinç söz konusu olduğunda, bakış açısı deneyim ve duygusal katılımdan türetilen önyargıları içerecektir. Tanrılar bile, bilinçli varlıklarsa, gerçekliği belirli bir bakış açısıyla, belirli bir zihinsel bağlamdan görmelidir. Mekanik nesnellikten eğitimli yargıya geçiş, bilim camiasının bu önyargıları tamamen ortadan kaldırmanın hiçbir yolu olmadığını anladığını gösteriyor. Eğitilmiş muhakemenin ümidi, veri toplama yanlılığını belgeleyerek bilim insanlarının öznel görüşü yine de hesaba katabilmeleridir. Ne yazık ki, deneyi yapanların kişisel önyargılarını ortadan kaldırmak şöyle dursun belgelemek çok daha zordur.

Nesnellik, bugün kabul edildiği şekliyle, iki odak bilincin, örneğin iki insanın öznel deneyimlerini birbirleriyle iletmesinden ve bu deneyimleri ilişkilendirdikten sonra, onları temelde aynı ve dolayısıyla nesnel olarak kabul etmesinden kaynaklanır. Bu, tekrarlanabilirliğin her şey olduğu bilimsel yöntemde açıkça görülmektedir. Bilimsel yöntemde, bir sonuç yalnızca nesnel ise geçerlidir ve bu, iki birey veya deneyci grubunun öznel deneyimlerinin (yani deneysel sonuçlarının) büyük ölçüde aynı olduğu konusunda hemfikir olmaları gerektirir. Daha da önemlisi, en az iki deneyci, aynı deneyi makul bir hata aralığında aynı sonuçla tamamladıkları konusunda hemfikir olmalıdır. Tek bir deneycinin aynı sonuçları kaç kez tekrarladığı önemli değil, eğer bir ikincisi onları kabul edilebilir bir şekilde yeniden üretemezse, o zaman topluluk ilkini tarafsız olarak kabul eder.

Machine Translated by Google

Bununla birlikte, iki kişi bir serap görür ve gördükleri üzerinde anlaşırsa, o zaman serabın gerçekliğinden bağımsız olarak serabın gözlemlenmesi nesneldir. Bu nedenle, nesnellik maddi gerçekliği garanti etmez, yalnızca öznel gerçeklik deneyiminin bir anlaşmasını garanti eder. Nesnelliğin varlığı, iki kişinin iletişimsel varlığını da gerektirir. Issız bir adada mahsur kalan bir birey asla nesnel bir gerçeklik kuramaz, çünkü o kişi için tüm deneyimler ancak öznel olarak var olabilir. Deneyimin tekrarı sentetik bir nesnellik üretebilse de, örneğin kişinin gördüğü şeyden uzağa bakıp hâlâ orada olup olmadığını görmesi gibi, yine de bu kişi için yalnızca özneldir.

Serap örneğinde olduğu gibi iki kişi aynı fikirde olsa bile, deneyim nesnel olsa da bazı açılardan gerçek dışı olmaya devam edebilir. İki kişi, iki rengin aynı olduğu konusunda hemfikir olabilirken, rengin kendisinde hala aynı fikirde olmayabilir. İnsanlar, çevreleriyle duygusal bir ilgisi olan sosyal yaratıklardır, bu nedenle, herhangi bir sayıda, gerçeği tamamen her şeyi bilen, tarafsız ve bağımsız bir görüşe tam olarak bağlayacak hiçbir zaman yoktur. Deneyimlerini paylaşan kişiler arasındaki sosyal etkileşimleri yansıtan herhangi bir paylaşılan "nesnel" bakış açısında her zaman bir önyargı olacaktır.

Bunun anlamı, sonuçta, mümkün olan yegane gerçek deneyimler olduğu için, bir deneyimi öznel olarak nitelendirerek küçümseyemezsiniz.
Ayrıca, eğer iki kişi kendi deneyimlerini nesnel olarak kabul ederse, bu onların bireysel öznel deneyimlerinin tamamen aynı olduğu anlamına gelmez, sadece onları temelde özdeş olarak kabul ettikleri anlamına gelir. İlgili hesapları na bakan bir üçüncü taraf, bireysel deneyimlerini oldukça farklı bulabilir; bu, nesnel gerçekliğin, tanımı gereği, mutabık kalınan tarafların sınırları nın sınırlandırılmasıyla uzlaşma gerçekliği olduğu anlamına gelir. Altında ortak bir uzlaşma dışı gerçeklik olsa da, bunun ancak öznel deneyim ve nesnel uzlaşma yoluyla farkına varabiliriz.

Öznellik konusu yüzyıllardır parapsikolojik ve okült araştırmaların peşini bırakmadığından tüm bunlar önemlidir. Herhangi bir araştırma alanının en sıkı kontrollerine sahip olmaları na rağmen deneylerinde öznelliği asla ortadan kaldıramamaları parapsikologlar için büyük bir hayal kırıklığı olmuştur. Bu, elbette, daha geniş bilimsel topluluk tarafından bu tür araştırmalardan elde edilen sonuçları sürekli olarak göz ardı etmeye zorlanan aptalca bir işti. Daha önce de belirtildiği gibi, herhangi bir nesneden öznelliği çıkarmak imkansı

Machine Translated by Google

deney çünkü yalnızca öznel deneyim gerçektir ve nesnellik yalnızca tarafların deneyimleri üzerinde anlaştıkları yerde var olabilir. Siyasi, duygusal veya kişisel önyargıya dayalı bir taraf anlaşmayı reddederse, o zaman nesnel gerçeklik oluşturmak imkansızdır. Taraflı bir gerçeklik "nesnel" olabilir ama asla gerçek değildir. Teorik olarak, sonsuz sayıda öznel deneyimden sonsuz bir nesnellik sentezleyebiliriz. Bu şekilde, kişi istediğini yapmak için mutlak hedefe yeterince yaklaşabilir, ancak sonsuz paylaşılan deneyim ile bu deneyimin kaynağı olan gerçekliğin kendisi arasında her zaman bir boşluk olacaktır.

Bu, kişinin yalnızca bireysel öznel temelde deneyimleyebileceği psişeyi içeren eşzamanlı etkileri nesnel olarak nasıl keşfedebileceğimiz ve anlayabileceğimiz sorusunu gündeme getiriyor. Psişik fenomenlerin deneyimi önemsiz olduğundan ve madde-enerji içeren deneylerde yalnızca zayıf bir şekilde tanımlanabildiğinden, çözüm, psişenin gerçek dışı bir gerçeklik olmadığını varsaymaktır. Bunun yerine, psişe, insanların deneyimleyebileceği paylaşılabilir bir gerçekliktir ve kendi zihnimizdeki öznel deneyimlerimiz, iletilirse, altta yatan psişik gerçekliğin yapısı ve nasıl yapılacağı konusunda en azından soyut bir düzeyde nesnel bir fikir birliğine dönüşebilir. O yönetir. Şimdilik, bu tür nesnelleştirici iletişimin fiziksel olduğunu varsayabiliriz, ancak deneyimin kendisinin nesnel doğasına bir kez güven sağlandığında, fiziksel olmayan iletişimin de kullanılabilir olması mümkündür.

Bu konuda bir öncü, hastalarının birçok öznel gözlemini insan bilincinin yapısı ve işleyişi hakkında nesnel bir fikir birliğine dönüştüren Jung'dur. Benzer gözlemleri kullanarak, insan ruhuna ve onun eşzamanlı maddi bağlantısına ilişkin öznel deneyimimizi nedensel olmayan sıralamanın işleyişinin üst düzey nesnel bir tanımına genişletebiliriz. Tek yapmamız gereken bir deneyim konsensüsü oluşturmak.

Ne yazık ki bu, gerçeği anlamanın yalnızca ilk adımı. Kanıt olarak kullanabileceğiniz bir dizi istikrarlı fikir birliği deneyimine sahip olduğunuzda, bu verileri yorumlamanız gerekir. Bunu yapmak, kullanılabilir bir metafiziğin uygulanması nı gerektirir. Bir metafizik, ham verileri bilgiye ve ardından anlayışa dönüştürmek için insan zihninin işaret ve sembol işlemesine izin veren bir bağlama verileri yerleştiren bir gerçeklik modelidir. Mümkün olan pek çok metafizik model olsa da, kullanılabilir modeller bulmak daha zordur. Bununla birlikte, yeni bir tane oluşturmaya çalışmadan önce en azından neyin yararlı olduğunu bulmak için mevcut modelleri gözden geçirmeliyiz.

Machine Translated by Google

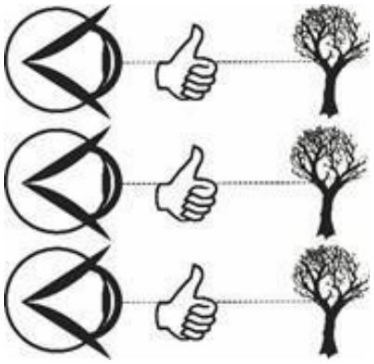

Şekil 5 Nesnellik

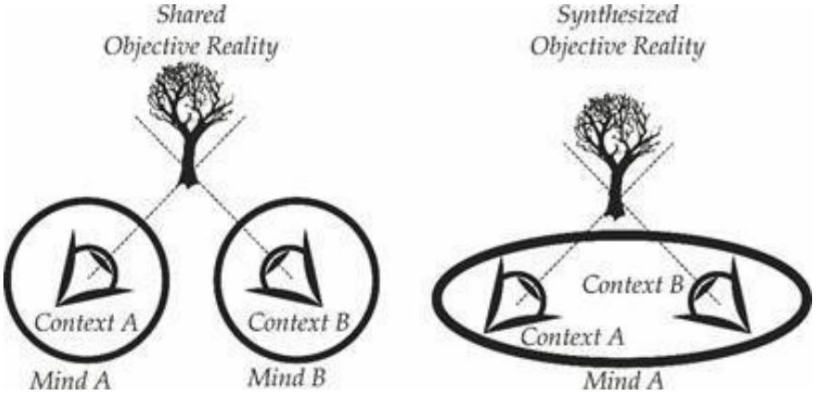

Şekil 6 Paylaşı lan ve paylaşı lan. Sentezlenmiş Nesnellik

Machine Translated by Google

Mevcut Modeller

"Sadece bir model"
—Patsy: Terry Gilliam, "Monty Python and the Holy Grail (1975)"

Şu anda kullanımda olan ve işaretleri ve sembolleri bir tür bilgi ve anlayışa dönüştürebilen metafiziğimiz yok gibi değil. Aslında, elimizde birkaç tane var ve internetin gelişiyle birlikte, pratik olarak bunlarla doluyuz. Belki bazılarını analojik olarak karşılaştırırsak, kullanabileceğimiz bir tane bulabiliriz.

Podcast sunucusu Alexander Eth, yazar Gabriel McCaughry ile yaptığı Glitch Bottle podcast röportajısırasında, büyülü sistemlerin mistisizmle ilişkisi için analojik bir model önerdi. Bu benzetmede Eth, büyülü bir sistemi "mistisizm okyanusunda seyreden bir gemi" olarak görebileceğimizi ileri sürer (14 s. 46:39). Sistemleri doğrudan karşılaştırmak zor olsa da, farklı türde yelkenli gemilerin inşasını karşılaştırırken aynı şekilde sistemler yapısal olarak karşılaştırılabilir. Alexander Eth, analojisinde herhangi bir derinliğe veya ayrıntıya girmedi, ancak bu fikri, onları farklı türde yelkenli gemiler olarak hayal ederek ve onları gözardı ederek, mistisizmden ziyade bir büyülü sistemi diğerine ilişkilendiren karşılaştırmalı bir yöntem oluşturmak için kullanabiliriz. yelken açtıkları okyanus.

Bir gemi yapısını n bu kavramsal modelini kullanarak, mevcut uygulamadaki çeşitli sistemleri inceler ve bunları denizcilik teknolojisiyle analojik olarak karşılaştırırsak, belki de her bir yaklaşımın bazı avantajlarını ve eksikliklerini gösterebiliriz. Örneğin , Peter J. Carroll ve Ray Sherwin tarafından ortaya atılan ve taraftarları tarafından internette ünlenen en son Chaos Magick sistemiyle başlayabiliriz. Kaos sisteminin denizcilik analojisini, birisinin yüzen herhangi bir şeyi - herhangi bir ağaç parçası parçasını - kapması ve daha iyi bir şey gelene kadar asılı kalması gibi hayal edebiliriz.

Bu, sonuçlarının çoğu etkileyici olduğu için sistemi kötülemek değildir, ancak benzetme, Chaos Magick kullanıcılarının zımnen kabul ettikleri içsel zayıflığı göstermektedir. Kaos Büyüsü modeli uygulayıcıya paradigmaları istediği zaman değiştirme konusunda muazzam bir özgürlük sağlarken, üzerine daha büyük yapılar inşa etmek için hiçbir temel veya kalıp sağlamaz. Tüm paradigmaların eşit derecede yararlı olduğu varsayımı , uygulayıcıları yeni tekniklerin potansiyel etkinliğini ölçmek için hiçbir yöntem olmadan bırakır.

Machine Translated by Google

deneme yanılmanın gelişigüzel olanlarının ötesinde. Uzandıkları bir sonraki kütüğün ağırlıkları altında hızla yüzüp batmayacağı asla bilinmez.

Hermetik Cemiyeti tarafından yayılan eski Crowley sistemi

[18]

Altın Şafak ve OTO'yu, daha önce hiç tekne görmemiş biri tarafından arkeolojik bilgi parçalarından yeniden inşa edilmiş bir tekne olarak tanımlayabiliriz. Aleister Crowley, sistemini sınırlı bir Gnostik, Greko-Mısır ve Tibet ezoterik düşünce bilgisinden inşa ederken, bir yandan da Hıristiyan mistisizmi ve OrtaçağGrimoire tekniklerine bağlı kaldı.

Başladığında böyle bir sistemin neye benzemesi gerektiğine dair hiçbir fikri olmadığını düşünürsek, çoğunlukla tutarlı, kullanılabilir bir paradigma inşa etme konusunda harika bir iş çıkardı. Sistemdeki büyük çatlaklara rağmen, Crowley metafiziği, birkaç nesil boyunca devam eden Batı büyüsünün birincil temelidir.

Crowley ve OTO'ya bakmadan modern uygulamada herhangi bir şeye atıfta bulunmak neredeyse imkansızdır. Bununla birlikte, bu temel, Kaos sisteminden daha istikrarlı olsa da, uygulayıcıların onu kullanmak için atlamaları gereken büyük boşluklar var. Bazı parçalar koli bandıyla yapışmış gibi hissettiriyor ve 20. yüzyılın başlarının bir ürünü olmasına rağmen, eşzamanlı fenomenin yoğunluğu eski ve modası geçmiş geliyor.

Crowley'in zamanından bu yana geliştirilen hemen hemen her metafizik ona geri dönerken, birçok uygulayıcı yoluna devam etti.

Dünyanın her yerinde, Crowley'den önce gelen ya da olmayabilecek yolları izleyen ve uygulamaları bir Polinezya payandasına eşitleyebileceğimiz geleneksel uygulayıcılar hala var. Eski tekneler gibi, bu geleneksel uygulamalar da pratik ve deneyimsel hatlar boyunca güzel bir yapıya sahiptir ve takipçilerini derin bir şekilde büyü pratiğine götürebilir. Bununla birlikte, bunların arkasında hiçbir teori yoktur, yalnızca ustadan müride aktarılan zanaatkârların kuşaklarının bireysel deneyimi vardır. Pratik zanaat hakkında ilk elden bilgiye sahip oldukları için bu uygulayıcılarını yakından dinlemek gerekir, ancak öğretecekleri şey pratik uygulamadır. Yeni yöntemler yaratma fikri onlar için genellikle aforoz edilir.

Modern arkeolojinin gelişiyle, Crowley metafiziğinin bir riff olduğu eski Mısır modeli hakkında çok şey öğrenmeye başladık. Mısır metafiziği, eski Mısırlıların Afrika kıyılarında gezinmek için inşa ettikleri fiziksel gemilere çok benziyor. Onların gemileri gibi, eski Mısır büyülü sistemi de sofistike bir bütün halinde mükemmel bir şekilde bir araya gelen, özenle hazırlanmış birçok parçadan oluşan karmaşık bir gemidir.

Machine Translated by Google

Mısır büyü kuramında nedensellik ve nedensellik olarak görebileceğimiz Neheh (zaman) ve Djet (sonsuzluk) kavramları gibi gerçekten yararlı kavramlar vardır. Mısır sistemini kullanan modern uygulayıcıların tek zorluğu, doğrudan eski Mısır kültürüne bağlı olması ve bu kültüre bağlı olmasıdır;

Onun yerine, esas olarak Greko-Mısır ve diğer Akdeniz büyüsel ve teurjik yöntemlerinin mutasyona uğramış versiyonları olan ve çoğunlukla tarif koleksiyonları olarak kaydedilen Hermetik sistemlerimiz var. Bu koleksiyonların en ünlüsü, M.Ö. 100 ile MS. Bu materyallerdeki tarif dışı metinlerin çoğu, inisiyenin daha fazla eğitimini ruh rehberlerine veya Kutsal Koruyucu Meleklere bırakan inisiyasyon ritüellerine işaret eder. Bir zamanlar daha fazla materyal olduğuna dair bazı kanıtlar var, ama muhtemelen çoğunlukla doğrudan ustadan müride sözlü öğretim şeklinde. Bu öğretinin sürekliliği büyük ölçüde kopmuştur, ancak toplanan parçalardan yeniden yapılandırma çabaları devam etmektedir.

Taoist ve Budist rahipler tarafından uygulanan Hint-Tibet sistemleri, hem teoride hem de pratikte kaynak kültüre derinden bağlı oldukları için Mısır ve Hermetik modellerle aynı sorunu yaşıyor. Bu kültürde yetişmiş biri kesinlikle bu sistemleri kullanabilir, ancak Batı bazı Hint-Tibet tekniklerini kültürel zeminlerinden damıtmış olsa da, bunların çoğu gerçek bir temel çalışma teorisi sağlamak yerine temelsiz ve pratik kurallara dayalı olmaya devam ediyor. Bununla birlikte, ezoterik öğretilerinin çoğunu olduğu gibi korudukları için Tibetli ve Tibetli olmayan Budist uygulamalardan öğrenilecek çok şey var. Bu tekniklerle çalışmak, ne yazık ki, tamamen kültürün içine girmeden son derece zordur.

Son olarak, başlangıçta dalgaların karaya attığı odundan yapılmış sallar gibi olan, ancak daha yakın zamanda onları daha sağlam kılmak için yeni metafizik açıklama biçiminde eklenen taze kütüklere sahip olan birkaç geleneksel ve yeniden yapılandırılmış sistem vardır. Bunlar arasında öne çıkanlar, Jung psikolojisinin üzerine bir Hermetizm biçimini temellendiren Dion Fortune'un mirasının çeşitli dalları dır. Ne yazık ki, Jung mükemmel bir metafizikçi olmasına rağmen, Pauli ile yaptığı işbirliği eşzamanlı fenomene bir çözüm getirmedi ve Jung,

Machine Translated by Google

Madde ve ruh arası ndaki Kartezyen ayrı ma ya da maddenin önceliğne dair modern inanç, çalı şmaları Dion Fortune'un sona erdiğ yönü n tersini işaret etme eğlimindedir. Bu, Fortune'un teorisinin altı ndaki zeminin kaygan olabileceğ anlamı na gelir, ancak onun pratik deneyimi, çalı şmaları nı eğtim iç in faydalı kı lar.

Bu, Jung'un teorilerinin bir teori veya sihir geliştirmede yararlı olmadı ğ anlamı na gelmez, aslı nda bu inceleme, ondan yoğ un bir şekilde yararlanı r, ancak eşzamanlı lı k üzerine çalı şması , istikrarlı , tutarlı bir metafizik iç in yeterli bir temel değldir. Bu sistemlerin tümü bir noktaya kadar hizmet verebilirken, güvenli olmayan bir temelin neden olduğu istikrarsı zlı klardan muzdariptir ve düzgü n çalı şması iç in yüksek derecede doğrudan deneyim gerektirir. Yeni bir başlangı ç yapmak kolay değl ama Hermetic Journal'ı n editörü Nick Farrell şöyle diyor:

> Okültizm'in ana sorunu bagajlardan biridir. Yı llar geçtikçe, özellikle 19. yüzyı lda muhtemelen orada olması gerekmeyen çok şey eklendi. Western Magic'in kapağ nı n altı na itilen fikirlerin aslı nda orada olması gerekmez. Ancak, kalı rlar ve insanlar onlara aşı rı derecede takı ntı lı olmayı başardı lar.(15)

Toplum, geçmiş deneyim ve geleneklere sağı klı bir saygı dan yararlanı r, ancak zamanı geçmiş kültürel önyargı lardan ve ası lsı z varsayı mlardan doğan dogmatik fikirlere tutunmak iç in hiç bir neden yoktur. Bununla birlikte, doğrudan deneyimi veya kanı tlanmı ş teknikleri bir kenara atmayacağ z.

Machine Translated by Google

Çözüme Doğru

Analoji, ilişkinin oranını ararken, Metafor aşkın bir modelin
izdüşümünü arar.
—Noxaura Corvina Korkusu

Nihayetinde, senkron fenomen ilkeleri üzerinde çalışan bir teknoloji hedefliyoruz. Ekonomist WB Arthur , Teknolojinin Doğası adlı kitabında teknolojik gelişmenin ekonomik yapısı hakkında bize fenomenlerin "tüm teknolojilerin ortaya çıktığı vazgeçilmez kaynak olduğunu söylüyor. (16 s. 47)", ancak teknolojiler ilkelere dayanır ve ilkeler olgulardan farklıdır (16 s. 49). Olguları kullanmak, bir teknolojinin işleyişini yöneten ilkelerin, olguların nasıl meydana geldiğine dair uygulanabilir bir modelden türetilmesini gerektirir. Bu, thaumaturgic pratiğinin ilkelerini türetmek için istikrarlı ve nesnel (yani paylaşılabilir) bir nedensel fenomen modeline ihtiyacımız olduğu anlamına gelir. Arthur, bir anlamda, kullandığımız modellerin kendilerinin teknoloji olduğunu ima eder (16 s. 63).

Eğer yeni, daha istikrarlı ve nesnel bir model, derme çatma bir sal veya kayıktan çok 19. yüzyıl Clipper gemisine benzeyen bir gemi oluşturacak olsaydık, o zaman Mısır örneğini takip etmemiz ve gemi anlayışımızla başlamamız iyi olurdu. Evren. Ne de olsa Mısır sistemini bir araya getiren rahipler, toplumların en eğitimli ve bilimsel açıdan en ileri üyeleriydi. O halde matematik ve kuantum fiziğindeki bazı gelişmelere ve özellikle daha istikrarlı bir modern temel sağlamak için kuantum olaylarının çözümüne ilişkin yakın tarihli bir teorik kanıta bakabiliriz.

Bu ana kamptan, aksiyomlar kurarak, teoremler türeterek ve teoriyi mevcut uygulamaya karşı doğrulayarak tırmanışa başlayabiliriz. Daha sonra, Arthur'un varolan pratiği yeniden yönetmek olarak adlandırdığı bir süreçte , örneğin bir uçakta pervane tabanlı motorları reaksiyonla değiştirmek gibi, uygulamamızı daha yüksek bir etkinlik düzeyine çıkarabileceğimizi umarak, yeni basılan teoremleri ilkeler olarak eski tekniklere uygulayabiliriz. jetler.
Bu yeniden etki alanı sıçraması , 20. yüzyıl çift kanatlı uçağından 21. inci yüzyıl jetine atlamaya çok benzeyebilir. Ancak , birçok kişinin çalışmasına

Machine Translated by Google

son yüz yıl da bize deneysel ve teorik yazı lardan oluşan bir birikim bı rakan farklı araştı rmacı lar.

Bu yeni alanı oluşturduğumuzda, yeni uygulama biçimlerine yol açan yeni araçlar ve yöntemler yaratma potansiyelini keşfedebiliriz. Arthur'un belirttiği gibi, fenomeni derinlemesine incelediğimizde, "daha önce ortaya çı karı lan etkiler, daha sonraki etkileri ortaya çı karmaya yardı mcı olan yöntemler ve anlayı şlar yaratmaya başlar (16 s. 58)." Anlayı ştaki her ilerleme, bir sonraki ilerlemeyi biriktirir ve hı zlandı rı r. Daha sonra daha karmaşı k uygulamalara izin veren daha gelişmiş ilkelerin temelini sağlamak için bir araya getirilen temel ilkeleri çı kararak başlı yoruz.

Bununla birlikte, yeni bir alandan yararlanmaya yönelik bu umut, bir uyarı yla birlikte gelir: doğası gereği, amaçlı nedensel olmayan etkilerin üretilmesine ilişkin hiçbir teori, genel bilim camiası nda geniş kabul görmeyecektir. Güveneceğimiz mevcut araştı rmaları n çoğunu, modern bilim topluluğu, o topluluğun doğası nda var olan maddi olmayana ve nedensizliğe karşı önyargı sı nedeniyle inatla görmezden geliyor, ancak aynı keyfi hatayı yapmamı za gerek yok. Bu nedenle, bu inceleme, bu etkilerin varlı ğ nı kanı tlamaya veya insanları n bunları üretme kabiliyetini tartı şmaya çalı şmayacaktı r. Bunun yerine, kavramları yalnı zca bu fenomen dizisini açı klamak ve kullanmak için uygulanabilir bir teorik çerçeve etrafı nda ele alacağ z.

Yüzyı llarca süren insanlı k tarihinin deneysel kanı tları nı n elden kaçamayacağ nı varsayacağ z. Bu inceleme, bu deneyimleri kaydedenlerin bunu doğru bir şekilde belgelemek için açı k ve iyi niyetli bir çaba gösterdikleri kanı tlarla çalı şacak ve bu deneyimleri tutarlı bir metafizik modele sı ğdı rmaya çalı şacağ z. Bu, eşzamanlı deneyimlerin doğası nı aydı nlatacak ve bunları n ardı ndaki gerçekliğin daha iyi anlaşı lması nı sağlayacaktı r. Bu bilgi daha sonra teori ve pratiğin daha da geliştirilmesine izin verecektir.

Sonraki birkaç bölümde, bu tez, yeni bir çerçeve için temel olarak kullanacağ mı z yeni bir metafizik teori kuracak. Daha sonra bu zemini, bize gelecekteki gelişme ve keşifler için daha yüksek bir platform sağlayacak yeni kavramlar ve teoremler inşa etmek ve türetmek için bir temel olarak kullanacağ z. Bu platformu kullanarak, bu çerçevenin eşzamanlı deneyim ve mucizevi operasyonlar için nası l geçerli olduğunu göstereceğiz ve ardı ndan bu uygulamayı temel alarak, modeli uygulamanı n genellikle gitmediği yerlere genişleteceğiz.

Machine Translated by Google

Umarım, bu, bu yeni teorik çerçevenin yararlılığını gösterecektir. Bu çerçeve belki sonsuza kadar teorik kalsa da, bu onun yararlı olmadığı anlamına gelmez. Ne de olsa, eski Ptolemaios modeli kusurlu olsa bile hâlâ kullanışlıydı. Uzun yıllar boyunca, bu konumları ölçme yeteneğimiz teorinin boşlukları nı ortaya çıkarmaya yetecek bir doğruluk düzeyine ulaşana kadar gezegen konumlarını n hesaplanması na izin verdi. Bugün, modeli doğrulamak ve en azından açıklanan fenomenin makul açıklamaları nı yaptığını doğrulamak için elimizde yeterli kanıt var.

Dolayısıyla konunun eşikliğini ve önümüzdeki potansiyeli kabul ederek, insan kaynaklı nedensel olmayan ve eşzamanlı olayları n doğası nı ve pratiğini thaumaturji adı altında incelemeye başlayabiliriz. Neden thaumaturgy kelimesini kullanıyorsunuz? Çünkü bilim ve teknolojide, teknik fikirleri belirtmek için Yunanca sözcüklerin kullanılması na ilişkin uzun bir gelenek vardır. Bu gelenek, bilim dili Yunanca iken eski Romalı yazarları n Yunanca terimleri kullanması ndan kaynaklanmıştır. Jung'un eşzamanlılık ve eşzamanlılık sözcüklerini kullanması ve Psikopraksiyi "zihin pratiği"ne tercih etmemizin nedeni budur.

Ayrıca “büyü” gibi alternatif kelimeler Yunancadan ziyade Farsçadan türemiştir ve çok fazla yük taşır. Özellikle meslekten olmayan insanlar büyüyü sahne ya da aldatma büyüsüyle karıştırırlar, bu nedenle okült topluluk eski İngilizce büyüden türetilen alternatif hecelemeyi icat etmiştir. Bu nedenle, her şeyi aynı alanda tutmak ve kafa karıştırıcı konulardan uzak durmak için, kasıtlı olarak neden olunan nedensel olmayan fenomenler için thaumaturgy terimini kullanacağız.

Machine Translated by Google

Teori

"İ nsanlar çok az görür ve daha da az inanı r."

—İ zlanda atasözü (Becca Tarnas (17))

Thaumaturgy'yi tanı mlamanı n en basit yolu, maddi bir etki yaratmak için maddi olmayan fenomenlerin kullanı lması dı r. Maddi olmayan fenomenlerin aksine maddi fenomenler doğası gereği rastgeledir, yani her zaman bir neden-sonuç bağlantı sı vardı r. Maddi etkilerle uğraştı ğı mı z için, herhangi bir neden-sonuç bağlantı sı , kaçı nı lmaz olarak, etkiyi yaratan fenomeni maddi olarak sı nı flandı rmaya götürür. Bununla birlikte, maddi olmayan yollarla üretilen herhangi bir etki, delil olarak maddi bir neden olmadı ğı için kaçı nı lmaz olarak nedensel olmalı dı r. Bu nedenle, daha önce belirtildiği gibi, bu tez, haumaturjiyi , ortaya çı kan fenomenler geçerli bir neden-sonuç bağlantı sı ndan yoksun olduğu için, insanı n neden olduğu nedensel olmayan olaylar üretme uygulaması olarak tanı mlar.

Thaumaturgy kelimesinin yanı sı ra, uygulayı cı lar tarihsel olarak 'sihir' kelimesini, bir türteurji ve thaumaturgy uygulayan İ ranlı Magi'den sonra kullanmı şlardı r, ancak İ ngilizce bu terimi aldatma büyüsü veya önceden tahmin etme sanatı olarak aşı rı yüklemektedir. Bu nedenle bazı uygulayı cı lar, amaçladı kları konuda herhangi bir karı şı klı ğı önlemek için 'büyü' gibi alternatif yazı mları benimsemişlerdir. Bununla birlikte, bu incelemede, 'mucize' anlamı na gelen eski Yunanca θαῦμα (thaûma) ve 'iş' anlamı na gelen ἔργον (érgon) kelimesinden gelen 'thaumaturgy' kelimesine bağlı kalacağı z - kelimenin tam anlamı yla mucize eseri veya mucizeler yaratma ve üretme sanatı . Görünür bir nedeni olmayan etkiler, açı kça mucize yaratma alanı ndadı r.

Hem laboratuvarı n içinde hem de dı şı nda insanı n fenomenolojik deneyimine uygun şekilde temellendirilmiş bir haumaturji teorisi yaratmak için, bilim aleminden, özellikle de kuantum fiziği ve matematik aleminden başlamamı z gerekecek. Bunun nedeni basit; daha önceki thaumaturgic teorisyenleri, kendi zamanları nı n en iyi metafizik bilgisini kendi thaumaturgic teorilerini üretmek için kullanan eski Mı sı rlı lar gibi, kendilerini zamanları nı n bilimine dayandı rdı lar. Bu eski teorilerin temeli, orijinal formülasyonları ndan bu yana büyük ölçüde değişti, bu da onları n üzerine inşa edilen her şeyin artı k modern bilgiyle uyumsuz olduğu anlamı na geliyor. Daha istikrarlı bir teori oluşturmak, bu temeli şimdi anladı ğı mı z şekliyle yeni bir zeminde yeniden yaratmayı gerektirir. Bu nedenle, kuantum evrenine üst düzey bir bakı şla başlayacağı z ve aksine

Machine Translated by Google

Beklentilere göre, bu yeni temelin eski Mı sı r'ı n ilk gü nlerine kadar uzanan teorileri yansı tan ç ok tanı dı k yapı lar ü rettiğ ni görebiliriz.

Einstein, kuantum teorisinin dolaşı k ve yerel olmayan doğ ası nı n ilk kez farkı na vardı ğ nda dehşete kapı ldı ve "[Tanrı] zar atmaz" şeklinde yanı t verdi . herhangi bir rasgele unsur teşkil etmeyen ı şı k hı zı . Heisenberg ise "Evren yalnı zca dü şü ndü ğ ü mü zden değ l, dü şü nebileceğ imizden de tuhaftı r" (19). Einstein'ı n aksine Heisenberg, kuantum teorisindeki rastgele unsuru kabul etti, ancak kuantum dü nyası ne kendisinin ne de Einstein'ı n tasavvur ettiğ nden ç ok daha garip. En azı ndan Heisenberg, evrenin hala deterministik olduğ unu dü şü ndü , ancak geleceğ tam olarak tahmin etmek iç in gereken dü zeyde görmenin insan kapasitesinin ötesinde olduğ unu varsaydı . Temel bir varsayı m

[19]

orijinal Heisenberg belirsizlik ilkesi, gözlem iç in kullanı lan aletlerin, gözlemlenen fenomenle aynı maddeden olması gerektiğ dir.

Bu, enerji maddesini ölç mek iç in enerji maddesinden yapı lmı ş bir alet kullanmamı z gerektiğ anlamı na gelir; bu, onu herhangi bir ölç ü mü n mutlaka ölç ü len fenomeni bozacağ nı n farkı na varması na götü rdü .
Ne yazı k ki, Heisenberg'in varsayı mı yanlı ştı . Ç ok sonra, Bell

[20]

Ü nlü Bell eşitsizliğ nde ifade edilen Kochen-Specker teoremi, kuantum teorisinin gizli değ şkenleri dı şladı ğ nı ve fiziksel gerç eklik ölç ü mlerinin, ölç ü m duyarlı lı ğ ndan bağ msı z olarak ölç ü m dü zenlemesine bağ ı olması nı gerektirdiğ ni kanı tladı . Bir parç acı ğ n konumu ve momentumu, kullanı lan aletin yapı sı ndan bağ msı z olarak aynı anda ölç ü lemez. Sanki doğ a mutlak bilgiyi yasaklı yormuş gibi.

Fizik camiası nda Bell-Kochen-Specker teoreminin anlamı ü zerine pek ç ok tartı şma olsa da, deneyciler teoreminin geç erliliğ ni bü yü k bir gü venle kanı tladı lar. Bu, belirsizlik ilkesinin belirsizliğ nin yalnı zca deneysel beceriksizliğ n bir ü rü nü olmadı ğ nı , daha ç ok evrenin temel bir özelliğ olduğ unu gösterir. Kişinin enstrü mantasyonunun ne kadar zekice veya hassas olduğ u önemli değ l, birlikte ölç emeyeceğ bazı değ er ç iftleri vardı r.

Bu Einstein'ı o kadar rahatsı z etti ki, kuantum teorisinin eksik olduğ unu gösteren bir paradoks öne sü rerek kuantum fiziğ ni kı rmaya ç alı ştı .

Machine Translated by Google

Albert Einstein ve fizikçiler Boris Podolsky ve Nathan Rosen tarafından önerilen bu paradoks, genellikle Einstein-Podolsky-Rosen veya EPR paradoksu olarak anılır ve ilk kez kuantum dolaşıklığı fikrini ortaya attı. Aynı kuantum durumuyla yaratılan iki parçacık çifti bir kez ayrıldıktan sonra, kuantum fiziği devam ederse, yine de bir deneyin hem momentumları nı hem de konumları nı veya spinlerini ve polarizasyonları nı belirlemesine izin vermemelidir.
Bununla birlikte, Einstein, Podolsky ve Rosen, bu iki parçacık arasındaki bu sınırlamayı uygulayan herhangi bir bağlantı nı n, görelilik teorisini ihlal eden ve Einstein'ın "uzak mesafedeki ürkütücü etki" olarak adlandırdığı ve var olamayacak olanı şık hızı ndan daha hızlı hareket etmesi gerektiğini umuyorlardı. böylece paradoks.

Ne yazık ki Einstein için, dolaşık parçacıklar üzerindeki konum, momentum, dönüş ve polarizasyon gibi fiziksel özellikleri ölçen deneyciler mükemmel bir korelasyon gösterdi. Toplam spini sıfır olan bir çift dolaşık parçacık oluşturdukları nda ve ardı ndan saat yönünde dönüşle herhangi bir eksende bir parçacığı ölçtüklerinde, diğer parçacığı n dönüşü aynı eksende ölçüldü.

ekseni her zaman saat yönünün tersine dönüşe sahip olacaktır. [21] Paradoks kanıtladı

görülüyordu. [22] Bir parçacık üzerinde yapılan ölçümün diğer parçacığı nı etkilediği fikri, ışık hızından daha hızlı bir etkileşimi gerektirdiği için saçma kabul edildi.

Bir parçacığı n kuantum durumunu ölçmek, ister bilerek ister kazara olsun her iki parçacığı n orijinal kuantum durumunu değiştirir. Einstein'ın kuantum dolaşıklığı ve kuantum ölçümlerinin doğası nda var olan belirsizlikte görünen korkunç "uzak mesafedeki ürkütücü eylem", kuantum düzeyinde yerel olmayan temel etkileşimlerin sonucudur ve bu da bizi evrenin deterministik olmadığı sonucuna götürür.

Evren deterministik olmadığı ndan ve kuantum teorisi olası lık üzerinde çalıştığı ndan, bu birçok teorisyeni gerçekliğin tüm doğası nı n rastlantısallık olduğuna inandırdı. Ne de olsa, kuantum hesaplamaları çalışır çünkü istatistiksel olarak büyük bir parçacık örneği üzerinde çalışırlar. Bu, Tanrı 'nı n zar attığı anlamı na gelmez mi? Şart değil. İstatistiksel analiz "rasgele olanı" ölçebilirken, hiç de rastgele olmayan birçok olayı da ölçebilir. [23]

2009'da iki matematikçi, John H. Conway ve Simon Kochen, Bell-Kochen-Specker teoremini temel alarak, gerçekliği rastgelelikten çıkaran Güçlü Özgür İrade Teoremi adlı bir teoremin kanıtı nı sundular.

Kanıtları nda, Conway ve Kochen teoremlerinin "a parçacığı nı n yanıtı nı n tam olarak aynı anlamda özgür olması gerektiğinin şaşırtıcı bir sonucu olduğunu, bunun daha önce olanları n bir fonksiyonu olmadığı nı (ile

Machine Translated by Google

herhangi bir atalet çerçevesine göre)" (2 s. 228). İki matematikçinin Özgür İrade terimini kullanması, yalnızca kanıtlarının görünür kıldığı belirlenemezciliğe bir gönderme değil, aynı zamanda "eğer deneyciler belirli bir özgürlüğe sahipse, o zaman parçacıkların da tamamen aynı tür özgürlüğe sahip olduğu" gerçeğiyle ilgilidir (2 s. .230). Esasen, bu matematikçiler, özgür iradenin, sadece deneyi yapanın makro düzeyinde değil, aynı zamanda atom altı evrenin mikro düzeyinde de evrenin temel çerçevesi için temel olduğunu iddia ediyorlar.

parçacıklar. Spin dolaşıklığının determinizme meydan okuduğunu göstermenin yanısıra, argümanlarının bir kısmı iki evrenle bir düşünce deneyi. [24]

Argüman şu şekildedir: Bir evren, her olayın sonucunu belirlemek için evrenin yaşamı boyunca düzenli olarak atılan zarlarla rastgeledir. Diğer evren, evrenin başlangıcından önce zar atışlarıyla belirlenen gizli parametrelere sahiptir. Her iki evren de atılan zarlarla çalıştığı için, aslında rastgeledirler. Bununla birlikte, ikinci evren de özünde önceden belirlenmiş veya deterministiktir. Bu düşünce deneyinin gösterdiği şey, deterministik ve rastgele bir evren arasında gerçek bir matematiksel ayrım olmadığıdır. Rastgele bir evreni kolayca deterministik bir evrene dönüştürebiliriz ve tam tersi, çünkü modeller matematiksel olarak aynıdır. Bu nedenle, evrenin deterministik olmadığı için deterministik olmadığını söyleyebiliyorsak, o zaman rastgele olmadığını da söylemeliyiz çünkü rastgele bir evren her zaman deterministik bir evrene dönüştürülebilir (20).

Machine Translated by Google

Özgür İrade Alanı

"Çoğu zaman gerçekten 'bilimsel' olmak, durumun izin verdiğinden daha fazla 'bilimsel'miş gibi davranmamak anlamına gelir."
—Eco, Umberto, Göstergebilim Teorisi, s.29

Conway ve Kochen'in ispatlarında vardıkları nihai sonuç, evrenin hem deterministik hem de rastgele modelleri ortadan kaldırıldığında, geriye kalan tek modelin özgür irade modeli olduğu ve "gelecekteki hiçbir teorinin bizi mekanik bir evrene geri döndüremeyeceği" idi . 2 sayfa 230). Conway ve Kochen'in bu terimi yerel dille yakın bir uyum içinde kullandığını varsayarsak, o zaman özgür iradenin mekanik olarak belirlenmiş bir sonucun aksine seçim yapma kapasitesini ima ettiğini varsayabiliriz. Bunun temel anlamı, kuantum parçacıklarının veya dolaşık parçacık kümelerinin dalga biçimi çöküşündeki durumlarını seçmeleridir . Dalga biçimi çökmesinin ne zaman ve nerede olacağını seçtiklerini söylemek bile güvenli olabilir. Bu nedenle, evrenin çeşitli bölümlerinin kuantum sınırları içindeki temel olayların sonuçlarına ilişkin özgür irade seçimleri yapması nedeniyle, evren zorunlu olarak rastgelelikten beklenebilecek olanın ötesinde tahmin edilemez. Bu belirsizliğin, olayların öngörülemezliğinin doğasında var olan bilgi entropisi nedeniyle evrende anlamın varlığını ima ettiğini daha sonra göreceğiz.

Evren seçim üzerine çalışıyorsa, olasılık üzerine kurulu istatistiksel yöntemler neden bu kadar iyi çalışıyor? Cevap, her gün özgür iradeyle seçimler yapan varlıklarla, yani insanlarla düzenli olarak ilgilenen sosyologlarda yatmaktadır. Tek bir hür iradeli kişinin eylemlerini tam olarak tahmin etmek neredeyse imkansızken, insan davranışı hakkında bazı temel tahminlerde bulunmasalardı sosyoloji alanı var bile olmazdı . Sosyolojide öngörünün ancak istatistiksel yöntemler kullanılarak büyük gruplarla çalışırken mümkün olduğunu görüyoruz. Bu, gerçekte, kuantum olayları hakkında tahminlerde bulunmak için kuantum fizikçi tarafından kullanılan yöntemin tamamen aynısıdır. Her iki alanın da aynı analiz yöntemine bağımlı olması, bunların bir şekilde ilişkili olduğunu göstermeli ve yukarıda tartışıldığı gibi, aynı fenomenle, özgür iradeyle seçim yapma kapasitesiyle uğraştığımız açık olmalıdır.

Kuantum olaylarının dalga formunun, belirsizliklerini gerçeğe dönüştürmek için özgür iradeli bir seçim gerektirdiği ve seçimin her zaman kuantum dalga formuna karışmış birden fazla parçacığı içerdiği göz önüne alındığında, kuarkların kendilerinin seçimler yaptığını öne süremeyiz.

Machine Translated by Google

kuarklar arası nda ı şı k üstü bir iletişim biçimi önermeden.
Aslı nda, fizikte yerel olmamaya ilişkin geleneksel aç ı klamaları n tüm sorunu, bunları n, geleneksel teoriye aforoz olan ı şı k üstü iletişim gerektirmesidir. Ek olarak, seçimin özü bilgi, düşünce ve iletişimdir; bu, birden fazla kuantum düzeyindeki parçacı ğ kapsayan bazı bilgi ortamı nı gerektirir ve kuarklar, bilgi işleme veya iletişim mekanizmaları nı barı ndı rmak için yeterince karmaşı k bir yapı sunmaz. Bu seviyedeki parçacı klar, canlı yaratı klar değil, yoğun enerji dalgaları paketleridir. Bu durumla başa çı kmak için mekanik-materyalist görüşümüzü bir kenara bı rakmalı ve uzayı n kendisinin, kuantum olay çözümü için kuantum düzeyinde seçim uygulayan bir özgür irade alanı olduğunu veya onun üzerinde oturduğunu kabul etmeliyiz.

Uzay-zamanı n temeli olan, maddi olmayan ve kütlesiz olan bu özgür irade alanı , uzay ve zamanı n kendisinden bağ msı zdı r ve bu nedenle, mesafe ve zaman anlamsı z hale geldiğinden, bilgi paylaşı mı nı n ı şı k-hı z sı nı rı gibi dört boyutlu uzamsal sı nı rlamalara uyması gerekmez. maddesiz inşa eder. Bu aşı rı bir adı m gibi görünüyorsa, bunu bazı deneysel kanı tlar olmadan almadı ğ mı zı düşünün ve daha sonra özgür irade alanı nı , deneyin hem ı şı k ötesi hem de zaman ötesi olduğunu gösterdiğ diğer fenomenlerle ilişkilendireceğz. Kuantum dalga çözünürlüğü seçimi, daha büyük dalga formunun çöktüğü ve karmaşı klı ğ nı n potansiyel olarak sonsuz olduğu noktada, mesafeye veya zamana bağlı kalmaksı zı n gerçekleşir ve fiziksel boyut kı sı tlamaları olmaksı zı n bilgi işleme kabiliyetine izin verir.

Ancak bu, özgür irade alanı nı n kendi içindeki etkileşimlerle sı nı rlı dı r. Kuantum seviyesinde veya daha yüksek seviyedeki etkileşimleri içeren olaylar, kendilerini özel göreliliğn ı şı k hı zı sı nı rı yla sı nı rlamak zorundadı r. Aslı nda, ı şı k hı zı sı nı rı nı n kuantum katmanı ndaki etkileşim sı nı rlamaları ndan kaynaklanması muhtemeldir. Bir foton veya elektron gibi küçük bir parçacı ğ n katı bir bariyeri geçmeden geçmesi olan kuantum tünelleme, kuantum ölçeğnin tam sı nı rı nda meydana gelir ve aynı zamanda bir transluminal [25] (ı şı ktan hı zlı) bir noktadan diğerine. Bu, ı şı k hı zı sı nı rlamaları nı n kuantum ölçeğnin altı nda devam etmediğni gösteriyor. Bu aynı zamanda zamanı n kuantum ölçeğnin altı nda devam edemeyeceğ anlamı na gelir, çünkü bu iki şey, yani ı şı k hı zı nı n ve zamanı n göreliliğ birbirine bağlı dı r.

Machine Translated by Google

Bu yeni özgür irade alanı na bir isim verecek olursak, antik Yunan'a dönebiliriz. Yunan mitolojisinde Keres (Κήρες), Nyx'in kı zları ve Kaderlerin kı z kardeşleriydi. Nyx, Kaos'un kı zı ve gecenin kişileşmesiydi. Yeraltı dünyası nı n sakinleri olarak kı zları , kaderi, özellikle de bir kahramanı n ölüm şeklini temsil eden kaderi seçiyordu. Kuantum olayları nı birbirine bağayan ve çözen bir seçim alanı varsa, o zaman onu seçicilerin alanı , Keres'in alanı veya Keroi Alanı olarak düşünebiliriz. Bu nedenle, bir Keroi veya K-Alanı 'nı kı saca , madde enerjisinin uzay-zamanı nı n dı şı nda ve altı nda var olan, kuantum dalga çöküşünde kuantum parçacı kları na özgür irade sağayan alan olarak tanı mlayabiliriz.

Böyle bir K-Alanı , madde-enerjinin kuantum alanı na içsel bir bağantı yla bilgi dönüşümü ve yayı lı mı için bir ortam olacaktı r, ancak buna zorunlu olarak bağı değildir. Bunun yerine alanı n madde-enerjiyi birbirine bağadı ğ nı söyleyebiliriz, çünkü kuantum etkileşimleri K-Alanı ile etkileşime girmeden gerçekleşemez. Bunu görmenin bir yolu, hem materyalist hem de ezoterik çevrelerdeki mevcut düşüncenin tersi olan , maddi dünyayı içeride ve K-Alanı dünyası nı dı şarı da düşünmektir.

Bir özgür irade alanı önerdikten sonra, onu oluşturan unsurları ele almaya başlamalı yı z. Fizikte bir alan kavramı , çoğu zaman uzay-zaman olmasa da, bazı gerçekleri temsil eden bir soyutlamadı r. Çoğu zaman alanlar, alanı n verilen herhangi bir alt kümesindeki durumunu temsil eden nokta değerleri içerir. Ayrı ca akı şları temsil eden tensörler veya vektörler içerebilirler. K-Alanı nda bir seçim alanı yla uğraşı yoruz, ancak seçim nedir ve onu oluşturan değerler nelerdir?

İ nsanlar olarak en aşina olduğumuz özgür irade ifadesiyle başlayabiliriz -insanı n karar vermesinde seçim işlemi.
Bu tür ifadeleri tanı mlamanı n bir yolunu aramak için bir yer, "Karar Alanı teorisi" (21) adı nı verdikleri şeyi türetmek için insanı n karar vermesine ilişkin deneysel verileri kullanan matematikçiler Jerome R. Busemeyer ve James T. Townsend'in çalı şmaları dı r. Busemeyer ve Townsend, karar alanı teorisini "belirsiz bir ortamda dinamik, stokastik bir karar davranı şı teorisine yol açan matematiksel bir temel sağayan" bir teori olarak tanı mlar (5 s. 432).

Machine Translated by Google

$$P_{(t_\omega)} = I_{(t_\omega)} + \sum_{t=t_\alpha}^{t_\omega} (w_{(t)} m)$$

Figure 1 simplified Decision-Field Equation

Çalışmalarında, insan deneklerinde bu süreci tanımlayan bir dizi denklem üretmek için insanın karar vermesi üzerine toplanan istatistiksel verileri kullandılar. Busemeyer ve Townsend bu teoriyi özgür irade kararlarını tanımlamak için kullanabiliyorsa, K-Alan teorisinin bunu K-Alanındaki tercih yapısını tarif etmek için kullanabileceğ makul bir varsayımdır. Karar alanı teorisinin potansiyeli, K-Alanının özü olan özgür irade seçimini modelleme becerisine dayanır. Teorilerinde Busemeyer ve Townsend, bir öznenin belirli bir karar verme olasılığını tanımlayan deneysel kanıtlardan bir dizi denklem türetiyor.

$$I(t_\omega) = \sum_{i=i_\alpha, j=j_\alpha}^{i_\omega, j_\omega} s_{ij} P_j(t_\omega) - \left[\frac{\sum_{i=i_\alpha}^{i_\omega} w_i(t_\omega) m_i}{\omega} \right]$$

Figure 1 Inertia component 'I'

Çalışmalarının tam bir dökümü bu incelemenin kapsamı dışında olsa da, Şekil 7 ve Şekil 8'de gösterilen denklemler , daha sonra yeni denklemler türeteceğmiz temeli gösteren çalışmalarının basitleştirilmiş bir versiyonudur. Seçilen bileşenleri ve dolayısıyla K Alanının bileşenlerini göstermek için bu denklemlerin bileşenlerini parçalayabiliriz.

Şekil 7'deki temel denklem, Busemeyer ve Townsend'in bir kararın dikkat ağırlığ olarak tanımladığ 'w' parametresi gibi birkaç terim içerir. Dikkat ağırlığ , "dikkatin andan ana değştiğ ve beklenen getiride değşikliklere neden olduğu fikrini yansıtır.

Machine Translated by Google

zaman içindeki her eylemin” (22). 'm' parametresi getiri beklentisidir.

'w'yi Düşünce ile eşitleyebiliriz, çünkü dikkat kişinin bir seçime ne kadar çok düşünce kattığı dır. 'm' parametresi, seçicinin seçimin sonucunu ne kadar arzuladığına ilişkin getiri beklentisidir . Orijinal denklemde, Şekil 8'de ayrıntıları verilen çok sayıda ek toplama vardı . Şekil 8'deki denklemi , geçmiş kararların etkisini ve engellemeler ve alışkanlıklar da dahil olmak üzere sonuçlarını temsil eden 'Ben' adlı tek bir terime indirgeyebiliriz. Bu birleştirilmiş terim, özünde Bellek'tir. Aralık değerleri α ve ω, kararın potansiyel olarak ortaya çıktığı noktayı ve kuantum dalga formunun çöktüğü ve bu seçenek hakkında daha fazla kararın mümkün olmadığı noktayı temsil eder.

Karar alanı teorisinin yapısını K-Alanının yapısına eşitleyerek, K-Alanının hem bir amaca yönelik bilişsel dikkat hem de geçmiş seçimlerin farkındalığı veya daha açık bir şekilde arzu etme yeteneği işlevlerini sağladığını söyleyebiliriz. düşünce ve hafıza. Daha sonra Şekil 8'deki denklemi yeniden düzenleyeceğiz ve sadece arzuyu değil,

temel karar oluşumunda yer alan düşünce ve hafıza , aynı zamanda dış niyetin [26] etkisini temsil eden bir parametreyi de içerir.

K-Alanının üç bileşene ayrılması , karar alanı teorisinin K-Alan teorisine uygulanmasından yeni türetilmiş olsa da, önceliği de yoktur. Bu yeni modeli geliştirirken yapmak istediğimiz şeylerden biri, hala aynı yolu izleyip izlemediğimizi görmek için geçmişte çalışan daha eski modellere geri yansıtmak. K-Alanı teorisini ezoterik deneyim ve düşünceye geri yansıtırsak, Yaratılış zincirini Sözde Aristoteles'in Liber de Causis ya da Nedenler Kitabı 'nda ifade edildiği şekliyle düşünebiliriz.

İlk olarak, Sözde Aristoteles'in tek bir kişi olmadığını , ezoterik irfan üzerine birkaç yazar tarafından kullanılan genel bir isim olduğunu biliyoruz. Bununla birlikte, Liber de Causis'in yazarı , metnini muhtemelen Neoplatonist filozof Proclus Lycaeus'un (MS 412-485) Teolojinin Unsurları adlı bir çalışmasından almıştır. Liber'de açıklanan yaratılış zinciri, Zekaya neden olan Varlık ile başlar ve ardından zeka, Ruha neden olur (23).

Varlığ , Arzu'ya eşleyebiliriz, çünkü bir varlık olarak var olmak, kendisini içinde ifade eder. bir şeyi [27] arzulamak. O halde düşünce ve hafızanın K-Alanı niteliklerini sözde Aristoteles'in zekası ve ruhuyla ilişkilendirebiliriz.

Machine Translated by Google

sı rası yla. Zekanı n düşünceyle ilişkisi oldukça açı k olsa da, ruhtan belleğe olan bağlantı belirsiz görünebilir, ancak Liber de Causis'te yazar ruhu zamanı n nedeni olarak tanı mlar ve bu, bellek olmadan zaman anlamsı z olduğu için bellekle aynı hizadadı r.

Hafı zanı n zamanı yarattı ğ nı görebiliriz çünkü hafı zanı n yokluğunda olaylar bağlamsı z gerçekleşir ve tüm zamansal varoluş ebediyen yeni bir şimdidir . Bellek aynı zamanda insan beyni ve hatta bilgisayar gibi bir depolama sisteminin yalnı zca bir özelliğ değildir. Maddenin kendisi, bir bellek deposudur, çünkü herhangi bir madde parçası , diğer madde parçaları yla etkileşimlerin kendisine dayattı ğ durum değşikliklerini tutar veya hatı rlar . Maddenin bu hafı za doğası , onu hafı zanı n bir pı htı laşması olarak K-Alanı ndaki kökenleriyle ilişkilendirebilir. Pseudo-Aristoteles'i izleyerek, arzunun düşünceyi harekete geçirdiğni ve bunun da hafı zayı yarattı ğ nı , düşünceyi değştirdiğni ve ardı ndan [28] arzuyu böldüğünü görüyoruz .

Şimdi, yeni K-Field modeliyle ilerlerken, yeni anlayı şlar sağlayan ilişkileri göstermek için eski modelleri öne çekebileceğmizi görebiliriz. Bu aynı zamanda tamamen ayak basılmamı ş bir yol çizmediğmizi, aynı zamanda eski yollara farklı bir bakı ş açı sı ndan bakmanı n yeni bir yolunu sağladı ğ mı zı da gösteriyor.

Machine Translated by Google

Ruh Deneyimi

"Düşünüyorum öyleyse olduğumdan şüpheliyim."
—Eduardo Kohn, How Forests Think, (24 s. 49)

Arzu, düşünce ve hafıza insan zihninin parçaları olarak düşünme alışkanlığımız var - ve öyleler - onlar sadece özel parçalar değiller. İnsanlar bu evrende ayrı calıklı varlıklar değildir. Evrenin merkezinde, galaksimizin merkezinde veya güneş sisteminin merkezinde değiliz. Gezegenimize hükmetmeyi öğrenmiş olsak da, aslında biyosferdeki en önemli varlıklar değiliz - kendi zihinlerimiz dışında. Biyosferin parçası yız ve bu ağın dokusuna gömülü arzu, düşünce ve hafızayı içeren karmaşık bir yaşam ağının parçası yız. Kendi zihnimize odaklanmayı bıraktığımızda, bazen o daha geniş ağ ve genellikle ruh dediğimiz o deneyimi yeniden deneyimleyebiliriz.

Ruhu nasıl deneyimleyebildiğimizi, K-Alanı teorisi ışığında ele aldığımızda biraz daha netleşir. K-Alanının bir parçası olduğumuz için, içinde yüzüyoruz ve bilinçli algılarımızın çok ötesine uzansa da, yine de o büyük alanın bir parçasıyız. İnsanların sadece bir parçası olduğu bu zihin benzeri alan fikri, 1981'de Dr. Rupert Sheldrake tarafından önerilen bir teoriye benzer yönlere sahiptir. Cambridge Üniversitesi'nde biyokimyacı olarak çalışan Sheldrake, A New Science of Life adlı kitabında morfik alanlar adını verdiği bir dizi alanın varlığını öne sürdü.

Sheldrake, morfik alanları kendi kendini organize eden bütünlük birimlerini ifade eden birimler olarak tanımladı; mekansal-zamansal kalıpları organize etmek; maddenin özelliklerini etkileyen çekiciler veya kompleksler içeren; iç içe geçmiş bir hiyerarşide birbiriyle ilişkili birimler içeren; geçmiş olaylarla hafıza ve öz rezonans sergileyin (25 s. 316). Sheldrake'in morfik alanlara atfettiği şeylerin çoğunun K-Alanında var olduğunu görecek olsak da, morfik alanlara uyguladığı ve K-Alanının sergilemediği bir özellik vardır ve bu olasılıksal bir yapıdır. Sheldrake'in morfik alanlara ilişkin açıklamalarında kasıtlı seçimin ima edildiği göz önüne alındığında, olasılıksal bir yapının aslında bunların gerekli bir özelliği olmaması da muhtemeldir.

Dr. Sheldrake, morfik alanların alışılmış yönlerini tanımlarken, bu etkinin maddeye nasıl bulaştığını belirleyemedi. Bunun yerine, kanıtlanmamış bir yorumu olan doğal hukuk varsayımını değiştirdi.

Machine Translated by Google

Morfik alan varsayımıyla gözlemlenen ilişkiler, vurguladığı problemlere daha uygulanabilir olmakla birlikte, gerçek bir teori değil, hala yorumlayıcı bir varsayımdır [29] . K-Alanı teorisi ise bunun aksine, maddeyle açık bir bağlantıyla başlar ve maddenin ruhtan türediği yerde bilinç veya ruhtan oluşan sürekli bir gerçekliği ima eder.

Bir özgür irade alanı önerirken, bu alanın özünü ve saptanamıyorsa bir teorideki yararlılığını merak etme eğilimi vardır. K-Alanının tanımında onun tespit edilemez olması gerektirecek hiçbir şey olmadığına ve kuantum etkileşimlerinin dolaylı gözlemleri dışında tespit edilebilir olmasına dair bir gereklilik olmadığına dikkat etmek önemlidir. Bununla birlikte, K-Alanı teorisinin önerdiği şey, fiziksel bir ortamdan ziyade bir alanın varlığıdır ve bilimin , soyut bir matematiksel varoluştan başka hiçbir özü olmayan alanları nasıl sıklıkla kullandığını hatırlamalıyız.

Dr. Sheldrake'in kendisi, modern bilimsel düşüncede "doğanın gizli sempatilerinin ortamı olarak esir alanlarından çok alanların kendilerinin düşünüldüğünü" belirtiyor (25 s. 315). Bununla Sheldrake, fizikteki alanları, iyi anlaşılmasa da teorik veya matematiksel modellemeye uygun olan okült bir düzenleme ilkesi için bir yer tutucu olduğunu ima eder. Bu, K-Field konsepti için de geçerlidir. Fizikteki bir enerji alanı gibi, alanın özüyle değil, deneyimleyebildiğimiz veya algılayabildiğimiz elementler veya yapılarla ilgileneceğiz.

K-Alanının tanımı gereği özgür iradenin ifadesi olduğunu düşünürsek, insan bilincinin ve bilinçdışının özünde K-Alanının bir parçası olduğunu da görebiliriz. Kendi bilincimizin deneyimi, K-Alanındaki yerel alanımızın deneyimidir ve ruh deneyimi, bilincimizin daha geniş K-Alanına doğru uzantısıdır. Özgür irade ifademiz, fiziksel ve süptil bedenlerimizi oluşturan kuantum etkileşimleriyle sınırlanan yerel K Alanımızda ifade edilen özgür iradeden kaynaklanır. Arzu, düşünce ve hafıza işlevlerini sağlayan bir seçim alanı olarak bu alan, kavramsal olarak Jung'un tanımladığı bilinç ve bilinçdışıyla veya James Hillman'ın [30] tanımladığı yer altı dünyasıyla (26) özdeş olduğundan, bu alemlerin insan deneyimine aşina bir şekilde davranmasını bekleyin.

Bu nedenle, bu içsel psişik alemlere ilişkin deneyimlerimiz, çevremizdeki daha geniş alana doğrudan uygulanabilir. Nasıl düşündüğümüz bilincimizin durumunu etkilediği gibi, bilincimizin de değişmesini beklemek için nedenler vardır.

Machine Translated by Google

K-Alanı nı n bir parç ası olarak daha geniş alanda efektler ü retebilir. Ek olarak, dü şü ncenin K-Alanı nda nası l hareket ettiğ, bilinç li ve bilinç siz zihnimizde etkiler yaratabilir. Bu, insan zihni ile K-Alanı arası nda aç ı k bir bağantı sağar ve K-Alanı bir bü tü n olarak maddi evrenin yapı sı nı ve davranı şı nı doğrudan etkilediğnden, insan dü şü ncesinin fiziksel dü nyayı K aracı lı ğ yla etkileme potansiyeli vardı r. Alanı n kuantum etkileşimlerine etkisi.

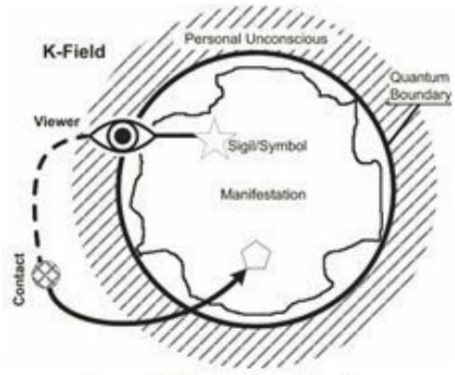

Figure 1 Thaumaturgic Action

Bununla bir temel olarak, taumaturji uygulaması nı n zihinsel sü reç lerin manipü lasyonu yoluyla nası l daha geniş gerç eklikte etkiler ü retebileceğ aç ı k hale gelir. Yerel zihindeki dü şü nceler dalgalanarak daha geniş bir alana yayı lı r ve bu da daha sonra dalgalanarak daha bü yü k etkilere ulaşan dü şü k seviyeli parç acı k etkileşimlerini etkiler. Bunun basitleştirilmiş bir gösterimi (bkz. Şekil 9 Thaumaturgic Action), kişisel bilinç içinde ve bilinç dı şı yoluyla K-Alanı nda ikamet eden kollektif bilince kopyalanan bir mü hü r gibi sembolik bir gö rü ntü gösterir; bu, materyalde sembolü n anlamı nı gösterir. kuantum sı nı rı ndan geç en dü nya.

Bu model basittir, çü nkü niyeti arzu ve dü şü nce olarak kişisel bilinç altı na ve daha geniş K-Alanı nı n kolektif bilinç dı şı na şu anda detaylandı rabileceğmizden daha fazla itmekle ilgilidir.
K-Alanı ndaki etkimizi zayı flatan bazı gü ç ler, diğer varlı klar, gü ç akı şları ve farklı gü ç seviyeleri veya kanalları dı r. Kişisel bilinç teki gö rü ntü ile kolektif bilinç dı şı na yansı tı lan gö rü ntü arası ndaki bağantı kesikli veya sanal bir ç izgidir, çü nkü iletim iki özgü r irade varlı ğ arası ndadı r ve kolektif

Machine Translated by Google

o imajı alıp kullanmak kendi hür iradesidir. Bu, nedenselliğin bozulduğu ve nedenselliğin mümkün hale geldiği bir noktadır.

Bunu basit bir düşünce deneyi ile gösterebiliriz:

> Bir kişinin -A kişisinin- bir gölün kenarında durduğunu ve A'nın diğer tarafta duran bir yabancıyı, yani B kişisini gördüğünü düşünün. A Kişisi gölün yüzeyinde bir dalgalanmaya neden olmak ister, ancak A'nın mevcut konumundan göle yeterince yaklaşamaz ve bunu kendileri gerçekleştiremez. Bu nedenle A, karşı taraftaki yabancı B'ye dalga oluşturmak için göle bir taş atması nı işaret eder. Yabancı B, A'nın niyetini iletmeyi başardığı nı varsayarak, A'nın istediğini yapma veya A'yı görmezden gelme konusunda özgür iradesine sahiptir. yüzeyinde bir dalgalanmaya neden olan göl. Artık A kişisi ile göldeki dalga arasında nedensel olmayan bir bağlantımız var.

A kişisi ile dalgalanma etkisi arasındaki bağlantı nedensel değildir, çünkü A, B kişisi üzerinde bir etkiye sahipken, etkiye fiilen neden olan kişi, özgür iradeye sahip olan ve A kişisinin etkisine boyun eğerek boyun eğmeyi seçebilen B'dir. Özgür iradenin varlığı, B'nin sadece A'nın çektiği bir kaldıraç olmadığı anlamına gelir. İki kişi arasındaki tek bağlantı semiyotiktir, çünkü araları ndaki tek değiş tokuş bilgi işaretleridir. Tüm olay, önceden düzenleme yoluyla zamanın dışında meydana gelebilirdi, bu nedenle dalgalanma etkisi meydana geldiğinde A'nın orada olması bile gerekmezdi.

İlginç bir şekilde bu, düzenli evrim süreci için Austin Osman Spare tarafından önerilen mekanizmadır. Spare, "bir yarasanın önce uygun türden kanatları nı, arzusunun bilinçdışına ulaşacak kadar 'organik' olması yla büyüttüğünü öne sürer. Uçma arzusu bilinçli olsaydı, bunu bizim yaptığımız araçlarla, yani makinelerle yapabilene kadar beklemesi gerekirdi" (27 s. 103). Bu, yarasaların kanatları "icat etmediğini", ancak bilinçsiz arzuları nın, gerçekliğin nedensiz bir düzeniyle gelişen kanatları kendileri için seçmeye ikna ettiğini ima eder. Arzu sadece bilinçli olsaydı, o zaman soğuk yarasa sadece nedensel güçler veya mekanizmalar aracılığıyla bu arzunun uygulanması nı emreder, oysa bilinçsiz arzu K-Alanı ile yakın temas halindedir ve tüm gerçekliği düzenleyen özgür irade güçleri üzerinde etkiye sahiptir. Özünde Spare, evrimin mekanik olarak işlemediğini, aksine

Machine Translated by Google

nedensiz olarak düzenlenmiş olaylar üzerindeki okült etki yoluyla büyüsel olarak işler.

Machine Translated by Google

Ruhtan Maddeye

"Sabit yasalara göre etkileşen fiziksel parçacıklardan oluşan eski bir evren kavramı artık savunulamaz."
—Arthur M. Young (Çanlı Helikopterin Mucidi) Yansımalı Evren

Karar alanı teorisine dayalı olarak, belleğin özgür iradenin gerekli bir özelliği olduğunu varsayarsak, K-Alanının yaptığı gibi özgür iradeyi ifade eden bir alan, cisimsiz kişiliklerin veya ruhların varsayımsal varlığı için makul bir temel oluşturur. Dr.'nin kavramsal varlığını da desteklemektedir.
Sheldrake'in morfik alanları ve bu alan aynı zamanda doğrudan deneyime sahip bir uygulayıcı olan Josephine McCarthy'nin "Büyük Kütüphane" (28) olarak adlandırdığı veya Teosofistlerin [31] Akaşik kayıtlar olarak adlandırdığı şeyin kabı olarak nitelendirilebilir .

K-Alanındaki bellek etkin bir şekilde bir bilgi deposudur. Bu depolama alanı, K-Alanının kavramsal alanını kateden düşünce akışlarının bir yansımasını içerir. Bu bilgileri, içlerinden geçen düşünce akışlarını değştiren yapılar olarak görebiliriz ve bu nedenle kendilerini K-Alanına ve K-Alanının üstündeki maddi kuantum yapıları etkileşimine damgasını vuran şablonlar ve modeller olarak hareket edebiliriz. Kavramsal olarak bu, Jung'un Kollektif dinamik Arketipleri, Sheldrake'in morfik alanlarının çekicileri veya kompleksleri ve Spare tarafından önerilen bilinçsiz evrimsel güçler olarak görünür. K-Alanındaki bellek ve düşünce bileşimlerinin varlığı, zihinden başka düşünce ve bellek olan şey için bilinçli zihinlerin varlığını akla getirir.

Bu yapılar, kuantum alanı çökmesinde kuantum etkileşimlerinde yapılan seçimleri etkileyerek maddi dünyayı etkilerken, bu aynı etkileşimlerin K-Alanında yapılan seçimlerin bir yankısını bellek olarak ürettiği ve böylece bir çapraz bağlantı olduğu açık olmalıdır. madde ve K-Alanı arasında, böylece K-Alanı malzeme etkileşimlerinin sonucunu belirlerken, malzeme etkileşimleri K-Alanında bir izlenim yaratır. K-Alanının maddeyi etkilemesi gibi, madde de K-Alanını etkiler. K-Alanı, madde adına yaptığı seçimlerin bir hatırasını tutar. Bu daha sonra gözlemlenen Morfik alan etkilerinin ve McCarthy'nin Büyük Kütüphanesinin temeli olan Akaşik kayıtların deneyimi haline gelir. Aynı zamanda, K-Alanı ile bağlantısı olan maddenin bir bakıma hafıza olduğunu ima eder.

Machine Translated by Google

Bu izlenim veya etki izi kavramsal olarak nedenselliğin kaynağı dır, çünkü nedenin hafı zası olmadan neden-sonuç zinciri var olamaz. Bir etkiyi nedenine kadar izlemenin bir yolu yoksa, o zaman her şey kendiliğinden ve hiç bir önceliğ olmayan nedensiz görünür. Ancak her şey bir iz bı rakı r; düşünceler K-Alanı nda bir bellek izi bı rakı rken, K-Alanı nı n kuantum seçimleri maddenin kendisinde bir iz bı rakı r. Tüm bu izler aslı nda evrenin doğası nda var olan bilgiler, zamanı n temel temeli ve neden-sonucun ta kendisidir. Ancak özgür irade seçimi noktası nda bu bozulur ve nedensellik mümkün hale gelir.

1970'lerde parapsikolojik araştı rmaları n en parlak döneminde fizikçiler, gerçek rasgele sayı üreteçleri üzerindeki psikokinetik etkileri ölçmek için Ren Parapsikoloji laboratuvarı ndaki fikir geliştiriciyi kullanan kuantum mekaniğ teorisinin Kopenhag Yorumundan bir kavram kullanarak bu psikokinetik fenomeni modellemeye başladı lar. Modelleri, gözlemleyen bir bilincin varlı ğ ndan dolayı kuantum durum vektörlerinin çökmesini içeriyordu. Söz konusu olan, Rhine deneylerinde, bir insan gözlemcinin mevcudiyetinde rasgele sayı üreteçlerinin çı ktı sı nı n rasgele olmaktan çı kma eğlimine ilişkin not edilen bir etkiydi.

Bugün bu araştı rma, dalga formunun çökmesini gözlemlemekten, bilincin kendisini anlamaya çalı şmak için tersine döndü, bu arada araştı rmacı lar artı k etkinin, insan bilincinin neden olduğu gerçekliğin 'rasgelelikten arı ndı rı lması ' etkisinin olduğunu varsaymaktan eminler. Bununla birlikte, Güçlü Özgür İ rade Teoreminin ima ettiğ gibi, evren aslı nda rastgele değlse, o zaman bu rastgele sayı üreticilerine ne oluyor? Neler olduğunu anlamak için önce rastgele ile ne demek istediğmizi anlamalı yı z. Rastgelelik kavramı , insanları n çoğu zaman rastgeleliğ öngörülemezlikle karı ştı rdı ğ yanlı ş anlaşı lan bir konudur, ancak bunlar tamamen farklı iki şeydir.

Rastgele olaylar, aslı nda, olası lı k kanunları aracı lı ğ yla toplamda tahmin edilebilir. Daha önce belirttiğmiz gibi, bunlar aslı nda bir determinizm biçimidir. Bunu, uzmanları n bir bilgisayarı n deterministik ortamı nda üretilen rasgele sayı lar ile "gerçek" rasgele sayı lar arası nda ayrı m yaptı ğ bilgisayar kriptografisinde görebiliriz. Kriptografları n gerçek rasgele sayı lara atı fta bulundukları nda kastettikleri, hiç de rasgele olan bir şey değl, tahmin edilemeyen bir sayı örüntüsüdür. Olası lı k yasaları , rasgele sayı ları n doğası nı tamamen belirler, dolayı sı yla bu yasalara göre tahmin edilebilirler.

Machine Translated by Google

Bilgisayar kriptografları, öngörülemeyen sayılar elde etmek için genellikle, bir kullanıcı tuşa bastığında klavye tuşunun geri dönmesiyle üretilen bir sinyal olan tuş sıçraması gibi fiziksel olayları kullanır. Basıldığında, klavye tuşları sadece bir kez açılmaz, aynı zamanda temas kurar ve ardından tuş birkaç kez yukarı ve aşağı atlayarak sahte sinyaller üretir. Kullanıcılar, klavyenin tuş mekanizması içinde mikroskobik düzeyde gerçekleştiği için bu sıçramayı fark etmezler.

Bununla birlikte, klavyedeki elektronik sensörler bu sıçramayı ve ürettiği çoklu sinyalleri görür, bu da klavyenin tek bir tuş tıklaması üretmek için ek sinyalleri tanıması nı ve yok sayması nı gerektirir. Bilgisayar işletim sistemleri, sıçramayı ortadan kaldırmak için tuş tıklamaları nı yumuşatırken, anahtar kişi verilerine erişebilen ve öngörülemeyen sayıda yarı tıklama elde edebilen özel bir yazılım vardır. Bu tür olaylar, klavyenin mekanizması içindeki kuantum dalgalanmaları ndan kaynaklanır ve bu nedenle öngörülemeyen sonuçlar üretir.

Sorunu farklı bir alanda göstermek için: radyo mühendisleri, gerçek sinyalin daha kolay okunması nı sağlamak için bir taşıyıcı dalgaya rastgele statik enjekte edebileceklerini keşfettiler. Bunun işe yaraması nı n nedeni, statikin rastgele, ancak tamamen tahmin edilebilir olması dır. Öte yandan sinyal tahmin edilemez. Statiği ekleyerek, mühendisler tüm sinyali artırabilir ve öngörülemeyen içeriğin tanımlanması nı kolaylaştırabilir.

Bu nedenle, gerçek bir rasgele sayı üreteci, öngörülemezliği elde etmek için kuantum dalgalanmaları nı kullanması gereken öngörülemeyen bir sayı üretecidir. Ren deneylerinde kullanılan gerçek rasgele sayı üreteçleri, sonuçları nı üretmek için genellikle zayıf radyoaktif bir maddenin bozunması na dayanıyordu. Kuantum seviyesinde bir mikro bilincin bu gerçek rasgele sayı üreteçleri için sonuçları seçtiğini varsayarsak, seçimleri herhangi bir seçim için motivasyonu insanlar tarafından çözülemeyen insanlık dışı bir kurumun alışılmış davranışına dayandığından, istatistiksel analiz kullanılırken rastgele görünebilir.

Bununla birlikte, güçlü bir odaklanmaya sahip bir insan bilincinin mevcudiyetinde, seçme farkındalığı bu mevcudiyete sempati duyarak yanıt verebilir ve insan bilincinden daha insanca bariz bir örüntüyle hizalanabilir ve o zaman rastgele değilmiş gibi görünür. Başka bir deyişle, bir insan bilincinin varlığı, K-Alanı 'nı rastgele sayı üretecindeki kuantumu belirsiz bir şekilde çözmeye ikna ederek insan arzusuyla daha uyumlu ve dolayısıyla insan bakış açısından daha az rastgele görünmeye ikna eder. Süre

Machine Translated by Google

Bu ikna kavramı, modern Batı düşüncesi için yenidir, eski büyüsel uygulama için yeni değildir.

Azande halkının büyülü şifa ayinlerine ilişkin analizinde Kuzey Orta Afrika, sosyal antropolog Stanley J. Tambiah kaydetti [32] James George Frazer'in "benzer" ilkesine göre çalışmak yerine [33] benzeri üretir", bunun yerine Zande şifa ritüeli "istenen ve arzu edilen dikey [34] ilişkinin özelliklerini ikna edici bir şekilde aktarmaktan ibarettir" , bu durumda Araka sarmaşığının yaprakları öldükten sonra ortaya çıkan yeni büyüme, "ötekine" Bu istenmeyen bir durumdur", " hastalıktan dolayı başarısız olan insan uzuvları " veya "potansiyel, henüz elde edilmemiş bir durumu gerçekleştirilmiş bir duruma dönüştürmeye çalışmak" (29 s. 348). Daha açık bir ifadeyle, Zande büyücüsü, insan vücudunu Araka sarmaşığı gibi tepki vermeye ve belirgin bir hastalık döneminden sonra sağlığına kavuşmaya ikna etmeye çalışır. Bu nedenle, sarmaşık hastalık gibi olduğu için değil, kurbanın vücudu sarmaşık gibi davranırsa hastalık kurbana zarar vermeyi bırakacağı için iyileştirir. Sonuç olarak, antik uygulamada thaumaturgy'nin güçten çok bir ikna eylemi olduğunu ve iknanın yalnızca ikna edilecek bir şey olduğunda işe yaradığını görüyoruz.

Tambiah, ikna modelinin ek bir örneğini sunar, ancak bu, onun ilkel toplumlar olarak değerlendireceği toplumlarda değil, modern işyerlerinde açıkça ortaya çıkan bir örnektir. Çoğu zaman bir işveren, işveren-çalışan ilişkisini, çalışanları daha titiz itaat etmeye zorlayan daha bağımlı bir biçime dönüştürmek için ebeveyn-çocuk ilişkisi analojisini kullanır (29 s. 347). Bu, havuç ve maaş çubuğunun ötesine geçiyor. Bunu psikolojik bir etki olarak düşünebilsek de, bunu yalnızca, söz konusu her iki varlığın da niyetlerini sözlü olarak iletebilen bilinçli insanlar olduğu için düşünebiliriz. Bununla birlikte, pratik kullanımda, işverenler bu analojik tavrı nadiren dile getirirler. Sözle ifade edilmek yerine yapıldığında, tanımlanabilir doğrudan nedensel bir etki yoktur. Bunun yerine işveren, çalışanla olan ilişkileri hakkında bilinçsiz varsayımlarda bulunur ve bu varsayımlar nedensel olmayan bir etki yoluyla çalışanın davranışını etkiler. Bu anlamda thaumaturgic - ya da daha halk dilinde bir büyü ya da tılsımdır.

Her iki örnekte de iki varlık vardır: ikna eden ve ikna edilen. İkna edilen kişi insan olmadığında bile yine de malzeme ürettiğinde

Machine Translated by Google

Etkiler, görünür olmasa bile, insan olmayan bir varlığın dahil olduğu sonucuna varmalıyız. Ren Enstitüsündeki araştırmacılar tarafından tanımlanan psikokinetik etkiler söz konusu olduğunda, ikna edileni yalnızca canlı bir nesne olarak tanımlayabildiler ve bu da ikna etme kapasitesini açıklanamaz hale getirdi. K-Alanı teorisi ile canlı nesneleri oluşturan madde için kuantum düzeyinde seçimler yapan bir şey olduğunu biliyoruz. Bu seçiciyi ikna edilmiş varlık olarak ele alabiliriz ve bu nedenle psikokinetik etkilerin yanısıra insanların gerçek rasgele sayı üreteçleri üzerindeki etkisini, bilinçdışı zihnin K-Alanı kanalıyla K- Alanı tarafından yapılan seçimler üzerindeki iknası olarak açıklayabiliriz. Madde için alan. Canlı veya ölü madde diye bir şey yoktur. Kişi nesneleri zihinle hareket ettirmez, nesneleri kendilerini hareket ettirmeye ikna eder.

Machine Translated by Google

Simyasal Animizm Teorisi

"Biz bir yerden geldik; gayb âleminin karanlıklarının derinliklerinden,
gaybın garip nurlarının derinliklerinden."
—Robin Artisson, Şeytan Ormanından Mektuplar, s. 49

Bazı fizikçiler arasında, görünür evrenin bilinçle uyumlu olduğuna dair bir teori var çünkü onu gözlemlemek için akıllı bir yaşam gerekiyor.
Bu, Heisenberg belirsizlik ilkesinin bir yorumundan kaynaklanmaktadır, ancak daha önce açıklandığı gibi Dr. Rhine tarafından yapılan psikokinetik deneylerin sonuçlarından da türetilebilir. Eğer insan gözlemi, bir rasgele sayı üreteci gibi bir aygıtın çıktısını etkileyebiliyorsa ve kuantum çift yarık deneyinin bir dalgadan parçacıklara çökmesine neden olabiliyorsa, o zaman tüm kuantum dalga formunun çökmesinden de sorumlu olması gerekmez mi? Evrenin varlığı insan bilincinin varlığına mı bağlı?

Ne yazık ki, Antropik İlke olarak adlandırılan evrenin tamamen insan bilincine bağlı olduğu fikri, gerçeklerden sürdürülemeyecek çok tuhaf bazı varsayımlardır.[35] İlk yaşayamaktadır. olarak, bu teorinin birçok versiyonu, insanların maddi evrenin önemsiz bir parçası olmasına rağmen, evrenin bilinçli bir insan gözlemciye ihtiyaç duyduğu için bizim varoluşumuzdan yana çalıştığını belirtir. İhtiyaç, arzunun bir ifadesidir ve arzu, başlamak için bir nebze bilinç gerektirir.

İkincisi, bu teorinin çoğu versiyonu, bilincin ve bu nedenle yaşamın "ölü" maddeden kaynaklandığını varsayar; bu da, ölü bir evrenin ilk etapta nasıl yaşam üretebileceği sorusunu gündeme getirir. Bu teorinin orijinal formülasyonu, her şeyden önce, evren şu an olduğu gibi olmasaydı, o zaman bundan şikayet etmek için burada olmayacağımızı belirten bir totolojiydi.

Tüm bu dönüş, fizikçiler arasında, özellikle de evrenin yaşamı garanti etmek için gerekli olan dereceye kendini nasıl ayarlayabildiğini açıklamaya yönelik artan hayal kırıklığından kaynaklanmaktadır.

basit bir temel yasa formülüne indirgeyin.[36] Bu hayal kırıklığı, dünyayı ayakta tutmak için filleri bir kaplumbağanın üzerine koymaktan daha iyi olmayan kopya veya dallanan evren modeline bile sıçradı.[37]

Fizikçilerin hüsrana uğraması, aynı zamanda

Machine Translated by Google

Antropik İlke, insan bilincinin varlığı için bir gereklilik haline geldi. Bu açıkça, eldeki kanıtlara uyması için yeterli karmaşıklıktan yoksun olan bir metafiziğe güvenme durumudur.

Güçlü özgür irade teoremine dayanan K-Alanı teorisi, insan gözlemcilere veya birden fazla özdeş dallanan evrene olan ihtiyacı açıkça ortadan kaldırır. Aynı zamanda insanı evrendeki tek bilinçli gözlemci olarak özel bir konuma yerleştirme ihtiyacını da ortadan kaldırır. Tüm evrenin temelini oluşturan özgür iradeyle, K-Alanının kendisi kuantum belirsizliğini olumlu bir şekilde çökertmek için gerekli gözlemci haline geldiğinden, insanlar artık diğer hayvanlar ve hatta maddi nesneler arasında ayrıcalıklı bir yere sahip değiller.

K-Alanı, gerçekliğin temelleri içinde seçim çerçevesi sağlayarak özel bir gözlemciye olan ihtiyacı ortadan kaldırır, ancak aynı zamanda evrensel parametrelerin ayarlanmasına da kolayca izin verebilir. Özellikle insanları tatmin etmek için değil, yaşanabilir bir evrene izin vermek için K-Alanındaki seçimlerle. Bu durumda, K-Alanındaki farkındalığın amaçları doğrultusunda, evren kendini insanı evrimleştirmek üzere ayarlamaktan ziyade, ayarlanmış olarak evrenden yararlanmak için evrimleşmiş olan insandır. Madde ölü değil, fazlasıyla canlıdır. O, kendi iradesiyle var olmayı seçmiştir ve bu nihai sonuç için gerekli parametreleri seçmiştir.

Bir özgür irade alanının, bir Keroi veya K-Alanının kuantum olaylarının sonucunu belirlediği ve insan bilincinin ve bilinçdışının özünde bu alanın bir parçası olduğu varsayımından hareket ederek, bu alanı anlayışa dayalı olarak tanımlamaya başlayabiliriz. Jung ve James Hillman tarafından bize sağlanan insan bilinci. Bununla birlikte, önce, deterministik makinelerde onun indeterministik davranışını teşvik etme umuduyla bilinci inceleyen materyalistler arasındaki yaygın görüşü, bilincin bir şekilde beyin gibi karmaşık sistemlerden kendiliğinden ortaya çıktığını ortadan kaldırmalıyız. Bilincin karmaşıklıktan doğduğunu söylemek, karıncaların karınca yuvasından çıktığını söylemek gibidir. Tıpkı karıncaların işbirliği yoluyla karınca yuvası yapması gibi, bilinç de işbirliği yoluyla basitlikten doğar.

İnsan zihni yekpare bir yapı değil, insan vücudu gibi tek bir bütün olarak birlikte çalışan bir çokluktur. Bu mens systema oeci est (zihin bir ekosistemdir) ilkesini izleyerek, insan zihni gibi K-Alanının tekdüze olmadığını, kompleksler veya farkındalık düğümleri içerdiğini söyleyebiliriz. Kompleksler, bizim tanımladığımız şekliyle, yaşayan farkındalık merkezleridir veya Jung'un "ışıltı" olarak adlandırdığı şekliyle. Jung bunu icat etti

Machine Translated by Google

mistik vizyonlarda veya rüyalarda deneyimlendiğ şekliyle ı şı k noktaları nı veya "çok sayı da gözü" tanı mlamak iç in kullanı lan terim. " Bilinç her zaman ı şı ğ n davranı şı ndan türetilen terimlerle tanı mlandı ğ ndan, bence bu çoklu parlaklı kları n küç ü k bilinç li fenomenlere karşı lı k geldiğni varsaymak çok fazla değl" (30 s. 53).

Bilinç dı şı na bakan mistiklerin deneyimlediğ parlaklı klar, Jung'a göre kişisel ve kolektif bilinç dı şı ndaki komplekslere ve arketiplere tekabül eden mikro-bilinç lerdi.
Kı sacası , bu nurlar insan aklı yla aynı maddedendir veya insan aklı bunlarla aynı maddedendir. Düşünme ve farkı ndalı k yeteneğne sahiptirler ve eğer uyandı rı lı rlarsa, özerklik ve bir uyurgezer seviyesinden insan kapasitesinin ötesinde bir şeye kadar değşen bir dereceye kadar bilinç li farkı ndalı k.

Ek olarak, parlaklı klar birbirine karı şı r veya birbirini kirletir, bunlar daha sonra farklı bilinç derecelerine sahip farkı ndalı k kümeleri oluşturur.
Jung'un çömezi Marie-Louise von Franz, bu parlak arketipler ağ nı şöyle tanı mlı yor: "Arketipleri, çok boyutlu bir ağveya alanı n çekirdekleri veya bağantı noktaları olarak hayal edin; anlamlar ile bunları n kı smi örtüşmeleri ve kimlikleri arası ndaki bağantı lar ve böylece tüm arketiplerin diğer tüm arketipler tarafı ndan kirlenmiş ve hatta kı smen birbiriyle özdeş göründüğü yer" (31 s. 177).

Bilincin bu tanı mı göz önüne alı ndı ğ nda, bilinci yerel olarak odaklanmı ş, yerel olmayan bir fenomen olarak düşünebiliriz; bu, geçmişe bakı ldı ğ nda, yerel olmayan etkileşimler içeren kuantum dalgaları nı n bulanı k paketleri olarak atom altı parçacı kları n tanı mlanması ndan çok uzak değldir. Bilinci kuantum dalgaları yla özdeşleştirmek iç in değl ama su dalgaları ı şı k dalgaları yla aynı olmadı ğ iç in her birinde paralel yapı lar bulabiliriz ve Jung'un parlaklı kları ile parçacı k dalgaları arası nda muhtemelen benzerlikler bulabiliriz.

Maddenin daha küç ü k bileşenlerin kümeleri üzerine inşa edilmesi gibi, parlaklı klar da madde ile bağarı nı n farkı nda bile olmayan veya madde ile hiç bağantı sı olmayan daha karmaşı k varlı klar oluşturmak iç in birbiri üzerine inşa edilir. Dolayı sı yla maddenin, kuantum alan çöküşünde gerekli olan özgür irade seçimini çözen bir mikro-bilinç ler ya da parlaklı klar çerçevesinde ası lı kaldı ğ nı söyleyebiliriz. Bununla birlikte, K-Alanı gerekli olmadı ğ iç in tüm bu parlaklı klar doğrudan maddeye bağanmaz.

Machine Translated by Google

madde, ancak madde K-Alanı nı gerektirir. Maddeyi koruyan ve evrensel hür iradeyi bünyesinde barı ndı ran şuurlu varlı klar kavramı ,

arkası ndaki K-Alanı ile maddenin canlı olduğunu ve en azı ndan bir düzeyde [38] farkı nda olduğunu söyleyen Simyasal Animizm ile ilgili teori .

Animizm, maddenin kendisinin canlı olduğu kavramı dı r ve eski simyacı lar, maddenin içinde bir yaşam, bir farkı ndalı k ya da yaratı cı bir zeka olduğuna inanı yorlardı (32 s. 186). Rob Blackhirst'in Yunan simya kaynakları hakkı ndaki makalesinde belirttiğ gibi, "simya, ölü madde ve canlı organizmalar arası nda dualistik bir bölünmeyi kabul etmez" (33 s. 164) ve simya animizminin kanı tlara dayanarak reddettiğ de bu dualizmdir. güçlü özgür irade teoremi ve deneysel sonuçlar. Formun kaynağ , tüm zihnin ve maddenin altı ndaki bu farkı ndalı ktı r ve birincil enerjinin potansiyeline dayatı ldı ğ nda fiziksel gerçekliğ yaratı r.

Elbette bir şeyin farkı ndalı ğ olması , onun bizden haberdar olduğu anlamı na gelmez. Farkı ndalı k ve bilincin çeşitli seviyeleri vardı r ve [39] evrenin tüm dikkatine sahip olmak iyi bir şey olmayabilir.

Simyasal animizmi formüle ederken, bir büyüsel operasyon gerçekleştirirken kimi ikna ettiğmizi açı kça tespit ederiz. K-Alanı teorisinde, o ikna zeminini ve kanalı nı oluşturduk. Bununla birlikte, o kanal içinde iletişim kurmayla ilgili süreçleri ve K-Alanı nda ve madde dı şı nda bir davranı ş değşikliğ ile sonuçlanan ikna edilmiş varlı klar içindeki ikna süreçlerini henüz tanı mlamadı k. Kelimeler veya daha doğrusu düşünceler K-Alanı nda nası l yayı lı r ve K-Alanı ndaki varlı klar onları nası l anlar? Bu tür etkileşimleri tanı mlamak için hangi yöntemleri kullanabiliriz? Akı l, düşünce ve kelimelerle uğraşı rken, bu alanda o kadar yararlı olduğu kanı tlanmı ş bir araç var ki, felsefeden dilbilime atladı ve şimdi antropolojide kök saldı . Göstergebilimin araç kutusunu getirmenin zamanı geldi.

Machine Translated by Google

Animizm Göstergebilimi

"Tam olarak ölçülemeyen, ancak yine de ağırlık taşıyan maddi olmayan kuvvetler vardır."
—Umberto Eco, Edebiyat Üzerine

Büyücülük ve büyü bağlamında dilbilim felsefesini incelemek için herhangi bir zaman harcarsanız, o zaman büyüsel fenomenlerin doğal olarak göstergebilimsel olduğunu öğrendiğinde şaşırmayacaktır. Göstergebilim, dilbilimden kaynaklanan ve bazı şeylerin diğer şeyleri nasıl temsil ettiğini veya ifade ettiğini inceleyen belirsiz bir felsefe dalıdır. Bu, aslında, Ferdinand de Saussure'ün göstergebilime verdiği tanım. [41] Saussure'ün tanımı, işaretlerin fikirleri ifade ettiği kavramını içeriyordu (34 s. 15), bu [42] Umberto Eco'nun göstergebilimin yalnızca insan zihniyle ilgilenebileceğini ima ettiğini düşünmesine neden oldu, çünkü onun görüşüne göre yalnızca insan beyni fikir üretir.

Daha geniş bir bakış açısı, göstergebilimsel süreçlerin kaynağı olan beyinlerden ziyade, insan beynine fikirleri düşünme kapasitesi veren göstergebilimsel süreçler olduğunu görebilir.

Saussure, Göstergebilim üzerine erken tartışmaları başlatmış olabilir, ancak günümüzde kullanılan göstergebilim alanını tanımlayan ve esasen yaratan Charles Sanders Peirce'dir. Peirce'in semiyotik tanımı, semiyosis adını verdiği bir süreçle başlar ve semiosis ile Peirce, "bir işaret, nesnesi ve yorumlayıcısı gibi üç öznenin işbirliği olan veya bunu içeren bir eylem, bir etki, bu üçlü" anlamına gelir. göreli etki hiçbir şekilde çiftler arasındaki eylemlere dönüştürülemez (34 s. 15).” Eco, A Theory of Semiotics adlı eserinde göstergebilimin üçlü doğasına büyük vurgu yapar ve göstergenin gerçek işlevini temsil eden bu üç yorumlayıcı, gönderge ve nesnenin oynanması olduğu için bunu yapmakta haklıdır. (bkz. Şekil 10 İşaretler).

Machine Translated by Google

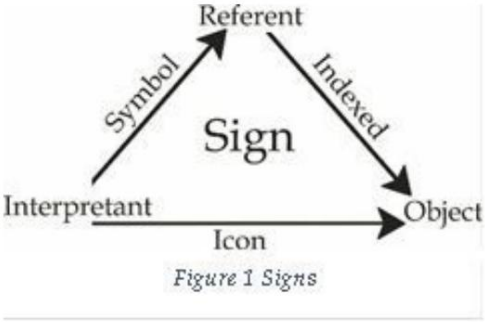

Figure 1 Signs

Aynı yorumun Saussure'ün önerisine de uyabileceği doğrudur; ama Peirce'in tanımı bize daha fazlasını veriyor. Bir işaretin tanımının bir parçası olarak kasıtlı olarak yayılma ve yapay olarak üretilme niteliklerini talep etmez." Kısacası, Peirce'in göstergebilimi çoğu modern felsefenin materyalist varsayımlarına bağlı değildir. Göstergebilimin "antropomorfik olmayan bir şekilde" (34 s. 15) işlemesine izin veren bir süreci tanımlayan soyut bir yapıdır; sonra tartışacağız, fizik.

Üç kuantum parçacığını ele alalım; kırmızı, yeşil ve mavi gluon değişimiyle bir arada tutulan fermiyon ikna kuarkları. Bilgi teorisi açısından herhangi bir kuark çifti bir gluon değiş tokuşu yaptığında, buna bir bilgi alışverişi olarak bakabiliriz. Bir değiş tokuşa katılmak için, bilgi soyut olarak bir veya daha fazla işaret biçiminde kodlanmalıdır. Bir veya daha fazla göstergeden oluşan bir set bir metindir. Teknik olarak Peircian göstergebilimde, yorumlayıcı asıl alıcı nesne değil, işareti tanıyan soyut bir süreçtir. Bir kuark başka bir kuarktan bir gluon aldığında, bir yorumlayıcının gluon bilgisini alıcı kuark için bir durum değişikliğine dönüştürme işlemini gerçekleştirir.

Esasen, kuantum seviyesindeki gluon değişimini, kuarkın durumunda bir değişiklikle sonuçlanan görevli göstergebilimsel süreçle bir mesaj alışverişi olarak görebiliriz. Sonuç olarak, yorumlama sürecini zihinsel bir süreç olarak görmeliyiz. Bu açıklamayı yaparken kuarkın beyni olduğunu söylemiyoruz. Bunun yerine, kuantum etkileşim sürecinin, bir düzeyde, ne kadar kısa bir etkileşim dönemi olursa olsun, bir zihnin var olmasını gerektiren zihinsel bir süreci temsil ettiğini söylüyoruz. [43]

Eduardo Kohn'un Ormanlar Nasıl Düşünür'de dediği gibi, "İşaretler akıldan gelmez. Aksine, tam tersidir. Zihin ya da benlik dediğimiz şey,

Machine Translated by Google

bir göstergebilim ürünü (24 s. 34).” Son bir noktada, Monica Gagliano Bitki Böyle Buyurdu adlı kitabında bitkilerin hem öğrenip hem de hatırlayabildiğini gösteren deneylerini belgeliyor. Bunu, bir beynin veya hatta herhangi bir tanınabilir sinaptik sinir sisteminin memeli avantajı olmadan yaparlar (8). Öğrenme ve hafıza semiyotik süreçleri içerdiğinden, biyolojik beyin eksikliğinin zihnin mevcudiyetinin önünde bir engel olmadığı açıktır.

Şimdi göstergebilim, çoğunlukla göstergelerle başlar ve biter, ancak göstergelerin şeyleri boşlukta temsil etmediğini, bunu bir yorumlayıcının bağamına dayalı olarak temsil ettiğini düşünürseniz, o zaman göstergebilim sürecinin aşağıdaki gibi göründüğünü görebiliriz. aşağıdaki Şekil 11'deki diyagram. Bir şey, kasıtlı olarak veya parçacık etkileşimi gibi doğal bir sürecin parçası olarak bir gösterge sunar. Bir işaretin birden fazla bağamda anlamı olabilir; bu durumda yorumlama için kullanılan bağam sunum için kullanılan bağamdan farklı olduğunda sıklıkla yanlış yorumlama meydana gelir. Bu sürecin sonucu bir göstergenin yeniden sunumudur. Bir göstergenin nasıl anlamlandırdığı bu yorumlama ve yeniden sunma sürecinden geçer.

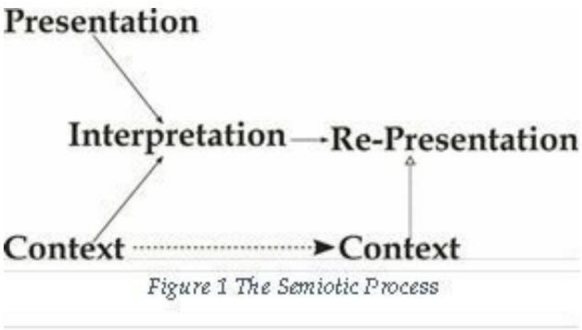

Figure 1 The Semiotic Process

Bununla birlikte, yorum yapan şeyin insanlara veya özellikle beyinlere bağı olmadığı konusunda net olmalıyız. Yorum, güçlerin doğal bir şekilde dengelenmesi kadar basit olabilen bir tepkiler kompleksidir. Ormanda bir ağaç düşerse, bu bir işarettir, ancak bir yanıt olması için bir insan gerektirmeyen bir işarettir. Düşen ağaç, daha küçük bitkilerin toplanması na neden olan güneş ışığına izin verir, çürüyen gövde çeşitli mantarlara ev olur ve kapladığı alan, hayvanlar için sığınak ve yiyecek için bir fırsattır. Orman bir bütün olarak düşen ağacı yorumlar ve onu orman yaşamı bağamında yeniden sunar.

Eduardo Kohn kitabında, ormanın manzarayı bir metin gibi okuması ve bu metni, ormanın belirli alanlarda büyüyen belirli bitkilere doğru büyüme modeli olarak yorumlaması olarak bir orman büyüme sürecini tartışıyor.

Machine Translated by Google

toprağ n akı şı na ve toprağ n üzerindeki su akı şı na göre ormanı n farklı bölümlerinde yaşayan farklı hayvanlarla. Ormanı n bir bütün olarak büyümesi, sürekli olarak işaretler sunan, bu işaretleri yorumlayan ve peyzajı n değşen bağamları nda yeni işaretleri yeniden sunan göstergebilimsel bir süreçtir (24).

Akı lları n göstergebilimsel olarak etkileşime girmesi iç in insan beynine ihtiyaç duymadı ğ nı ve göstergebilimin kuantum parçacı kları düzeyinde bile gerçekleşebileceğni göz önünde bulundurduğumuzda, o zaman bir taşı n bile bir şekilde sunulduğunda işaretlere tepki verebileceğni öne sürmek o kadar da şaşı rtı cı değldir. onları al Bu, animizmin özüdür; evrendeki tüm madde, etkileşim kurabileceğmiz zihinsel bir süreçle bir düzeyde canlı dı r. Gerçeğ ölü maddeden yapı lmı ş dev bir makine olarak değl, kendi tasarı mları nı izleyen yaşamla dolu büyük, karmaşı k bir orman olarak gören bir metafiziktir.

Machine Translated by Google

Kendilerini işaretler

"Biyolojide olduğu gibi semiyozda da bütünler parçalardan önce gelir; benzerlik farklılıktan önce gelir."
—Eduardo Kohn, Ormanlar Nasıl Düşünür, s. 64

Göstergebilimsel süreç ya da göstergebilim ile ne demek istediğimizi tartıştığımıza göre artık göstergelerin kendilerini tartışabiliriz. Charles Sanders Peirce'i takip eden Kohn, üç tür işaret tanımlar: İkonik, Göstergesel ve Sembolik. İkonik işaretler doğrudan bir nesneyi temsil eder (bkz. Şekil 10). Doğrudan derken neyi kastediyoruz ? Mevcut semiyotik tartışmalar bu konunun etrafından dolanıyor ama bahsettiğimiz şey bağlam. Her işaret türü, farklı bir bağlam türü üzerinde çalışır: çevre, deneyim veya ilişki. İkonik bir işaret, bağlamı yakın çevreden türeyen işarettir. Örneğin çıkardığı sese şarlatan dediğimiz zaman bu kelime veya işaret örneğin gerçek sesinin taklididir. Çevre—sözcüğün fiziksel sesi, ne anlama geldiğinin bağlamını verir.

Diğer gösterge türlerinin her birini, göstergeyi yorumlamak için gereken bağlam tipindeki varyasyonlarla tanımlayabiliriz. Dizinlenmiş bir işaret, bağlamın, dumandan ateşe dönüşmesi gibi ortak neden-sonuç ilişkileri deneyiminden türediği işarettir. Ateşin duman ürettiğine dair ortak bir deneyim yoksa, o zaman dumanla karşılaşma bağlamı eksiktir. Sembol, kültür veya konum (fiziksel veya ilişkisel) gibi bazı dış değişken ilişkilerinin bağlamı tanımladığı bir işarettir. Birisi parmağıyla işaret ederse, bu parmağın yönüne bakmak için bir işarettir, ancak bu bağlam yalnızca işaret eden kişiyle eş yerleşimde geçerlidir.

Umberto Eco "yalan söyleme olasılığının göstergebilimin proprium [veya ayrılmaz özelliği] olduğu" (34 s. 59) konusunda haklı olmasına rağmen, göstergebilim bir teori olarak doğruluk veya yanlışlık meselesiyle ilgilenmez ve ilgilenmemelidir.
Göstergebilim, anlamlandırma ve dolaylı olarak yorumlama sürecine ilişkin bir soyutlamadır. Tıpkı Bilgi Kuramı gibi, açıklanan süreçlerin uygulanabileceği gerçek kullanımlarla ilgilenmez.

Göstergebilim anlayışımız için Eco gibi dilbilimsel filozoflara güvenmenin sorunlarından biri, kendilerini insan dilinin yabani otlarında kaybetme eğliminde olmalarıdır. İşaretlerin doğası ve gerçekte neden bahsettiğimiz konusunda net olmamız gerekiyor ve Eco'nun "kodlar teorisi" aslında göstergelerin doğasını aydınlatmaya yardımcı olmuyor. Bir 'kod' bir işaret değildir,

Machine Translated by Google

ne bir harf ne de bir kelime bir işarettir. Peirce'in belirttiğ gibi göstergeler fikirlerdir, hatta işaretler düşüncelerdir bile diyebiliriz.

Bir dilde deneyime sahip yetişkin bir okuyucu için okuma, harflerin veya kelimelerin kodunu çözmekten ibaret değldir, ancak en azı ndan tüm ifadeleri ve cümleleri içerir çünkü biz kodları değl fikirleri (yani işaretleri) okur ve konuşuruz. Bir işaretin kodlaması , işaretin kendisi ile aynı değldir ve semiyotik ile enformasyon teorisi arası ndaki fark burada yatar. Biri işaretlerin incelenmesi (yani, kodlanmı ş fikirler) ve diğeri kodlama mekanizmaları veya bilginin iletilmesi ve depolanması hakkı ndadı r. İ şaretler yorum gerektirirken bilgi deşifre etmeyi gerektirir.

Göstergebilimsel süreçte yorumlayı cı , yorumlama sürecidir ve anlamlandı rmanı n kendisinden ayrı lamaz. Semiyotik süreçlerin zihinler olduğunu ve bu zihinlerin kuantum düzeyine kadar var olduğunu saptadı k. K-Alanı teorisi ve Simyasal Animizm yoluyla, özgür iradenin veya seçim sürecinin, gerçekliğn temellerinde kuantum seviyesinin altı nda bulunduğunu görebiliriz ve aslı nda, seçim sürecini şu şekilde göstergebilim sürecine bağayabiliriz: işaretleri bir seçim fı rsatı olarak görürken, seçim süreci yorumlayanı n işlevidir. Böylece, zihnin makro düzeyde, diyelim ki bir ormanda veya Dünya'nı n biyosferinde ve mikro düzeyde, enerji-madde aleminin dı şı ndaki kuantum etkileşimlerinin ve etkileşimlerinin altı nda yatan var olduğunu görebiliriz.

Bu zihinler arası nda bir gösterge alı şverişi vardı r ve bir gösterge akı şı , daha önce belirttiğmiz gibi, bir düşünce akı şı dı r. Dolayı sı yla düşüncenin K-Alanı içinde bir gösterge akı şı veya göstergesel bir süreç olarak aktı ğ nı ve bu süreçlerin göstergeler ve gösterge dönüşümlerinden oluştuğunu söyleyebiliriz. Peki, düşünce akı şları nı n semiyotik süreçler olduğunu söylemek ne anlama geliyor? Burada işaretler hakkı nda şunları söyleyen Kohn'a dönebiliriz: Ama işaretler şeylerden daha fazlası dı r. Doğrudan seslerde, olaylarda veya kelimelerde ikamet etmezler. Tam olarak bedenler ve

> hatta zihinler de değller. Devam eden ilişkisel süreçler oldukları için tam olarak bu şekilde konumlandı rı lamazlar. Duyusal nitelikleri, var olmaya, büyümeye ve dünyada etkilere sahip olmaya geldikleri dinamiğn yalnı zca bir parçası dı r. Başka bir deyişle, göstergeler canlı dı r. (24 s. 33)

O zaman göstergelerin canlı olduğunu ve bir göstergeler akı şı nı n -devam eden göstergebilimsel bir sürecin- de canlı olduğunu görürüz. Bu nedenle, düşünce akı şları nı şu şekilde ele alabiliriz:

Machine Translated by Google

farkı ndalı k düzeyi, maddenin düşüncelerinde kapsanan inorganik bir kristalinkinden belki de insanlı ğ n kapasitesinin ötesinde bir şeye kadar değşen yaşayan zihinler. Akı ş, yayı ldı kça akı şı oluşturan işaretleri sürekli olarak yeniden yorumlar ve yeniden yayar. Aslı nda bu yorumlama ve yeniden yorumlama , yayı lı mdı r. Bu, K-Field'ı n kendisinin canlı olduğu anlamı na gelmez, ancak ormanla kaplı bir arazinin hayat dolu olması gibi, daha çok hayat dolu.

Şimdiye kadar, bu risale, hür iradenin madde için esas olduğunu ve madde tarafı ndan gerekli olduğunu matematiksel deliller ve deneysel sonuçlarla ortaya koymuştur. Özgür iradenin, standart madde modelinde görünür hiçbir mekanizmanı n bulunmadı ğ seçim kapasitesini ima ettiğ göz önüne alı ndı ğ nda, o zaman evrenin temelini oluşturan, düşünce ve hafı zayı işleyebilen K Alanı olarak belirlediğmiz bir özgür irade alanı olmalı dı r. kuantum olayları nı n sonucu çözülmüş hale gelir.

Açı ktı r ki, insanlar özgür irade kapasitesini ifade ederken, bu yetenek insanlara özgü bir özellik değl, evrendeki tüm varlı kları n normal bir özelliğdir, ancak onlara farklı farkı ndalı k seviyeleri atfedebiliriz. İ nsanlarda özgür irade K-Alanı ndan kaynaklandı ğ ve insanları n zihinsel süreçlerinde ortaya çı ktı ğ için, insan bilincinin ve bilinçdı şı nı n özünde bu alanı n bir parçası olduğunu söyleyebiliriz. Bu ifade ile K-Alanı nda keşif ve deney yapma olası lı ğ nı ortaya koyuyoruz ve bu tür keşifler tarih öncesi çağarda başladı ğ ndan beri, anlamak için çı karabileceğmiz birikmiş bir deneyim birikimimiz var.

Machine Translated by Google

türetme

"İlahi şeylerin bilgisi matematik olmadan imkansızdır."
-Boethius'un hükmü, Nicolaus of Cusa (1401-64) tarafından aktarıldığı şekliyle

Bir özgür irade alanının, bir Keroi veya K-Alanının kuantum olayları nın sonucunu belirlediğ, bunu seçim işlevi sağayarak yaptığ ve insan bilinci ile bilinçdışının özünde bu alanın bir parçası olduğu göz önüne alındığ nda, başlayabiliriz. Bu alanı, seçim sürecinin insan zihninde nasıl işlediğyle ilişkilendirerek anlayın. Daha önce, seçim işlevini sağamak için K-Alanının arzu, düşünce ve hafıza içermesi gerektiğni belirtmiştik.
Bu fikir, Jerome R. Busemeyer ve James T.
Townsend (21), "belirsiz bir ortamda dinamik, stokastik bir karar davranışı teorisine yol açan matematiksel bir temel sağayan" karar alanı teorisini adlandırdı (21 s. 432). Busemeyer ve Townsend, teorilerinin merkezinde yer alan denklemleri deneysel verilerden geliştirdiler, böylece genel olarak karar vermenin veya seçimin doğasını türetmek için sağam bir zemin sağıyor. Daha önce denklemlerinden w ve m parametrelerini arzu ve düşünce ile ilişkilendirdik ve ketleme ve alışkanlık parametrelerini hafıza ile ilişkilendirdiğmiz "I" adı verilen tek bir atalet parametresine indirdik. Ancak, büyüsel operasyonları tanımlayan ifadeler oluşturmak için yapabileceğmiz biraz daha var.

Genelde düşünceler hakkında düşündüğümüzde onları bir akış olarak görürüz. Büyüleyici sanatları n uygulayıcıları ayrıca bir büyü ya da enerji akışı açısından düşünürler. Bir uygulayıcının bakış açısından ve [44] bir "görgü" tanığ olarak ele alabileceğmiz vizyon teknikleri kullanan birinin bakış açısından, [45] McCarthy, "iç dünyalardaki" enerjinin veya gücün tezahür için onu değştiren ve şekillendiren bir dizi filtreden nasıl aktığ nı açıklamak için Kabala Hayat Ağacı sembolizmini kullanır. ...vizyonda, varlıkları n Daat noktasındaki karmaşık bir

> modelden (yani Metratron Küpü / sihirde meleksi varlıklar olarak algılanan odaklanmış bir eşikler/filtreler koleksiyonu) geçerek Uçurum boyunca İlahi Vasıftan bize akan biçimsiz gücü gözlemliyoruz. tezahür eden gücü biçimlendirmek

Machine Translated by Google

Malkut'un eşiğinden geçerken kendini tamamlar (35 s. 236).

McCarthy'nin bu akışlarla ilgili deneyimi, diğer birçok uygulayıcının belgelenmiş deneyimiyle uyumludur, dolayısıyla K-Alanında akışların nasıl göründüğüne dair iyi bir deneysel örnek oluşturur. Aynı zamanda, Jung'un tanımladığı gibi bilinçsiz komplekslerden akan enerji [46] ve Jung'un "mitolojik figürler" olarak tanımladığı gibi bilinçsiz komplekslerden akan enerji [46] ve Jung'un "mitolojik figürler" olarak farkındalığı tam olarak Jung'un parlaklıkları gibi gösterirler. K-Alanında hareket eden enerji, daha sonra enerjiyi değiştiren ve yeniden yönlendiren bu parlaklıkları harekete geçirir. Enerjinin doğası, özgür irade eylemi potansiyelidir ve kompleksler, kuantum düzeyinde başlayıp makro düzeye kadar biriken maddi olaylar için şablonların, kalıpların ve davranışalışkanlıklarının temelini oluşturur.

Bununla birlikte, bu yapıların gerçek oluşumu muhtemelen ters yönde ilerleyebilir. Komplekslerin, yoldaki izler gibi, içlerinden akan kuvvetleri alışılmış hatlar boyunca yönlendiren düşünce ve hafıza düğümleri olması muhtemeldir. Bununla birlikte, tekerlek izlerinden farklı olarak, bu parlaklıklar farkındadır ve içlerinde hareket eden enerjinin doğasına, içlerinde dolaşan kirletici komplekslerin etkisine bağlı olarak veya sadece bunu seçtikleri için açılıp kapanabilir. Simyasal Animizm'de McCarthy'nin eşiklerini ve filtrelerini tanımlamak için uygun bir teorik yapıya sahipken, şimdi dikkatimizi bu güç akışlarına çevirmeli ve McCarthy gibi uygulayıcıların güçle neyi kastettiğini ve bunu nasıl kullanılabilir bir teorik yapıya çevirebileceğimizi sormalıyız.?

"Enerji" ve "güç" terimlerinin şeylerin etiketleri olmadığını, belirli bir insan deneyimine yakın benzerler olarak uygulanan soyutlamalar veya kavramsal modeller olduğunu hatırlamalıyız. Enerji denilen bir madde yoktur, ancak enerji kavramı gibi davranan veya ona benzeyen birçok şey vardır. Fizikte, enerji ve güç, yalnızca mekanik güce veya elektromanyetik dalgalara uygulanan soyutlamalardır ve bu terimler, insanların tanımlanabilir bir davranış dizisi olan tanıyabileceği bir modeli temsil eder. Bu soyut modelin tüm davranışları, modellenen her şey için geçerli olmasa da, yine de tahminlerde bulunmak için modelin davranışını kullanabilir ve ardından bu tahminlerin başarısız olduğu yerlerde modeli yamalayabiliriz. Tabii bu modellemeyi yapacaksak şartlarımızı netleştirmeliyiz. Özellikle enerji, normalde yalnızca iş yapma potansiyeline atıfta bulunan çok genel bir terimdir.

Machine Translated by Google

Çoğu enerji modelinde iki bileşen vardır. İlk bileşen potansiyel, basınç veya voltajdır (elektrikte) ve ikincisi akış veya akımdır. Bir potansiyelin varlığı bir akışla sonuçlandığında, değeri güç olarak adlandırılan iş yapar. Bir uygulayıcı olarak McCarthy yalnızca işle ilgileniyor, bu nedenle tartışmaları tamamen enerji akışı olarak güçle ilgili. Bununla birlikte, bu akışlar hakkında bir teori oluştururken, potansiyeli depolanmış enerji olarak ve akışı, bu enerjinin psişik tezahüre veya fiziksel gerçekliğe akması nın sonucu olan güçten ayrı hareket halindeki enerji olarak da tartışmalıyız. Güç, iş yapan enerjinin özüdür ve basit modellerde, akış tarafından büyütülen veya çoğaltılan potansiyeldir.

Şimdi, bu akışın özü nedir ve onu enerji olarak nasıl modelleyeceğiz? Daha önce belirlediğimiz gibi, insan psişesi K-Alanının bir parçasıdır ve bu nedenle psişe deneyimimiz, bu alanın doğasını ve yapısını anlamakla ilgilidir. Zürih'teki CG Jung Enstitüsü'nde eğitim görmüş ve ders vermiş Amerikalı psikolog James Hillman, The Dream and the Underworld adlı kitabında insan ruhunun özünün doğasını tartışıyor. İsveçli filolog, mitograf ve Helenizm bilgini Martin P. Nilsson'dan alıntı yapan Hillman, ruhtaki eidolon veya imge hakkında şöyle yazar: "Yeraltı dünyasına girmek", malzemeden psişik bakış açısına geçişi ifade eder. Doğa, et ve madde perspektifi ortadan kalktıkça üç boyut iki

> olur ve geriye maddi olmayan, ayna benzeri görüntülerin, eidola'nın varlığı kalır. Ruhlar ülkesindeyiz. Nilsson'un dediği gibi, "Eidolon... basitçe 'imge' anlamına gelir ve bu anlamı her zaman sürdürür... Yunanlılar için ruh bir görüntüydü (36)" (26 s. 51).

Nilsson'u takip eden Hillman, burada rüyalar alemini ve bilinçdışı psişe deneyimini temsil eden yeraltı dünyasının özünün eidolon veya imgelerden oluştuğunu tanımlar. Bu, göstergesel bir süreç olarak zihnin görüşüne paraleldir, çünkü işaretin kök biçimi ikon veya görüntüdür. Hillman için yeraltı arketipleri, her gece rüyalarımızda girdiğimiz ve deneyimlediğimiz bilinçdışını temsil eder.

İmgelerden oluşan bu psişe kavramını K-Alanının teorik yapısına uyguladığımızda, bilinçdışındaki enerji akışlarını doğrudan imajlar olarak deneyimlediğimizi görürüz. Ancak "imaj" kelimesini nasıl kullandığımıza dikkat etmeliyiz. Hillman, "Psişik imgeler mutlaka

Machine Translated by Google

resimlerdir ve hiç de duyusal imgeler gibi olmayabilir. Aksine metafor olarak imgelerdir" (26 s. 54). Bu nedenle, burada resimlerle değil, çoğu durumda insan duyusu izlenimlerine tamamen çevrilemeyen anlamla veya kompakt bir bilgi biçimiyle uğraşıyoruz. Charles Sanders Peirce'in onları maddi temsil olmaksızın tasarladığı anlamda saf göstergelerdir.

Metafor ve analojiyi birbirinden ayırmak için burada durmalıyız çünkü bu kelimelerin anlamı, erken dönem ezoterik yazarların onları kullanma biçiminden sapmıştır. Erken ezoterik yazarlar tarafından kullanılan analoji kelimesi başlangıçta orantılılık veya denge anlamına geliyordu. Bugün analoji, basitçe iki şeyin mantıksal karşılaştırmasıdır. Analoji, görüntülerin açık bir şekilde birbirine karışması olan metaforun soyutlanmasına daha yakın görünebilir, ancak simyasal olarak modern analoji, metafor yüceltirken pıhtılaşır (37 s. 100).

Analoji, ifade edilemeyen bir şeyi ego için katı hale getiren bir ifadeye bağlarken, metafor aynı anda birçok farklı fikre bağlanan bir imgedir. Bir şeyi metafor olarak ifade etmek, egonun anlamak için çalışmasını sağlar, ancak bir benzetme, egoya bir fikir üzerinde kısa bir yol verir ve bu da onu kavramayı kolaylaştırır. Analoji anlam yoğunluğunu azaltırken metafor anlam yoğunluğunu arttırır. Daha sonra göreceğimiz gibi, artan anlam yoğunluğu enerji yoğunluğunu arttırır ve büyüsel işlemler için önemlidir. Bu nedenle, analoji anlamak için önemliyken, metafor anlamı bir görüntü veya işarete sığdırmak için önemlidir.

Eğer psişedeki bir imgeyi bilgi olarak ele alabilirsek, o zaman en azından bir dereceye kadar bilgi teorisine uygundur. John R. Pierce enformasyon teorisi üzerine kitabında enformasyonel entropiyi tartışırken şöyle der: "...herhangi bir mesaj kaynağında, canlı veya mekanik, seçim sürekli olarak uygulanır. Aksi takdirde, kaynağın ürettiği mesaj önceden belirlenmiş ve tamamen tahmin edilebilir olacaktır" (38 s. 79). Burada [47] kullanılabilir bilginin, bir mesajda işe yarayan bilginin, mesajın kodladığı seçim miktarı veya özgür irade ile orantılı olduğunu görüyoruz.

Bu, özgür irade miktarı ile psişik bir akışta bulunan enerji miktarı arasında doğrudan bir bağlantı kurar. Pierce şöyle devam ediyor:

> On olası mesajdan biri olan bir mesaj, milyon olası mesajdan biri olan bir mesajdan daha az miktarda bilgi taşır. iletişim entropisi

Machine Translated by Google

> teori, bu belirsizliğin bir ölçüsüdür ve belirsizlik veya entropi, bir kaynaktan gelen bir mesajla iletilen bilgi miktarının ölçüsü olarak alınır (38 s. 23).

O halde, büyüsel bir akışın gücünün, akışın enformasyonel entropisiyle orantılı olduğunu söyleyebiliriz. Yüksek bir entropi akışı, sistemin belirsizliğini (yani, özgür iradeyi) artırarak gerçeklikte [48] öngörülemeyen bir değişikliğe yol açacaktır ve büyüsel, eşzamanlı veya büyülü olayların özü, bunların nedensel olmamasıdır. Büyüsel etkinlikler fiziksel gerçekliğin ötesinde değil, kendisinde mevcuttur. Bu nedenle, büyüsel akışlar, maddi olmayan bir kaynaktan gelen bir bilgi veya [49] anlam müdahalesidir.

Enerji akışının kaynağı oldukça büyük bir muammadır ve McCarthy bu kaynağı İlahi Vasıf olarak tanımlar ve "Bütün sihir, ilahi vasfın gücünün bir ifadesidir. İlahiyat derken tanrısallığı değil, evrenin açıklanamayan nihai bilinçli gücünü kastediyorum" (28 s. 70). McCarthy'yi izleyerek, haumaturjik enerji akışlarını, bilgi tekilliğinden veya evrenin nihai bilinçli gücünden fiziksel tezahürüne doğru bir anlam akışı olarak tanımlayabiliriz.

Machine Translated by Google

Güç

Çünkü bilginin kendisi güçtür.
—Francis Bacon, Vikont Saint Alban (1561-1626), Sapkınlıklardan.

Simyasal Animizm, büyüsel teorinin mihenk taşı olsa da, gerçekten daha büyük bir [50] hedefe giden bir adımdır. McCarthy'nin bize hatırlattığı gibi, "Sihir, güçle çalışmakla ilgilidir - gücün çağırılması, gücün manipüle edilmesi ve gücün A'dan B'ye taşınmasıdır" (28 s. 50).
Enerji kavramının kendisi belirli bir şey değil, birçok farklı şeye uyguladığımız analojik bir soyutlamadır. Analojiler, iki sistemi, diğer sistemin davranışına dayalı olarak bir sistem hakkında açıklamalar yapmamıza izin verecek şekilde ilişkilendirerek dünyayı anlamamıza yardımcı olur. Günümüzde kullanılan en kullanışlı analojik modellerden biri Hidrolik Analojidir.

Bilim adamları elektriği ilk tanımlarken hidrolik analojiyi kullandılar çünkü o bir elektrik yükü akışı olarak görünüyordu. Ardından, su ve elektriğin akışı arasındaki farkları öğrendiklerinde, denklemleri gözlemlerine uyacak şekilde değiştirdiler. Bununla birlikte, orijinal analojik model, elektronik teorisinin temellerini oluşturmada uzun bir yol kat etti. Haumaturji söz konusu olduğunda, onu bir akış olarak tanımlayarak ve onu su, ısı ve elektrikle karşılaştırarak hidrolik benzetmeyi zaten uyguluyoruz.
Arzu (D), Düşünce (T) ve Hafıza (M) bileşenlerini elektrik modelinin Voltaj, Akım ve Direnç bileşenleriyle karşılaştırarak bunu bir adım daha ileri götürebiliriz ve belki de bu mucizevi akış modelini, taumatik olarak adlandırabiliriz .

Elektrik teorisinde, voltajı veya basıncı direnç veya kısıtlama ile çarpılmış veya yükseltilmiş akıma eşitleyen bir V=IR denklemi vardır. Unutmayın, aynı denklem su ve ısı iletimi için de çeşitli şekillerde ortaya çıkar. Bu fikri K-Alanının diline aktarırsak, o zaman denklem D=TM olur ya da arzu eşittir ya da hafızayla güçlendirilmiş düşünceyle orantılıdır. Burada arzu, basınç ya da voltaj gibi itici güç haline gelirken, hafıza, arzuya karşı koyan dirençli unsurun kısıtlayıcısı haline gelir. Düşünce, arzu tarafından yönlendirilen ve hafıza ile sınırlanan akışı tanımlar.

İlgili birimleri henüz anlamadığımız için, sadece denklem formatını yansıtacağız, ancak hesaplamalar yapmak için muhtemelen biraz ihtiyacımız olacak.

Machine Translated by Google

birim ölçeğine göre her şey eşleşmediğ sürece dönüştürme faktörleri. Birim ölçeğ ile, bir dizi ölçülen değer arası nda, her ölçeğn bir biriminin, diğer tüm birimlerin bir birimiyle aynı büyüklükte olduğunu kastediyoruz. Bu, bir voltun bir joule bölü bir coulomb'a eşit olduğu coulomb başı na joule cinsinden volt tanı mı na benzer. Bununla birlikte, taumatikte yalnı zca bir değeri nası l ölçeceğmizi bildiğmiz için, herhangi bir dönüştürme faktörüne ihtiyaç duyup duymayacağ mı zı bilmek için anlayı şı mı zda bir miktar ilerleme beklememiz gerekecek.

Elektrik teorisinde, gücün belirli bir miktarda iş yapma yeteneğni temsil ettiğ P=VI biçiminde bir güç denklemi de vardı r. Güç denklemi, gücü temsil etmek için yeni bir sembol sunar ve onu akı şla artan bası nca eşitler. Bu kavramı , taumaturjik gücün ölçüsü olan yeni bir sembol olan "Ψ" tanı tarak taumatiğe eşleyebiliriz.

Bu değer daha sonra Ψ=DT denklemi tarafı ndan belirlenir; burada Ψ, düşünceyle güçlendirilmiş arzuya eşit olan büyüsel güçtür. Düşünürseniz, bu, bir amaca ulaşmaya yönelik dikkatin, bağamı n (farkı ndalı k ve hatta fiziksel hareket) amaca doğru yer değştirmesiyle sonuçlandı ğ niyet kavramı yla eşleşir.

Gücün bir temsili olarak Ψ, iş yapma potansiyelidir ve elektrik, su veya ı sı gibi, bundan [51] yapı lan işi yansı tacak maddi gerçeklikteki bir değşikliğe geçmek için gerekli bazı dönüşümler vardı r.

Bu, Bilgi Entropisi ile ölçülen potansiyel özgür irade ifademizdir. Ψ, uygulayı cı ları n ritüel ve hecelemede İ rade veya Niyet dedikleri şey olarak düşünülebilir. Thaumatics'te, bilgi akı şı nı n kuantum seviyesinde K-Alanı nda yapı lan seçimlerde bir değşikliğe dönüştürülmesi olacaktı r.

K-Alanı seçimlerinin niyetin etkisiyle (duyguyla güçlendirilmiş arzu) bu etkisi her zaman dikkatimizi çekemeyecek kadar küçük bir mikroskobik düzeyde gerçekleşirken, bir niyetin güç düzeyi yeterli bir güç düzeyine ulaşı rsa, bir değşiklik olabilir. Büyüleyici bir akı şı n anlam içeriğnin, niyetteki bilgiyle eşleşen görünür bir malzeme değşikliğnde tezahür ettiğ makroskobik ölçeğe kadar kademeli. Bu, eşzamanlı olayları veya thaumaturgic eylemin görünür sonuçları nı deneyimlediğmiz zamandı r. Bu, fiziksel gerçekliğn psişik gerçeklikle eşleştiğ zamandı r. Bu Niyet, bellek yapı ları nı değştirerek veya oluşturarak kendini genişletebilir veya daha sonra serbest bı rakmak için kapasitör benzeri döngülerde depolayabilir. Bu spekülatif matematikteki bir karmaşı klı k, çı plak sayı larla değl,

Machine Translated by Google

yön ve büyüklük gibi boyutsal özelliklere sahip olabilecek vektörler veya boyutsal değerler.

D=TM'de "T" olarak belirlediğimiz düşünce parametresi aslında üç değer içermektedir: Form, Content ve Order. Düşünce, anlamı potansiyel bir değişim olarak ifade ettiği için, bu boyutları ifade etmenin bir başka yolu da anlam türündedir: dış anlam olarak biçim, iç anlam olarak içerik ve ilişkisel anlam olarak düzen. Arzu parametresi "D" en az iki bileşene sahiptir: arzunun odağına veya nesnesine işaret eden bir yön ve duygu ve temel güçler olarak deneyimlediğimiz belirginlik olan bir büyüklük. Matematikçilerin genellikle vektör matematiğinde sıfırladığı, ancak bu durumda arzunun başlangıç bağamını temsil ettiği vektör okunun başlangıç noktası da vardır. Ψ olarak kompozisyonda bu unsurlar, arzu nesnesine veya eidolonuna yönelik bir vektörü ifade eder ve bir düşünce akışının duygusal ve bilgisel dönüşümsel içeriğini taşır.

Bunu karar alanı teorisinden ödünç aldığımız denklemle ilişkilendirirsek, "w" parametresinin, dikkat ağırlığının ve "m" parametresinin, arzu ve düşünce olarak getiri beklentisinin birleştiğini görebiliriz. denklem Ψ= DT ile aynı şekilde. Bu, Şekil 12'de gösterildiği gibi denklemdeki w ve m'yi Ψile değştirebileceğmiz anlamına gelir . Bunu karar alanı teorisi denklemine yerleştirip olasılık parametrelerini seçim vektörleriyle değştirerek, Şekil 13'te iradenin bir ifadesi olarak gösterilen denklemi elde ederiz . veya niyet. Bununla birlikte, thamatikte biz sadece belirli bir varlığın iradesini nasıl uyguladığıyla değl, aynı zamanda bir dış etkinin varlığın iradesini nasıl etkilediğiyle de ilgileniriz.

Bu denkleme, Şekil 14'te gösterildiği gibi, bir eşleştirme katsayısıyla birlikte bir dış iradenin müdahalesini temsil etmek için fazladan bir Ψ parametresi eklersek , o zaman haumaturjik eylemin K'nin bir kısmı üzerindeki etkilerini açıklayan bir denklemimiz olur. -Alan. Bağanma katsayısı, bu dışsal iradenin kendisini bir çeviri yoluyla iletmesi gerektiği gerçeğni temsil eder. Bu durumda çeviri, bazı uygulayıcıların ayarlama olarak adlandırdıkları şeyle ilgili fiziksel olmaktan ziyade kavramsaldır . Haumaturjik akışlarda frekans ve yoğunluk kavramlarını ele alırken bu katsayıyı tartışacağız.

Machine Translated by Google

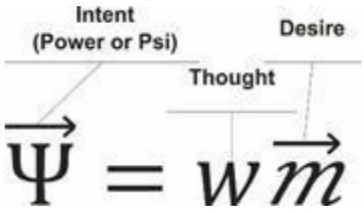

Şekil 12 Güç formülü

$$\vec{\Omega}_{(t_\omega)} = \vec{\Im}_{(t_\omega)} + \sum_{t=t_\alpha}^{t_\omega} \left(\vec{\Psi}_{(t)}\right)$$

Şekil 13 İ rade ifadesi olarak karar formülü

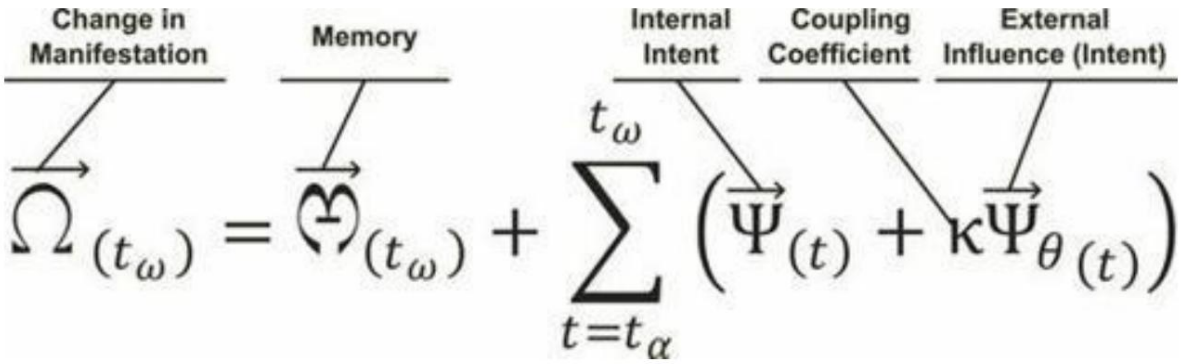

Şekil 14 Thaumatics formülü

Machine Translated by Google

Frekans ve Yoğunluk

"Düzensizliğ içinde mükemmel olan bir şey var ki, Cennet ve Dünya'dan doğmuştur.
Çok sessiz ve ı ssı z! Kendini yenilemeden kurar.
Kesintisiz evrensel olarak çalı şı r. Onu her şeyin Anası olarak kabul edebiliriz.
Adı nı bilmiyorum." —Lao Tzu, Tao Te Ching #25

Şimdi dikkatimizi thaumaturgic enerjinin niteliklerine ve uygulayı cı ları n thaumaturgic etkiler üretmek için bu enerjiyle nası l etkileşime girdiğine çeviriyoruz. McCarthy, yazı ları nda düzenli olarak gücün frekansı ndan onun doğası nda ve gücünde belirleyici bir faktör olarak söz eder. Bu frekans kelimesinden diğer disiplinlerdeki yaygı n kullanı mı na geçersek, güç ve frekans arası nda hatalı bir ilişki türetebiliriz; bu makul bir kullanı mdı r, çünkü yüksek frekans daha yüksek enerji konsantrasyonunu ve düşük frekanslar daha geniş daha düşük enerjilerde dağ tı m.
Ne yazı k ki, bu yanı ltı cı dı r, çünkü tarif edilemezi tercüme etmenin yaygı n bir sorunu, yararlı metaforları n genellikle birden fazla anlama sahip olması dı r.

McCarthy ve diğer birçok uygulamacı da gücün frekansı na atı fta bulunduğunda, bir radyo istasyonunu ayarlamak için bir radyo kadranı nı çeviren bir kişinin görüntüsünü kullanı yorlar. Bu görüntü, güç "frekansı " için daha iyi bir modelin iki rezonatörün birleştirme katsayı sı olduğunu veya belki de daha yakı n bir modelin kişiler arası iletişim olabileceğini öne sürüyor. Birinin bir arkadaşı na bir şey açı klamaya çalı ştı ğ , ancak arkadaşı nı n birinci kişinin bahsettiğinden tamamen farklı bir işle meşgul olduğu ve birinci kişinin söylediklerini tamamen yanlı ş anladı ğ bir durumu düşünün. Böyle bir durumda kullanı lan yaygı n bir metafor, bu iki kişinin "farklı dalga boyları nda faaliyet gösterdiğ" şeklindedir. Bu tam olarak McCarthy'nin kullandı ğ metaforik modeldir ve bu durumla matematiksel bir şekilde çalı şmak istersek, daha önce bahsedilen iki rezonatör arası ndaki eşleştirme katsayı sı gibi benzer bir metaforik yapı ya sahip bir kavram kullanabiliriz.

O zaman birinci kişi ile arkadaşı arası ndaki bağlantı katsayı sı nı n küçük olduğunu söyleyebiliriz. Bu gibi durumlarda, iletişim kurma görevinin yerine getirilmesi, hedefin davranı şı nı değştirmek için iletişimci tarafı nda ekstra enerji gerektirir ve benzer şekilde, büyüsel gücü devreye sokmaya çalı şı rken, düşük bir bağlantı katsayı sı zayı f bir etkiye neden olur veya hiç etki göstermez. herşey. Alternatif olarak, eğer uygulayı cı kendi ayarları nı yapabilirse

Machine Translated by Google

belirli bir enerji akı şı yla senkronize olacak düşünce kalı pları , ardı ndan bu enerji akı şı nı etkilemek [52] çok daha kolay ve etkili hale gelir. Bununla birlikte, yukarı daki örneğin ima ettiği gibi, yoğunluk veya enerji seviyesi gibi bir şeyden çok, akı şı n içeriğiyle bir görüntü olarak ilgilendiğimiz bir yakı nlı k söz konusudur.

Uygulayı cı lar genellikle frekans terimini enerji yoğunluğundan ayrı bir şekilde kullanı rken, yoğunluk hissini ifade etmek için yazı ları nda ara sı ra metaforu karı ştı rı rlar. Yine de yoğunluk, uygulayı cı lar tarafı ndan K-Alanı ndaki enerji akı şları nı n dengesini tanı mlamak için kullanı lan frekanstan ayrı önemli bir kavramdı r. McCarthy, Kabala'daki Hayat Ağacı modelini kullanarak, büyünün etki-tepki doğası nı , ağacı n ilk üç sefirası olan iç güç ve kalan yedi sephirahı n dı ş gücü arası ndaki enerji yoğunlukları nı n dengesi olarak açı klı yor.

> Dolayı sı yla, 'içsel güç' enerjisel olarak daha yoğundur, ancak bizim fiziksellik yasaları na ilişkin anlayı şı mı zda kendisinin hiçbir fiziksel ifadesi yoktur, burada 'dı ş' güç daha yaygı n olarak kullanı lı r, daha az yoğunluğa sahiptir, ancak daha güçlü bir fiziksel ifade olarak bulunur. Böylece küçük bir miktar iç güç, çok daha büyük bir dı ş güç ifadesi ile dengelenir... (28 s. 71)

Fiziksel gerçekliğe veya büyüsel akı şları n hedefi olan fiziksel gerçekliğe daha yakı n ve onunla ilişkili olan dı ş gücü daha düşük, ruhsal akı şları n kaynağı olan kutsallı ğa daha yakı n ve onunla ilişkili olan içsel gücü daha yüksek olarak alı rsak, o zaman yaygı n kullanı m frekans seviyesi, diğer modellerde olduğu gibi enerji yoğunluğuyla eşleşir. Bunu düz tutmak için, iç ve dı ş avlusu olan bir tapı nak yapı sı düşünmek yardı mcı olur. Kişi dı ş avludan içeriye ve Kutsalları n Kutsalı na doğru hareket ettikçe, enerji seviyesi yükselir. Uygulayı cı deneyimini çevirirken bu yönlü metaforu aklı mı zda tutmamı z gerekirken, tam bir teorik modelde bir terimin aşı rı yüklenmesine izin vermek tehlikelidir, bu nedenle yüksek ve düşük frekans yerine iç ve dı ş güçlerle birlikte yüksek ve düşük yoğunluktan bahsedeceğiz.

McCarthy'nin yukarı daki açı klaması ndan güç dönüşümü kavramı nı da görüyoruz. Büyüleyici bir akı ş Kabalistik modelde Da'at Uçurumu'nu geçerken, bir elektrik devresindeki bir transformatördeki voltaj gibi yoğunlukta azalı r ve bu aynı zamanda bağlantı yı da çektiği için uygun bir mecazdı r. yukarı daki sı klı k tartı şması nda açı klanan katsayı . Bir elektrik devresindeki bir transformatör aşağı dakilerden oluşur:

Machine Translated by Google

birbirine yakın fakat birbirine bağlı olmayan iki bobinden oluşur.
Abyss'i anımsatan bobinler arasında bir boşluk var.

Bir taraftaki güç doğrudan akmaz, ancak boşluğu atlar ve
böylece voltaj veya enerji yoğunluğunda düşüşler yapıyor.[53] Benzer bir etkiyi
sadece Uçurum'da değil, aynı zamanda mucizevi enerjinin aktığı çeşitli
parlaklıklarda veya filtrelerde de görüyoruz. Bu, yalnızca bir uygulayıcının
belirli bir akışa uyum sağlamasını ilişkilendirmek için kullanılabilen eşleştirme
katsayısı metaforu değil, aynı zamanda Abyss'ten ve parlaklıklardan
geçerken akışların dönüşümü ile de ilgili olduğu anlamına gelir. Bir parlaklık diyebiliriz,
K-Alanındaki filtreler, tanrılar ve melekler olarak kolektif bilinçdışındaki[54] veya
Jung'un bilinç noktalarından biri, belirli bir frekansta ve güç yoğunluğunda
çalışır ve bu nedenle belirli bir içeriğe yakınlık veya daha yüksek bağlantı
katsayısına sahiptir. Bu yakınlık, varlığın bağlamının bir parçasıdır.

Machine Translated by Google

Boyutluluk

"Fikirleri bağama oturtabilenler, umursamayan insanlardı r"

—Chuck Klosterman

Sağsol, yukarı -aşağ , ileri-geri gibi fiziksel boyutlar veya yönler üzerinden düşünmeye alı şkı nı z. Fizik fanatiğ veya profesyoneliysek, fiziğmizin zamanı bir boyut olarak ele aldı ğ nı biliyoruz ve geçmiş-geleceğ genellikle geri-ileri (veya dilinize bağı olarak ileri-geri) olarak iletişim kurduğumuz için bunu hayal etmek bizim için aslı nda zor değl. . Bununla birlikte, K-Alanı ile uğraşı rken, özgür irade veya arzu, düşünce ve hafı za ile uğraşı yoruz. Bir düşüncenin boyutları nelerdir? Bir düşüncenin zihnimizde yer kaplaması fikrini sı k sı k ifade ederiz, ancak bu kesinlikle fiziksel bir alan değldir.

Zihinlerimiz K-Alanı nı n bir parçası dı r ve K-Alanı nı zihnimizde ve özellikle de bilinçaltı mı zda deneyimliyoruz. Hayallerimizin alanı , K-Alanı nı n alanı veya en azı ndan onu nasıl deneyimlediğmizdir. Bu, K-Alanı nı n boyutsallı ğ nı kavramak anlamı na gelir, rüyaları n boyutsallı ğ na bakabiliriz. Bunu yaparken ilk biz olmayacağ z, çünkü burası ilk olarak Jung tarafı ndan ve daha sonra eski Yunanlı lar tarafı ndan anlaşı lan yeraltı mitolojisini rüyaları n deneyimine bir benzetme olarak kullanan James Hillman gibi müritleri tarafı ndan keşfedilen zemindir. bilinçsiz.

Ancak Hillman, boyutsallı ktan söz ederken, bu yeraltı dünyası nı n yalnı zca iki boyutu olduğuna dair kesin bir iddiayla karşı karşı ya gelir. Boşuna spekülasyon yapmı yor, ama çok deneyimli uygulayı cı ları n -eski Yunan filozof mistikleri, Parmeneides the Physikos ve kuluçka arkadaşları nı n- geleneğni izliyor. Kuluçka, vizyonları veya vizyoner rüyaları tetiklemek için bir mağaranı n tamamen karanlı ğ nda veya karanlı k bir odada uzun süre uyuma veya meditasyon yapma uygulaması dı r ve bu, vizyoner büyünün son derece eski bir şeklidir. Yunanlı lar tarafı ndan sağanan açı klamaları takiben Hillman, yeraltı dünyası nı n birincil boyutunun derinlik olduğunu belirtiyor, ancak esasen görüntü akı şları ndan ve ı şı klı komplekslerden oluşan bir evren için derinlik, yükseklik veya genişlik nedir?

Bunu anlamak için belki de psişik etkilerin uzay ve zamanla nasıl ilişkili olduğuna bakabiliriz. Ren Enstitüsü'nün psişik etkiler üzerine yaptı ğ araştı rmalar,

Machine Translated by Google

bu tür etkilerin hem uzay-ötesi hem de zaman-ötesi olduğunu defalarca tekrarlamıştır. [55]
Rhine, gelecekte bir izleyicinin ne mekana, ne zamana ne de insan mantığına saygı
duymadan geçmişteki bir deneyin sonuçlarını etkileyemeyeceğini gösterdi.
Bu sonuçları makro düzeyde bir Schrödinger'in Kedisi etkisine bağlayıp aklı sağlığımızı
zaman yolculuğunun kaprislerinden kurtarabilsek de, uzay ve zamanın K-Field'ın yeraltı
dünyası için hiçbir şey ifade etmediğini hala açık. Peki, Hillman'ın iki boyutu nedir? Belki de
düşünceleri zihinde hareket eden görüntüler olarak kabul edersek, "görüntü akışlarını "
düşünce olarak görebiliriz ve ışıklı kompleksleri bellek olarak kabul edersek, o zaman şu
sonuca varabiliriz:

iki boyut bizim düşünce ve hafıza unsurlarımızdır. [56] Hafızada
hareket ederken, düşünceleri yeni şekillerde görürüz, düşünceler arasında hareket ederken,
hatıraları farklı şekilde görürüz.

Ancak, K-Alanında boyutsallığı görmenin başka bir yolu vardır. Fiziksel uzayda bir
düşünceyi ellerinde tuttuğu düşünülürse, bu düşünceye altı farklı yönde bakılabilir, dört
ana yön artı üst ve alt. Öte yandan, düşünceyi birçok yönü olan bir mücevher olarak tasavvur
edebilirsiniz. Döndürdükçe, düşünceye farklı bir yönden farklı bir bakış açısıyla
bakılır. Her bakış açısı farklı bir düşünme tarzı, farklı bir gelenek, farklı bir
hafıza dizisidir. Bir düşünceye bu şekilde bakıldığında, bir düşünceye kaç farklı şekilde
bakılabilir; cevap, düşünebileceğiniz kadar çok şekilde. Zihnin, yeraltı dünyasının, K-
Alanının boyutsallığı sonsuzdur, çünkü bir düşünce hakkında düşünmenin sonsuz
sayıda yolu vardır.

Üstelik, zaten düşünceler nelerdir? Hillman'la birlikte düşüncelerin imgeler olduğunu,
ancak "metafor olarak imgeler" olduğunu saptadık (26 s. 54).
Metaforlar, doğası gereği, yüksek bant genişliğine sahip bir sinyalin birden çok iletimi
taşıyabilmesi gibi, birden çok anlam taşır. Sonsuz sayıda paketlenemeyen anlam taşıma
kapasitesine sahip çok sayıda kinayeli bağlantılarıyla hiper-yoğun anlam paketleridirler. Bu
nedenle, K-Alanının uzayını görüntülemenin iki yolu vardır; iki boyutun, düşünce ve
hafızanın yeridir ya da sonsuz kapasiteye sahip sonsuz boyutların yeridir.

Gerçekte, derin gerçeklerde çok sık olduğu gibi, ikisi de değildir. Bu sorunu fizikte dalga-
parçacık ikiliği altında görüyoruz. Kuantum mekaniğinde, her kuantum varlığını bir
dalga veya parçacık olarak tanımlayabiliriz. Einstein'ın tanımladığı gibi: "İki çelişkili
resmimiz var.

Machine Translated by Google

gerçeklik; ayrı ayrı hiçbiri olguyu tam olarak açıklamıyor" (39). Aynı şekilde, K Alanını iki boyutlu veya sonsuz boyutlu olarak görmek arasında uzlaşmaz bir ayrıma sahibiz. Ayrı olarak, her iki görüş de fenomeni tam olarak açıklamaz, bu nedenle bu, birlikte yaşamak zorunda kalacağımız bir ikiliktir.

Düşünce ve hafıza arasında gidip gelen bu akışı modelleyerek elektromanyetik dalgaya bir benzetme kullanabiliriz. Elektromanyetik veya ışık dalgalarının yayılma şekli, her biri diğerine göre doksan derece (90°) olan bir elektrik ve manyetik alan arasında sabit bir dönüşle olur. Bu nedenle, düşünce akışlarını ve bellek akışlarını birbirine dik (yani 90°) olarak ve yayılırken düşünce ve bellek arasında dönen bir bütün olarak büyüsel akış olarak görebiliriz. Bu, bir düşünce akışı ile bir bellek akışı arasında sürekli bir değşim oluşturur; burada düşünce nedensel olmayan sıralamayla, bellek ise nedensel sıralamayla ilgilidir.

Hafızanın nedensel sıralamaya olan bağlantısı, neden-sonuç zincirlerinin bir tür hafıza olmadan var olamayacağı düşünüldüğünde açıktır. [57] ya maddenin bir iz halinde, K-Alanındaki bir Akaşik kayıt benzeri depoda ya da insan ruhunda gömülü. Geçmiş olaylar hatırlanmıyorsa, bir neden olayını bir sonuç olayına bağlamanın bir yolu yoktur. Öte yandan düşünce kendiliğinden ve serbest akışlıdır ve herhangi bir öncel olmaksızın nedensel olarak ortaya çıkabilir, ancak K-Alanında akarken, yeni düşünceler yaratmak için akışı değştiren hafıza yaratır ve böylece elektromanyetik stil dalga analoguna sahibiz. yayılma için.

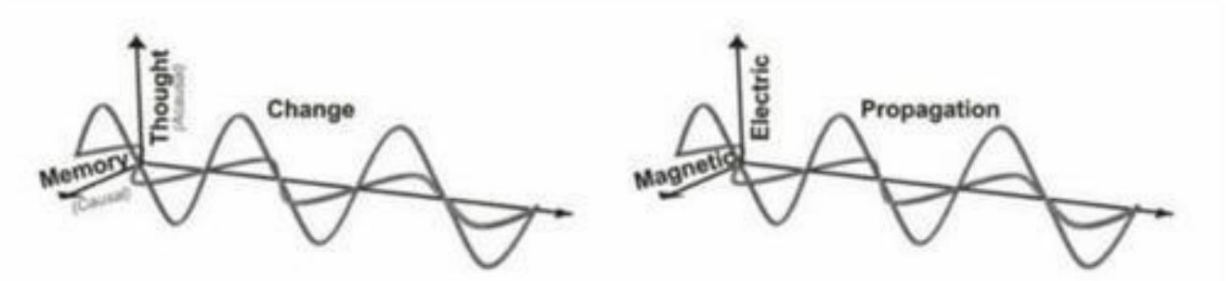

Şekil 15 TM Dalgası ve EM Dalgası

K Alanında düşünce ve hafızayı boyutlar olarak düşünebilsek de, bu boyutsallık biçimi bize alanın içeriğini başka bir alanla ilişkilendirmek için iyi bir yol vermediği için eksik olan bir öğe vardır. Bize iki içeriğin birbirine "yakın" olması nın ne anlama geldiğini veya içeriklerin sırayla nasıl ilişkili olduğunu söylemez. Fiziksel tezahürde, kişi normalde

Machine Translated by Google

bunun için uzay ve zamanı kullanın, ancak K-Alanı uzayötesi ve zamanötesidir. Bu kavramları ele almak için farklı bir değer çiftine ihtiyacımız var. Bu durumda, sırasıyla bağam ve ilişkiyi kullanacağız. Bağam uzay benzeri bileşen iken ilişki zaman benzeri bileşendir.

Bu değerlerin hiçbirinin fiziksel uzay-zaman ile ilgisi yoktur.
Bunun yerine, bu değerler düşünce ile ilgilidir. Düşünce bilgi taşıdığına göre, onu içeriğüç niteliğe sahip bir mesaj gibi ele alabiliriz: içerik, biçim ve düzen. Bağam doğrudan düşüncenin içeriğiyle ilgiliyken, ilişki düşüncenin düzenlenmesiyle ilgilidir. Form, diğer ikisinin faaliyet gösterdiği çerçeve görevi görür. Bu nedenle, K-Alanındaki iki veya daha fazla içerikten veya varlıktan bahsettiğimizde, bunları bağamlarına ve birbirleriyle olan ilişkilerine göre ilişkilendirebiliriz.

K-Alanını ve enerji akışlarını tanımlamak için fiziğin mekanik terimlerini kullandıktan sonra, geri adım atmalı ve dev bir saat veya otomatla değil, bir özgür irade alanıyla uğraştığımızı hatırlamalıyız. Evren, parçaları ve bütünü itibariyle canlıdır, farkındadır, ilişkilendirilebilir ve uygulayıcılarının öncelikli görevlerinden biri de nurlarla ilişki kurmaktır. Bir kişi kendini bir parlaklığın güç akışına sanki mekanik bir tıkaçmış gibi bağlarsa, gücü kapatmayı veya daha da kötüsü akışı ayakları nı yerden kesecek şekilde değştirmeyi seçebilir. Parlaklıklar mekanizma değildir, en azından yarı bilinçli ve bazı durumlarda tamamen bilinçli varlıklardır. Bilinç bir spektrumdur ve bu varlıkların çoğunun bilinç seviyesinin düşük olduğunu tahmin edebilsek de tam farkındalık veya net odaklanma olmadan uyurgezerler, bazıları kesinlikle ego konusunda uyanıktır.

farkındalık ya bizden önce ya da bizim yüzümüzden.[58]

Tolkien'in ağaçlarla konuşup onları uyandıran Elfleri gibi, insanlık da cisimsiz varlıklarla onlar karşılık verene kadar konuşmak konusunda uzun bir geçmişe sahiptir. McCarthy, bu sürece pasif canlanma olarak atıfta bulunur ve "diyelim ki bir tanrının, varlığın veya kişinin süslü bir heykeliyle akılsızca sohbet etmeye başladığında, söz konusu heykel veya görüntünün sohbet etmeye başlayacağı bir nokta gelecek" (28 sayfa 93). Bu, kasıtsız olduğu kadar kasıtsız olarak da meydana gelebilecek bir şeydir ve McCarthy bunu sahiplik açısından nesneye "bir varlığın adım atması " olarak tanımlarken , bu, halihazırda ilişkili bir parlaklığa sahip doğal biçimlerden çok insan yapımı nesneler için geçerlidir. sahip olmaktan daha fazlası .

Machine Translated by Google

Maddenin her fiziksel takı myı ldı zı nı n arkası nda, maddenin kuantum seviyesinde bağanması nı tamamlayan K-Alanı farkı ndalı kları nı n bir takı myı ldı zı vardı r. Semiyotik süreçlerin bir takı myı ldı zı olarak, bunlar küçük zihinlerdir ve ortaya çı kan bir özellik olarak onlardan daha büyük bir zihin yükselebilir. Tamamen uyanı k ya da uyurgezer, maddeye bağı ya da tamamen cisimsiz olan K-Alanı nı n yapı sı , bir uygulayı cı nı n büyücülük akı şları na erişmek ve bunları değştirmek için birlikte çalı şması gereken takı myı ldı zlı bilinç ceplerini içerir. Bunu tamamen mekanik bir şekilde yapmaya yönelik herhangi bir girişim, olağanüstü bir şekilde başarı sı z ola

Son olarak, düşünce ve büyüsel akı şlara dayatı lan ilişkiye bir uyarı eklemeliyiz. Bu tür akı şları düşünce akı şları yla ilişkilendirirken bile ı srarla büyüsel akı ş terimini kullandı k. Aynı şey, bellekle ilgili olarak karmaşı klı ğ n ve parlaklı ğ n ı srarlı kullanı mı için de söylenebilir.

Bunun yaptı ğ şey, hayali akı şlarla parlaklı klar ve anı larla düşünceler arası nda bir homomorfizm oluşturmaktı r. İ lişki son derece güçlü olmakla birlikte, iki yapı arası nda tam bir denklem kurmak için yeterli kanı t yoktur. Şimdi söylenebilecek tek şey, içsel olarak aynı şekilde ilişki kurdukları ve bir çift ile diğeri arası nda tercüme edilebilecek bazı işlevler olduğudur. Daha sonra göreceğmiz gibi, düşünce eylem olduğundan, düşünce nihayetinde özgür iradenin kuantum eşleşmesi yoluyla fiziksel tezahüre akar. Bu nedenle, daha sağam bir ilişki kurana kadar, iki kavramı n örtüştüğü durumlar dı şı nda, düşüncelerden çok büyüsel akı şlardan bahsetmeye devam edeceğz.

Machine Translated by Google

M-Uzay

"Dörtyaprağı her mevsimde kökünü, yaprağını ve çiçeğini, görme, koku ve tohumla tanıdığını z zaman, onun gerçek adını da öğrenebilir, varlığını da öğrenebilirsiniz: bu, kullanımından daha fazlasıdır. Sonuçta, senin ne yararın var? Ya da kendimden? Gont Dağı mı yoksa Açık Deniz mi yararlı?"— Origon the Silent the Mage of Re Albi, Ursula Le Guin, A Wizard of Earthsea

K-Alanında düşünce ve hafızayı boyutlar olarak ele alabiliriz, ancak bu bize bir içeriğin sırasını diğeriyle ilişkilendirme veya iki içeriğin birbirine yakın olmasının ne anlama geldiği konusunda bir yol vermez. Fiziksel tezahürde, kişi bunun için normalde uzay ve zamanı kullanır, ancak K Alanı uzayötesi ve zamanötesidir. Daha önce açıklandığı gibi, bu kavramları ele almak için farklı bir boyutsal koordinat çiftine ihtiyacımız var. Bağam ve ilişkiyi, bağamın uzay benzeri bileşen ve ilişkinin zaman benzeri bileşen olduğu durumlarda kullanacağız.

Bağam, göstergelerin yorumlanması ve yeniden ifade edilmesinde semiyotik süreçlere katılan bir göstergeler dizisi veya matrisi olan bir metindir . Bir işaretler matrisi olarak bağam, belirli bir bakış açısını veya diğer işaretleri yorumlama biçimini temsil eder. Bir bağam olmadan, işaretler basitçe ilgisiz uyarıcılardır, ancak bir bağamda göstergebilimsel olarak işlev görmeye başlarlar ve göstergebilimsel süreçlerin basamaklarını tetikleyebilirler. Bir bağam, düşüncenin yayılmasına izin verir. Bu şekilde işleyen bir bağam, bellekten oluşur ve düşünce akışlarını içerebilir, ancak bazı bağamlar, içlerine bazı düşünceler akana kadar kuru bellek olarak var olabilir.

Daha önce bahsedildiği gibi, arzu bir vektördür ve bu haliyle bir yön ve bir büyüklükten oluşur. Bununla birlikte, K-Alanında fiziksel yönler anlamsızdır, dolayısıyla bu durumda yön, başlangıç noktası bir bağamda olan ve okkısmı istenen bir bağam olan özneyi veya arzu eidolonunu gösteren bir vektör okunu gösterir. Arzu ve düşünce bir araya geldiğinde, bir bağamdan diğerine dönüşüm vektörü olarak hareket eden niyet haline gelir. Eidolon, arzunun -arzunun nereye gitmek istediği- gerçekliğin nasıl değişmesini istediği konusudur. Bir bağam olarak, eidolon bir konumun K-Alanı eşdeğeridir, bu nedenle fizikteki bir hız vektörü gibi arzu vektörü bir başlangıç konumundan bir bitiş konumuna işaret eder.

Vektörler, belirli bir koordinat sistemini temsil eden boşluklarda çalışır. K-Alanı vektörlerini bir koordinat uzayında çalışan olarak tanımlayabiliriz.

Machine Translated by Google

fikirler, görüntüler veya rüyalar olarak. Bu alan bir rüya alanı, [59] Morpheus'un alanı, bir Morphic alanı veya kısaca M-Uzayı olarak düşünülebilir. Yerçekiminin uzay-zaman yapısını oluşturması gibi, K-Alanı Uzamının koordinatları, tüm olası bağlamlar kümesinin bir çapraz ürünü olacaktır.

Düzenli fizikte olduğu gibi vektörlerin sırası, ilişkinin zamana benzer boyutu olacaktır. Vektörün büyüklüğü, arzunun duygusal gücü tarafından temsil edilen belirginliktir. Bu, akışkan modeldeki basınç veya gerilime eşdeğerdir.

Kişi, kendisini varlığın zihinsel bağamıyla hizalayarak K-Alanında (insan veya insan olmayan) belirli bir varlık bulur veya onunla iletişim kurar. Örnek olarak, bir kişi bir dağbulmak veya onunla temas kurmak için düşüncelerini toprak elementi bağamında temellendirebilir. Bu, bir uygulayıcının yalnızca niyetlerini düzgün bir şekilde kodlamasını mümkün kılmakla kalmaz, aynı zamanda varlığ arzularına göre hareket etmeye daha kolay ikna etmek için niyetin iletimini netleştirmek için birleştirme katsayısını en üst düzeye çıkarmalarına izin verebilir.

Bu nedenle, insan zihni dahil olmak üzere herhangi bir zihin, o varlığın kişiliğinin öznesini ve odak noktasını tanımlayan özel bir düşünce bağamına sahiptir. Belirli bir kişiyi arıyorsanız, ancak o sırada kullandıkları isme erişiminiz yoksa, kişisel gündemlerini biliyorsanız, yine de onunla iletişim kurabilirsiniz. Neye ilgi duydukları ve onları neyin ilgilendirdiğini bilmek size nerede olacakları hakkında bir fikir verir. Aynı şey ruhlar için de geçerlidir.

Bu, isimler, adlandırma ve gerçek isimler konusunu gündeme getirir. İbrani Tevrat'ta belgelenen eski Sümer hikayelerinin kalıntılarının doğru olduğu bir şey, insanların hayvana isim verdiğdir. Bu hikâyelerde her şeye isim veren yaratıcı tanrı değil, ilk insandır. Aslında, dil ve özellikle adlandırma, insanlara gezegen üzerinde kötü yönetilmiş ustalıkları veren araç için ateşten çok Prometheus'a özgü bir armağandır.

Ancak insan sesinin birkaç hecesinde cismani olmayan bir varlığın kimliğinin yakalanabileceğini düşünmek saflık olur.

Bir insan adı, özellikle internet çağında şaşırtıcı şekillerde onlara erişim sağayabilirken, yalnızca düşünce ve niyet akışlarıyla etkileşime giren varlıklar, kolayca yakalanabilecek yaratıklar değildir. Bir dağın gerçek adı insan dilinden kolay kolay çıkmayacaktır. Bu, onların bir tür adları olmadığı veya insanın telaffuz edebileceğ bir sözcüğün daha büyük bir varlığın adının tanıtıcısı olamayacağ anlamına gelmez.

Machine Translated by Google

Bununla birlikte, bir varlığa böyle bir sözcük eklemek için, adlandırmayı çalıştıran süreci anlamamız gerekir.

Bir varlığın birincil bağamı nerede oldukları dır; orası onların konumu. Bu nedenle bağamı uzay benzeri öznitelik olarak adlandırırız. Bağam bir yerdir ve bir varlığın bağamı da onu bulabileceğiniz yerdir.
Bir varlığın birincil bağamını anlamak, uygulayıcının varlıkla onu görmek, duymak veya dokunmak için bir ilişki kurmasına izin verir. "İletişime geçilmesi" nin anlamı budur . Bu nedenle, bir varlığın birincil bağamının gerçek adı olduğunu ve insan adına sahip olmayan bir ruhun gerçek adı olarak bir bağamı olacağını söyleyebiliriz.

Olayların esrarengizsıralamasını kapsadıkları için ilişkileri açıklamak daha zordur. Teorik olarak, iki varlık eşzamanlı olarak olaylar yaşadığında, o zaman birbirleriyle ilişkilidirler. Bu aynı zamanda, iki veya daha fazla varlık arasında nesnel bir gerçeklik oluşturan paylaşılan bir deneyim olarak nesnellikle de ilişkilidir. Bununla birlikte, senkronizasyon referansında bir belirsizlik vardır. Bir zamanda yolculuk hikayesi okuyan veya izleyen herkes, her iki varlık da aynı olayları yaşadığı sürece, olaylar karışık bir sırayla gerçekleştiğinde bile ilişkinin oluşabileceğini anlayacaktır.

Kişi, bir ilişki kurmadan (yani, tam temas halinde olmadan) bir varlıkla iletişim kurabilirken, özellikle belirli bir varlığı alıcı olarak tanımlamıyorsa, bir ilişkinin temaslılığına sahip olmak, en aza indirilmiş bir bağam boşluğunu garanti eder ve böylece eşleşmeyi en üst düzeye çıkarır. -katsayı . Kısacası , bir kişi bir varlığı görebilir, duyabilir veya dokunabilirse, o zaman kesinlikle onlara bir niyet iletebilir. Bu, karmaşık bir büyü yapılırken "dört yönlere hitap edilmesinin " veya "dört yöne hitap edilmesinin" nedenlerinden biridir . Belirli ruhları çalışma bağamına getirmek için bir ritüel eklemek, başarı şansını büyük ölçüde artırır.

Machine Translated by Google

yapı lar

"Bilinci temel olarak görüyorum. Ben maddeyi bilinçten türeyen bir şey olarak görüyorum."

—Max Planck, Gözlemci (25 Ocak 1931)

Şimdiye kadar, K-Alanı nı n yapı sı için sağanan açı klamalar zorunlu olarak muğaktı r, çünkü K-Alanı yla ilgili hala keşfedilmemiş çok şey vardı r. Ancak, geri dönen McCarthy gibi kaşifler var.
deneyimlerini bize anlatmak için sahadaki seyahatlerinden. Egzotik yerlerin inci tariflerini geri getirmek için dünyanı n uzak köşelerine giden 19. yüzyı l kaşiflerine çok benzer şekilde, McCarthy bize daha az yetenekli olanlar için görmesi zor olan şeyleri onun gözlerinden görme fı rsatı veriyor ve bunun için çok minnettarı z. . Bu inceleme pek çok kaynağa atı fta bulunsa da, uygulayı cı toplulukta uzun süredir devam eden bir gelenek olan vizyoner tekniğin çok deneyimsel uygulaması hakkı nda McCarthy'nin mezhepsel olmayan öğreticisi olan Quareia kadar yararlı bir kaynak muhtemelen yoktur. Quareia teoriden ziyade bir uygulama el kitabı olsa da, McCarthy'nin açı klamaları anlaşı lı r ve yerinde.

Açı klamaları nı doğrudan deneyimine ve miras kalan geleneğine dayandı rı yor, ancak diğer çalı şma alanları yla birleştirildiğinde, K-Alanı nı n daha önce tanı nmayan özellikleri ortaya çı karı labilir. McCarthy'nin K-Alanı ndaki parlaklı klar için kullandı ğı terim olan "iç dünyalar" daki "varlı klar" açı klaması nı kullanarak , K-Alanı nı n yapı sal organizasyonuna ve bileşenlerinin birbiriyle nası l ilişkili olduğuna dair bir fikir edinebiliriz. McCarthy , öğreticisinin "varlı kları " ele alan bir modülünde, onları n yapı sı nı , onları doğrudan görüşte algı ladı ğı şekliyle anlatı yor:

> Bu güçlere sihirli bir şekilde baktı ğı mı zda, aşağı yukarı üç katman görüyoruz: elementin tezahür eden dünyada ifade etmesine izin veren meleksi yapı , elementin kendisinin katı ksı z gücü ve eylemi ve sonra insan arayüzü olan tanrı ve insanlar ve ham güç arası ndaki paylaşı m için filtre. (40 s. 14)

Bu cümlede McCarthy, K-Alanı ndaki parlaklı kları yapı landı ran üç ana bileşeni ve bunları n K-Alanı nda katmanlar oluştururken birbirleriyle tamamlayı cı bir ilişkiye sahip oldukları kavramı nı tanı mlar.

Machine Translated by Google

varlık. Bununla birlikte, McCarthy'nin birincil kaygısının, insanların bu güçler ve kurucu bileşenlerle olan ilişkisi olduğunu not etmeliyiz. Özellikle, tanrı için iki farklı tanım kullanır; bunlardan biri, güç için bir bağlayıcı görevi gören, insanla ilişkilendirilemeyen bir varlık ve diğeri, insan amaçları için bölünmüş, insanla ilişkilendirilebilir bir arayüzdür. Bu inceleme, insan aleminden görülen görünümden ziyade yerinde yapılar hakkındaki teori ile ilgilendiğinden, geçici olarak insan arayüzü yönünü göz ardı edeceğiz ve doğal yapıları arayacağız. Bu bağlamda McCarthy, güçlü bir fırtına varlığının yapısını aşağıdaki terimlerle açıklamaktadır:

> ...tanrı internet bağlantısı gibidir, meleksi veya şeytani varlık işlemci gibidir ve temel bilinç yazılım programıdır. (41 s. 2)

Burada McCarthy, K-Field varlıkları na, güce bir bağlayıcı görevi gören bir "tanrı" bileşeninden oluşan üçlü bir yapı tanımlamıştır; gücü ve güç akışını n kendisini temel bir niyet veya düşünce akışı olarak filtreleyen ve yapılandıran bir "melek" veya kimlik bileşeni. Bir varlığı oluşturan bu bileşenlerden yalnızca birinin görülebileceğini, ancak bu tür bir yapıda bulduğumuz şeyin, küçük bir parçanın bütünü kendi içinde içerdiği holografik bir doğa olduğunu belirtiyor. Saf temel güç olan bir varlık bulmak, aynı zamanda iç bileşenler olarak tanrısallığın ve meleksel yapının bir yansımasını içerecektir.

Bu bileşenleri doğal yapılar olarak analiz etmemizde elbette bir sorun var. İnsanlıkla ilişkilendirilemezlerse, onları nasıl anlayabiliriz? Ruhları nı yekpare veya üniter bir şey olarak düşünmek modern insanların yaygın bir alışkanlığıdır. İşin garibi, birçok insan fiziksel bedenlerini aynı şekilde düşünüyor. Bununla birlikte, bilim anlayışından da anlaşılacağı gibi, beden bir bütün değil, tek bir yaratık yanılsaması yaratmak için birlikte çalışan bir bileşik veya topluluktur. Bu sadece insanlar için değil, gördüğümüz tüm canlılar için geçerli. Genel olarak madde için de geçerlidir ve madde ruhtan türediği için bunun ruh için de geçerli olduğunu görebiliriz.

K-Alanında ve dolayısıyla insan psişesinde ruh, semiyotik seçim süreçlerinden oluşur. Bunlar tek bir işlem değil, birbiriyle çalışan ve etkileşim halinde olan bir dizi işlemdir. Bu süreçlerin grupları, bağlamı paylaşır ve birbirleriyle karışır. hücreleri kadar

Machine Translated by Google

insan vücudu, vücudun dokusunu oluşturmak için birbirine karışır, K-Alanındaki ruhların bölümleri, daha büyük toplu süreçler veya zihinler oluşturmak için karışır. K-Alanının bir parçası olarak insan ruhu da aynı yapılanmayı takip eder. Bedenlerimiz, zihinlerimiz, ruhlarımız ve büyük olasılıkla ruhlarımız, topluluklar olarak daha küçük unsurların işbirliğiyle oluşan bileşik varlıklardır. Fiziksel beyin kalpten nasıl ayırt edilebilirse, ego da Jung Benliğinden ayırt edilebilir.

Bu yapıları anlamamızda her zaman sınırlamalar olacak olsa da, en azından insan zihninin de K-Alanının bir parçası olduğunu ve dolayısıyla bu aynı yapıları kendi içinde desteklemesi gerektiğini bilgisine güvenebiliriz. Bunu, Carl Jung'un çalışmasından insan bilinçdışının organizasyonu hakkında bildiklerimizle eşleştirirken, Jung'un arketipler olarak bahsettiği şeyi McCarthy'nin tanrılarına eşleyebiliriz. Ancak bu biraz yanıltıcıdır çünkü Jung'un teorilerindeki insani tanrısallık deneyimi özellikle Jung'un "Benlik" dediği şeyle bağlantılıdır. Bilinçaltında, Öz, bireyselleşme sürecinin ve arketipsel yapıların eylemini harekete geçiren gücün büyük yöneticisidir. Benlik aynı zamanda, antropomorfik bir kişilikten ziyade bir soyutlama olsa da, bilincin çoğunlukla Tanrı'nın sesi olarak deneyimlediği zihnin parçasıdır.

Bu nedenle, Benliği kavramsal olarak tanrı tipi bir varlık veya bir deus (dei çoğul) olarak düşünebiliriz ve bu nedenle McCarthy'nin tanrısallığından gelen güç akışına bir bağlayıcıdır. Tersine, kişisel arketipler, yapı ve davranışları içlerinden akan psişik enerjiye damgalamak için hareket ederek güç kaynaklarını Benlikten alır. Bilinçaltındaki arketipsel yapıları insan psişesindeki meleksi güçlere eşdeğer yapan şey budur. Öz'ün hizmetkarları olarak onlara servi (servus tekil) diyebiliriz. Son olarak, Öz'den arketipler aracılığıyla akan ve bilinçli zihin aracılığıyla tezahür eden güç, Jung'un libido veya temel psişik güçlerin bir karışımı olan arzu enerjisi dediği şeydir.

Şaşırtıcı bir şekilde, bu eşlemeyi bilinçli zihinle çoğaltabiliriz. Ego bilincini tip tanrı, alt-tanrı veya Benlikten gelen güç bölümü olarak haritalandırarak, meleksi yapıları Kimlik Teorisinde tanımlandığı gibi kimliklere eşleyebiliriz. Kimlikler, hayatımızın farklı yönlerini gerçekleştirirken üstlendiğimiz rollerdir. Kimlikler maske değildir.
Bunlar, insan zihninin tezahür etme yolundaki psişik enerjiyi veya davranışı yapılandırmak için kullandığı mekanizmalardır. Bu yapılar bütün parçalar değil, bir yamalı yapı oluşturmak için bir araya gelen alt montajlardır.

Machine Translated by Google

davranı ş. Bu aslı nda arketiplerin ortaya çı kma şekli ve meleksi yapı ları n McCarthy'nin vizyonları nda nası l işliyor gibi görü ndüğü dür.

Servi veya meleksi yapı lar bü tü n kişilikler olarak görü nebilir, ancak yakı ndan incelenirlerse dağ nı k hale gelirler ve saptamaları zorlaşı r, bu da yakı ndan incelendiğ nde bilinç li zihindeki kimliklerin nası l ortaya çı ktı ğ dı r. Bunun nedeni, bu yapı ları n bağ msı z varlı klar değ l, Benlik gibi bir tanrı dan ve ego bilincinden gelen gü ç için filtreler ve koşullayı cı lar olması dı r. Ego bilincinin kendisi tamamen bağ msı z değ ldir, Öz'ü n bir parç ası dı r ve Öz'ü n içinde yer alı r. Ek olarak, Benlik tamamen bağ msı z değ ldir, ancak kolektif bilinç dı şı gibi daha bü yü k yapı ları n içinde bulunur. Gittikç e bü yü yen bu varlı klar zinciri insanlı ğa özgü olmayı p, insan olmayan varlı klarda da görü lmektedir. McCarthy bunu "Titans" aç ı klaması nda aç ı klı yor .

> ...nehrin tanrı sı yla bağlantı kurduğ un zaman. Bu tanrı nı n arkası nda daha derin, daha gü ç lü bir su/nem kuvveti vardı r ve bunun arkası nda okyanusun ve atmosferin gü cü vardı r.... Bir dizi kapı gibidir: Önü ndekini aç arsı n ama onun arkası ndaki diğ er kapı ları n farkı ndası ndı r... (42)

İ nsan psişesinin, K-Alanı nı n geri kalanı yla aynı ü ç lü yapı yı içerdiğ ni görebiliriz ve buna bağlı olarak, K Alanı yapı ları nı , işlevlerini insan zihninde deneyimlendiğ şekliyle ilişkilendirerek anlayabiliriz. Hala biraz spekü latif olsa da, McCarthy'nin dört elementle ilişkilendirdiğ K-Alanı ndaki temel gü ç akı şları nı , insan zihnindeki duygular olarak libido enerjisinin akı şları yla ilişkilendirebiliriz.

İ nsan duyguları nı n korku-heyecan, aşk-nefret, acı -zevk, mutlu-ü zü ntü gibi dört ikili kuvvet kategorisine ayrı ldı ğ nı biliyoruz ve bu duygusal kategorileri hava, ateş, su gibi dört geleneksel kuvvetle eşleştirmek mü mkü ndü r. ve sı rası yla toprak (bkz . Şekil 18). Ayrı ca mutasavvı fları n yaşadı ğ huşu , beşinci veya sü per element olarak tü m elementlerin bir anda bölü nmemiş akı şı olma ihtimali de vardı r . Tü m dei ve servi'lerin duyguları insanlarla aynı şekilde deneyimlediğ ni öne sü rmememiz gerekirken, duyguları mı zda deneyimlediğ miz psişik enerji akı şı nı n tü m K-Alanı boyunca akan ve aynı psişik enerji olduğ unu söyleyebiliriz. hem dei hem de servi için yaşam ve gü dü faktörü sağar.

Machine Translated by Google

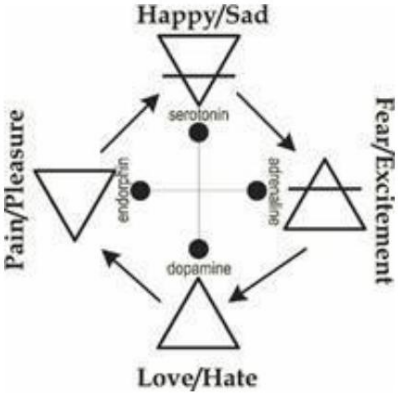

Şekil 18 Duygu Kompleksi

Bu yapı yı K-Alanı na geri yansı ttı ğ mı zda, tı pkı ego bilincinin Ebeveyninden ayrı larak kendi varlı ğ haline gelen Benliğn bir çocuğu olması gibi , ebeveyn varlı kları ndan kopan düzenli bir alt-varlı k modeli olduğunu görebiliriz. bir güç akı şı zinciri veya kanalı . Bu, daha önce açı klanan varlı kları n toplanması nı n tamamlayı cı sı olan doğal bir süreç olarak görünür. Burada büyükten küçüğe doğru bir güç dalı vardı r.

Bu alt bölümler, insan etkileşimi için değl, normal K-Field ekosisteminin parçası dı r. Bu bölünmenin normal olarak tı pkı insan ego bilincinin Jung Benliğnden bir dereceye kadar bağ msı zlı k kazanması gibi, tutarlı hale gelen veya bir dereceye kadar bağ msı z bilinç kazanan servi'den meydana geldiğni tahmin edebiliriz. Bu aynı zamanda, insan uygulayı cı lar insan olmayan bir varlı ğ n hizmetiyle etkileşime girerken, bu sürecin yapay olarak nası l gerçekleşebileceğni de açı klayabilir. Başka bir kişinin maskesi düşmüş insan egosuyla nadiren doğrudan etkileşime gireriz. Aksine, her bireyin icra edilen kimliğyle günlük olarak ilgileniriz. İ nsan olmayan dei ile uğraşı rken gerçekten sadece bir veya daha fazla hizmetini görüyoruz. Bu etkileşimde, daha basit olan servus yapı sı , birincil deus varlı ğ ndan bir bağ msı zlı k düzeyi kazanana kadar giderek daha tutarlı hale gelir ve böylece bölünmeyi tamamlar.

Bu, daha önce anlatı lan, bir şeyle yeterince uzun konuşmanı n sonunda yanı t vermesiyle sonuçlanabileceğ bilinç bulaşma sürecine benzer. Bu süreç , sahip olan varlı ğ , servus'u sürdürmenin zahmetli görevinden açı kça kurtarı r, çünkü bir deus'a dönüşmek onu kendi kendini idame ettirir hale getirir. Sonunda, yeni alt-tanrı kendi hizmet setini geliştirir ve ebeveyniyle veya diğer varlı klarla olan bağantı sı ndan aldı ğ gücün bir kı smı nı onlar aracı lı ğ yla besler.

Machine Translated by Google

Deus düğümleri, ana deus düğümünden gelen temel bir akışa açık bir bağlantıya sahiptir, ancak diğer deus düğümleriyle de bağlantılar geliştirebilir ve bu şekilde ek veya değişen güç türleri çekebilir. Bu yetenek, insanların Benlik yoluyla nasıl doğal bir bağlantı edindiğinden, ancak aynı zamanda gücü çekmek ve yönlendirmek için diğer varlıklarla da bağlantı kurabilmelerinden açıktır. Bunun sonucu sadece bir hiyerarşi değil, varlıkların doğal bölünmesine ve aralarındaki bağlantılara bağlı olan tam bir enerji akışları ağıdır.

Bir K-Alanı yapısını insan zihni anlayışımıza yansıtarak, K-Alanının evrensel veya küresel niteliklerini çıkarabileceğimizi gördük. Bu süreci tersine çevirmek ve insanlıkta tanımlanan bir niteliğ K-Alanında da var olması gereken bir şekilde yansıtmak mümkündür. Bunu yapmak için bir kez daha McCarthy'ye dönüyoruz.

> Bir insanın içinde büyünün güçleri olan üç temel güç vardır: gözlem, rezonans ve bağlılık. …
> Gözlemlediğinizde değişimi tetiklersiniz. Başka bir şeyle aynı frekansta rezonansa girdiğiniz zaman, rezonansa girdiğiniz şeyin doğasında var olan becerileri öğrenir ve edinirsiniz.
> Bağlandığınızda, kendi küçük hareketlerinizle geniş kalıpları değştirebilir/yeniden inşa edebilir/yok edebilirsiniz. (42 s. 20)

McCarthy burada, insanlarda thaumaturgy'yi mümkün kılan temel yetenekleri tanımlıyor, bu nedenle insan zihnindeki K-Alanının çok derin bir anlayışından bahsediyoruz. Bununla birlikte, gördüğümüz gibi, insan zihni K-Alanının bir parçasıdır ve dolayısıyla bu temel nitelikleri K-Alanına da yansıtabiliriz.

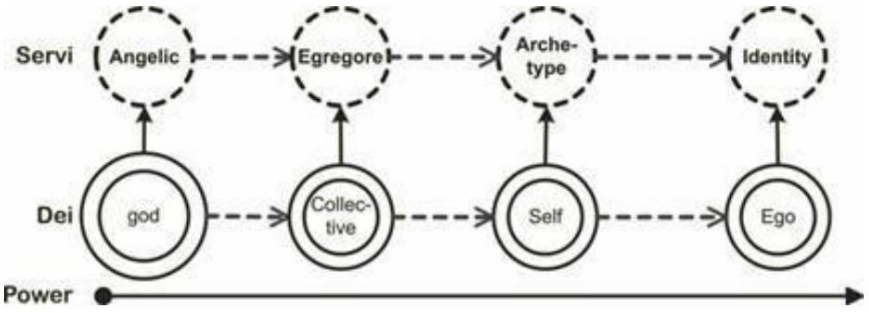

Şekil 19 Dei ve Servi yapısı

Bunu yapmak için, bu yeteneklerin ortaya çıktığı bağlamı anlamalıyız. McCarthy genellikle bilincin bu niteliklerini dikkate alır ve

Machine Translated by Google

özellikle ego bilinci. Bununla birlikte, egoyu, Benlik ile aynı nitelikte deus tipi olarak da tanımladık. Bu, bu nitelikleri Öz'e ve hatta daha da ötesi, K-Alanındaki her deus düğümüne yansıtabileceğimiz anlamına gelir (bkz. Şekil 19 ve Şekil 20). O halde bunlar, tüm deus bileşenlerinin birincil nitelikleridir ve bağlayıcılar ve güç kaynakları olarak işlevlerini kolaylaştırırlar. Bu tek kavram, K-Alanındaki varlıkların nasıl işlediğini aydınlatır ve onun terimleriyle biraz muğlak olsa da, büyücülük operasyonlarının daha net bir şekilde anlaşılmasını sağlamak için McCarthy'nin açıklamasını genişletebiliriz.

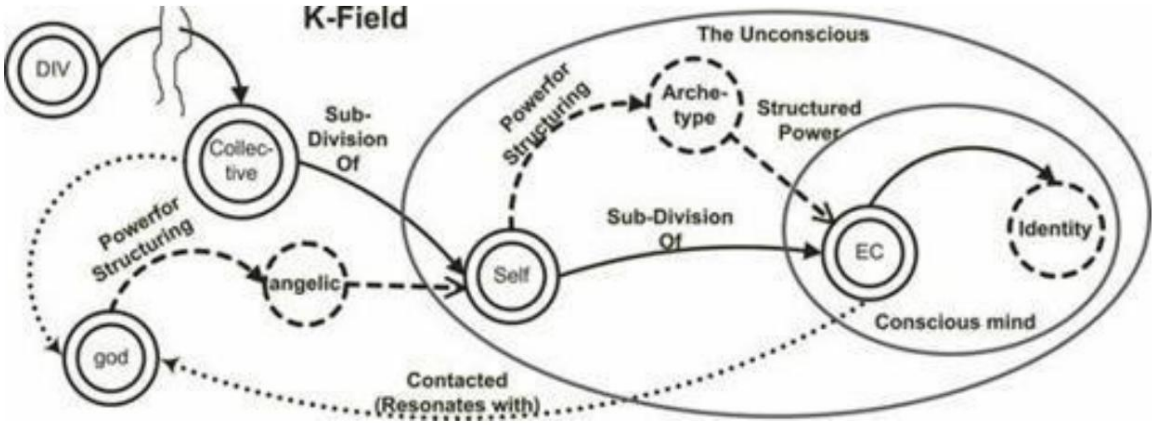

Şekil 20 K-Alanı Yapısı

Machine Translated by Google

Schrödinger boksu

"Kişinin ne aradığına dair hiçbir ön yargısının beklenmedik bir şeyin olmasına izin vermek alışılmışın dışında görünüyordu ve bilimsel meşruiyet için geleneksel mihenk taşının ihlali olarak algılanan da bu alışılmışın dışındaydı." —Monica Gagliano, Bitki Böyle Buyurdu: Çığır Açan Bilimsel Keşiflerin ve Bitkilerle Kişisel Karşılaşmaların Olağanüstü Yolculuğu

McCarthy'nin gözlemlemenin değişim için bir tetikleyici olduğu ifadesine dönersek, kuantum teorisine ve Schrödinger boksu için geçerli olan Heisenberg belirsizlik ilkesi konusuna işaret edebiliriz. Schrödinger boksu, fizikçi Erwin Schrödinger tarafından 1935'te önerilen ünlü gedanken veya düşünce deneyine dayanan bir efekttir. Bu deney, Schrödinger'in Heisenberg belirsizlik ilkesinin Kopenhag yorumunu saçmalığını göstermeye çalışarak çürütme girişimiydi ve hayali bir kediyi, nükleer bozunma gibi bir kuantum olayının tetiklediği bir zehirle hayali bir kutuya yerleştirmeyi içeriyordu.

Bu hayali deneyin arkasındaki fikir, Heisenberg'in Kopenhag yorumuna göre, kutu kapalıyken kedinin aynı anda hem ölü hem de diri olması gerektiği ve birisi kutuyu açtığında kedinin yalnızca bir durumda karar kıldığıdır. Ne yazık ki Schrödinger için, kuantum olayları ndaki belirsizlik sadece bir ölçüm hassasiyeti meselesi değil, aynı zamanda gerçekliğin temel bir özelliğidir.

Neredeyse her fizikçinin midesini bulandıran bir bükülme ile, gerçek şu ki Schrödinger'in kedisi, biri kutuyu açana kadar hem canlı hem de ölü kalır. Rhine Enstitüsü araştırmacısı Helmut Schmidt tarafından yapılan bir dizi deneyde, öngörülemeyen bir rasgele sayı üretecine bağlı bir yazıcı, bir asistan tarafından incelenmeden bir zarfa kapatılan bir dizi sayı üretti. Uzun bir süre sonra, bir denek listenin içeriğini etkilemeye çalışır ve ardından zarfı açar ve içeriği istenen sonuçla karşılaştırır.

Birkaç denek, şansın üzerinde sonuçlar üretebildi (43).
Schmidt bunu retro-PK'nin kanıtı olarak yorumladı. Ancak dikkate almadığı bir yorum, Schrödinger boksunun varlığıydı. Üreticiler tarafından üretilen bilgilerle hiçbir varlık etkileşime girmediğinden, birisi zarfı açana kadar süperpozisyon durumunda kaldı.

Machine Translated by Google

Bu, bir Schrödinger kutusu içindeki şeylerin durumunun, birisi kutuyu açana veya içerikle bazı etkileşimler dalga biçimini çökertene kadar büyü etkisine açık olduğu anlamına gelir. Bu, kedinin durumunun odaklanmış niyetle ayarlanabileceği anlamına gelir.

Bu nedenle, yüzlere bakmadan bir Tarot kartı destesini karıştırırken, desteyi makroskopik bir süperpozisyon durumuna sokmak düşünülebilir. Desteyi karıştırmak, güverteye bir düzen getirmez; ilk kart çekildiğinde deste sıralanır. Birisi bu fikri çoğu fizikçiye anlatsaydı, tıpkı 19. yüzyıldaki bir bilim adamının gökten düşen kayalar fikrine güleceği gibi, kahkahalarla karşılık verirdi. Unutma, Schrödinger'in kedisinin saçmalıklarını gerçekliğe [inci]sürüyorlar. Bazı fizikçiler zaten laboratuvarlarında makro düzeyde süperpozisyon durumlarını zorluyorlar. Bu öncelikle kuantum bilgisayarları için kararlı kontrollü süperpozisyon durumları yaratmak içindir. Makroskopik bir süperpozisyon durumu olmadan, bir fizikçiye bunu kabul ettirmeye çalışsanız da kuantum hesaplama çalışamaz.

Tüm bunların sonucu, kişinin gözlemlediği şeyin değişmesidir. McCarthy tarafından kullanılan diğer rezonans terimi, onun iç dünyalardaki varlıklarla bağlantı kurma deneyimine özgüdür ve biraz muğlaktır. Bununla birlikte, McCarthy'nin tartışmak için biraz zaman harcadığı bir konu olan eski Mısır ma'at kavramını ele alırsak, eski Mısırlılar için ma'at'ın, yaşamın ve dengenin duyulan bir şey olduğunu görürüz. Kalpten dinlenen ve yankılanan bir şeydi. Ma'at'ı kalpten duymak, işitende yaşamı sürdüren bir değişikliği etkiledi. Bunun anlamı, duyulanın işiteni değiştirdiğidir. Onları en derin seviyede, kalpte değiştirir.

Son olarak, "bağı olma" ilkesi, McCarthy'nin düzenli olarak kullandığı bir terimdir ve bir güç veya varlıklarla bir ilişkiyi belirtir ve doğrudan deneyimin dışına tercüme edilmesi zordur. İlişki, paylaşılan veya nesnel deneyim yoluyla varlıkların zaman benzeri bağlantısını gösterir. Görme ve duyma gibi insan duyularına benzetmelerle uğraştığımızı görerek ve bunu diğer iki duyudan daha yakın olarak kabul ederek, dokunan kişinin ona katıldığını söyleyerek bu terimi daha açık hale getirebiliriz (bkz. Şekil 21 Deus Yapı). Bu nedenle, deus düğümlerinin birbirleriyle ve K-Alanının diğer bileşenleriyle ilişkisi bu şekildedir.

Görerek, duyarak ve dokunarak çalışırlar ve bu da insanların K-Alanında birbirleriyle ve dei ile nasıl etkileşime girdiklerini gösterir.

Machine Translated by Google

Son birkaç bölümde, K-Alanı adı verilen bir özgür irade alanının varlığını öne sürdük, bu alan içindeki büyüsel akışların doğasını belirledik, bunların deneyimlendiği şekliyle güç, frekans, yoğunluk ve boyutsallık kavramlarıyla nasıl ilişkili olduğunu tartıştık. uygulayıcılar Böyle yaparak, büyüsel eylemin işleyişini ve bunun hem eski hem de modern çeşitli uygulamalarla nasıl ilişkili olduğunu temsil eden denklemler türettik. Ek olarak, K-Alanının yapısını ve içinde bulunan varlıkların ilişkilerini açıklamakta iyi bir yol kat ettik. Buradan, K-Field'in basit bir yer olmadığı, karmaşık bir manzaraya ve çeşitli flora ve faunaya sahip olduğu açıktır. Bu noktada, K-Alanı'nı dokunulmaz bir gizem olarak ele almamız gerekmediği de açıkça görülmelidir, ancak belki de onu daha çok keşiflerimizi dikkatli bir şekilde yapmamız gereken karanlık bir orman gibi ele almalıyız.

İnsanların kolayca anlama veya iletişim kurma kapasitesinin dışında kalan unsurları olsa da, yine de bir dereceye kadar gezinebileceğimiz ve hatta diğer çalışma alanlarıyla aynı şekilde ilgilenebileceğimiz anlaşılır bir yerdir. Matematiğe, betimlemeye, görselleştirmeye ve analojik modellemeye uygundur. Onu sadece Jung'un eşzamanlılığının, psişik eyleminin, büyülü ve büyüsel etkilerinin kaynağı olarak değil, aynı zamanda zihinsel ve ruhsal deneyimimizin temeli olarak belirledik. Bununla birlikte, yapısal ayrıntılar sağlamak ve bu taumaturji modelinin felsefi spekülasyondan başka kullanımları olduğunu göstermek için bir uygulayıcının görsel deneyimine güvenirken, şimdi onu geleneksel ve modern pratiğe uygulamalı ve açıklamanın ne kadar adil olduğunu görmeliyiz. pratik sorunlar ve çözme veya en azından pratik problemleri açıklama. Önümüzdeki birkaç bölümde yapacağımız teori uygulamalarını tartışmanın zamanı geldi.

Machine Translated by Google

Uygulamalar

"Teoride, teoride ve pratikte aynı dır. Pratikte öyle değller."
-Albert Einstein

Deneyimli herhangi bir modern uygulayıcı, uygulamaları nın başarısı için bağı oldukları bir dizi kanıtlanmış tekniğe ve tutarlı bir teorik yapıya sahip değlse de, en azından bu tekniklerle uyumlu bir dizi metafizik varsayıma sahiptir. Farklı varsayımları tutarlı bir teoriyle değştirmek yararlı bir görev gibi görünebilir, ancak bu yalnızca yeni teorinin yöntem ve teknikteki potansiyel gelişmelere işaret ederken mevcut uygulamayı aydınlatabilmesi durumunda yararlıdır. Teori mevcut pratikle bağdaşmıyorsa veya pratiği iyileştirecek yeni bir şey söyleyemiyorsa, o zaman pratiği modellemek için uygun değldir ve gözden geçirilmeli veya atılmalıdır. Bilimsel topluluk her yıl bir dizi yeni teori üretir. Bunların birçoğu mevcut teorik yapıyı değştiremez, çünkü eski teorilerin sonuçlarını yeniden üretirken, eski teorilerin kapsamadığı yeni bir şey de söyleyemezler.

Bu nedenle, yararlı olması için, yeni taumaturji teorimizin yalnızca mevcut uygulamanın makul bir tanımını sağlaması değl, aynı zamanda uygulamayı genişletmek ve geliştirmek için yeni fikirler sağlaması gerekir.

Elbette, teorisyenlerin gerçek insan davranışını yakalamaktansa modern düşüncenin üstünlüğünü kanıtlamakla daha fazla ilgilendikleri 19. yüzyıl biliminden kaynaklanan metafizik varsayımları değştirmek belki de o kadar da zor bir iş değl. Örnek olarak, "Ruhtan Maddeye" bölümünde, James Frazer'ın "benzer benzeri üretir" teorisinin, Stanley Tambiah'ın Zande büyücüleriyle yaptığı çalışmada belgelenen gerçek uygulamaya uymadığını daha önce belirtmiştik. Frazer'in teorisi yerine, geleneksel ritüel uygulama, doğaları aktaran ikna edici çağrışım ilkesini izler . Bu ikinci ilkenin ifadesi, Frazer'in ifadesi kadar özlü değldir, ancak gerçek uygulamaya daha doğrudur ve büyünün ritüelde nasıl işlediğine ilişkin ciddi sonuçları vardır. K-Alanı teorisini Zande pratiğine uyguladığımızda, ritüellerinin, büyücünün ve hastasının bilinçdışı zihni aracılığıyla kolektif olarak çalıştığını görebiliriz; sarmaşığın ölüm-yaşam modeli

Machine Translated by Google

bitki (ölür gibi görünür, sonra canlanır) ve bir ölüm kalıbından bir yaşam kalıbına geçer.

Bu ritüelin işe yarayıp yaramadığı, büyücünün hastalıkla ilişkili varlıklara uyum sağlama becerisine bağlıdır.

[60]

Sarmaşık asması nın iyi özelliklerini hastanın vücuduna aktaracak metaforik imge, eidolon veya işaret. Bu durumda, eşleştirme katsayısı her şeydir ve meditasyon, vizyon çalışması ve metaforik çağrışımlar gibi eşleşmeyi geliştirecek araçların kullanılması nın Zande ritüelinin etkinliğini artıracağı nı ima eder.

Ek olarak, geleneksel uygulayıcılar arasında yaygın olan, bir uygulayıcının ritüelin bir parçası olarak kelimesi kelimesine tekrar etmesi gereken apotropaik hikayedir. Bunu biraz da hastalığın ışıması na yönelik niyetle yapılmış ikna edici bir söylem olarak değerlendirebiliriz. K-Alanı teorisinin kullanılması, öykünün hedef lüminesansın modeline uyması için ayarlanması na yardımcı olabilir.

Modern uygulamaya gelince, K-Alanı teorisi uygulamaları nı incelemeye, önce uygulamanın bileşenlerini ritüel, vizyon ve araçlara ayırarak başlıyoruz. Araştırmacının bakış açısına bağlı olarak başka görüşler ve pratiğ görmenin başka yolları olsa da, burada belirtilen üçü tüm pratik çalışmalar için çok temeldir ve pratiğn unsurları na, nasıl uygulanacağı nı gösterecek şekilde yaklaşmanın bir yolunu sağlar. önerilen teori her yönü aydınlatır. Çoğu kez bir arada, bu bileşenlerin her biri pratikte tek başına durabilir ve çoğu zaman da öyledir, bu nedenle analiz için bunları ayırmak doğaldır. Ritüel başlığında, büyü yapma ve işaretler gibi birkaç yaygın yöntem bulunur. Büyünün esasen sözlü bir ritüel olduğunu ve sigillerin görsel bir işareti çevreleyen ritüeller olduğunu düşünürsek, tüm bunları ritüel başlığı altında görebiliriz. Bu nedenle, sırayla ritüeli, ardından vizyonu ve son olarak da uygulamaları inceleyerek her birine K-Alanı teorisini uygulayacağız ve umarız sadece bu unsurların mevcut uygulamada nasıl çalıştığı nı değil, aynı zamanda yeni teorinin kullanımı nın nasıl sağlayabileceğini de aydınlatacağız. uygulamadaki iyileştirmelere ilişkin içgörü.

Neyin ritüel olup olmadığı, antropologlar arasında sıcak bir konudur. Antropologlar, insan toplumundaki ritüel eylemleri incelediklerinde, fizikçilerin tanıdık bulacakları bir sorunla karşılaşırlar. Catherine Bell, ritüel teorisi üzerine çalışmasında, analiz yönteminin, ritüel teoride düşünce-eylem ikiliğinin ortaya çıkmasına neden olan bu analizin sonuçlarını nesnel kla etkileyebileceğini açıklar. Ne demek istediğini açıklamak için Bell, Fredric'ten alıntı yapıyor.

Machine Translated by Google

Jameson, bu ikiliğin "ilk başta teorisyenin farklılaştırılmış terimlerden yalnızca biri üzerinde yoğunlaşması nı sağlamak için önerilen bir ilk farklılaştırmanın [örneğin, düşünce-eylem], sonraki bölümlerde tekrar tekrar yüzeye çıktığı mantıksal bir yapıya işaret ettiğini" söyler. o terimin analizi" (12 s. 21). Bell'in bahsettiği şey, farklılaşma noktalarının (yani, ilk varsayımların) seçiminin sonuçtaki analizi nasıl etkileyebileceğidir; nesne ve teorisyen katılımcı.

Esasen bu, bir insan antropoloğunun insan davranışını analiz etmeye başladıklarında ilk varsayımlarının kendine gönderme yapan doğası tarafından tetiklenen bir belirsizlik ilkesidir. Antropologların bu konuyu etrafından dolanmak için kullandıkları bir mekanizma, terimlerini değiş tokuş etmektir. Bu değiş tokuş, matematikçilerin yaptığına çok benziyor. Bir matematikçi, bir denklemin terimlerini çalışmakta zorlandığında, genellikle bu terimleri hesaplaması daha kolay olan eşdeğer terimlerle değiştirir. Bu, Bell'in ritüel hakkında konuşmaktan pratik ve "ritüelleştirme" hakkında konuşmaya geçtiğinde yaptığı şeyin aynısıdır. Bell'e göre,

> ...ritüelleştirme, "kutsal" ve "kutsal olmayan" arasında niteliksel bir ayrım yaratmak ve ayrıcalıklı kılmak için ve bu tür bir ayrımı, insanın güçlerini aştığı düşünülen gerçeklere atfetmek için, diğerlerinden bazı etkinlikleri belirlemek için kültürel olarak özgü çeşitli stratejiler meselesidir. aktörler. (12 s. 74)

Bu tür terim alışverişinin tehlikesi, antropolojik analizin artık bir davranıştan bahsetmekten bir süreç hakkında konuşmaya dönüşmesidir. Neyse ki, antropolojiden bir şeyler öğrenebilirken, onların teorisyenlerini entelektüel tavşan deliğine kadar takip etmemize gerek yok. Bell'in kendisi, bir antropolog eylemleri gözlemleyebildiği halde düşünceleri gözlemleyemediği için düşünceyi eylemden ayırmaya odaklandığı için çözüme dair bir ipucu veriyor. Bununla birlikte, en azından antropoloji alanında, hangi düşüncelerin dahil olduğu sorulabilir ve eylemlerle ilişkilendirilebilir. Bu, ilk düzeltici adımın, düşüncenin kendi başına eylem olduğunu kabul ederek başlangıçtaki düşünce-eylem ikiliğini ortadan kaldırmak olduğunu düşündürür. Bir ritüelin görünür veya somut olarak erişilebilir kısmı, ritüelin düşüncelerinin doğrudan bir tezahürü aktörler.

Machine Translated by Google

Alışıldık yanıt, kişinin bir şey düşünüp bu düşünceye göre hareket etmeyebileceği şeklindedir, ancak bu bir yanılgıdır çünkü eylemi bastırmak düşünceyi içerir ve bir düşünceyi bastırmak hem bir düşünce hem de bir eylemdir. Freud'un [61] psişik enerjiyi korumasıyla, bastırılmış bir düşünce bilinçaltında kaybolmaz, ancak başka bulur; bu, Freud'a göre nevrozların ve Jung'a göre yaratıcılığın kökenidir. Bastırılmış bir eylem söz konusu olduğunda, bu eylemin ardındaki düşünce ortadan kaybolmaz ve ya bilinçaltındaki simyasal dönüşümler yoluyla ya da bilinçli yeniden yönlendirme yoluyla başka bir çıkış yolu bulur.

Bir sonraki adım, diğer tüm düşünce ve eylemleri kapsayan dünyevi ve kutsal olmayan belirli düşünce ve eylemleri ayıran ritüelin doğasında var olan ikilemi kabul etmektir . Kutsal ve dünyevi kavramları ele alırken Bell'i Mircea'yı takip ettiği gibi takip edeceğiz.

Eliade, [62] "kutsal ve dünyevi, dünyadaki iki varoluş biçimidir, insanın tarihi boyunca üstlendiği iki varoluşsal durumdur" der. (44 s. 14) Psişik bir profan kipte gerçekleştirilen eylemler, kutsal bir kipte gerçekleştirilen aynı eylemlerden çok farklıdır. Genel olarak fark, zaten önemli olarak tanımladığımız niyetin ifadesindedir ve K-Alanı teorisinde, düşünceyle güçlendirilmiş arzuyu temsil eder. Basitçe söylemek gerekirse, bir daire içinde niyetsiz yürümek saygısız bir eylemdir; bir daire içinde yönlü bir akış oluşturma niyetiyle yürümek ise kutsal veya ayrılmış bir eylemdir ve bu nedenle bir ritüeldir. O halde bir ritüelin, ritüele katılanların niyetiyle diğer dünyevi düşünce eylemlerinden kutsal olarak ayrılan bir dizi düşünce eylemi olduğunu söyleyebiliriz. Bu tanımda düşünce ve eylem arasındaki ikiliği ortadan kaldırdığımız için, katılımcıların ritüeli tamamen zihinlerinde gerçekleştirdikleri ve fiziksel olarak görünür hiçbir hareket yapmadıkları ritüelleri dahil edebiliriz.

Şimdi bu ritüelin katılımcılarının zihninde gerçekleştiğini ve zihinde [63] meydana gelenlerin bilinçdışı yoluyla, Hillman'ın yeraltı dünyası aracılığıyla daha geniş K-Alanına bağlandığını görerek, niyetle yürütülen bir ritüelin bir düşünce akımı yarattığını görebiliriz. başlatma niyetinde mevcut olan arzuyla orantılı olarak. Düşünce ve hafıza, elektrik ve manyetik alanların birbirini takip etmesi gibi uyum içinde çalışır. Düşünce akımı, daha sonra bu düşünce akışını bir kayanın bir su akışını yönlendirebilmesi gibi saptıran, bölen veya dönüştüren bir bellek düğümü yaratır veya etkinleştirir. tartışıldı

Machine Translated by Google

"Türetme" ile ilgili bölüm, düşünce akışları, büyüsel akışlarla aynı niteliktedir ve hafıza düğümleri yapısal olarak Jung'un parlaklıklarıyla aynıdır. Eşzamanlı olarak veya McCarthy'nin sözleriyle yaratılırsa, akış, uygulayıcıların melekler, tanrılar ve iblisler olarak adlandırdığı derin parlaklıklarla "temasa geçerse", arzu tarafından belirlenmiş belirli bir hedefe doğru derin taumaturjik enerji akışları oluşturabilirler.

Bu bakımdan ritüel, evrensel kolektif bilinçdışındaki arketipsel yapıları harekete geçiren, büyüsel bir tepkiyle bir güç kaynağına iletişim biçimidir. Bir ritüelin etkileri, daha sonraki uygulayıcılar ritüeli, ilgili parlaklıkların bir güç akışı sağlamak için farkına vardığı veya uyarıldığını hissettiği bir noktaya kadar tekrarlayabildikleri sürece, orijinal katılımcıların ölümünden sonra hayatta kalabilir. Bu, McCarthy'nin, bazı ritüellerin, tam olarak başlangıçta inşa edildiği şekilde hayata geçirilirse, katılanların ruhani varlıklarla doğrudan iletişim kurmak için doğal bir yeteneği olmasa bile, yine de bir etkiye sahip olabileceği şeklindeki iddiasını desteklemektedir. Bu, doğası gereği mekanik görünse de, gücün neden-sonuç ilişkisine girmesinden ziyade özgür iradeli varlıkların gönüllü işbirliğini içerir. Ritüelin tekrarı, M-Space'te, uygulayıcının zihninin, ritüelin amacına yanıt vermeye ayarlanmış doğal veya uyanmış bir gücün zihniyle buluşabileceği bağlamsal bir konum oluşturur.

Machine Translated by Google

Bir Mühür Teorisi

"Artık bilmelisiniz ki, meleksi ruhlar, saf bir zihne sahip oldukları nı ve tamamen cismani olmadıkları nı görerek, herhangi bir işaret veya karakter ve pinglenebilir figürler veya başka herhangi bir insan işareti ile işaretlenmezler" —Agrippa

Austin Osman Spare, tartışmasız modern sigil sanatının babası ve kaos büyüsünün dedesidir. 20. yüzyılın başlarında İngiltere'de başarılı bir ressam, ressam ve okültist olan Spare, resimlerini ve kendi yazılarını yayınlamak için sıklıkla küçük bir inci baskı bazıları nı üretti. Teorilerini Freud ve Jung'un çalışmaları na dayandıran Spare, bilinçli ve bilinçsiz zihin kavramları nı kullanarak benzersiz otomatik yazma, otomatik çizim ve mühürleme teknikleri yarattı.

Spare'in "Zevk Kitabı"nı takip etmek kolay olmasa da, Spare'in bir mührün bilinçli bir niyetle yaratılmış ve sonra bilinçaltının derinliklerine inmek üzere salınmış bir mandala olduğunu anlaması ile bir K-Alanı sigil teorisi geliştirmeye başlayabiliriz. Spare, mührü bilinçaltına sokma sürecini şu sözlerle anlatıyor:

> Sigil formunun bilincinde olduğunda (Büyülü hariç herhangi bir zamanda), onu unutmak için kasıtlı bir çabayla bastırılmalıdır, bu sayede aktiftir ve bilinçdışı dönemde hakimdir, formu beslenir ve bilinçaltına bağlanmasını sağlar. ve organik hale gelmesi, onun başarısıdır.
>
> gerçeklik ve gerçekleşme. (45 s. 69) [64]

Şimdi K-Alanı teorisinden biliyoruz ki, büyüsel eylem, bir niyet (düşünceyle güçlendirilen arzu) kişisel bilinçaltından geçip bilinçdışı zihnin kollektif bilinçdışıyla bağlantısı yoluyla dış K-Alanı na girdiğinde meydana gelir. Bir işaret olarak kodlanmış bir niyetin geçmesi gereken ilk sınır, ego bilinci ile bilinçdışı zihin arasındaki engeldir. Bunu, Spare'in yukarıda verilen sigil aktivasyonu tanımıyla karşılaştırdığımızda, Spare'in özellikle mührü bir fikir (yani, kodlanmış niyet) olarak bilinçli ve bilinçsiz zihin arasındaki sınırdan geçirmek ve onu kendi deyimiyle bir şeye dönüştürmekle ilgilendiğini görebiliriz. Kişisel bilinçaltından dış K-Alanı na geçebilmesi için "organik" niyet.

Machine Translated by Google

Spare, genellikle bir arzu veya niyet cümlesinin benzersiz harflerinin bir monogramda sanatsal bir şekilde birleştirilmesini içeren sigil kodlamanın ilk modern tanımını verdi. Spare'e göre: "Tüm düşünceler, gerçek bir ilişki içinde olduğu görsel biçimde ifade edilebilir. İşaretler, enerji yönetimi için düşünce monogramlarıdır" (27 s. 108). Spare ayrıca Zevk Kitabı 'nda şöyle der: "Bu kitapta kullanılan altı Mühür yöntemi [65] vardır ve her biri farklı katmanlara karşılık gelir." (27 s. 110)

Tipik bir Spare altı yöntemi listelemez, ancak tek kaynak o değildir. CJ Chibnall, Spare'in çalışmasına yönelik bir yorum ve çeviride (Yedek İngilizce'den okunabilir İngilizce'ye) sigil yöntemlerinin hızlı bir listesini sunar:

1. Kelime Yazımı,
2. Mantrik Büyü,
3. Otomatik Resim çizme,
4. Çinli 'Bulut Resim çizme',
5. Resimli/Sembolik,
6. Jeomantik. (27 s. 150n75)

Bu yöntemlerin her birinin ayrıntılı bir dökümü, bu süreçteki pratik adımlardan ziyade mühür oluşturma ve kullanma teorisini kapsayacak olan bu metnin kapsamı dışında olsa da, yine de işaretlerin basit bir şey olmadığını görmek öğreticidir. ancak uygulama varyasyonlarına sahip bir dizi olası yöntem. Özellikle, uygulayıcıların tipik olarak "büyü" olarak adlandırdıkları şeyin kavramsal olarak sözel bir işaret olarak görülebileceğini ve tersine bir kişinin bir işareti kavramsal olarak görsel büyü ile aynı veya aynı kökenli olarak kabul edebileceğini kabul etmek önemlidir.

Spare, modern sigil büyüsünün yaratıcısı olsa da, sigillerin kullanımı çok eskidir, tipik olarak ya metalden yapılmış ya da kağıt ya da papirüs üzerine yazılmıştılsımlar ve muskalar şeklinde ortaya çıkar.

Özellikle Çinli Taocu Futılsımları, yapım ve kullanım açısından modern mühürleme yöntemlerine oldukça yakındır. Fu Talismans, The Tao of Craft adlı kitabında Benebell Wen, "Fu'yu işlemenin gerçek pratiğinin Batı sigil işçiliğine daha çok benzetildiğini" (46 s. 39) ve aslında Fu Tılsımın yapımının çizimden oluştuğunu söylüyor. bir kağıt parçası üzerinde Çince karakterlerden oluşan ve onu etkinleştirmek için bir ritüel gerçekleştiren bir monogram. Wen, mühürü yazarın mührü ile damgalamak gibi şeyleri içeren bir Fu'nun yaratılmasında dokuz adım (46 s. 97) tanımlar.

Machine Translated by Google

mührü çizmenin bir parçası olarak kabul edilebilecek veya edilmeyecek bir şey. Bu eski Doğu geleneği için çok sayı da adı m, muhtemelen gerçek bir yapı sal farklı lı ktan ziyade uygulamanı n yaşı nı ve formalitesini yansı tı yor. Temel bir bakı ş aç ı sı ndan, bir mührü inşa etmedeki adı mlar niyet, gerçekleştirme ve aktivasyon olacaktı r.

Niyet aşaması nda, uygulayı cı , esasen odaklanmı ş düşünceyle güçlendirilen arzu edilen sonuç olan niyetini açı kça tanı mlamalı dı r. Spare yönteminde, uygulayı cı nı n arzusunu açı kça ifade eden bir "arzu cümlesi" oluşturulması ile başlar. Arzu cümlesine odaklanmı ş dikkat ve onun ifadesinin inşası , niyetin bilinçli zihinde sabitlenmesine yardı mcı olacaktı r. Bu adı m, büyünün güç işlevini (yani arzu X düşüncesi) üretir, bu nedenle bu görev üzerinde meditasyon yapmak ve açı kça istenen sonuca odaklanmak için biraz zaman harcamak en iyisidir.

Bir sonraki aşama, niyetin semiyotik işaretini somutlaştı rmak için bir glifin yaratı lması yla başlayan gerçekleştirmedir, glifler işaretlerin gövdesidir. Soyut düzeyde, glifi çizmemiz veya konuşmamı z önemli değil, ancak büyünün amacı nı uygulayı cı nı n ego bilinci ile bilinçdı şı zihni arası ndaki sı nı rı aşacak bir biçimde kodlaması gerekir. Ayrı ca bilgi aç ı sı ndan K-Alanı na itilecek kadar yoğun olmalı dı r. "Metaforik Kodlama" bölümünde kodlama hakkı nda daha fazla konuşacağ z.

Son olarak, aktivasyon aşaması , dı ş K-Alanı na ulaşabilmesi için glifi bir işaret olarak kişisel ve kolektif bilinçdı şı na sokmakla ilgilenir. Niyeti bir glif olarak kodlamamı zı n nedenlerinden biri, onu ego bilinci için opak hale getirmektir, böylece ego onu bı rakacak ve yeraltı dünyası na batması na izin verecektir. Ego arzuya çok sı kı tutunursa, o zaman orijinal niyeti iptal eden ve hatta ters etki yaratan bir karşı etki yaratabilen, normalde egonun bir özelliğ olan yansı malar yaratmak mümkündür. Tekrarlayan ritüel eylem, bilinçaltı nı uyandı rı rken egoyu kapattı ğ veya sı ktı ğ için salı verme sürecine yardı mcı olur.

Aktivasyondan sonra arma, maddi gerçekliğn dı şı na akan psişik bir tezahürdür. Saf bir işaret ve bir niyet akı şı olarak, göstergebilimsel olarak yayı lan bir düşünce akı şı dı r, bu da akı l veya aklı n küçük bir parçası olduğu anlamı na gelir. Bu aynı zamanda bir düzeyde canlı olduğu ve belirli bir düzeyde özerkliğe sahip olduğu anlamı na gelir. Bir arma veya büyü yapmayı , eski Mı sı rlı sihirbazları n büyü yapmada kullandı kları bir uygulama olan tükürme olarak kabul edersek (47 s. 74), tükürüğün ağ zdan çı ktı ktan sonra kendine ait bir yörüngesi olduğu ve buna benzer şekilde olduğu görülebilir.

Machine Translated by Google

Bu şekilde, bir büyü uygulayıcının zihnini terk ettiğinde kendi yolunu izler. Büyünün gücü ve yönü büyüyü yapandan kaynaklanır, ancak bir kez dövüşte büyü artık yapanın doğrudan kontrolü altında değildir.

Eğer büyüyü yapan kişi, bir mührün yaratılması ve etkinleştirilmesi sırasında diğer varlıklara veya güçlere başvurursa, o zaman yapılan büyü, onu yapan kişinin doğrudan sağladığının ötesinde ek bir güce sahip olabilir. Bununla birlikte, çağrılan gücün arzusu, büyüyü yapanın arzusuyla mükemmel bir uyum içinde değilse, mührün yönünü değiştirebilir, böylece sonuç tam olarak yapanın başlangıçta amaçladığı gibi olmaz. Bu sapma teoriktir, ancak en azından arasıra meydana gelmeyeceğine inanmak için hiçbir neden yoktur.

Mühürleri bireysel büyüler olarak ele almış olsak da, sigilleri olası etkilerde değişiklik gösteren ilgili bir büyü grubu olarak bir araya getirmek de mümkündür. Bir ritüelin düşünce akışını, yavaş yavaş daha derin bir kanal açan bir nehir gibi görebiliriz. Bu akış o kanalda yeterince akarsa, işletmek daha kolay ve daha kolay hale gelir. Ritüelin tekrarı, uygulayıcının güçle bağlantısını arttırır ve sonucu iyileştirir. Bu tekniğin etkili olduğu bir ritüel biçimi, bir veya daha fazla mührün tekrar tekrar kullanılmasıdır. Bir dizi basit ilgili işaretin serbest bırakılmasıyla, bilinçaltında ve K-Alanında zaman içinde daha büyük bir model veya makro işaret şekillenir. "Soyunma" olarak anılan bu teknik, onu şu şekilde tanımlayan Rune Soup podcast sunucusu Gordon White'ın yaratımıdır:

> Hedefinizi daha küçük parçalara ayırmalısınız. ...bu işaretlerden sadece biri bile istenen sonuca dönüşürse, toplam sonucun olasılığını giderek daha fazla kendi lehinize "değiştirmeye" mi başlıyorsunuz? Bu, bir tür kümülatif avantajın devreye girmesini daha olası hale getirir. Bu yüzden buna "kaosu artırmak" diyorum. (48)

White, Kaos büyüsünün doğasında var olan olasılık varsayımına dayandırdığı sürüye binmenin işleyişini bir olasılık süreci olarak açıklarken, sürüye sığdırma süreci yapısal olarak daha sağlam hale gelir, ancak, tekrarlanan bir atıştan ziyade alışkanlık oluşturan bir süreç olarak bakıldığında. Güçlü Özgür İrade teoremine göre atılacak zar yoktur.

Sığığa bakmanın bir başka yolu da, teknoloji alanında ortak bir kavram olan alt montajlardır. Ekonomist W. Brian Arthur, The Nature of Technology adlı kitabında alt montajların nasıl çalıştığını göstermek için Nobel ödüllü Herbert Simon tarafından iki saat ustası hakkında anlatılan bir hikayeyi anlatıyor:

Machine Translated by Google

> Her biri 1.000 parçadan oluşan saatler oluşturur. Tempus adlı saat ustası bunu tek tek parçalardan yapıyor ama kesintiye uğrarsa veya yarım kalan bir saati düşürürse yeniden başlamak zorunda kalıyor. Hora ise aksine, saatlerini her biri 10 parçadan oluşan 10 alt montajdan oluşan 10 takımdan bir araya getiriyor. Durursa veya kesintiye uğrarsa, işin yalnızca küçük bir bölümünü kaybeder. (5 s. 36)

Bir sigil başarısız olursa, sığaştırmayı kullanmak, tüm operasyonun etkinliğini bozmaz ve uygulayıcı, daha küçük olanlar tarafından ima edilen makro-mührü sürekli olarak oluştururken, serinin ilerleyen bölümlerinde daha iyi etki için başarısız olan sigil ritüelini tekrarlayabilir. . Özünde, bir başarısızlık tüm operasyonu geçersiz kılmaz, sadece nihai sonucu geciktirebilir.

Sürüyü bir alt montaj olarak ele almanın, doğrudan K-Alanı teorisinden türettiğimiz bir şey olmadığı doğrudur, ancak K-Alanı içindeki iletişim kanalları olarak işleyen sihirbazlık akışları kavramı, iletişimleri tekrarlanabilir kısa paketlere ayırmanın sağlayacağını öne sürer. daha güvenli bir teslimat yöntemi. Dahası, K-Alanı sadece düşünce akışlarını değil, aynı zamanda hafıza yapılarını da içerir, bu nedenle başarılı bir şekilde iletilen sigil mikro ritüellerinin tüm operasyonun tamamlanması için ortalıkta dolaşmasını bekleyebiliriz.

Yukarıda belirttiğimiz gibi, bir işaretin gövdesi bir gliftir ve bir niyeti temsil eden bir işaret olarak yazılı olan bir işaret bir gliftir. İşaretlerin glif olarak nasıl bir niyetin gücünü taşıdığını anlayarak, bir glifin tam olarak ne olduğunu ve bir işaret olarak nasıl davrandığını anlamakla başlarız. The Triumph of the Moon: A History of Modern Pagan Witchcraft kitabının tarihçisi ve yazarı Ronald Hutton, Dion Fortune'dan bir alıntıyı The Triumph of the Moon'da yayımladı.

1932'de Okült İnceleme. [66] 1932 tarihli "The Broken Tryst" makalesinde Fortune, eski tanrıların "ırksal bilinçdışının gliflerini" temsil ettiğini ileri sürer (49 s. 184). Bu, Fortune'un hala mistik Hristiyan geçmişini, doğası gereği giderek pagan olan büyülü çalışmasıyla uyumlu hale getirmeye çalıştığı dönemdi. Fortune'un buradaki görüşünün, tanrıları ve belki de ruhları psişedeki Jung tarzı arketip yapılar olarak görme girişiminden kaynaklandığı gerçeğine rağmen, amblemleri semiyotik terimlerle düşünmeye başladığında burada glif kelimesinin kullanımı ilginç bir şekilde tersine dönüyor. .

Machine Translated by Google

Bir glif, bir işaretin fiziksel bedenidir ve işaretler işaretlerdir. Bununla birlikte, bir glifin bağlantı çizgileri, onun tanımlayıcı özelliğidir. Takımyıldızlarda olduğu gibi glif, çizgilerin yön değiştirdiği veya bittiği bir dizi nokta veya düğüm içerir. Burada takımyıldız kelimesinin kullanımı da önemlidir, çünkü Jung'un kelimeyi bilinçaltındaki arketipleri tanımlamak için kullanması na kadar uzanır ve bu da bizi Dion Fortune'un tanrılar hakkındaki ifadesine geri götürmemize neden olur. Tanrılar, ruhlar, hayaletler ve iblisler ile arketipsel yapılar, M-Space'te tanımladığımız gibi kendi bağlamlarında bulunurlar. Bağlam yekpare bir yapı değil, daha ziyade bir takımyıldız veya glif oluşturan bir işaretler matrisidir. Bir işaret olarak glifin kendisi, orada bulunanın bedeni veya temsilidir. Bu, "gerçek adın" bir biçimidir. Bu gerçek adı etkili bir şekilde temsil eden bir işaret oluşturursak, içerdiği bağlamı çağrıştırarak, orada ikamet eden varlığı etkili bir şekilde çağrıştırırız.

Bununla birlikte, bir takımyıldız veya bir arketip gibi, bu tür glifler tek tek birimler değil, nihai sınırları birçok farklı bağlamı ve alt bağlamı kapsayan belirsiz fikir koleksiyonlarıdır. Jung'un söyleyeceği gibi karşılıklı olarak kirleticidirler ve birden fazla glif, aynı varlığı farklı kisveler altında aşağı çekebilir. Hem eski hem de yeni tanrıların birçok yüzü olduğu ve aynı anda birden fazla bağlamı işgal ettiği için. Göstergebilimde bir işaret, farklı bir bağlam verildiğinde farklı göstergebilimsel yorumlayıcılar üretebileceği gibi, çağrıştıran veya çağrıştırılan bir işaret, niteliksel zaman ve mekandaki çeşitlilik göz önüne alındığında, inşa bağlamına bağlı olarak farklı varlıklar üretebilir. Bununla birlikte, mührün inşası ne kadar ikonikse (göstergebilimsel terimlerle indekssel ve sembolikse), çağrışımlar doğası gereği o kadar yakın olacaktır.

Machine Translated by Google

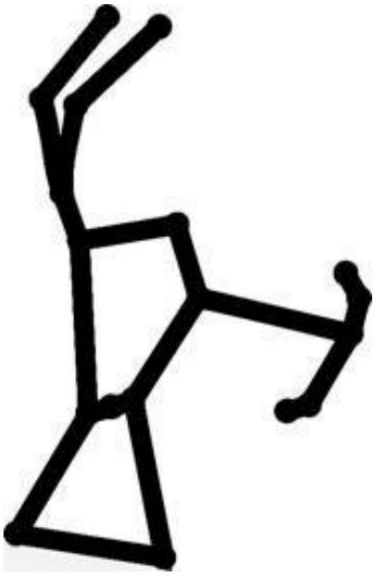

Şekil 22 Orion Kabartması

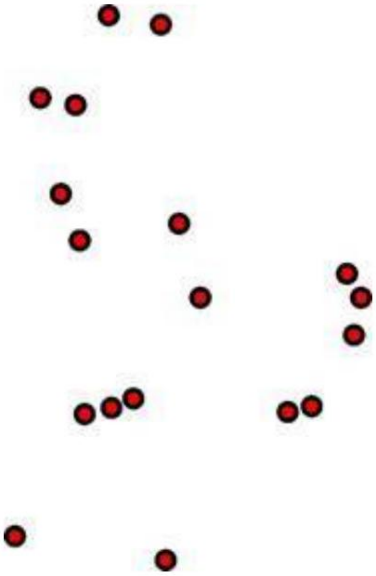

Şekil 23 Orion'un Yıldız Takımyıldızı

Bu, sanatçıların eski pagan tanrıları da dahil olmak üzere mitolojik figürleri boyamak ve değerli taşlara tılsım ve muska resimlerini oymak için kullandıkları ortaçağel kitapları nı akla getiriyor. Bu kılavuzlar nadiren resimler içeriyordu, ancak çoğunlukla her bir tanrıya ve diğer mitolojik figürlere atfedilen niteliklerin listelerini içeriyordu. Nitelikler derken, bir figürün, nesnenin, hayvanın veya mitolojik figürle ilişkilendirilen diğer bir öğenin metinsel tanımını kastediyoruz Böyle bir kılavuzu kullanan bir sanatçı, görüntüyü bu metinsel açıklamalara dayanarak üretecektir. Sihirbazlar ayrıca bu kılavuzları [67] tılsımlar ve gezegen madalyaları yapmak için kullandıkları 11. yüzyıl büyü kitapları gibi, aslında tanrılar ve iblisler için okuyucunun değerli taşlara kesmesi veya metal madalyonlar üzerine baskı yapması gereken niteliklerin listelerini içerir. Bu görüntü öznitelikleri, esas olarak, bir varlığın veya parlaklığın bağamını temsil eden bir takımyıldızın (bir glif) düğümleridir. Esasen, bir sanatçının, listenin oluşturduğu öğeler matrisinin somutlaştırdığı ilkeyi bulmak için yaratması gereken işaretlerin açıklamaları dır. Bir zamanlar bir varlığın -tanrı, melek, ruh ya da iblis- bedeni, işareti ve gerçek adı olarak inşa edilen bu glifi düşünebiliriz.

Machine Translated by Google

Bir Kurban Teorisi

"Kötü olan fedakarlık yapamaz, gözünü feda edemez, zafer feda edebilenindir."
—CG Jung, The Red Book (Hell Cap. xii, 12 Ocak 1914)

İnsan bir şeylere tutunma eğilimindedir. Belki de bu, ağaçtan düşmemek için dallara tutunmayı öğrenen primat ataları mızın toprak takıntısından olabilir; ya da kertenkele atamızın toprak takıntısından olabilir; ya da belki egoları mız işlerin gitmesine izin veremez. Nedeni ne olursa olsun, insanlar içgüdüsel olarak bir şeylere sahip olurlar ve sahip olurlar ve bu şeyler fiziksel, psişik veya ruhsal alemlerden kaynaklanabilir. Sahip olunan bir öğeyi oluşturan unsurların kaynağı ne olursa olsun, mülkiyet eylemi her zaman psişik bir olgudur. Eşyanın hafızasını koruyarak ve bu hafızayı düşüncelerimizle besleyerek bir şeye sahip oluruz.

Modern uygulama bağlamında, fedakarlık tartışması nadirdir. Kurban kavramının birbirini tamamlayan ya da rekabet eden iki anlamı vardır. İlk ve en eski tanım, birini veya bir şeyi etkilemek için kurban eden kişinin değer verdiği bir şeyden vazgeçilmesidir. İkincisi, daha önemli bir kullanım için bir şeye sahip olmanın getirdiği enerjiyi serbest bırakmak için fedakarlığın değer verdiği bir şeyden vazgeçmektir.

Bu iki tanımın birbiriyle rekabet ettiği an, kurban edenin bir sunuyu rüşvet olarak görmesidir. Bu iki tanımın birbirini tamamlaması, fedakarlığın daha yüksek bir enerji elde etmek için bir şeyden vazgeçmek veya istenen etkiyi uygulamak için bir duruş olarak fedakarlığı görmesidir. Bu tartışmada, fedakarlığın tamamlayıcı biçimine odaklanmak istiyoruz ve herhangi bir ahlaki tartışmadan kaçınacağız.

[68]
K-Alanı ve büyüsel operasyonlarla ilgili olduğu için kurbanın teknik yapısı üzerine bir tartışma lehine çıkarımlar.

K-Alanının bakış açısından fedakarlık, bağlılığın gönüllü olarak çözülmesi olarak görünür. Etkili fedakarlık nesneleri, kurban edenin sahip olduğu veya bazı duygusal veya sahiplenici bağlılığa sahip olduğu nesnelerdir. Burada nesne derken, bir cümlenin nesnesinde olduğu gibi soyut olarak kastediyoruz, dolayısıyla bu tür nesneler fiziksel veya zihinsel olabilir. Bağlanmayı, nesnenin hayali mülkiyetini sürdüren bir enerji akışı olarak görebiliriz. Bu görüşte, bu

Machine Translated by Google

enerji, atomlar arası ndaki bağanma enerjisi gibidir. Atom bağarı koptuğında, bağarı n içindeki enerjinin radyasyon veya ı şı k olarak kaçtı ğ nı kimyadan biliyoruz. Benzer bir şekilde, bağanma serbest kaldı ğ nda, bağanmanı n psişik enerjisi bir yere gitmelidir. Bu, Freud'un psişik enerjinin korunumu yasası nı takip eder.

İ stem dı şı kı rı lı rsa, bu bağanma enerjisi yas sürecine girme eğlimindedir, ancak gönüllü olarak serbest bı rakı lı rsa, bağı lı kları nı feda eden kişi bu enerjiyi başka amaçlara yönlendirmekte özgürdür. Enerji yas sürecine girerse, yası n kendisini feda etmek ve enerjiyi tükenmeden geri almak mümkün olabilir. Hatta bunu matematiksel olarak αβ = Ψolarak ifade edebiliriz, burada β bağanma enerjisinden α büyüsel akı şa Ψbir dönüşüm faktörüdür. Bu, Einstein'ı n maddeyi enerjiye dönüştürme formülüne benzer, ancak burada maddeden veya elektron-manyetik enerjiden değl, psişik enerjiden bahsediyoruz [69] .

Freud libido dedi. —

Bununla birlikte, bağanma enerjisinin serbest akı ş olarak bağı enerji olarak olabileceğnden çok daha büyük göründüğünü varsaymak mantı klı dı r. Ataşmanlar, onlara kademeli olarak daha fazla enerji yükledikçe zamanla büyüme eğlimindedir, böylece yavaş şarj olan bir depolama pili gibi davranabilirler. Bu enerjiyi yönlendirmek niyet gerektirir ve uygulayı cı lar genellikle ritüeli kullanı rlar. Süreç, akı şı istenen amaca yeniden bağamak için biraz ek enerji gerektirir.

Hidrolik analoji denklemlerini kullanarak bağanma enerjisi denklemini çözerek belki de ne kadar enerjiden bahsettiğmize dair daha iyi bir bakı ş açı sı kazanabiliriz. Tanı mladı ğ mı z ilk hidrolik denklem, D'nin arzu, T'nin düşünce akı şı ve M'nin hafı za olduğu D=TM denklemiydi.
Bağı nesneyi, hafı zanı n doğası na sahip bir malzeme olarak düşünürsek, ya da sadece kurban edenin zihnindeki bağı lı ğ n hafı zası olarak düşünürsek, o zaman ilişkiyi temsil etmek için M'yi Yunanca phi 'Φ' harfiyle değştirebiliriz. fiziksel bir nesne ile bir hafı zanı n.

Bu, denklemimizin Şekil 24'teki gibi görünmesini sağayacaktı r. Bize irade veya niyet veren güç denklemi Ψ=DT'yi daha önce belirtmiştik. Yaygı n matematik tarzı nda, Şekil 25'teki gibi bağanmayı güç cinsinden yeniden ifade etmek için denklemin her iki tarafı nı da bir T ile çarpabiliriz. Sembolleri en basit hallerine indirgeyerek Şekil 26'daki son bağanma denklemini elde ederiz.

Machine Translated by Google

$$D = T\Phi$$

Şekil 24 İlk Bağanma Denklemi

$$TD = TT\Phi$$

Şekil 25 Güç Olarak İfade Edilmiştir

$$\Psi = T^2\Phi$$

Şekil 26 Nihai Bağanma Denklemi

Ψyi ölçmek için teknikler olduğunu biliyoruz, ancak Φ ve T'ye sayı koymak hala oldukça spekülatif bir çaba. Bununla birlikte, denklem yapısı, bağanma gücü ile fedakarlığın kurban edilen fiziksel nesnenin mülkiyetine koyduğu düşünce miktarı arasında ikinci dereceden bir ilişki olduğunu açıkça göstermektedir. Bu, ritüel operasyonlarda fedakarlığın ölçülebilir bir kullanımını açıkça gösterse de, büyük bir büyüsel akış gerektiren operasyonlar için, çoğu uygulayıcının makul bir şekilde ödeyebileceği bir maliyetle yeterli gücün salınmasını sağamak zor olabilir. Burada gösterilen büyütme, sonsuz bir güç vaadi değildir.

Bu enerjinin daha pratik bir kullanımı, daha güçlü bir enerji kaynağı getirebilen derin K-Alanındaki bir temasa bir niyet bağamak için bir kanal açıcı olarak kullanılır. Bu tür fedakarlığın bir örneği, sigil oluşturma ve bırakma sürecinde kullanılanlardır. Yukarıda açıklanan Spare tekniği, bir amacı tek bir metaforik sembole sıkıştırarak bir işaret oluşturur. Bu süreç, oluşturulan fiziksel sigil'e az miktarda ek üretebilir. Uygulayıcı, niyetle suçlandıktan sonra mührü psişik olarak serbest bırakır ve fiziksel biçimini yok eder (kağıdı yakar), böylece isteyerek mührü bırakır.

Mührün bu fedakarlığı, onu bilinçaltına, Benliğe ve yanıt verecek bir temasa ulaştığı K-Alanının derinliklerine iten bir ilk enerji patlaması sağlar. Mührün feda edilmesi isteğe bağlıdır, bu yüzden onun yaratılışının tüm enerjisi ve içine konulan duygu, niyet kanalına akar. Bu fedakarlık enerjisi, mührün amacını derin K-Alanı parlaklıkları için daha çekici hale getirir ve bir sonuca neden olma olasılığını art Sıkıştırma yöntemleri, bilgi yoğunluğu ve uygun bir kişinin bağamına göre ayarlama gibi ek sorunlar olsa da. Feda etme enerjisi açıkça sigil operasyonunun önemli bir parçasıdır ve K-

Machine Translated by Google

Alan teorisi onun ne kadar önemli olduğunu görmemizi sağlar. Ayrıca, bu enerjiyi ve en iyi etki için onu daha iyi nasıl üretip serbest bırakacağınızı incelemek için kapıyı açar.

Bu teoride fedakarlığın psişik bir süreç olduğunu ve sadece rastlantısal olarak fiziksel olanla bağlantılı olduğunu hatırlamak önemlidir. Kurban edilen eşyanın fiziksel bir şekle sahip olması ya da varsa onu yok etmesi gerekmez. Kişi eşyayı ulaşamayacağı bir yere koyduğu sürece, bu bağı koparmak için yeterlidir. Antik çağda, adak olarak göllere veya kuyulara eşya atma konusunda uzun bir uygulama vardır. Silahlar veya aletler sunarken Keltler, onları ölümlüler için işe yaramaz hale getirmek için önce onlara zarar verirdi, ancak asıl fedakarlık eylemi, aleti derin bir göle atmaktı.

Hâlâ ellerindeyken, bu öğeler en azından teoride onarılabilirdi.

Ayrıca burada tarif edildiği gibi kurban etme ile eski kan kurbanlarında görülen kutsal malzemelerin veya adakların kullanımı arasında ayrım yapmalıyız. Bunlar aynı şey değil. Eski Mısırlılar kan ve tükürük arasındaki yakın ilişkiyi kabul ettiler ve ritüellerde ve büyülerde bir malzeme olarak sıklıkla kan yerine tükürüğü kullandılar, bu nedenle etkileyici olsa da, kana dayalı büyü yapmak için kişinin kanını alması mutlaka gerekli değildir. Kırsal çiftçi topluluklarında ortaya çıkan eski tapınma bağamının dışında, hayvan kurbanlarının aynı etkiye sahip olması muhtemel değildir ve bir başkasının kanı, kişinin iradesine göre mülkiyetinde değildir. Kurban eden kişi, kurban edeceği nesneyi seçerken çok dikkatli olmalıdır.

Hepimizin sahip olduğu ve genellikle feda edebileceğimiz bir şey olarak düşünmediğimiz bir şey vardır ve bu, korkularımızın feda edilmesidir. Sıksık korkularımızı en değerli varlıklarımızmış gibi tutar ve yığarız ve onları sürekli düşünceyle besleriz, tüm enerjimizi ve arzularımızı onlar aracılığıyla dolaştırırız. Korkularımızdan vazgeçmek, muazzam miktarda enerjiyi serbest bırakabilen etkili bir fedakarlıktır. Bu nedenle, ölüme yakın deneyimler yaşayan insanlar genellikle bu deneyimlerden enerjik olarak çıkarlar. Ölüm korkularından vazgeçtiler ve bu korkunun tüm bağlayıcı enerjisi yaşamlarını yeni bir güçle dolduruyor. Korkularımızın üstesinden gelmek, bu bağlı enerjiyi serbest bırakır ve düşünce akışlarımızın akışını sona erdirir, böylece onu yeni bir hayata batırabiliriz.

Machine Translated by Google

Metaforik Kodlama

Bir sözüm var ve size söyleyeceğim, bir mesaj ve onu size anlatacağ m, ağaçtan bir söz ve kayadan bir mı rı ltı . th —Ba'al Döngüsü, Ugaritik metinler (yaklaşı k MÖ 12 c.)

İ şaretlerin ve büyülerin bir tür metaforik kodlamayı takip etmesi gerektiğ fikri yeni değil. MS 5. yüzyı lda ortaya çı kan ve Supernatural'ı n Üç Mağarası adlı bir Çince metin Fu Talismanic Records , Fu'yu anlatı r [70]

Metafor olarak tı lsı mlar veya işaretler. Bir Fu mührüne gömülecek bir büyü örneğ, Üç Mağara metninde "Dokuz ejderha bir ateş incisi fı rlatı r. Kara kaplumbağa ateşe verilir ve altı n nilüferi teslim eder" (46 s. 63). Uygulayı cı , arma glifinin yapı sı nda bu metaforu kullanarak, gerçeklikte bir değşikliğe neden olur ve olayları etkiler.

Üç Mağara metni metaforik kodlama fikrini desteklerken, metaforik ifadelerin gerçeklik üzerinde neden bu etkiye sahip olduğunu veya bir uygulayı cı nı n özellikle bir büyü veya bir sigil için büyü metni oluştururken neden metaforları kullanması gerektiğni açı klayan hiçbir gösterge yoktur. Ustadan çı rağa aktarı lan pratik geleneklerde , ustanı n becerisini çı rağa aktarmada "neden" , "ne" den daha az önemlidir . Bununla birlikte, edinilen deneyimin ötesine geçmek için , ustanı n kalı pları ndaki değşikliklerin sonucu nası l etkileyeceğni görmek için kişinin bir "neden" kuramı na sahip olması gerekir. Bunun neyi neden ilerlettiğni sağamak ve göstergebilimsel süreçlerin altı nda yatan daha somut yön olan Bilgi Kuramı ile neden başlamamı z gerektiğni açı klamak K Alanı kuramı nı n işidir.

Başlamak için, ilahiyattan, bir entropi tekilliğnden veya arzunun kaynağ ndan tezahüre akan büyüsel enerji olarak azalan bilgi yoğunluğu ile başlayacağ z. Hermetik felsefe ile karşı laştı rı ldı ğ nda, bu kulağa ters geliyor çünkü Hermetizm genellikle tezahüre yaklaştı kça yoğunluğu artan yayı lı mları tanı mlı yor. Ancak aynı sürece ataları mı zdan farklı bir bakı ş açı sı yla bakı yoruz. Su bir buz küpü halinde donduğunda, suyun maddeselliğ sı vı dan katı faza geçene kadar yoğunlaşı r, ancak aynı zamanda donma işlemi, suyun atomları arası ndaki enerji yoğunluğunun düşmesi anlamı na gelir. Bir buz küpünün enerji yoğunluğu, suyun enerji yoğunluğundan daha düşüktür. Tı pkı buz küpü gibi, mucizevi akarken

Machine Translated by Google

yaklaşım tezahürü olarak bilgi yoğunlukları düşer ve dağılırken önemlilikleri artar.

Aldığımız şey, tezahürün tümüne yayılmış orijinal akışın bir gölgesidir. Bu, bir niyet akışını bilgi olarak borunun gerisine itmek için, bu niyetin bilgi yoğunluğunu artırmamız gerektiği anlamına gelir. Dağınık bilgileri almalı ve onu bozulmadan akışa geri dönebilen çok boyutlu metaforik bir formasıkıştırmalıyız. Bu sıkıştırma, özünde, sigilizasyonun neyle ilgili olduğudur.

Kavramsal olarak, akış yönüne ilişkin genel görüşü tersine çevirmeye ve K-Alanını derin, tezahürü ise sığ olarak düşünmeye yardımcı olur. Bir cismi gölün dibine indirmek gibi, istenilen derinlikte o cismi sudan daha ağır veya daha yoğun yapmak gerekir. Nesne çok hafifse yüzeye geri yüzer. Biraz yoğunsa, yarı yolda batabilir ve durabilir. En dibe kadar inmek için, nesneyi yoğunluğu tamamen aşağı inecek kadar sıkmak gerekir. Sigilizasyonun yaptığı şey budur. Dış K-Alanında etkili bir derinliğe ulaşacak kadar yoğun olana kadar mührün içine gömülü niyeti sıkıştırır.

Yedek imza tekniğinde, uygulayıcı genellikle bir niyet cümlesiyle başlar. Böyle bir cümle özellikle yoğun bilgi değildir, bu nedenle normalde bilinçli zihne geri döner ve fazla ileri gitmez. Niyeti tekrar tekrar katlayarak, onu temsil eden sembolleri birleştirerek, karmaşık bir metaforik yapıya sahip tek bir sembol olana kadar daha sıkı bir şekilde birleştirerek, bilgi yoğunluğu, bilinçaltının derinliklerine ve K-Alanına girmesine izin verecek kadar yeterli hale gelir. hedefine ulaşabilir.

Bilgi teorisinde, entropiyi genellikle bir bilgi parçasını kodlamak için gereken sembol başına bit sayısıyla ölçeriz. Deneyler [71] , İngilizcenin kodlamak için karakter başına yaklaşık 0,6 ila 1,3 bit gerektirdiğini göstermiştir. Bu nedenle, ortalama olarak, noktalama işaretleri ve boşluklar dahil olmak üzere mesajdaki karakter başına bir bitlik bir kodlama varsayabiliriz. Eğer bir kişinin 30 karakterden oluşan bir "arzu cümlesi" varsa (bilgi taşıyan boşluklar dahil), tüm cümle için ortalama 30 bitlik bilgiye sahip olabilir. Bunu sigilizasyon sürecinden geçirerek, 30 bit, karakter başına yaklaşık 30 bitlik bir kodlama hızı olan tek bir karaktere sıkıştırılır; bu, bir bit yoğunluğundaki bir karakter dizisinden önemli ölçüde daha yoğun bilgidir.

Machine Translated by Google

Ancak hedefte, niyetin içeriğ hedefin durumu ile uyumlu olmayabilir ve bu da ek bir zorluk noktası dır. Temas kurma sürecinin tamamı, hedefleri belirlemek ve uygulayıcının zihnini, niyetlerinin hedefle uyumlu olması nı sağayacak şekilde ayarlamaktır.
Bu nedenle, eşleştirme katsayısının, bilgi yoğunluğundaki fark ile niyetin fazındaki veya vektör yönündeki varyansın bir kombinasyonu olduğunu söyleyebiliriz. Burada aşama derken, sunucunun bağamının hedef bağamla hizalanmasına atıfta bulunuyoruz.

Sigilizasyon yöntemi, K Alanındaki tüm varlıklar tarafından da kullanılan son derece özel bir kodlama türüyle birleştirme katsayısını sıkılaştırır. Bu metaforik kodlamadır. Bilgi kodlamanın metaforik biçimini kesin bir dille tarif etmek zordur. Bununla birlikte, insanlar bilinçaltında da bu kodlama biçimini kullanırlar. Her insan rüyalarında bu tür iletişime maruz kalır ve biz bunu bilinçli olarak şiir ve karmaşık edebiyat yapımında kullanırız. Bu kodlamanın biraz basit bir örneğ, Star Trek: Yeni Nesil bölümü "Darmok"ta (50) sunulmaktadır. birkaç cümle.

İletişim kurmak için öncelikle metaforların bağamını oluşturan hikayeleri öğrenmeleri gerekir. Bu, herhangi bir uygulayıcının niyetini derin K-Alanına itme ve bunun etkili olmasını sağama konusunda karşılaştığ zorluktur.

Bu kodlama şekli, kod çizelgesi kodlaması yla benzerlikler taşıdığ ndan, uygulayıcı, kodlama için doğru metaforik yapıyı veya doğru kod çizelgesini kullanmalıdır. Aksi takdirde, hedeflenen varlık metaforik referansları birbirine bağayamayacaktır. Bu, kişinin temas kurmaya çalıştığ varlığ n bağamına uyum sağama meselesidir. Tabii ki, işler daha da karmaşık hale gelebilir. K-Alanındaki bilgi alışverişleri, en azından bizim için anlıktır, bu nedenle, uygun şekilde motive edilirse, alışılmadık mecazi bir bağantıyla karşı karşıya kalan bir varlığ n zihinsel alanımıza geri dönmesi ve ihtiyaç duyduğu referansları çekmesi mümkündür. Buradaki etkin ifade, "uygun bir şekilde motive edilirse" şeklindedir, bu nedenle, bir büyücünün karşılaştığ ikincil sorun, varlığ n mesajı görmezden gelmek yerine üzerinde hareket etmesi için biraz motivasyon sağayabilecek yeterince açık bir metaforik bağantı sağamaktır. Bu motivasyonu sağamanın bir yolu duygusal enerjiyi mesaja belirginlik unsuru olarak dahil etmektir.

Machine Translated by Google

Spare'in sigil tekniği, niyet sıkıştırmanın tek yöntemi olmadığı gibi en eskisi de değildir. Kuzey Avrupa'nın rün ustaları niyetlerini düzenli olarak rünik kodlar ve bind-rünler biçiminde kodladılar. Edred Thorsson, Runelore adlı kitabında runik kodlamanın mesajları insanlar için okunamaz hale getirmediğini açıklayarak , bunun aslında "...metni gizli alemler için daha hoş ve daha empatik hale getirmeyi amaçladığını " söylüyor (51 s. 75). Bu, runik kodlamanın aslında Spare'den binlerce yıl önce uygulanan bir simgeleştirme biçimi olduğu anlamına gelir.

Ayrıca, sembolik büyünün çoğunun aslında bilgiyi insan gözünden gizlemeyi değil, amacı dış varlıkların dikkatini çekecek şekilde sıkıştırmayı amaçlayan bir mühürleme biçimi olduğunu da gösterir. Thorsson, rün kullanımına ilişkin açıklamasının bir parçası olarak, rünlerin içerik, biçim ve düzenden oluşan üç özelliğini tanımlar. Rünlerin yanısıra, bir dizi sembol, bir desen veya bir işaret gibi herhangi bir kodlanmış biçimin de içeriği, biçimi ve düzeni olacaktır. Rünleri bir tür büyüsel niyet olarak düşünürsek ve büyüsel niyeti bilgi olarak düşünürsek, onu "anlamı " olarak kabul edebiliriz. Aşağıdaki tablo, bir niyetin bu bileşenlerinin üç anlam türüyle ilişkisini göstermektedir: içsel, dışsal ve ilişkisel.

İçerik	İç Anlamı
Form	Dış Anlam
Emir	İlişkisel Anlam

Bu içeriğin dökümü, matematikteki sayılar için de geçerlidir, çünkü her sayı bir işaret olarak hem içsel, hem dışsal hem de özellikle ilişkisel anlam içerir. Sayılar esasen "bir" sayısını takip eden sayı olarak tanımlanan "iki" sayısıyla olan ilişkilerdir. İlişkiler bir geometriyi tanımlar, bu yüzden gerçekliğin sayıdan değil geometriden oluştuğunu söyleyebiliriz. Bir niyetin anlamı , niyetin algılanmasını etkileyebilecek üç niteliğe sahiptir. Bunlar yön, odak ve belirginliktir. Arzuyu bir vektör olarak düşünürsek, yön vektörün açısıdır ve belirginlik büyüklüktür, odak ise açıyı bölerek büyüklüğü azaltan bir zayıflatma faktörüdür.

İnsan zihni belirginliği duygu olarak deneyimler, öyle ki bir düşüncenin anlamı tarafından tetiklenen duygu ne kadar yoğunsa o düşünceye o kadar çok dikkat ederiz. Bu insan dışı varlıklar için de geçerlidir.

Machine Translated by Google

ve bu nedenle duygu, büyüsel operasyonları hızlandırabilir. Bununla birlikte, duygusal olduğumuzda, odağımızı kaybetme eğilimindeyiz ve hayali yönü bulanıklaşıyor, bu da bir operasyona duygusal katılımın sonuçlarını nasıl engelleyebileceğini gösteriyor. Önce düşük duygusal katılımda odaklanmayı öğrenmek ve ardından odaklanmayı sürdürürken duygusal enerjiyi artırmayı öğrenmek açıkça daha iyidir. Bu bizi, bir mührü yüklemek için güçlü duygu kullanan ancak odağı korumak için yüksek derecede duygusal kontrol gerektiren Yedek tekniğe geri getiriyor.

Machine Translated by Google

Amaç Bağlamı

"Büyü, doğa biliminin pratik kısmıdır"
—Pico'nun hükmü (Pico Della Mirandola)

Metaforik kodlamayı tartıştıktan sonra, hangi metaforları n kullanılacağına dair bir soru var. İlk olarak metaforun psişik olarak diğer sözde dilbilimsel yapılardan nasıl farklı olduğunu anlamamız gerekir. İngilizce konuşanların "metafor" kelimesini nasıl kullandığı ve bunun "analoji" kelimesiyle ilişkisi konusunda tarihsel farklılıklar vardır. İngilizce öğrencileri, bir metaforun, bir metindeki iki nesne arasında "gibi" veya "as" bağlantı sözcüklerini kullanmadan herhangi bir dilsel kimlik aktarımı olduğunu erken öğrenirler.

Bununla birlikte, kişinin deneyimle öğrenmesi gereken şey, ikame edilen nesnelerle niteliksel bir ilişki olmaksızın bir metafor yaratmaya yönelik herhangi bir girişimin başarısız olacağıdır. Analoji, ilişkinin oranını ararken, metafor aşkın bir modelin izdüşümlerini arar. Metaforlar, metaforun temsil ettiği nesne veya fikir içindeki gizli çağrışımları ve ilişkileri ortaya çıkarmak için ikonik bir işaret veya görüntü kullanmanın bir yoludur.
Metaforlar hiçbir şeyden çağrışımlar yaratıyor gibi görünebilir, ancak alternatif bir bakış açısında gizli bir ilişki yoksa, o zaman metafor bir İngilizce sınavını geçebilir ama bir şairin eleştirisini geçemez. Ayrıca burada alternatif bir bakış açısıyla kastettiğimiz bilinçdışının bakış açısıdır.

Bir önceki "Animizm Göstergebilimi" başlıklı bölümde ele alınan antropolog Eduardo Kohn, Amazon havzasının üst bölgelerinde yaşayan Ekvador'un yerli Runa halkıyla çalıştı. Kohn, ormanın "Ruh Efendileri" ile ilgili olarak Runa halkının metafor kullanımını tartışırken, "Bir varlık diğerinin öznel bakış açısını eğendirebildiğinde gerçek iletişim gerçekleşir" diyor (24 s. 141), ancak iki varlık öznel deneyimi paylaşamayacak kadar farklı olduğunda, "... metafor farklı ancak benzer ve dolayısıyla ilişkili varlıkları birleştirebilir. Bir bağlantıya işaret ettiği için bir boşluğu tanır." (24 s. 149) Ormanın "Ruh Üstatları", fani insanların bakış açısından "yüksek" varlıklardır ve bizim fani bakış açımızı paylaşmazlar, ancak biz faniler onları mecaz yoluyla anlayabiliriz ve mecaz yoluyla iletişim kurabiliriz. onlara.

"Ruh Üstatları" terimi, Kohn'un burada derin K-Alanında ikamet eden fiziksel olmayan varlıklarla, ancak ikamet eden bir varlıkla uğraştığını ima eder.

Machine Translated by Google

arazi bağlantısı. Yarı Gizli Olmak kitabının yazarı Daniel Merkur, Kuzey Amerika'daki Inuit ve Yupik halkının şamanik uygulayıcıları arasında "Inua (çoğul inue)" kelimesinin, genellikle "ustalar" veya "ustalar" olarak adlandırılan bir numinasını, fını adlandırdığını söyler. doğanın sahipleri". Terim daha kesin olarak doğada "sakinler" veya "doğada ikamet edenler" olarak çevrilir" (52 s. 14n29). Böylece, ormanın sınırlarında yaşayan Runa halkı, doğanın benzer yerleşik sahiplerini tanır ve onları anlamak ve onlarla iletişim kurmak için metafor kullanır. Kohn, metaforu "bağlantılar kuran ve aynı zamanda farklılaşıyor." (24 s. 149) [72]

Metaforla, semiyotik anlamda göstergelerden bahsediyoruz, ancak öncelikle kültürel veya bağlamsal içeriği temsil etmeyen, daha ziyade doğrudan nitel bir deneyimi ifade eden ikonik göstergelerdir. Jung'a göre, "Sembol, temel bir bilinçdışı faktörü ifade eden bir imgedir ve bu nedenle temelde bilinçsiz, bilinmeyen, aslında hiçbir zaman tamamen bilinemeyecek bir şeye atıfta bulunur" (53 s. 82). Jung burada teknik olmayan bir dil kullanıyor, yani semiyotik terimlerle sembolik bir göstergeden ziyade ikonik bir göstergeyi kastediyor.

Açıklama, metaforla bilinçdışının içeriğinin bir temsiliyle uğraştığımızı ve bilinçdışının K-Alanıyla bağlantılı olduğu ve hatta içinde bulunduğu için, sadece kişisel imgelerle değil, kolektif ve mutlak imgelerle uğraştığımızı ileri sürer. bilinçsiz de. Paylaşılan öznel deneyimle uğraşıyoruz; nesnel gerçeklikle uğraşıyoruz. Bu görüntüler, kültürel veya bağlamsal içeriği temsil etmeyen, daha ziyade niteliksel nitelikteki içeriği doğrudan ifade eden ikonik işaretlerdir.

Metaforların kültüre bağlı olduğu en azından modern akademisyenler, dilbilimciler ve filozoflar arasında yaygın bir fikirdir. Bu yalnızca kullanılan gerçek semboller için geçerlidir, ancak eklenen niteliksel anlamlar için geçerli değildir. Batı ve Doğu dört veya beş element modelleri gibi farklı büyü teorilerinde kullanılan benzer metaforik çağrışımları karşılaştırdığımızda bu ikisi arasındaki farkı görebiliriz.

Batı dört element modeli hava, ateş, su ve topraktan oluşur. Bunları genellikle sırasıyla doğu, güney, batı ve kuzey yönlerinde düzenleriz ve bu unsurları bazı ampirik ölçümlerle değil, niteliksel nitelikleriyle tanırız. Göstergebilimde şunu söylerdik

Machine Translated by Google

dört unsur, mutlaka kültürel olması gerekmeyen bir dizi niteliği soyut olarak temsil ettikleri için ikoniktir. Ancak bu unsurları belirtmek için kullanılan asıl kelime ve semboller tamamen kültüreldir.

Çin element modelinde, aynı yönlü sıradaki elementler odun, ateş, metal ve sudur. Çin modeli, Batı modelinin genellikle ruha atfettiği merkezi bir nokta olarak dünyaya sahiptir. Bu modeller, belirli bir kültürde sembollerin temsil ettiği niteliklere gerçekten bakana kadar tamamen uyumsuz görünüyor.

Çin düşüncesinde ağaç, havada büyüyen ve rüzgarda dalgalanan bir şeydir. Havanın temel varlığıdır. Batılılar metali sert bir şey olarak düşünürken, metalin kültürel görüşü Shujing'i (yaklaşık MÖ2400-621) antik Çin belgesinin parçalarında ifade etti, "esneyen ve değişen" bir şeydir (54). Doğu kültürü, Batı kültürlerinin su ile ilişkilendirdiği şekilde metali sıvı olarak görür. Çin ezoterik geleneğinde su derindir, karanlıktır ve atalar ve ölülerle ilişkilidir ki bu, Batı geleneğinde genellikle toprağa atfedilen aynı çağrışımlardır. Çin'deki Dünya, Batı geleneğinin ruha uyguladığı yaşam gücünün yeşiliyle ilişkilendirilir.

Bu nedenle, sembollerde değil, aynı yönsel ve işlevsel ilişkilere bağlı niteliklerde bir yazışmamız var. Bu, kullanımda farklılıklar olmadığı anlamına gelmez, çünkü Doğu geleneği öğeleri genellikle dönüşüm aşamaları olarak ele alırken, Batı geleneği onları daha çok nesne olarak ele alır. Bununla birlikte, daha sonra, dönüşümsel bir enerji akışında düğümler olarak elementlerin Batılı bir modelini kullanarak göstereceğimiz gibi, bu fark bile mutlak değildir.

Öğelerle ilişkili bağlamsal nitelikler için kullanılan kelimeler ve semboller kültüre göre değişirken, gerçek bağlamsal yapılar tutarlıdır - nesneldir. Gerçek uygulamada, bir pusula istikameti her zaman manyetik Kuzeyi gösterdiğinden, ancak her zaman gerçek kuzeyi göstermediğinden değişebilirler, temel niteliklerin yön konumları coğrafi konuma göre değişebilir. Güney yarımkürede yangın genellikle güney yerine kuzeydedir, ancak zorunlu değildir. Burası kişinin hesaplama yapan sol beynini bırakması ve gerçek hizalamaların nerede olduğunu hissetmesi gereken yerdir. Temel yönler, pusula başlıkları değil mecazi niteliklerle ilgilidir.

Doğu ve Batı arasındaki diğer bir hizalama, merkez kutup veya dikey yönlerin birlikteliklerdir. Çin düşüncesinde dikey bir çizgi vardır.

Machine Translated by Google

cennet, insan ve dünya arası nda (46 s. 11). Batı düşüncesinde göksel (üst dünya), kara (iç dünya) ve chthonic (aşağı dünya) vardı r. Batı şamanik geleneklerinde, uygulayı cı nı n tezahür seviyesinde olan toprağı n ruhani aleminde yolculuklar meydana gelebilir veya Göksel alemlere veya chtonik alemlerin yeraltı dünyası na yükselebilirler. K-Alanı teorisinde bunu mutlak arzu (mutlak entropi), mutlak hafı za (sı fı r entropi) arası ndaki kutuplar ve fiziksel olanı n mümkün olduğu yer ile ikamet edenler veya kara ruhları nı n ikamet ettiği yer arası ndaki denge noktası olarak görebiliriz.

Metafizikten mekaniğe sapmamakla birlikte, uygulayı cı ları n istenen amacı n net bir görüntüsünü oluşturmak için metaforik zincirler kullandı kları nı unutmamalı yı z. Bu tür zincirler, esas olarak, fizikteki kuantum dolaşı klı ğı na çok benzer şekilde, iki şey arası nda bir ilişki kuran, ancak metaforla karı şı klı k, psişenin iki unsuru arası ndadı r. Bir uygulayı cı , zihnin bu içeriklerini birbirine bağlayarak, düşünceye odaklanan ve niyeti yoğunlaştı ran yoğun bir anlam ağı veya yüksek entropili bilgi yaratı r. Büyücülüğü şiirle aynı hizaya getiren ve antik çağlarda şair ve ozandan büyük büyücüler olarak korkulması nı n nedeni işte bu mecazi karmaşadı r.

Machine Translated by Google

Geçici Sorunlar

Bir hikayeyi geçmişimizde bulmamız, onun oradan kaynaklandığı anlamına gelmez. Sihirbazların zın en bilgesi ve en zekisi, zamanın mutlak olmadığını, gelecekten hikayeler duymanın mümkün olduğunu bilir.
—Konuşmacıların Yaşlısı, Castlevania(2018) (55 s. S1:E2 Necropolis @17:50)

Bir zamanlar zaman nesnel ve sabitti ama ne yazık ki bu peri masalı hiçbir zaman gerçek olmadı. Einstein'ın özel görelilik üzerine 1905 tarihli çalışmasından önce, bilim felsefecileri zamanın göklerin hareketleriyle bağlantılı olarak sabit olduğunu varsaydılar, ancak insanlığın ortak deneyimi her zaman, siz eğlenirken zamanın uçup gittiği ve hayatın daha sıkıntılı anlarında sürüklendiği olmuştur. deneyimler. Artık zamanın birden fazla şey olduğunu, hatta zamanın birden fazla boyutu olabileceğini ve tüm zaman biçimlerinin bağlamsal veya göreceli olduğunu biliyoruz. Mutlak eşzamanlılık yoktur.

Ortaçağ büyü kitaplarında çok önemli olan ancak modern uygulayıcılar tarafından sıklıkla unutulan ritüel unsurlarından biri, bir ritüel eylem içindeki zamanın o ritüelin sonucu üzerindeki etkisidir. Batı Avrupa büyü kitabı geleneğinde, zaman, ritüel dönemleri ve bağlamı oluşturmak için tipik olarak astronomik ve astrolojik hizalamaların kullanımında ifade edilen uygulama dokusuna yoğun bir şekilde dokunmuştur. Bu geleneğin büyü kitapları, Batı Avrupa kültürüne aktarıldığı şekliyle Yunan, Arap ve Mısır büyülerinin karışımından kaynaklanır ve üç kültürün de bütünleşik astrolojik öğretilerini içerir.

Bunu birçok büyü kitabında yer alan ve ruh çağırmada kullanılan ruh isimleri listelerinde görebiliriz. Bu listelerin çoğu özellikle yetmiş iki tanedir. Bu sihirli sayı iki taraftan türemiştir, gün

[73]

artı gece, her Burç burcu için 30 derecenin aksine gökyüzünün her on derecesinde bulunan eski Mısır'dan otuz altı (2 x 36 = 72) dekan veya astrolojik burçtan. Mısırlılar dekanları zamanı söylemek, astrolojik tahminler yapmak ve ritüelleri düzenlemek için işaret olarak kullandılar. Bu işaretleri, Pers ve Babil öğretilerinden aldıkları on iki işaret sistemine dahil eden Yunanlılara öğrettiler ve sonra Yunanlılar, hepsini o zamanın dünyasını n ticaret için kullandığı aynı dilde, Yunanca yazdılar.

Machine Translated by Google

Daha sonra Araplar Yunan astrolojik metinlerini kendi dillerine tercüme ettiler. İspanyol Reconquista'nın Müslüman kontrolünü İspanya'dan kaldırdığı 13. yüzyıla kadar kendi keşiflerini eklediler. Bu noktada Arap, İbrani ve Latin bilginler, elimizdeki tüm metinleri Arapçadan, zamanların ticaret dili olan Latinceye çevirdiler.

Sadece astrolojinin temel çalışması, hem eski hem de modern pek çok kalın ciltler dolusu anlaşılmaz kitabı doldurur ve Hint Yarımadası'nın Devanagari alfabesiyle yazılan ve orijinal Yunanca terimleri kendi eklemeleriyle birlikte hâlâ koruyan kitaplardan henüz bahsetmedik bile.

O zaman, zamanın, çoğunlukla kuşaktan kuşağa aktarılan öğretilerin içine gömülü olan astrolojinin kullanımıyla, batılı büyücülük uygulamasının ayrılmaz bir özelliği olduğunu görebiliriz. Bu noktada astrolojinin detaylarına girmeyeceğiz. Daha ziyade, tartışma için esas olan, zaman kavramının kendisi ve onun thaumaturgy pratiğine uygulanmasıdır. Astrolojinin yanısıra, zaman unsuruyla ilgilenmek için hem batıda hem de doğuda kullanılan başka yöntemler de vardır. Bu yöntemleri anlamak için, önce zamanın ve ne tür bir zamanın tartıştığımızı biraz anlamalıyız.

Zamanla ilgili ilk sorun, birden fazla türü olduğudur ve önce hakkında konuşmak istediğimiz zaman türünü belirlememiz gerekir. Türlere gelince, zamanın geleneksel üçlemeleri vardır: geçmiş: şimdiki zaman ve gelecek; üçlüsü: kutsal, seküler ve içkin; ve John G. Bennett tarafından önerilen üçlü: [74] [75] sıradan, ebedi ve hyparxis. Edebi üçlü hipotezden kaçmak zor olsa da, bu tartışmanın amaçları doğrultusunda, yalnızca iki tür zamanla uğraşmamız gerekiyor: niceliksel ve niteliksel.

Batı kültürünün takıntısı olan nicel zaman, doğrudan, mekanik veya ilişkisel olarak sayılabilen zamandır. Genel olarak, sıralı bir olaylar dizisi olarak temsil edilen zamandır. Batı kültüründeki çoğu insan niceliksel zamanın nesnel ve mutlak olduğunu varsayar. Bununla birlikte, özel görelilik kuramından, bu zamanın mutlak değil, göreli olduğunu biliyoruz ve daha önce tartışıldığı gibi, nesnel yalnızca, gerçek bir zamansal ilişkisi olmayan öznel deneyimin üzerinde anlaşmaya varılmış bir benzerliğe anlamına gelir.

Niteliksel veya kairotik (yani niteliksel olarak doğru) zaman, sıralı bir olaylar dizisi değil, sonsuz bir sarmal modelde birbirine bağısırasız bir düğümler dizisi olan zamandır. Mayalar, Aztekler ve eski Çinliler tarafından kullanılan takvimlerde, aslında önemli olan günlerin lineer sayısı değil,

Machine Translated by Google

belirli niteliklere sahip günlerin döngüsel tekrarı. Niteliksel zaman, yine de sabit bir model değildir, belirli gün sayısı veya bir saatin tik takları yerine kendi kuralları na göre değişen bir modeldir, böylece takvimler ve hesap makineleri düzgün bir şekilde senkronize edilmezse ritmi hızla kaybedebilir.

Büyüleyici operasyonları uygularken niceliksel çeşitlilikten çok niteliksel zamandır. Büyücülüğün ikna modeli ışığında, K Alanı nın ve orada ikamet eden güçlerin ve varlıkları n niyetimizi nasıl aldıkları nı etkileyen, zamanı n kalitesidir. Bunu anlamak için, gece yarısı kaba bir şekilde uyandırılan ve bazı görevleri yerine getirmesi istenen birinin tepkisini hayal edebilirsiniz. Genel olarak, cevap hayır olacaktır. Bununla birlikte, aynı kişiye normal uyanık olduğu saatlerde sorulursa, evet demeleri daha olasıdır. Bir talebin zamanlaması, sonuçtaki tüm farkı yaratabilir.

Bu örnek, azaltılmış farkındalık dönemlerini engelleyecek hiçbir kanıt olmaması na rağmen, K-Alanı ndaki varlıkları n uyuduğunu ima etmez. Aksine, tüm varlıkları n tıpkı diğer organizmalar gibi kendi döngülerine sahip olduğu ve onlarla etkileşimde bulunulan zamanı n kalitesinin tepkilerinin kalitesini etkileyebileceği anlayışına dayanır. K-Alanı nda saat olmadığı ve alanı n doğası gereği zamanötesi olduğu düşünüldüğünde, ritüel zamanı belirlemenin her zaman niceliksel olmaktan çok niteliksel bir alıştırma olduğu açıktır. Bir uygulayıcı nı n bir operasyon için zamanı n kalitesini belirleyebileceği üç yol vardır: kehanetle, sezgisel olarak ve kasıtlı olarak. Uygulayıcılar tarafından kullanılan en yaygın araç kehanettir, en eskisi sezgisel tepkidir ve en güçlüsü kasıtlıdır.

Herhangi bir kehanet sistemini oluşturan unsurlar genellikle en az bir işlevsel, bir nedensel ve bir nitel işlem içerir. Tarot kartları nı kullanırken, nedensel olmayan işlem kartları n karıştırılması dır, işlevsel olan kartları n belirli bir düzende düzenlenmesidir ve niteliksel işlem kart ilişkilerinin okunması veya yorumlanması dır. Nedensel olmayan işlem, kehanet sistemini K-Alanı na bağlar, tıpkı bir termometredeki cıvanı n onu ortamı n sıcaklığı na bağlaması gibi. İşlevsel işlem, kehaneti nicel aleme getiren nedensel sıralamayı kurar. Niteliksel operasyon, artık ölçülen K-Alanı bağlamı nı n bir niteliği olarak anlamı çıkarır.

Niteliksel zamanı belirlemek için uygulayıcılar tarafından kullanılan en yaygın kehanet araçları, doğum, ağarma ve seçimsel astrolojik hesaplamalardır.

Machine Translated by Google

Astrolojik hesaplama ilk bakışta niceliksel bir araç gibi görünebilir [76] , ancak aslında hem doğum hem de yaşlılık hesaplamaları başlangıç noktası olarak zamanda öngörülemeyen bir nokta kullanır. Bu başlangıç noktası nedensel olmayan işlemdir ve tarot kartlarının sıralanmasına benzer şekilde çalışır.

Astrolojik kalıplardan türetilen dönemler, bir doğumun tam zamanına veya bir sorgucunun soru sorduğu ana göre hesaplamalara başlar. Gelecekte uygun bir hizalanma arayan seçim astrolojisi, normalde kişinin doğum haritasından başlar, ancak eski yöntemi kullanmak ve kişinin gelecekteki uygun bir tarihe ihtiyaç duyduğu andan itibaren başlamak mümkündür. Tüm mantik ya da kehanet sanatlarında olduğu gibi, astrolojinin tahmine dayalı hesaplaması, ister basit ister karmaşık olsun, girdi olarak öngörülemeyen bir değer gerektirir.

Tüm kehanet yöntemleri bu şekilde çalışır ve f(x) y gibi bir kural koyabiliriz; x öngörülemeyen bir olay veya değer olduğunda, f(x) kehanet hesaplamasıdır ve y, belirli bir nitelikte ima edilen tahmin edilen olay veya dönemdir. Burada "ima edilen" kelimesinin kullanımı önemlidir çünkü hesaplamanın çıktısı gelecekteki bir olayı veya durumu belirlemez, sadece ima eder, tıpkı bir uyarı işaretinin sembolize ettiği tehlike olmadığı gibi.

Guido Bonatti'nin Liber Astronomiae veya Book of Astronomy adlı kitabının yedinci incelemesinde Bonatti, "lehte bir arzunun ışığında kasıtlı bir plan" yaratmanın astrolojik tekniği olan Seçim metodolojilerini ele alır . Bonatti, "seçmek, özgür iradenin bir eyleminden kaynaklanan aklın bir arzusudur" (56 s. 633) diyerek devam eder. Başka bir deyişle, özgür irade eyleminin uygun bir zamanla, uygun kalitede bir zamanla çakışması için kasıtlı zamanlamasıdır.

Bonatti'nin uygun şekilde seçilmemesinin sonuçlarına bir örnek olarak, bazı insanlar "kendilerini simya sanatına verirler; ve genellikle işlerini, zamanlarını ve masraflarını kaybettiler" ve Bonatti simya bağlamında ters gidebilecek birkaç şeyi not ediyor. Özellikle, " [başarısız simyacılar] bir saati ve bir Yükseleni nasıl seçeceklerini bilmiyorlar, işi mükemmelleştirmek için Ay'ı yerleştirilmesi gereken yere nasıl yerleştireceklerini bilmiyorlar; ve bu bir simyacı için olabilecek en büyük hatalardan biridir. (56 s. 710)

Simya ya da herhangi bir nedensel olmayan operasyon gibi, büyüsel operasyonlar da hüküm süren K-Alanı ortamına duyarlıdır ve kehanet araçları, ortamın uygunluğunu test etmek için ölçüm cihazları görevi görebilir.

Machine Translated by Google

Operasyonun başarı yla tamamlanması iç in. Tarot kartları nı zı veya seç im çizelgelerinizi, yaşadı ğ nı z veya gelecekte yaşayacağ nı z K-Alanı bağamı nı n barometreleri ve termometreleri olarak dü şü nü n. Bu, birç ok uygulayı cı tarafı ndan bilinen bir şeydir, ancak aynı zamanda genellikle ihmal edilen bir şeydir. Herhangi bir okuma yapmadan, hatta basit bibliomance bile, ruh hastası bir operasyon veya ritü el gerç ekleştirmek, hava durumunu kontrol etmeden piknik yapmaya ç ı kmak gibidir.

Niteliksel zamanı belirlemeye yönelik biraz daha gelişmiş bir teknik, Sezgisel yöntemdir. Bu tekniğn bir Tarot destesiyle bir uygulaması nda, nedensel olmayan operasyon iç in sortilege ve Schrödinger boksuna bağı olmak yerine, uygulayı cı , doğru hissettiren bir karta ulaşana kadar kartları yü zleri aşağ bakacak şekilde yayar veya sı ralar . Bu ve sonraki kartlar bir sı ralama işleminden geç ebilir veya pratisyen, kartı ç evirirken ilk izlenimlerine dayanarak basitç e yorumlayabilir.

Bu teknik uygulayı cı nı n K-Alanı durumunun durumunu okuma sezgisine dayanı r ve uygulayı cı "hissetmeye" odaklanarak K-Alanı yla doğrudan bağantı sı olan bilinç altı ndan ipuç ları alı r. Bununla birlikte, bu, doğası gereğ daha az mekaniktir ve bu nedenle dü zgü n bir şekilde yapı lması daha zordur. Meditasyon zihniyeti kullanmadan desteden bir kart kapmak, basit sortige kullanı mı na göre hiç bir avantaj sağamayacaktı r.

Öte yandan, meditasyon pratiğ ve temaslı bir gerç eklik görü şü deneyimiyle, yani K-Alanı nı n ve iç eriğnin doğrudan deneyimiyle, K-Alanı nı n durumunu daha iyi okumak mü mkü ndü r ve hatta kişi kehanet hesaplaması ndan vazgeç in ve doğrudan zı mni tahmine veya zamanı n kalitesine sı ç rayı n. Bu, Tarot kartları veya Hoary ç izelgelerinin mevcut olmadı ğ gibi niceliksel zaman veya kaynaklar ü zerinde bir kı sı tlamanı n olduğu durumlarda özellikle yararlı dı r.

Bunun modern uygulamadaki bir uygulaması , savaş bü yü sü diyebileceğmiz şeydir. ABD ordusu bir zamanlar askerleri durumu hissederek okumaları iç in eğtmek iç in bu tekniğ savaş alanı nda uyguladı . Analistler, savaştaki bazı kişilerin tehlikenin başlangı cı nı önceden hissedebildiklerini fark ettiler ve Algı sal Eğtim Sistemleri ve Aletleri bayrağ altı nda, zaten bu beceriye sahip olanları n deneyimlerini kullanarak askerleri bunu yapmaları iç in eğtmeye ç alı ştı lar. Bu uygulamanı n devam edip etmediğni söyleyemem, ç ü nkü mevcut en son materyal , sezgiyle bağdaşmayan fiziksel duyulara odaklanan bir dizi entelektü el egzersize [77] dönü şmü ş gibi görü nü yor.

Machine Translated by Google

Bununla birlikte, ekstra duyusal biçimindeki bu beceri, geliştirmek ve paylaşmak için büyüsel fenomeni kullanan herhangi bir uygulayıcı için son derece değerlidir.

Büyük usta Masaaki Hatsumi'den öğrendiği bir ninjitsu formunu öğreten Amerikalı bir dövüş sanatçısı olan Stephen K. Hayes (1949-), iki kişi kullanarak sezgisel beceri geliştirmek için bazı teknikleri belgeliyor (57). Bu, bir öğrencinin gözlerini kapatması nı ve ikinci bir yardımcı öğrencinin varlığını hissetmesini ve hareketlerini hissederek eşleştirmeyi öğrenmesini içerir. Genel olarak, farkındalığa vurgu yapan herhangi bir dövüş sanatları meditasyon tekniği, savaşta çok yararlı olduğu için sezgisel algıyı güçlendirecektir.

Sezgisel farkındalık güçlü olsa da, daha güçlü ve daha karmaşık bir beceri kasıtlıdır. Deneyimli uygulayıcılar arasında, bir ritüelin veya büyünün gerçek başlangıcının, eylemin fiziksel performansında değil, uygulayıcının eylemi gerçekleştirme niyetini belirlediği anda olduğu iyi bilinen bir olgudur. Bu nedenle, thaumaturgic fenomen, ritüel infazın fiziksel anından ziyade, psişik gebe kalma anında başlar. Aslında, genellikle ritüeli tamamlamaya yönlendiren veya zamanlama doğru değilse onu engelleyen bir geri akış etkisi vardır. Burada gelecek, geçmişi ister niyet yönünde ister ondan uzağa denge yönünde çeker.

Bu, nitel zamanı belirleme amaçlı kasıtlı yöntemin temelidir. Zamanlamanın ne zaman mükemmel olduğunu algılamaya çalışmak yerine, kişi belirli bir zamana niyet eder ve ardından olay örgüsünün o yönde hareket ettiğine veya kişiyi farklı bir zamana veya yere doğru çektiğine dair işaretleri izler. Bunu, bir niyeti geleceğe itmek yerine, o niyetin tamamlanmasını n geçmişi yerine getirmesine izin verdiğimiz retro-nedensellik olarak düşünebiliriz.

Bu kulağa çok uzak gelse de, Noetik bilimler Enstitüsü'ndeki Dr. Dean Radin ve ekibi, böyle bir yöntemi desteklemek için bazı deneysel kanıtlar üretti. Dr. Radin, JB tarafından yapılan çalışmaları devam ettirirken
Rastgele sayı üreteçleri kullanan ve yeni bir deney düzeneği kullanan Rhine, ön-bilişsel, psiko-kinetik ve retro-psikokinetik sonuçları ayırdı ki bu, Rhine'ın yapamadığı bir şeydi. Journal of Scientific Exploration'da yayınlanan ve mevcut olan bu deneyin sonuçları

Noetics web sitesinde [78] , retro-psikokinetik aktivitenin varlığına işaret etmektedir. Dr. Radin, retro-PK'yi şu şekilde tanımladı: "RetroPK, aktif olarak

Machine Translated by Google

hedef sistemi, şimdiki zamanda kurulan gelecekteki bir hedefe doğru "çekilecek" (58 s. 377) .

Esasen özne, şimdiki zamanda öngörülen niyetlerinin sonuçları nı üretmek için geçmişi değştirmek üzere zamanda geri gitti. Önsezi olası bir uyum olmaya devam ederken, retro-PK olası lığ deney sonuçları için en uygun olanı olmaya devam etti. Bu deney, uygulayı cı bir olay meydana geldikten sonra operasyona başlasa bile operasyonun o olayı hala etkileyebileceğni, ancak Schrödinger'in kutusunun kapalı kalması nı gerektirebileceğni gösteriyor. Uygulayı cı geçmiş olayı n gerçek sonucunun farkı ndaysa, retro-PK girişimi işe yaramayabilir. Etki gerçek olsa da, ilgili sı nı rlar ve sı nı rlamalar hala belirsizdir.

Her halükarda, gerçekte araya giren olayları n o eylemin yerleşimini yeniden güçlendireceğ veya yeniden yönlendireceğ anlayı şı yla bir ritüel eylem niyeti belirlemenin, K-Field'ı n kendisini bu eyleme dahil ederek niteliksel zamanı belirlemek için bir yol sağayabileceğ açı ktı r. kararlı lı k. K-Field pasif bir ortam olmaktan ziyade aktif bir katı lı mcı dı r ve onu bir ritüelin katı lı mcı sı olarak kabul etmek, olayları n nihai niyeti desteklemek için uygun bir çizgide sı ralanması na neden olabilir.

Şimdinin geçmişi nası l etkileyebileceğni veya geleceğn şimdiyi nası l etkileyebileceğni anlamanı n bir yolu, gerçekliğn sı nı rları nı bir dalga kı lavuzu olarak ve gerçekliğn dokusunu da kı lavuzun içinde duran bir dalga olarak düşünmektir. Elektronikte bir dalga kı lavuzu, mikrodalgalar gibi elektromanyetik dalgaları yakalamak ve yönlendirmek için kullanı lan içi boş bir metal borudur, ancak aynı prensip optik fiber ve görünür ı şı k için de geçerlidir. Bu hayali dalga kı lavuzundaki dalga cephesi, evrenin başlangı cı ndan başlar ve dalga kı lavuzunun evrenin sonu olan sonuna kadar yayı lı r. Bu noktada, dalganı n sona ulaşan kı smı , ileriye doğru hareket eden dalga ile örtüşen başa doğru zamanda geriye doğru yansı r. Geri dalga başlangı ca ulaştı ğ nda, eski ileri dalga ile orijinal geri dalgayı örtüştürerek yeniden yansı tı r.

Bu, üst üste binen dalgaları n oluşturduğu girişim deseni bir dengeye ulaşana kadar sonsuz sayı da devam eder. Girişim modelinin ortaya çı kan tepe noktaları ve vadileri, deneyimlediğmiz evrenin madde-enerjisidir. Ortadaki dalga modelinde bir şey kayarsa, başka bir dengeye ulaşana kadar geriye ve ileriye doğru yayı lı r. Dolayı sı yla, dalga kı lavuzunun gelecekteki kı smı ndaki değşimler, şimdiki zamanı değştiren ve her şeyin yeniden hizalandı ğ geçmişe yönelik ayarlamalara neden olacaktı r.

Machine Translated by Google

dengelenene kadar. Girişim deseninin hareketleri, zaman olarak deneyimlediklerimizin dı şı nda gerçekleşir, bu nedenle yeniden dengeleme, bizim bakı ş açı mı zdan etkili bir şekilde anlı ktı r.

Bu, geçmişin, bugünün ve geleceğn birbirini nası l etkileyebileceğne dair yalnı zca basit bir model olmakla birlikte, Dr. Rhine ve Dr. Radin tarafı ndan gözlemlenen olguları n bir örneğdir. Geçmiş geleceğ iter, ancak gelecek geçmişi çeker, bu nedenle şimdiki zaman bu iki güç arası nda bir denge noktası dı r. Bununla birlikte, bugünün bize sunduğu durumu kabul etmek sağlı klı dı r, ancak kanı tlar göz önüne alı ndı ğ nda tarihin akı şı na karşı kaderci bir tutum sürdürülemez. Zaman genel olarak düşündüğümüzden çok daha akı cı dı r. Bir olayı n geçmişte yaşanmı ş olması , özellikle olayı n sonucu bilinçli farkı ndalı ğ n dı şı nda Schrödinger'in kutusunda kalı rsa, o olayı n daha sonra büyü etkisine kapandı ğ anlamı na gelmez. Kası tlı yöntemin çalı şması na izin veren şey budur.

Machine Translated by Google

Vizyoner Teknikler

Ormanı n gözleri vardı r ve ormanı n kulakları vardı r; bu yüzden göreceğm, susacağ m ve işiteceğm. —Eski bir Flaman atasözü, Deborah E. Harkness "Gecenin Gölgesi". (s.384)

Vizyon çalı şması nı n kullanı mı , herhangi bir uygulayı cı için yaygı n ve önemli bir araçtı r. Vizyon çalı şması , fiziksel gözlerinizin göremediğni görme tekniğdir .
İ nsanlarda genellikle ego bilincini birincil bakı ş açı sı farkı ndalı ğ olarak düşünürüz. Gerçek şu ki, zihin de beden kadar bileşik bir varlı k olduğu için birçok farkı ndalı k alanı mı z var. Bununla birlikte, ego, insan sosyal ortamı nda iletişim kurabilen kı sı mdı r ve bu nedenle odak noktası veya niyetin bakı ş açı sı olarak çalı şı r. Ne yazı k ki, ego öncelikle fiziksel duyulara odaklanı r, çünkü bu onun orijinal işidir ve bu, K Alanı ndaki olayları görmeye çalı şan uygulayı cı larda sorun yaratı r.

Ben-merkez ve bilinç dı şı nı n geri kalanı , içte ve genişlediğnde dı şta veya dı şta ön sı rada bir koltuğa sahiptir, ancak ego, kollektif bilinç dı şı ndan ve bilinç dı şı ndan gelen bilinç dı şı nı n diğer tarafı ndaki maddi balonun içindedir. K-Alanı sı nı rı . Bu, egonun K-Alandan gelen duyumları nı egonun sindirebileceğ bir forma çevirmek için tamamen bilinç dı şı na bağ mlı olduğu anlamı na gelir. Neyse ki bilinç dı şı , fiziksel duyuları n ham girdisini egonun da üstesinden gelebileceğ bir şeye dönüştürmekten sorumludur, bu nedenle bilinç dı şı nı n fiziksel olmayan duyuları n haritası nı çı karmaya yardı mcı olacak hazı r bir şablonu vardı r. Tek ihtiyacı olan biraz hayal gücü.

Bir uygulayı cı vizyon üzerinde çalı şı rken, bilinç altı tarafı ndan sağanan görüntüleri egoları nı n anlayabileceğ bir şeyle donatmak için hayal gücüne izin verir. Bu, görünmeyenin ve görünmeyenin görünür, işitilebilir veya hissedilir olması na izin verir. Burada "imgeler" kelimesinin kullanı mı aslı nda bilinç dı şı nı n görme, duyma, koklama veya dokunma olarak yorumlayabileceğ ilişki kalı pları nı ifade eder. Bu kalı pları n aldı ğ en yaygı n biçim görmedir, bu yüzden buna vizyon diyoruz. Ancak tı pkı sinestezi durumunda olduğu gibi, bu duyumlar başka duyulardan da geliyormuş gibi görünebilir.
Bu, daha geniş K-Alanı ndan kişisel bilinç dı şı nı n sı nı rı na ulaşan görüntüler için daha da doğrudur. Dı şarı dan gelen bu bilgi, herhangi bir fiziksel duyudan kaynaklanmadı ğ ndan teoride herhangi bir biçimde olabilir.

Machine Translated by Google

Vizyon çalışması nın gerçek pratiğ, kı smen dı şarı dan bir gözlemci tarafı ndan görülememesinden dolayı , ele alı nması gereken biraz ezoterik bir konudur. Vizyon tekniklerini uygulayan bir kişi meditasyon yapı yor veya hatta bulaşı kları yı kı yor gibi görünebilir, çünkü deneyimli bir vizyon çalı şanı bazı fiziksel görevleri yerine getirirken aynı zamanda zihninde vizyon çalı şması nı da gerçekleştirebilir. Vizyon işçisinin temel araç seti, onu büyüsel uygulamadaki belki de en güçlü tekniklerden biri yapan odaklanmı ş hayal gücüdür. Einstein, "Hayal gücü, hayal gücünden daha önemlidir" demişti.

bilgi. Bilgi sı nırlı dı r. Hayal gücü dünyayı kuşatı r" (59 s. 117) ve hayal gücünün[79] Sephirot'u, Zohar'daki tarif edilemez "tüm gizli şeylerin en gizlisi" ve Hayat Ağacı 'nı n tepesindeki tüm yaradı lı şı n kaynağ olan Keter'dir. .

Görme tekniğ zihinsel bir disiplin olduğu için, pek çok belirsizlik ilkesinden birinin kapsamı na girer ve şuna benzer: "Psişenin içeriğiyle uğraşı rken, analiz ne kadar somutsa, o kadar az doğrudur, o kadar metaforiktir. analiz ne kadar yakı nsa

gerçek."[80] . Austin Spare, hakkı nda "Ne kadar az söylenirse (Kia) o kadar az anlaşı lmazdı r" (45 s. 25) dediğ esrarengiz Kia'sı nı tarif ederken bu prensibi yineliyor, bu da Spare'in bile Kia'yı açı klamakta neden zorlandı ğ nı açı klı yor. Bu, genellikle bu uygulamaya katı açı klamalardan ziyade duygu veren kelimelerle yaklaştı ğ mı z anlamı na gelir . Vizyon çalı şması nı n özü, uygulayı cı nı n zihnini, çalı şma için mucizevi akı şları sağayacak temaslara veya parlaklı klara ayarlamaktı r. Daha önce tartı şı ldı ğ gibi, bunun ton veya renkle daha az, benzer düşüncelerle daha çok ilgisi vardı r. Yine de benzer fikirlilik düzeyi için genellikle ton ve rengi metafor olarak kullanı rı z.

Bilgisel olarak daha yoğun ve metaforik zihin çerçeveleri, kişiyi K-Alanı nda daha güçlü[81] olan komplekslere yaklaştı rı rken, bilgisel olarak daha az yoğun ve daha fazla maddi düşünceler kişiyi insan bilincine ve fiziksellğne yaklaştı racaktı r.

Vizyon çalı şması deneyimi, Jung'un aktif hayal gücüne çok benzer ve aslı nda, aksi takdirde insan zihninin yönetemeyeceğ soyut düşünce hatları na kı yafet sağayarak benzer bir şekilde işlev görür.
Bir kontağ hayali bir ciltle sarmak, uygulayı cı nı n onunla makul bir şekilde insani bir şekilde etkileşime girmesini sağar. Bununla birlikte, gerçek teması n ipliğni modern hayal gücünün dağ nı k akı şları ndan ayı rmak zordur.

Machine Translated by Google

iş. İmgeleri bırakmak ve teması n içinden geçmesine, iletişim kurması na ve kendi şekline ve psişedeki yansıması na karar vermesine izin vermek pratik gerektirir. McCarthy, pratisyene şunu önererek bu sorunla nasıl başa çıkılacağını açıklıyor ... sadece akışa uyun, iletişiminizle ilgili oluşturulmuş

> hiçbir imaj veya beklentiniz olması n: sadece olduğu gibi olması na izin verin. Sunumu yorumlamaya değil, deneyime ve enerjik birlikteliğe konsantre olun. (60)

Vizyon çalışması nda yaşanan her şey bir arayüzdür, çünkü uygulayıcının gördüğü ve duyduğu şey, uygulayıcının bilinçaltından süzülen K-Field'den gelen duyusal olmayan girdilerin sinestetik bir çevirisidir. Bu şekilde, bu duyumlar rüyalardan farklı değildir ve bilinçli rüya görme ilgili bir beceridir. İnsanlarda bilinçli zihin, maddi dünyayla yüzleşir ve fiziksel duyulara sıkı sıkıya bağlıdır. Bilinçli zihnin K-Alanı hislerini deneyimlemesi için, bilinçdışı zihnin onu eşdeğer bir fiziksel duyu biçimine dönüştürmesi gerekir. Bu duyumların kaynağı fiziksel olmadığı için, gelen bilgi ile bu bilginin temsili arasındaki ilişki genellikle belirsizdir veya gizlidir.

Uygulayıcılar tekniğe vizyon adını verirken, bilinçdışı için en kolay çeviri yolu ses gibi görünüyor ve uygulayıcı olmayan pek çok kişi bedensiz sesler deneyimliyor, ancak çok azı şizofren görünme korkusu nedeniyle [82] deneyimlerini isteyerek bildiriyor. Bununla birlikte, Stacy Horn, Unbelievable adlı kitabında, "şizofreni hastalarının çoğu sesleri duyabilse de, sesleri duyanların büyük çoğunluğunun şizofreni olmadığını" belirten 2004 California Üniversitesi raporundan alıntı yapıyor. (61 s. 118) Bu, bir vizyon çalışanının yaptığı şeyin tuhaf veya doğal olmayan bir şey olmadığını, normal, yaygın insan deneyiminin biraz daha fazla odaklanma ve disiplinle bir uzantısı olduğunu gösteriyor.

Bu sinestetik sürecin en yaygın deneyiminin ses ya da sesler olduğu dikkate alındığında, görme tekniği öğretiminin görmekten çok dinlemekle başlaması beklenebilir. Bu aslında doğru olsa da, modern ego bilinci büyük ölçüde görmeye yatırım yapıyor ve bu nedenle görme çalışması için öğretim yöntemlerinin çoğu görselleştirmeyle başlıyor ve birincil araç olarak görmeyi hedefliyor - bu nedenle vizyon terimi bu. Yakın bir arkadaşın ve uygulayıcının kişisel deneyiminden yola çıkarak, vizyonla çalışmak aynı zamanda seslerin de alınmasıyla sonuçlandı. Zorla karşılaşınca

Machine Translated by Google

Vizyoner deneyim geliştirme çalışmasında, birçok müstakbel uygulayıcı daha kolay bir yol olarak ritüele, işaretlere ve aletlere geri döner.

Ne yazık ki, bir nesneyi ancak aynı maddeden bir şey kullanarak ölçebildiğiniz gibi, bir nesneyi de ancak aynı maddeden bir şeyle manipüle edebilirsiniz. Madde, K-Alanının bir sonucudur, ancak aynı malzeme olması gerekmez. Bir göletin yüzeyindeki bir dalga, gölete bağlıdır, ama o gölet değildir. Madde maddeyi manipüle eder ve kişi ancak psişenin K-Alanını psişe ile manipüle edebilir. İnsan zihni, büyüsel operasyonun tek gerçek aracıdır ve ritüel eylem, motoru çalıştıracak güç bağlantılarını sağlayacak vizyon olmaksızın boş bir gösteriştir. Bu zihinsel disiplin gerekliliği, K-Alanı teorisi ve onun bilinç düğümleri ve düşünceler gibi bilgi akışları veya yoğun thaumaturjik enerji akışları olan psişik bir alan olarak doğası ile çok iyi örtüşür.

Sonunda, herhangi bir bireyin K-Alanına erişme ve büyüsel operasyonlar gerçekleştirme yeteneği, ego bilincini aşma ve K-Alanıyla doğrudan teması olan bilinçdışı yoluyla iletişim kurma becerilerine bağlıdır. K-Alanı ile yakın teması olan bilinçdışının, öznenin bilinçli çabası olmadan fiziksel etkiler üretmek için büyüsel akışlardan yararlanmak için mükemmel bir konumda olduğu ve insanların muhtemelen bunu her zaman farkında olmadan yaptıkları açıktır. BT. Tersine, bu yeteneğe bilinçli olarak erişmek, ego eleştirmenini susturmayı öğrenmeyi gerektirir, böylece iş için derin ve doğrudan bir yol açılır.

Bunu geliştirmek, özellikle uygulayıcının doğuştan gelen bir yeteneği varsa, yılları almak zorunda değildir, ancak herhangi bir beceri gibi, yeterliliği oluşturmak ve tutarlı sonuçlar üretmek zaman alır. Vizyon çalışması pratiği, kişinin bilinçdışını ve daha geniş K-Alanı ile teması geliştirmeye yönelik bir tekniktir. Bu uygulamayı yaparak, astral dünyanın düzlüklerini hiçbir zaman gerçekten göremeyebilirsiniz, ancak bir süre sonra bir şeyler tıklayacak ve bu bağlantıyı kurmak, thaumaturgic çalışmada bir dünya farkı yaratacaktır.

Vizyoner çalışmanın ayrıntıları bu incelemenin kapsamı dışında olsa da, farklı okullar ve localar tarafından kullanılan tekniklerin çeşitliliği geniş ve derindir, herhangi bir iyi vizyoner alıştırmanın birkaç ortak unsuru vardır. Bu tür eğitim programları genellikle zihni odaklamak ve egoyu kapatmak için arabuluculuk ve nefes kontrolü ile başlar. Bilinçaltının karanlık suları altındaki sesleri duymak için, insanın gevezeliğini durdurmak gerekir.

Machine Translated by Google

gündüz-akıl. Meditasyon daha sonra genellikle yaratıcı görselleştirmelere ilerler. Uygulayıcı, hayal gücünü bir fantezi oluşturucu olarak değil, görünmeyenin tercümanı olarak kullanmayı öğrenmelidir ve bu, bilinçaltından görüntüler üretmeyi veya zaten bilinçaltında bulunan görüntülerin süzülmesine izin vermeyi gerektirir.

Bir sonraki adım, kendi ürettiği görüntüleri özerk olanlardan ayırmayı öğrenmek olacaktır. Bu, Jung'un onu Kırmızı Kitap'ı yazmaya iten "aktif hayal gücü" çalışmasını tanımlamasına çok benziyor . Jung'a göre, yukarıda belirtildiği gibi egoyu kapatmakla aynı şey olan "eleştirel dikkati" ortadan kaldırdıktan sonra, kişi "belirli bir ruh haline konsantre olmak ve ortaya çıkan tüm fantezilerin ve çağrışımların mümkün olduğunca bilincine varmaya çalışmakla" başlamalıdır. bununla bağlantılı olarak.” (62 s. 53)

Burada Jung, "fantezi" kelimesini gerçek olmayan bir şey yerine bir görüntü anlamında kullanıyor. Aslında, kendisine gelen görüntülerin ürkütücü derecede gerçek ve özerk olduğunu gördü. Jung'un tekniğini betimlemesinde bir duygu sözcüğü -ruh hali- kullandığını not etmek ilginçtir. Tarif ettiği şey, kolayca tarif edilemeyecek bir psişik eylemdir, çünkü ne kadar fazla ayrıntı kullanırsanız, tasviriniz o kadar az doğru olur.

Tüm gelenekler, resimlere açık bir davetle takip edilmez. Birçoğu bunun yerine, inisiyenin tek başına yolculuk yapabilene kadar geleneksel bir yolculuk senaryosunu takip etmesini sağlayan güdümlü hayal gücüyle başlar. Bu, modern şamanik eğitim yöntemleri arasında daha yaygındır ve efsanevi hikaye anlatımının kullanımı yoluyla daha eski geleneklerin uygulaması olabilir.

Her iki yöntemde de amaç, inisiyedeki hayali yetileri geliştirmek ve böylece bilinçli çaba göstermeden görüntüler üretmeye başlamaktır. Bu, karanlık, yansıtıcı bir yüzeye veya bir mürekkep havuzuna dikkatle bakarak bir transa neden olarak egoyu kapatan ağamanın yakın bir kuzenidir.

Doğrudan görüşe bir alternatif, otomatik çizim veya yazıdır. Bu, Aleister Crowley tarafından kullanılan bir tekniktir, burada görsel duyumlar yerine kişi bilinçsiz sulardan yükselen K-Alanı içeriğini doğrudan harekete yönlendirerek, elin ego bilincinin etkisi olmadan özgürce resimler veya kelimeler oluşturmasına olanak tanır. Bu, başarılı bir şekilde çalışması için biraz meditasyon ve trans çalışması gerektirir. Farklı kişiler, mizaçlarına bağlı olarak bu tekniklerin her birini daha kolay veya daha zor bulabilirler. Edward Kelly ağayabildi, ancak John Dee bunu yapamadı ve vizyonları için güvenilmez Kelly'ye güvenmek zorunda kaldı . Söylemeye gerek yok, tıpkı daha fazlası olduğu gibi

Machine Translated by Google

Bir şeyi kendi başı nı za görmek öğreticiyse, bir başkası nı n görüşüne bağı olmaktansa, kendi başı na görme pratiğ yapmak daha iyidir.

Machine Translated by Google

Büyüleyici Madde

Mabel: Bu gece yapmamanı istediğim tek şey neydi?
Dipper: Ölüleri diriltin.
Mabel: Peki sen ne yaptın?
Dipper: Ölüleri diriltin.
—Alex Hirsch, Gravity Falls (Disney 2012-2016), Scary-oke, S2E1

Maddenin maddeyi ve psişenin psişeyi etkilediğini bilmemize rağmen, bu incelemenin en başında psişenin maddeyi etkilediğini de saptadık. Bu, psişenin veya en azından K-Alanının madde için temel olduğu ve maddenin K-Alanının kendisiyle aynı maddenin bazı yönlerini içerdiği anlamına gelir. Bu tür bir ilişkinin bazı örnekleri, bir katı olarak maddenin sıvı olarak enerji ile olan ilişkisinde mevcuttur.

Fizik açıktır, madde enerjidir ve enerji, maddenin katılaştığı maddedir. Maddeye yapılan atıflar her zaman enerjiyi içerir, çünkü ikisi aynı şeyin farklı halleridir. Aynı ilişkiyi uygulayarak, K-Alanı maddeyi etkilediği ve maddenin varoluşu için temel olduğu için, maddenin bir şekilde K-Alanının kendisinin bir konfigürasyonu olması nı bekleyebiliriz, ancak dalgalar üzerinde olabilir. suyun yüzeyi. Kartezyen psişe ve madde ayrımı neredeyse kutsal olduğundan, bu Batı düşüncesine göre bakış açısında köklü bir değşikliktir.

Öte yandan bazı 21. yüzyıl filozofları, psişeyi madde üzerinde "yürüyen" bir şey olarak tanımlamak için bilgisayar programı metaforunu kullandılar. Ne yazık ki, Güçlü Özgür İrade teoremi ve simya animizminin türevi, bu metaforun ters çevrilmesini gerektirir, böylece psişe madde üzerinde değil, madde psişe üzerinde çalışır. Gördüğümüz gibi bu, maddenin altında yatan psişik veya göstergebilimsel süreçlerin, özellikle de belirli bir kuantum parçacıkları ve alanları kümesi için dalga biçimi çöküşünü belirleyen süreçlerin durumunda olduğu gibi bağlamsal bir bağlantı varsa, maddenin durumunu ve hareketini etkileyeceği anlamına gelir.

JB Rhine'ın iki bilim adamı William Roll ve Robert Jahn ortakları, poltergeist olaylarının psiko-kinesis teorisini araştırırken şunları öne sürdüler:

Machine Translated by Google

> "Fiziksel veya duygusal olarak bize daha yakın olan şeyler, genellikle, fiziksel veya duygusal olarak uzakta olan şeylerden daha önemlidir ve bilincimizi bize yakın bir nesneye odakladığımızda, elektromanyetik bir yük gibi bir şeyle yüklenebilir." (61 s. 219).

Bu teoriyi oluştururken, Roll ve Jahn'ın üzerinde çalışacakları K-Alanı teorisi yoktu, ancak fiziksel nesneler üzerindeki bir yük kavramı, aletlerin yaratılmasında ortak olan büyüleme veya canlandırma etkisine yakındır. Bir K-Alanı perspektifinden bakıldığında, tüm maddeler, tutarlı bir bütün oluşturabilen veya oluşturmayabilecek bir mikro-bilinç düzeyinde bir ilişkiye sahiptir. Bilinçli bulaşma yoluyla bu mikro-bilinç alanları yla temasa geçmek ve bunları birleştirmek onları uyandırabilir, böylece onlarla ilişkili madde parçasını canlandırabilir.

Alternatif olarak, bir nesne üzerindeki temaslı bir odak, K-Alanındaki diğer temaslarla birlikte odaklanmış bir niyet, daha önce madde ile karışmamış mevcut bir tutarlı varlığı çekebilir. Maddeden yapılmış bir araç verildiğinde, eğer bu maddeyi K-Alanındaki bir parlaklıkla ilişkilendirebilirsek, söz konusu parlaklık, aleti oluşturan madde sayesinde ilgili maddenin kuantum durumunun ve muhtemelen aynı alandaki maddenin farkına varabilir. uygulama olarak fiziksel alan.

Bu farkındalık sayesinde, parlaklık kendisini maddeye bir iletişim kanalı olarak bağlamak veya maddeyi ve onunla ilişkili diğer K-Alanı komplekslerini etkilemek için geri besleme yapmak için etkili bir şekilde ulaşabilir ki bu muhtemelen onu tanımlamanın son derece karmaşık bir yoludur. McCarthy tarafından detaylandırıldığı gibi canlandırma süreci. Ek bir nokta olarak, K-Field teorisi, aleti canlandırma veya büyüleme süreçlerinin, söz konusu parlaklık veya kompleksi "inşa edebileceğini", böylece mevcut bir varlıkla değil, aletin yönetim kompleksinden alınan bir varlıkla uğraştığımızı ileri sürer. .

Her halükarda, maddi nesnenin bağlantılı olduğu şey, bir parlaklık, bir bilinç veya yarı-bilinçtir; bu, K-Alanı ile uygulayıcı dan daha yakın bir ilişki içindedir, ancak uygulayıcı ile uygulayıcı arasındaki iletişime izin verecek şekilde maddeye bağlanır. nesnenin bilinci. McCarthy'nin açıkladığı gibi, birisi bir alete hayat verdiğinde, "elinizde sadece bir elektrikli alet değil, dengeli çalışırsanız sizinle uyum içinde çalışacak bir canlı tutuyorsunuz" (63 s. 3), bu nedenle uygular

Machine Translated by Google

sadece araçlar değil, işin kolaylaştırıcıları ve yardımcıları dır. Fiziksel nesne, K-Alanındaki parlaklıklarla iletişim için bir odak noktası sağlar.

Materyalist bir psikanalist canlandırmayı basit bir yansıtma olarak etiketlese de, yansıtmada basit hiçbir şeyin olmadığını hatırlamalıyız. Yansıtma süreci, ego bilincinin onu algılayabilmesi için bilinçdışı bir içeriğin fiziksel gerçekliğe bindirilmesidir. Bilinçdışı kendi içeriğini, egonun içeriklerini ve daha geniş K-Alanından gelen etkileri görebilse de, ego bilinci yalnızca fiziksel tezahürün bir parçası olarak mevcut olan içerikleri algılayabilir. Vizyon çalışması sürecinin bir kısmı, uygulayıcının bu algıları ego ile birlikte görebilmesi veya deneyimleyebilmesi için, bilinçdışının K-Alanına ilişkin algılarını hayali uzaya yansıtma kapasitesini geliştirmektir.

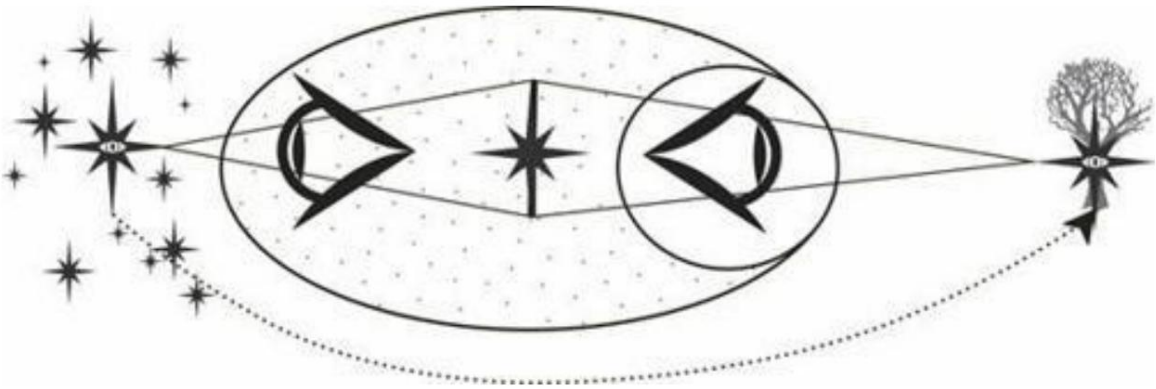

Şekil 27 Canlandırmaya Yönelik Projeksiyon

Bununla birlikte, yansıtma süreci, uygulayıcının kişisel K-alanı alanı dışında algılanan bir varlığın bağamı ile fiziksel bir nesnenin bağamı veya fiziksel nesnenin K-Alanı bağamı arasında bir bağantı kurabilir. Her nesne veya madde parçası nın, üst kuantum alanındaki varlığ ve davranışı için özgür irade seçimi sağayan K-Alanında bir gölgesi vardır. Bir varlığın bağamı ile bu gölgelerden birinin bağamı arasında temas oluştuğunda, ikisi karışabilir ve canlanma üreten bu süreç olabilir. Bu nedenle yansıtma, canlandırma için yeterli bir açıklama değil, canlandırma sürecinin habercisidir.

Machine Translated by Google

Ruh Etkileşimleri

Tanrı 'yla veya tanrı larla bağantı kurmayı özlüyorsak, bunun nedeni,
orada arzulanacak bir şey olması dı r.
—Diana Paxson

Ruhlar neden insanlı kla etkileşime giriyor ve bu nedenle neden birbirleriyle etkileşime giriyorlar? Kavramsal olarak ruhlar farkı ndalı k merkezleridir ve K-Field teorisi, farkı ndalı k merkezlerini aktif Jung kompleksleri veya Jung'un parlaklı kları yla özdeş görür. Farkı ndalı k olarak bu kompleksler, tı pkı insan zihni gibi seçme kapasitesine sahiptir. Aslı nda, insan zihni K-Alanı 'ndaki başka bir komplekstir, dolayı sı yla K-Alanı teorisinde kullanı lan karmaşı k kelime, zihin ve yaygı n olarak kullanı lan ruh kelimesi arası nda teknik olarak hiçbir fark yoktur.

Jung psikolojisinde bir kompleks, ortak bir tema etrafı nda organize edilmiş duyguları n, hatı raları n, düşüncelerin ve arzuları n psişesindeki temel bir modeldir. Bu tema, kompleks için bir ağ rlı k merkezi gibidir. Bir ağ rlı k merkezi gibi, ararsanı z merkezde hiçbir şey bulamazsı nı z ama yüzeyde merkeze doğru bir çekim hissedebilirsiniz.

K-Alanı teorisinde, bir kompleks, esas olarak, belirli bir içerik çeşidine sahip, tutarlı , kalı cı bir hafı za, düşünce ve arzu (duygular dahil) modelidir. Üç tür kompleks vardı r: atı l, bağ mlı ve otonom ve iki duruma sahip olabilirler: dolaşı k ve serbest.

Uyuyan bir kompleks, bir hafı za yapı sı nı koruyan, ancak arzu eksikliğinden dolayı düşünce akı şları durağan olan bir komplekstir. Taumatik gücü tarif ederken kullanı lan hidrolik benzetme açı sı ndan, bası nç yoktur, voltaj yoktur, dolayı sı yla akı m da yoktur. Bununla birlikte, kanal veya devre yapı sı hala mevcuttur ve verilen enerjiyi etkinleştirebilir. Jung'a göre bu, uykuda olan bir arketip veya bilinçdı şı nı n etkin olmayan bir içeriğidir. Spiritüalist terimlerle, bu uykuda olan veya uyuyan bir ruhtur.

Bağ mlı kompleks, sahiplenme kompleksinden gelen arzuyla beslenen düşünce akı şı na sahip bir hafı za yapı sı dı r. Hidrolik analojinin elektrikli versiyonunda bu, başka bir devre tarafı ndan kontrol edilen harici bir güç kaynağ na sahip canlı bir devredir. Jung terimleriyle bu, etkinleştirilmiş bir arketip veya bilinçdı şı içeriktir. Spiritüalist terimlerle, bu karmaşı k tip bir melek ya da melek yapı sı olarak görünür. Okült literatür, bunları genellikle daha büyük nesnelerle uğraşı rken arayüz oluşturmak için düşük yoğunluklu (düşük bilgi entropisi) filtreler olarak görür.

Machine Translated by Google

daha fazla güç varlığı. İnsan zihinleri düşük entropili bir durumda var olduğundan, yüksek entropili ruhlarla etkileşime girmek psişeyi alt edebilir ve psişik ve hatta fiziksel zarar verebilir.

Otonom bir kompleks, kompleksin kendisinde yerleşik bir arzu çekirdeği tarafından yönlendirilen sürekli bir düşünce akışına sahip bir hafıza yapısıdır. Hidrolik benzetme ile bu tip kendi güç kaynağına sahip bir devredir.
K-Field'daki otonom kompleksler, Jung'un gayrişahsi arketipleri ve ruhlar ya da tanrılar arasında pek bir fark yoktur, özellikle Jung'un kolektif bilinçdışı için kişilerarası bir alan olasılığını öngören özel görüşlerine izin verilirse. İnsan ruhu iyi huylu ve bazen o kadar da iyi olmayan otonom komplekslere ev sahipliği yapsa da, kafaları mız onlar için aşılmaz bir sınır oluşturmaz. Kolektifler aracılığıyla göç edebilirler ve göç ederler.

Ek olarak, Jung Benliğini ve ego bilincini kendi başlarına özerk kompleksler olarak görebiliriz.

Kompleksler ve özellikle otonom kompleksler, seçim yapmak için gerekli olan farkındalığın yansıtır. Bu nedenle bunlar, kuantum etkileşimlerinin altında yatan temel yapılardır. Bununla birlikte, kuantum alanları na bağımlı değillerdir, ancak kuantum alanları onlara bağımlıdır. Bazılarının, belki de çoğunun, maddi gerçekliğimizin kuantum alanları yla hiçbir etkileşimi yoktur. Kuantum alanları yla etkileşime giren komplekslere dolaşık diyeceğiz ve kuantum alan ilişkisi olmayanlara serbest diyebiliriz .

Dünya'nın biyosferindeki dolaşık kompleksler, Inuit halklarının doğadaki bu tür ruhlar için kullandığı inua terimine dayanarak antropolog Daniel Merkur tarafından türetilen bir terim kullanarak, Yerleşikler olarak adlandırabileceğimiz bir "tip" ruhlardır. Merkur, Inua hakkındaki Inuit görüşünü şöyle tanımlar: "Bir inua, fiziksel bir fenomenin "esas olarak var olan gücüdür" ve onun ne ise o olmasına neden olur" (52 pp. 301-302). Serbest kompleksler, Eskimoların kasırga veya kısaca ruhlar dediği şeydir; bunlar, "ruhun aksine bedeni olmayan ve bir inua'nın aksine hiçbir fiziksel fenomeni bilgilendirmeyen metafiziksel bir varlıktır" (52 s. 302).

Komplekslerin kuantum ölçeğinde farkındalık geliştirip büyüyüp gelişmediği veya arketip ölçeğinde daha büyük kalıplar olarak başlayıp maddeye doğru ya da Platonik formlara kadar uzanıp uzanmadığı henüz net değil, ancak her şeyle parçadan bütüne bir ilişki var gibi görünüyor. kompleksler hatta otonom olanlar.
Kompleksler Rus oyuncak bebekleri gibi iç içe geçmiş gibi görünseler de, bizim bakış açımızdan bunu genellikle içerideki en küçük bebeğin dışarı bakması açısından deneyimliyoruz. Kompleksler ve bir bütün olarak gerçeklik hakkındaki her şey gibi,

Machine Translated by Google

kompleksl erin etrafı ndaki sı nı r belirsizdir ve birbirleriyle olan etkileşimlerinde, tanı mlanması zor şekillerde birleşebilir veya ayrı labilirler. Spesifik bir dağ evrensel bir model olarak kolektif bir dağkavramı nda bir paya sahip olabilir ve bu durumda bu, tüm toprak elementi tipi kuvvetlerin ortak bir kompleksinde bir paya sahip olabilir. Bu örnekte, atı fta bulunulan toprak elementi, dört element okült teorisinin bir parçası dı r, dolayı sı yla bu, kimyasal elementlere bir referans değl, psişenin arketipsel bir yapı sı dı r.

Bununla birlikte, belirli bir dağ başka bir belirli dağdan ayı rmak, kompleksleri genel bir modelde birleştiğ için gerçekten mümkün olmayabilir. Ruhlar arası ndaki yapı ve ilişki çok yönlüdür ve birçoğu tek tek kompleksler değl, bütün ekosistemlerdir.

Tüm kompleksler, özgür irade bilincinden bir paya sahip oldukları ndan, çoğu zaman bir insan ego-bilincinin öz-yansı tma düzeyine ulaşmasa da, her şeyin bir düzeyde farkı ndalı ğ vardı r. Bu, düşük farkı ndalı k kompleksinin bir ego geliştiremeyeceğ anlamı na gelmez. İ nsan Öz kompleksinin, kendisi gerçekten kendi üzerine düşünmese de, kendi üzerine düşünmeyi somutlaştı rmak için bir ego geliştirmesi kuvvetle muhtemeldir. Benlik kompleksimiz bunu yapabiliyorsa, diğer kompleksler de aynı sı nı yapabilir. Okült literatürde bilincin bulaşı cı olduğuna ve şeylere bilinçli varlı klar gibi davranarak onlara bilinç bulaştı rabileceğmize dair bazı fikirler vardı r. Bu, Yüzüklerin Efendisi'ndeki elflerin Entler olarak uyanana kadar ağaçlarla konuşmaları ndaki Tolkien fikrine çok benziyor .

Ruhları tartı şı rken, muhtemelen seks hakkı nda konuşmalı yı z.

çünkü neden olması n? Ruhları n bir tür cinsiyete katı ldı ğ fikri, doğrudan [83] mantı ksal akı l yürütmeden türetilebilecek bir şey değldir. Bu, seksin gerçek fiziksel amacı olan bilgi alı şverişini düşündüğünüzde ulaştı ğ nı z bir şeydir. Hayvanlarda yavru oluşumu, genler biçimindeki bilgi alı şverişinin bir yan etkisi veya eklentisidir. Ruhları n çerçevesi esas olarak hafı za olduğundan ve hafı za bilgiden oluştuğundan, hafı za blokları nı n ruhlar arası nda değş tokuşu sekse benzer.

Biyolojik bir benzetme kullanarak bu kavramı rasyonalize etmek için bir adı m daha ileri götürebiliriz. Bununla birlikte, bunu yapmak için önce, sadece memeli üremesi olarak tanı mladı ğ mı z dar cinsiyet tanı mı mı zdan vazgeçmemiz gerekiyor. Dünya üzerindeki yaşamı n çoğu bile (yani virüsler ve bakteriler) insanları n düşündüğü gibi çoğalmaz. Bunun yerine, sadece DNA bilgilerini değş tokuş ederler. DNA olarak düşünürsek

Machine Translated by Google

Yapı sal bilgi içeriği, kimyasal formda da olsa, o zaman canlı varlı kları n seks yapması nı n üç yolunu bildiğimizi söyleyebiliriz.

- Dönüşüm: çevresindeki yabancı içeriği emer
- İ letim: doğrudan değşim veya bir aracı aracı lı ğ yla
- Konjugasyon: varlı klar geçici olarak doğrudan birleşir içerik aktarı mı (yani, memeli tarzı seks) (64)

Tüm bunlar kulağa biraz simyasal geliyor, değl mi? Bu yöntemlerin her biri, bilinçdı şı ndaki arketipler dahil olmak üzere K-Alanı ndaki kompleksler arası nda kavramsal olarak mümkündür ve bu nedenle, belirlediğimiz gibi, ruhlar arası nda kavramsal olarak mümkündür. K Alanı nı n sakinleri durumunda, aktarı lan bilgi DNA yerine bellek, düşünce akı şları veya her ikisi olacaktı r, ancak soyut bir bakı ş açı sı ndan, bu işlemler yapı sal bilgi alı şverişi ile aynı dı r [84] yapı sal bilgi. Zihin bir ekosistem olduğu için, bu bilgisel seks muhtemelen her zaman kafamı zı n içinde oluyor. Bu tartı şmadan elde edilebilecek şakaları n sayı sı etkileyici olsa da, aşağıdaki orijinal sezgi, ruhları n birbirleriyle nası l ilişki kurduğunun anlaşı lması nda ciddi sonuçları n imaları nı taşı r, bu yüzden fikir bir süre kafanı zda dolaşsı n ve filizlensin. -tabiri caizse.

Bilgi aktarı mı fikri seksi görünmüyorsa, "eureka" anları diyebileceğimiz anları n duygusal etkisini bir düşünün. Bir bilmecenin cevabı nı sezgisel olarak aldı ğ mı zda, genellikle kişiden kişiye ve vahiyden vahiye değşebilen küçük bir coşku artı şı yla birlikte gelir. Evreka anları nı n, içeriğin bilinçaltı ndan bilinçli zihne aktarı mı nı n sonucu olduğunu düşünürsek, o zaman bunu bir tür ruhsal seks olarak değerlendirebiliriz. Bunun da ötesinde, genellikle trans teması ve sahiplenme ile ilişkilendirilen coşku vardı r. Yazar ve uygulamacı Diana Paxson, sahip olma coşkusu ve bunun seksle ilişkisi hakkı nda bunu söylüyor.

> Bizi üremeye teşvik ettiği için seksten zevk almaya programlandı ğ mı za inanı yorum. İ nsanları n kendinden geçmiş dini deneyimden zevk alması , bu tür durumları n da bir amacı olduğunu düşündürür. Tanrı 'yla veya tanrı larla bağantı kurmayı özlüyorsak, bunun nedeni, orada arzulanacak bir şey olması dı r. (65 s. xx.)

Machine Translated by Google

Doğa bizi seksten zevk almamız için programladıysa, o zaman muhtemelen ruhsal temastan ve ruhsal "DNA" alışverişinden zevk almamız için de programlanmıştır. Manevi gelişim ve evrimsel bir bakış açısıyla, bu türdeğş tokuşları n bizim genel avantajımız olması muhtemeldir. Bu, tüm değşimlerin bizim için iyi olduğu anlamına gelmez. Virüsler düzenli olarak vücudumuzun DNA'sını bizim amacımız için değl, virüsün amacı için ekler. Bununla birlikte, bu türeklemeler muhtemelen zeka ve karşı konulabilir başparmaklar gibi bazı avantajlı fiziksel mutasyonları mızın kökenidir, bu nedenle sonunda, kötü olanı bile değş tokuş etmek hiç yapmamaktan daha iyidir.

Machine Translated by Google

Ruh Meselesi

Ruhumu geceye taşı ,
Yı ldı zlar yoluma rehberlik etsin.
Karanlı ğ n gü nü
alması gibi, görü şte övü nü yorum.
—Hogwarts Kurbağa Korosu, (Nicholas
Hooper, Harry Potter ve Melez Prens)

Avrupa cadı mahkemelerini ve şamanik uygulamaları n kalı ntı ları nı inceleyen antropolog ve tarihçilerden öğrenebileceğmiz bir şey, katı beden ile ruhsal ruh arası ndaki ayrı mı n, eski geleneklerin bu kadar net bir şekilde ayı rmadı ğ modern bir kavram olduğudur. Afrika'yı terk eden ilk insanlar arası nda bulunan en eski gelenekler, insan ve hayvanları n beden ve birden fazla aşamalı olarak tözü olmayan bedenler, ruhlar veya ruhları içeren katmanlı varlı klar olduğu fikrini taşı yordu. Kuzey Amerika Eskimoları özgü r ruhu, isim ruhunu ve nefes ruhunu tanı rlar. Nefes ruhları "kozmik nefes ruhuna, yani Sila'ya, [Inua veya] katı lı rlar. Rü zgarda Sakinleşen; ve bireysel nefes-ruhtan gelen ilham, nihayetinde Wind Indweller'dan gelen bir ilhamdı r. (52 s. 92)

Eski Mı sı rlı lar , Inuit özgü r ruhuyla karşı laştı rı labilir bir Ba ve Inuit nefes-ruhuna eşdeğer olan Ka'yı tanı dı lar. Ayrı ca Ren'de bir isim-ruhları vardı . Kuzey Avrupa gelenekleri ve daha doğu şaman kü ltü rleri arası nda, gölge ve çift gibi kavramlar altı nda özgü r ruhlar ve nefes alan ruhlar da vardı r . Cornwall pratiğ ve bilgisi, insanları n azalan katı lı k seviyelerine sahip birden fazla ruha veya bedene sahip olduğu kavramı nı içerir. Tarihçi Emma Wilby, The Visions of Isobel Gowdie adlı kitabı nda şunları belirtiyor: "Evrenin tekçi kavramları yla çalı şan kabile kü ltü rleri,

> gerçekliğ [aynı şekilde] kategorize etmezler ve onu bir ağ n ifadesi olarak algı larlar. karşı tları n birleşiminden ziyade, birbiriyle ilişkili boyutları n veya farklı modalitelerin kaynaşması nı n. Sonuç olarak, bedenin ne olduğu ve ruhun ne olduğu hakkı ndaki kabile fikirleri, rasyonalist dü şü nü rlerin sahip oldukları ndan çok farklı dı r ve bu fikir çatı şması dı r.

Machine Translated by Google

cadı ları n Şabat Gü nü'ne seyahatle ilgili erken modern çağdaki kafa karı şı klı kları nı n temelinde bu yatı yor." (66 s. 290)

Eski Saksonlar ve Germen halkları , insan ruhunun birçok parçası hakkı nda neredeyse aynı fikirlere sahipti ve bu fikir muhtemelen Batı Avrupa Keltleri arası nda da yaygı ndı . İ skandinavlar Hugr, Hamr ve Fylgja'ya atı fta bulunur. Hugr düşünce, hafı za ve nefesle ilişkilendirilir ve The Return of the Dead'in ortaçağyazarı Claude Lecouteux bunun için "az ya da çok Latince spiritus ya da animus'a tekabül eder. "Kadı n büyücülerin rüzgarı " (trollkvena vindr) olarak tercü me edilen haşhaş şiirinden bir metaforu temel alı rsak, bu nefes olabilir. Her şeyden önce aktif bir güçtür..." (67 s. 167).

Hamr şekil veya deridir ve İ skandinav inancı na göre "dı ş görünüşü belirleyen iç şekildir. Öyle olur ki, bir kişi bu şekillerden birkaçı na sahip olabilir" (67 s. 169). Hayaletlerin ve şekil değştiricilerin arkası ndaki fikirleri sağayan Hamer'dı r. Son olarak, Lecouteux'un koruyucu varlı k olarak tercü me ettiğ Fylgja veya takipçisi vardı r çünkü Lecouteux, "kanı tlar bu varlı ğ n eşlik ettiğ kişiyi gözetlediğni gösteriyor" diyor. (67 s. 164) ve muhtemelen eski Yunan cin kavramı na paraleldir.

Bu geleneklerin yansı maları nı eski Mı sı r ilminde görsek de, her şeyin izini Mı sı r'a kadar sürmek gerekmez. Bunun yerine, bunun şamanist uygulamaları kullanan farklı ezoterik grupları n deneyimlerine dayanarak farklı yerlerde tekrar tekrar ortaya çı kan bir fikir olduğunu düşünün. Bu, her yerde ortaya çı kan gün doğumu kavramı gibidir, çünkü kavramı somutlaştı ran fenomen ampirik olarak vardı r ve fenomene dikkat eden herkes aşağ yukarı aynı şeyi deneyimleyecektir. Bir fenomenin bireysel deneyimleri, ilgili altta yatan mekanizmaları açı kça göstermeyebilir, ancak tutarlı bir açı klama olmadı ğ için fenomenin varlı ğ reddedilmemelidir. Lecouteux'nün işaret ettiğ gibi, ruhun gerçekliğni bir problem yerine diğer fenomenlerin bir açı klaması olarak görebiliriz: Dolayı sı yla insan bedeniyle sı nı rlı değldir. Regis Boyer, "ruh dünyası ndan her bireyin lehine, bir yayı lı m olarak ruh kavramı na geri

dönecek" bir şey olduğunu söylüyor ve bu kavram tezahürlerin anahtarı dı r.

Machine Translated by Google

> insanları n çok kolay bir şekilde harikalar olarak sı nı flandı rdı ğ .
> Ölü bir kişinin rüyada nasıl görünebileceğini kı smen açı klar ve
> durugörü ve ikinci görüş yeteneğinin yanı sı ra görünmez dünya
> algı sı ve büyücülüğün anlaşı lması nı sağlar.
> Son olarak, ölümün damgası nı vurduğu insanlar olgusunu açı klar.
> (67 s. 179-180)

Bu etkilerin, tezahüre daha bağlı olan Hamr gibi bir şeyle mi, yoksa modern Hı ristiyan ruh fikrine daha yakı n olan Hugr gibi bir şeyle mi ilgili olduğu özellikle açı k değildir. Mı sı r modelinde, bu muhtemelen bir kişinin yarı fiziksel ikizinin tezahüründe Ka olacaktı r.

Daha önce de söylediğimiz gibi zihin bir ekosistemdir ve bir biyoloğun vücudun bir ekosistem olduğunu söylemesi şaşı rtı cı değildir. Her iki sistem de bütünü oluşturmak için işbirliği yapan çok daha küçük canlı öğelerin bileşimleri olarak var olur. İ nsanları n beden ve zihin olarak nasıl bir koloni halinde var oldukları na bakı ldı ğ nda, beden ve zihnin tüm organizmayı yöneten veya barı ndı ran daha büyük bir bütünün parçaları olduğunu öne sürmek şaşı rtı cı olmamalı dı r. İ kamet edenleri madde karı şı k kompleksler olarak ele alı rsak, Hamr tipi nefsi insan vücudunda ikamet eden veya ona şekil veren dolaşı k kompleks olarak düşünebiliriz.

Bu, fiziksel bedenden yayı lan bu türeterik beden ruhları nı n olağan görüşünü tersine çevirecektir. Bunun yerine, fiziksel beden eterik bedenin veya Hamr'ı n bir yayı lı mı olacaktı r. Bu ruh, fiilen bedenin Platonik formudur. Bir ekosistem olarak bedenlerimizde tamamen ikamet ederiz ve onlara tamamen sahip oluruz, ancak ego bilinci bütünün yalnı zca bir parçası dı r ve kendi başı na tam kontrole sahip değildir, bu da kendimizi neden genellikle bilinçli olarak yapmak istemediğimiz şeyleri yaparken bulduğumuzu açı klar.

Hamr, Ka, nefes-ruh veya eterik-bedeni bedenin Platonik formu olarak görerek, bütünün itici deus'u , arzu tohumunu taşı yan ve düşünce akı şları nı yönlendiren Ba, Hugr veya özgür ruh olacaktı r. eterik ve maddi bedenlerin hafı za yapı ları aracı lı ğ yla. Inuit'e göre, "ruhlar, birlikte tözde bulundukları özgür ruh üzerinde hareket ederler (52 s. 302)," yani özgür ruh, bir ruh veya otonom bir komplekstir. Bu, ruh-beden dinamiğini K-Alanı ve taumatik teorilerle uyumlu hale getirir.
Thaumatik teoride, maddi tezahür K-Alanı nı n bir parçası dı r, ancak düşük bilgi entropisi veya yüksek öngörülebilirlik alanı olarak.

Machine Translated by Google

Bu, bedenin ruhtan daha yoğun olduğuna dair olağan Gnostik görüşü tersine çevirir. Bilgi entropisi açısından beden, muhtemelen özgür ruhtan daha düşük bir potansiyele sahip olan nefes-ruhtan daha düşük bir potansiyele sahiptir. Kişi özgür ruhtan bazı ezoterik teorisyenlerin ruh üstü dedikleri şeye doğru ilerlerken. Böyle bir şeyin var olduğunu varsayarsak, entropi yoğunluğunun ve anlam ya da içerik düzeyinin artması nı beklemeliyiz. Mistiklerin deneyimine dayanarak, bu zincirin sonu, bazı uygulayıcıları n ilahiyat olarak adlandıracağ sonsuz entropi değerine sahip bir anlam tekilliğidir.

Machine Translated by Google

Yeraltı Bağlantıları

Bu dünya, Sonsuzluğun karanlık denizinde küçücük bir ada ve etrafımızda dönen dehşet var. Etrafımızda? Daha doğrusu aramızda diyelim. Biliyorum, çünkü onları rüyalarımda gördüm ve bu dünyada aklın görebileceğinden çok daha fazla şey var. —Edgar Gordon, Kaosun Ruhu.
(Robert Bloch, Kara Şeytan)

Gelenek Avrupa kültüründe dolaşan nefes-ruh değil, özgür-ruhtur. Cadı mahkemesi kayıtlarında, bir cadının gölgesi ile onun ikizi arasında not edilen bir fark vardır. Gölge, özgür ruh gibi maddi olarak tözsüzdür, ancak çift bedensel görünür. İnsanlarla etkileşime girebilir ve genellikle bir kişinin fiziksel görünümüyle karıştırılır. İtiraf edilmiş cadı Isobel Gowdie'nin davasını araştıran Éva Pócs'un ardından A Deed Without a Name'in yazarı Lee Morgan, bu ikinci gezgin ruhu 'ikinci deri' (68 s. 25) olarak tanımlıyor; İskandinav Hamr veya Mısır Ka.

Ev sahibinden ayrılmış bedenin bu Platonik biçimi, öyle olmasa da katı görünür ve şekillendirilebilir, çeşitli insan ve hayvan biçimlerine dönüşebilir. Dünyevi hayalperestlerin gezgin kısmı olan özgür ruh, eğer görünürse bile, gerçek dışıdır ve hayalet gibidir. Geleneksel kaynaklara göre, bedeni yatağında güven içinde yatarken yarı fiziksel bir varlık sağlamak için, ikizi kılığında dolaşmak veya başka birinin ikizini çalmak (68 s. 27) bir cadının özel yeteneğidir.

Lee Morgan, kitabında "ikinci deri"yi bir gerçekmiş gibi ele alırken, böyle bir şeyin var olduğuna ya da birisinin anlatıldığı gibi çifti kullanabileceğine dair hiçbir laboratuvar ya da deneysel kanıt yoktur. Spiritüalist altın çağda medyumlar tarafından ektoplazma üretiminin anekdot niteliğindeki kanıtının, çifti manipüle etmekle büyük ölçüde aynı şey olması olasıdır. Ne yazık ki, düzenbaz etkisi ve bu tür olayların herhangi bir analizini itibarsızlaştırmaya yönelik organize girişimler, onları teorik geliştirme için pratik olarak kullanılamaz hale getirdi. Şu anda orta düzeyde faaliyete ilişkin meşru raporları aldatmacalardan ve dolandırıcılıklardan ayırmanın bir yolu yoktur.

Bu becerinin var olduğunu varsayarsak, geliştirilmesi nadir ve zor bir yetenek olarak düşünülebilir, ancak burada bastırılmış habercilik sorunuyla karşılaşıyoruz. Farklı zamanlarda nüfus üzerinde yapılan çeşitli anketlerden biliyoruz ki, toplumsal damgalama deneyimlerin bildirilmesini bastırabilir. Çok daha fazla erkek sahip olduğunu bildirdi

Machine Translated by Google

evlilik dışı ilişkiler kadınlardan daha fazladır. UFO'ları rapor etmekten çok daha fazla insan görüyor. Paranormal deneyimlerin, açıkça istendiğinde bile nadiren bildirilmesine neden olan bir damgalama vardır.

Aynı sorun, cadının Şabat günü, kendiliğinden şamanik translar ve karşılıklı rüya deneyiminin özüne iner. Muhtemelen en ünlü ve etkili cadı mahkemesi itirafları, hala dökümlerine sahibiz, İskoçya'da Nairn yakınlarındaki Auldearn'de yetkililerin büyücülük suçundan yargıladığı, incelediğimiz inci yüzyıldan kalma bir kadın olan Isobel Gowdie'nin itirafları dır. Margret Murray'in 1921'de eski Avrupa'daki hayali cadı kültleri teorisini üretmek için kullandığı ve şimdi ünlü ya da rezil kitabı The Witch-Cult in West Europe'da belgelediği bu transkripttir. Ne yazık ki, Murray'in teorisi, onların fiziksel olarak gerçek olduğunu kanıtlamaya çalışırken aşırıya kaçtı. Teorilerinin temelsiz olduğu kanıtlanınca bu, tarihçiler arasında cadı mahkemesi tutanakları nı açıkça bilgilendirici olmadığı gerekçesiyle reddetme yönünde bir önyargı yarattı. Diğer araştırmacıların kültlerin var olduğunu, ancak doğrudan fiziksel komplolardan ziyade gevşek şaman ittifakları düzeninde oldukları nı göstererek bu önyargının üstesinden gelmeleri biraz zaman aldı.

Emma Wilby, The Visions of Isobel Gowdie adlı kitabında bu şamanik ittifakları "karanlık rüya kültleri" olarak tanımlar çünkü bunlar gündüz toplantılarına ve komplolara değil, daha çok ortak şaman pratiklerine ve "karşılıklı rüya görme" yoluyla gerçekleşen toplantılara bağlı derneklerdi. Başka bir deyişle, Wilby tarafından araştırılan cadı meclisleri, fiziksel bedenleri yatakta yatarken Sebt günlerini geçirdiler. Bu, toplantı yapılmadığı anlamına gelmez, ancak bugün telepati dediğimiz şey aracılığıyla gerçekleşti. Wilby bu iddiayı ileri sürerken "şu anda fenomeni açıklamak için yeterli, hatta kısmen yeterli hipotez olmadığını" (66 s. 506) özgürce kabul ediyor, ancak Isobel Gowdie'nin hayatı, itirafı ve komşusunun itirafı hakkındaki analizi açıkça rüyada ya da uyanıkken görüldüklerinde, karşılaşmaları nın bilinçdışının rastgele fantezileri olamayacak kadar benzer olduğunu gösterir. Sebt günü deneyimindeki bu korelasyonu açıklamak için Wilby, Amazon'un "karanlık rüya kültleri" nin, Avrupa'nın Benandanti'sinin belgelenmiş uygulamalarına ve Linda Lane Magallón'un Mutual Dreaming (Karşılıklı Rüya Görme) kitabındaki deneylere döner.

Karşılıklı rüya görme üzerine yazarın bildiği iki eseri vardır. Biri daha önce bahsedilen Magallón tarafından yazılan ve Emma Wilby tarafından alıntılanan Mutual Dreaming ve ikincisi Jean tarafından yazılan Group Dreaming (69).

Machine Translated by Google

Campbell. Ne yazık ki, bu kitapların her ikisi de esasen, hiçbir kontrol olmaksızın ve yalnızca öznel deneyimler hakkındaki genel tartışmaları kaydeden, geçici deneyler kaydeden iki yazarın yayınlanmış kişisel günlükleridir. Gerçek deneylerle ilgili tüm bilgiler anekdot niteliğindedir ve teori oluşturmada kolayca kullanılamaz. Ancak, meslektaşlar arasında belgelenen bazı tartışmalar ilginçtir.

Jean Campbell'ın kitabında, rüya grubu katılımcılarından biri olan ve adı açıklanmayan biri, "özerk, bastırılmış bilinçdışı içerik" (69 s. 96) olarak adlandırdığı şeyle karşılaşma potansiyelinin farkında olmadan berrak veya karşılıklı rüya görme tekniklerini kullanan insanlar hakkında endişelerini dile getiriyor (69 s. 96).)". Daha önce belirttiğimiz gibi, insan ruhu, kendi alanlarında faaliyet gösteren çok sayıda otonom kompleksten oluşan bir ekosistemdir. Hem türsel hem de evrensel olan bireysel ve kolektif arasındaki sınır geçirgendir, bu nedenle orada deneyimlenen tüm otonom kompleksler kişisel bilinçdışından kaynaklanmaz. Jung'un "Kırmızı Kitap"ta belgelediği bu türden özerk bilinçdışı içerikle rahatsız edici bir karşılaşmaydı .

Jean Campbell, bu isimsiz meslektaşının endişelerini aktardıktan sonra, "Büyük ölçüde özerk bilinçdışı içerik ile tamamen özerk diğer bireyler arasındaki çizgi nerede çizilir?" diye soruyor (69 s. 96)? K-Alanı teorisinin sonuçları göz önüne alındığında, otonom kompleksler ile aynı zamansal fiziksel tezahürde bir bedene sahip olan veya olmayan otonom zihinler arasında bir çizgi olmadığı cevabını verebiliriz. Bu tür bir temas, Ren deneylerinin ve uzaktan izleme deneyimlerinin bu tür temasların zaman ötesi olduğunu gösterdiği düşünüldüğünde daha karmaşık hale gelir; bu, karşılıklı rüya görme seansında karşılaşılan kişi veya varlığın hala hayatta olması ve hatta doğması gerekmediği anlamına gelir. Potansiyeli karıştırın evrensınırlarını aşıyor ve işler biraz korkutucu olabiliyor. [85]

Bu aynı zamanda Wild Hunt, Witch's Sabbath, the Fairy Host ve Benandanti savaşlarının katılımcıları hakkındaki kafa karışıklığını da açıklıyor. Bu deneyimler etrafındaki araştırma, ortak bir rüya veya karşılıklı trans deneyimiyle uğraştığımız za dair iyi kanıtlar sunarken, bu toplantılarda ortaya çıktığı bildirilen varlıklar, yaşayan komşulardan, yakın zamanda veya uzun süre önce ölmüş olanlardan, Peri Kraliçesi'nden, Peri Kraliçesi'nden kumar oynuyor. Şeytan ve herhangi bir sayıda insan olmayan varlık. Bu potansiyel çeşitlilikle, bilinen bir kişinin doğrudan tanınması dışında, rüyada görülen bir varlığın zaman içinde fiziksel tezahüre bağlı olup olmadığı nasıl belirlenir?

Machine Translated by Google

fiziksel gerçeklikten kopuk ve dışarıda olan bir şey. Tüm katılımcılar K-Alanında farklı ndalık olarak faaliyet gösterdikleri ve maddi kanalların dışında iletişim kurdukları için, maddi olarak hepsi aynı türde varlık olarak görünürler. Karşılıklı rüya görme açısından, tüm katılımcıların hepsi zihindir (düşünce, hafıza ve irade) ve görüntüdeki veya çevrilmiş görünümdeki herhangi bir değişiklikten bağımsız olarak.

Rapor veren katılımcının bu varlıklarla etkileşime girdiklerinde nasıl hissettikleri ve öznel deneyimlerinde ne gördükleri ve duydukları konusunda yalnızca içgüdüsel tepkisine bakabiliriz. Tam olarak paylaşılan bir rüya veya translaçalışırken, birden fazla kişinin öznel deneyimini koordine edebilir ve araların da "nesnel" bir gerçeklik kurabiliriz, ancak bu bizi yine de insanlık için bir turnusol kağıdı bırakmaz, tıpkı bu durumdaki gibi. özerk komplekslerden veya yabancı (kişisel bilinçaltının bir parçası olmayan) bedenli veya bedensiz zihinlerden ayırt edilemezler.

Toplantıda diğer katılımcılar tarafından doğrudan bilinmeyen ortak bir rüya gören varsa, Faye'nin bir parçası veya ölüler ordusu da olabilirler. Herkesin aynı kostümü ve maskeyi giydiği bir partide olmak gibi. Kişinin K-Alanı ile ilgili bilinçli deneyiminin, bu deneyimin, bilinçli zihin tarafından kabul edilebilir ve kavrama yeteneğiyle sınırlı olan imajlara ve izlenimlere dönüştürülmesi olduğunu düşündüğümüzde, o zaman kişinin, karşı karşıya oldukları kişinin olup olmadığını bilmesinin hiçbir yolu olmadığı açıktır. Karşılıklı rüya görme seansı sırasında etkileşime giren kişi, İngiliz savunma bakanı, evsiz biri veya Proxima Centauri'den bir uzaylı. bilinmeyenle uğraşırken ve gerçek bir araştırmanın yapılmamış olması yardımcı olmuyor. Jean

Campbell, ilgili taraflardan aldığı karşılıklı ve berrak rüya deneyimlerini anlatan postaların miktarına ne kadar şaşırdığını belirtirken, onların saymadı veya popülasyonda doğal olarak meydana gelen ortalama karşılıklı rüya görme oranının istatistiksel bir analizini yapmadı. Lee Morgan ve Emma Wilby, cadı mahkemesi belgelerinden Isobel Gowdie'nin vizyonlarını tartışırken, karşılıklı rüya görmenin ataları mız arasında daha yaygın olduğunu ve bugün teknolojik olarak daha az bağımlı gruplar arasında daha yaygın olduğunu tahmin ediyorlar. Buradaki fikir, ateşe dayalı aydınlatmanın kullanılmasının, insanların güneş batarken meydana gelen bir yarı uyku periyodu ile uyku döngülerine daha yavaş hareket etmelerine izin vermesidir.

Machine Translated by Google

Ayrı ca, ataları mı z gibi modern olmayan gruplar, hayallerini paylaşma ve onları modern materyalist zihniyetli topluluklardan daha ciddiye alma eğilimindedir.

Rüyaları n betimlemelerini akranlarla paylaşmak, Magallón ve Campbell'ı n deney grupları yla karşı lı klı rüya görmeyi teşvik eden tekniklerden biridir. Bununla birlikte, Campbell'ı n aldı ğ mektupları n hacmi göz önü ne alı ndı ğ nda, karşı lı klı ve bilinç li rüya görme deneyimlerinin genel olarak kabul edilenden daha yaygı n olduğuna dair her türlü gösterge vardı r ve modern toplulukları n rüyaları hakkı nda konuşmaması veya onları ciddiye almaması gerçeğ, gerçeğ gizler. Bu tür rüyaları n insan deneyiminin normal bir parçası olduğu gerçeğ.

Machine Translated by Google

Eklenti

"Görünmez bağlantı, görünenden daha güçlüdür."
-Herakleitos (frag. 54)

Phil Foglio'nun web çizgi romanı Girl Genius'tan (70) kurgusal çılgın bilim adamı Agatha Heterodyne bize [86] için çok anlamlı bir sonuç sağlıyor.

Clark'ın üçüncü yasası, "Yeterince analiz edilmiş herhangi bir sihir, bilimden ayırt edilemez." Burada, tartışmaları mızda "teknoloji" kelimesini değiştirebiliriz, çünkü tüm isimleriyle büyücülük uygulaması bir teknolojidir ve her zaman olmuştur. Ünlü ekonomist W.
B. Arthur, teknolojiyi "[insan] kullanımı mı mız için [tutsak] fenomenlerin orkestrasyonu" olarak tanımlar (5 s. 53). Haumaturji ile söz konusu olgu, K-Alanı, madde, insan zihni ve nedensel olmayan düzen arasındaki ilişkidir. Bu fenomenler karmaşıktır ve biz zaten uygulayıcıları n üzerine büyüsel teknolojiler inşa edebilecekleri ve oluşturmuş oldukları birkaç ilke türettik. Burada Arthur'un "ilke" kavramını söylediğ bir fenomenle ilgili olarak kullanıyoruz:

> "İlke ve olgu farklıdır. Belirli nesnelerin -sarkaçları n veya kuvars kristallerinin- belirli bir sabit frekansta salınması bir olgudur. Bu olguyu zaman tutmak için kullanmak bir ilkedir ve bundan bir saat çıkar" (5 s. 49).

Vizyon çalışmasını bir teknoloji olarak adlandırabiliriz, çünkü bu, bilinçdışını n K Alanı ndan duyusal olmayan görüntüleri aldığ ve bunları insan egosu için yaratıcı bir filtre aracılığ yla sentezlediğ olgusuna dayanır. İnsan egosu daha sonra bu fenomeni K-Alanı yla etkileşim kurmak için bir ilke olarak kullanabilir. Bununla birlikte, şu anda uygulandığ şekliyle thaumaturgy, genellikle ya teolojiden ya da kök felsefeden derlenen en ince teorik temeller üzerinde çalışır, bu nedenle, maddi teknoloji gibi uygulamada nasıl daha fazla analiz edilebilir ve [87] daha güvenilir hale gelebileceğni sormalıyız.

Cevaplardan biri, önceki modellerden daha analiz edilebilir olan teorik bir çerçeve oluşturmaktır. Bu incelemenin şu ana kadar yapmaya çalıştığ tam olarak budur. Uygun bir temel oluşturduğumuzu varsayarsak, bir sonraki adım, öğelerin öğelerini tanımlamanı n ve mümkünse nicelemenin yollarını oluşturmaktır.

Machine Translated by Google

böylece uygulayıcılar bir tür ölçüme dayalı olarak sonuçların makul tahminlerini yapabilirler. Ne yazık ki, bu adımdaki en zayıf halka, taumaturjik akışların ölçülmesi ve nicelendirilmesi yoluyla taumometri oluşturmaktır, çünkü bu akışlar, düşünceler gibi, kendilerini kolayca ölçülebilir bir biçimde sunmazlar.

Bir çeşit niceleme elde edebilirsek, K-Alanı teorisi, büyüsel operasyonların sonuçlarını analiz etmek ve tahmin etmek için potansiyel matematiksel modeller hakkında bir miktar yön sağlayabilir. Bu modellerden bazıları, K-Alanı etkileşimlerinin doğası üzerinde bazı etkileri olan matematiksel olarak titiz çerçeveler olan bilgi teorisi, analojik modeller ve karar alanı teorisini içerir.

Öte yandan, bu teorileri kavramsal modelleme dışında kullanmak için yeterli niceleme elde edemezsek, o zaman herhangi bir anda K-Alanının durumuna ilişkin içgörü sağlayabilen nitel ölçümler vardır. En yaygın nitel yöntemlerden bazıları Etnografi, Vaka Çalışması, Anlatı ve Fenomenolojiktir. Bunların çoğu akademisyenlerin eserlerinde görünürken, diğerleri modern pratisyenleri hedef alan çalışmalarda görünebilir.

Etnografi en çok, kültüre odaklanmanın sihir çalışmasını araştırmacı için sosyal açıdan daha az tehlikeli hale getirdiği antropolojik, mitografik ve folklorik disiplinlerde faaliyet gösteren akademisyenlerin çalışmalarında görülür. Ancak, akademik satır araları okuduğunuz sürece, farklı kültürlerin büyü uygulamaları nın ayrıntılarından çok şey öğrenilebilir.

Vaka çalışmasının ana kullanımı psikolojik ve parapsikolojik disiplinlerdedir. Dr. Rhine nicel istatistiksel çalışmalar yaparken, çalışmaları biraz benzersizdir ve parapsikoloji olarak kabul edilenlerin çoğu bir vaka incelemeleri koleksiyonudur. Bir araştırmacının vaka çalışmalarını nasıl ele aldığına bağlı olarak bu, fenomenolojik yönteme geçebilir.

Tarihçiler genellikle Anlatı yöntemini izlerler. Emma Wilby, The Visions of Isobel Gowdie adlı kitabında, Isobel Gowdie'nin yaşamının ve ölümünün tarihsel ayrıntılarını, itiraflarını ve bunların itirafçıları, yargıçları ve cellatlarıyla nasıl ilişkili olduğunu ayrıntılarıyla anlatan bir anlatı öyküsünde düzenler. Diğer anlatılarla karşılaştırıldığında, bu yöntem bir dizi vaka çalışması haline gelebilir.

Tüm bu yöntemler faydalı bilgiler sağlar, ancak genellikle kişinin pratiğini nasıl geliştirebileceğine dair yönlendirici bir gösterge sağlamazlar.

Machine Translated by Google

Ancak, deney yapı labilecek teknikler veya gizli süreçler hakkı nda fikir verebilirler. Emma Wilby söz konusu olduğunda, anlatı çalı şması , kişinin karşı lı klı rüyayı vizyoner ve uzaktan izlemeyi geliştirmek için bir teknik olarak incelemesi gerektiğini ve hatta vizyon çalı şması na alternatif bir yöntem sunması gerektiğini öne sürüyor.

Nitel ve nicel yöntemler arası nda, doğrudan ölçümün mümkün olmadı ğ durumlarda sayı sal analiz sağlamanı n yolları vardı r. Bu yöntemler, nitel bir deneyimi karşı laştı rma için sayı sal bir değere dönüştürerek bazı sayı sal analizlere izin veren kullanı labilir bir alternatif sağlayabilir.
Sayı sal değerler sübjektif olduğundan daha az titiz olmakla birlikte, yine de göreli bir deneyim ölçüsü sağlarlar.

Ek olarak, doğası gereği niceliksel olmasa da, mucizevi akı şları analiz etmek ve hatta büyü teorisindeki sorunları çözmek için araçlar sağlayan şematik teknikler vardı r. Göstergebilimi, K-Alanı ndaki göstergelerin işleyişini ve bağlamı n büyüsel etkiden sorumlu göstergebilimsel süreçleri nası l etkilediğini niteliksel bir şekilde aydı nlattı ğı için şematik bir araç olarak bile kullanabiliriz .

İ lerleyen bölümlerde, thaumaturgic fenomeni kontrol edebileceğimiz ilkelere dönüştürmek için kullanı lan teknik araçlara bakacak olsak da, thaumaturgy'nin doğası gereği nedensel olmaktan çok nedensel olduğunu ve bu nedenle her zaman belirli bir ifade edilemezliği koruyacağı nı akı lda tutmak önemlidir. Kişi, ölçülen niyetin yoğunluğunu hesaplayabilir ve dolayı sı yla ayarlayabilir , ancak K-Alanı nı n bu niyeti nası l aldı ğı , doğası gereği semiyotik olan bağlamı n anlaşı lması nı gerektirir. K-Alanı nı n semiyotik süreçleri, hesaplanabilir olması na rağmen gerçekte öngörülemeyen seçimleri içerir. Yapabileceğimiz tek şey, insanoğlunun davranı şları hakkı nda yaptı ğı mı z kadar olası lı ksal önermeler yapmaktı r. Tı pkı Aşil'in kaplumbağaya karşı yarı şı nda olduğu gibi, Zeno'nun paradoksunda gösterildiği gibi, amaçlanan hedefe tam olarak ulaşamayabiliriz çünkü her zaman kapatamayacağı mı z bir mesafe vardı r. Bununla birlikte, istediğimizi yapacak kadar yaklaşamamamı z için hiçbir neden yoktur ve istediğimizi yapacak kadar yaklaşmak, hem eski hem de modern uygulayı cı lar arası nda yaygı n olan tutumun yanı sı ra teknolojik düşünmenin özüdür.

Machine Translated by Google

Ö ç ü m

"Bü yü cü dı şı nda bu dü nyada her şey sihirdir."
—Dr. Robert Ford (Anthony Hopkins, Kestane: Westworld (2016))

K-Alanı nı n nicel ölç ü mlerini göz önü nde bulundururken, orijinal Heisenberg belirsizlik ilkesinin temel bir varsayı mı nı aklı mı zda tutmalı yı z; bu, enstrü mantasyon, enstrü mantasyonun enstrü manlı fenomenle aynı maddeden olması gerektiğ dir. Bu, enerji maddesini ölç mek iç in enerji maddesinden yapı lmı ş bir alet kullanmamı z gerektiğ anlamı na gelir; bu, herhangi bir ölç ü mü n mutlaka ölç ü leni bozacağ nı n anlaşı lması na yol aç tı . Bu aynı zamanda, K-Alanı ndaki veya psişedeki enerji akı şları nı doğ rudan ölç menin tek yolunun aynı maddeden bir alet kullanmak olduğ u anlamı na gelir - bir psişe veya zihin aleti.

Elbette dolaylı olarak ölç ü m yapmanı n yolları vardı r ve bunlardan bazı ları Ren Enstitü sü'nü n psikokinezi (PK) ve poltergeist etkileri araştı rması nda kullanmı ştı r. Stacy Horn, bu deneylerin ve sonuç ları nı n iyi bir tanı mı nı şöyle yazı yor: Boeing'in araştı rma laboratuvarı nda ve daha sonra Rhine iç in

> ç alı şan bir Alman fizikç i olan Helmut Schmidt, rastgele sayı ü reteci adı verilen bir cihazı iç eren bir PK deneyi geliştirecekti. Bir ı şı k ç emberini rastgele aydı nlatmak iç in radyoaktif bozunma sü recini kullanarak, deneklerden ı şı kları n hangi yönde yandı ğ nı etkilemeleri istendi. Sonuç lar o kadar etkileyiciydi ki, bilim insanı ve şü pheci Carl Sagan, bu testin sonraki sü rü mlerine atı fta bulunurken gönü lsü zce "insanları n [88] bilgisayarlardaki rasgele sayı ü reteç lerini (zar zor) yalnı zca dü şü nerek etkileyebileceğ ni" (61) kabul edecekti.

Bu noktada Sagan'ı dü zeltmeliyiz, ç ü nkü araştı rmacı lar dedektörleri rastlantı sallı ktaki değ şiklikleri saptamak ü zere tasarlarken, onlar böyle bir şey yapmı yorlar. K-Alanı teorisinden, evrenin rastgele olmadı ğ , daha ç ok seç ime göre işlediğ aç ı ktı r. Rastgele olarak adlandı rı lan olaylar, seç imleri yapan varlı klar bunu insanlar iç in görü nmez ve anlaşı lmaz olan kendi amaç ları na göre yaptı kları iç in rastgele görü nü r. İ nsanları n bu cihazlar ü zerindeki etkisi, cihazı n ilgili kı smı ü zerinde ikna edici bir etki meselesidir.

Machine Translated by Google

K-Field, psişik yakı nlı ğ yla insanları n psişik bağamı na.
Bu, olayları n ve maddenin Benliğn içsel durumuna tepki olarak değştiğ, Carl Jung tarafı ndan not edilen eşzamanlı etkilere çok benzer.

Gerçek rasgele sayı üreteçlerini (RNG) etkileyen bu insan bilinci fenomeni göz önüne alı ndı ğ nda, bazı zeki araştı rmacı lar, çı ktı sı nı n rastgeleliğni sürekli olarak kaydeden bir üretecin üzerine bir ölçüm cihazı yerleştirdiler. Genellikle Princeton yumurtası olarak anı lan bu cihaz, belirli bir alandaki rastgelelikten sapmaları n çalı şan bir ölçümünü sağar. Bu, aslı nda o bölgedeki PK alan kuvvetidir ve bu, madde ile zihinsel etkileşimle ilgili olduğu için, PK'yi büyüsel enerji akı şları na bağayan K-Alan teorisiyle ilişkilendirebiliriz (yani, ψ=D•T). Bu nedenle, insan duyguları ndan bağ msı z bir alanda thaumaturgic enerjinin gücünü ölçmek için bir yolumuz var. Bu muhtemelen mekanik bir tauma kadar yakı ndı r.
metre[89] bilimin şimdiye kadar ürettiğ.

Bu noktada, bu rastgelelik detektörlerinden bazı ları nı bir ritüel alanı n etrafı na yerleştirmek ve ortak bir batı tarzı okült ritüel sı rası nda rastgelelik değşimini ölçmek ilginç bir deney olabilir. Aslı nda birisi bu deneyi Burning Man adı nda biraz daha az disiplinli bir ritüel kullanarak yaptı . 2013 Burning Man festivalinde (71), Dr. Dean Radin ve Noetic Sciences Enstitüsü'ndeki ortakları , festivalin etrafı na Princeton yumurtaları yla aynı şekilde inşa edilmiş birkaç rastgelelik detektörü yerleştirdi. Tören başladı ğ nda ve yanan adam büstünü yaktı ktan sonra, dedektörler festival çevresinde rastlantı sallı ktan açı k sapmalar saptadı . Bu, esasen, ritüelin neden olduğu nedensel olmayan bir gerçeklik sı ralaması nı gösterir. Şimdi ihtiyacı mı z olan tek şey, sapma ölçümleriyle ilgili, belki de haumata birimleri cinsinden bir ölçek faktörü dür ve büyüsel niyetin gücü ve etkililiğ üzerine matematiksel analizler yapabiliriz.

Böyle bir ölçek oluşturmanı n bir yolu, temel okumadan standart sapmayı hesaplamaktı r. Bu örnekteki kalibrasyon değeri, Şekil 28 denkleminde gösterildiğ gibi standart sapma olmalı dı r. χi değeri, bir dizi temel ölçümdür . Bu tür ölçümler ne kadar çok mevcutsa, son ölçüm o kadar güvenilir olur. Gerçek tauma değerinin bulunması , Şekil 29'da gösterildiğ gibi anlı k bir okuma χt almayı ve bunun kalibrasyon değerine kı yasla varyans seviyesini hesaplamayı gerektirir.

Machine Translated by Google

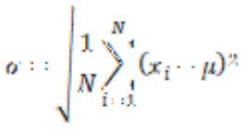

Şekil 28 Standart Sapma Formülü

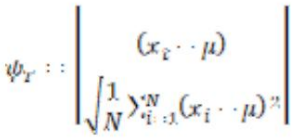

Şekil 29 Standarttan Sapma Okuma

Ortaya çıkan ΨT değeri, sıfırdan beşe pozitif bir ondalık değer olması gereken bir σ (sigma) faktörüdür. Negatif bir varyans yine bir varyanstır, dolayısıyla mutlak değerle uğraşıyoruz. İstatistikte bu tür bir değer genellikle bir sonucun geçerliliğini temsil ederken, burada ölçülen bir değerin temsiline bakıyoruz ve verileri doğrulamaya çalışıyorsak ek hesaplamalar yapmalıyız.

Diğer bir deyişle, burada yüksek bir değer, verilerdeki bir güven düzeyini değil, anlık bir okuma düzeyini temsil eder. Okumanın güvenirliğiyle ilgilenmiyoruz, sadece kalibre edilmiş bir normdan anlık sapmasını kaydediyoruz. Kullanılabilir bir ölçü birimine dönüştürürken, tam sigma katları yerine bir tauma'nın kesirlerini kullanması muhtemeldir. Bu nedenle, Uluslararası Birimler Sistemi (SI) metrik ön ekleri kullanılarak çoğu ölçümün "deci-thaumata", dT veya dΨ cinsinden olması beklenebilir.

Bu tartışmada ele alınan pek çok varsayım vardır ve ölçümlerin mevcut karmaşıklığı, deneycilerin bir niyet akışını gösteren rastgelelikten varyasyon göstergelerini çıkarmak için verileri birkaç gün boyunca analiz etmesi gerektiği anlamına geldiğinden teorik kalmaktadır. Bununla birlikte, mühendislerin geçmişte yaptıkları göz önüne alındığında, zeki birinin tüm bu süreci tek bir IC çipine indirgeyebileceğine ve onu küçük bir kulplu cihaza kurabileceğine dair çok az şüphe var. Gereken tek şey, bunu yapma isteği ve finansmandır.

Bu tür cihazların kullanabileceği başka bir olası ölçü birimi de vardır. Kuantum teorisyenleri, bir uzay-zaman alanındaki dolaşıklık miktarını hesaplarken, "Shannon" veya bit cinsinden bilgi entropisini kullanırlar. Daha önce belirttiğimiz gibi, bilgi entropisi, rastgeleliğin matematiksel olarak öngörülebilir olması nedeniyle rastgelelikten farklı bir öngörülemezlik ölçüsüdür.

Machine Translated by Google

Bir Princeton yumurtası, hesaplanan rastgelelikten bir sapma tespit ettiğinden, esas olarak bir alandaki tahmin edilemezliğin miktarını, o bölgenin bilgi entropisiyle orantılı, hatta ona eşit ölçüyor. Bunu mutlak bir ifade haline getirmek için biraz erken olsa da, görünüşe göre Princeton yumurtaları yalnızca bilgi entropisinde değil, aynı zamanda, belki de, uzantı olarak, belirli bir yerel uzay-zaman içindeki kuantum dolaşıklık miktarında bir değişiklik saptadı.

Bu, taumaturjik fenomenin bilgi entropisinde bir artışı ve dolayısıyla kuantum dolaşıklığında bir artışı içerdiğini ima ediyor veya ima ediyor gibi görünüyor. Princeton yumurtaları tarafından tespit edilen kuantum dolaşıklığı ile rastgelelikten sapma arasındaki bu ilişkinin herhangi bir şekilde orantılı olduğunu henüz söyleyemeyiz. İlişkili olabilirler ama özdeş olmayabilirler veya tamamen ayrı fenomenler olabilirler. Bununla birlikte, bazı ilişkilerin var gibi görünmesi ilginçtir.

Bunu göz önünde bulundurarak, thaumas yerine Shannons kullanabilir ve thaumaturgic teoriyi kuantum alan teorisine daha sıkı bir şekilde bağlayabiliriz. Ek olarak, iki alan arasında göreli entropide bir fark olduğunda, bu fark serbest enerji olarak görünebilir, bu nedenle uygulayıcılar tarafından taumatik enerji deneyimi, bu teorik yapılar arasındaki bağlantılar hala sadece düşündürücü ve kanıtlanmamış.

Machine Translated by Google

miktar tayini

Ortaçağfilozofları aynı lığ n üç duyusunu ayı rt ettiler: "özdeşlik (özde aynı lık), eşitlik (nicelikte aynı lık) ve benzerlik (nitelikte aynı lık)" [...]. [John]Locke bu skolastik açı klamayı biliyordu [...], ancak niteliğn aynı lığ na açı kça güvenmiyordu.
—Marc Champagne, Bilinç ve İ şaretlerin Felsefesi

Mekanik bir tauma-metrenin yokluğunda, kendisi de psişik ve fiziksel arası ndaki sı nı rı aşan insan zihni, bir miktar ölçüm sağayabilir. İ lk okuma zorunlu olarak nitel bir ölçüm olacak olsa da, nitel veya duygu deneyimlerini matematiksel analize tabi sayı sal değerlere dönüştürmek için zaten yaygı n yöntemler vardı r.

Yöntemlerden biri, NRS-11 ağrı değerlendirme ölçeğ gibi göreceli bir sayı sal ölçeğn kullanı lması dı r. Acı deneyimi psişik bir olaydı r ve bunu fiziksel bir cihaz kullanarak ölçmenin bir yolu yoktur. Bununla birlikte, tı bbi bir ortamda ağrı ile uğraşı rken, tı p uzmanları genellikle hastalardan ağrı ları nı 0-10 ölçeğnde derecelendirmelerini ister ve onlara başkaları nı n ölçekte önemli ağrı düzeylerini nasıl yaşadı kları na dair örnekler verir.

Büyüleyici güçleri deneyimleyen veya bir büyüsel operasyonun sonucuna tanı k olan biri, benzer bir 0-10 göreceli ölçek kullanarak ilgili güçlerin hissini veya etkisini değerlendirebilir. Tezahürün bir ölçümü, tesadüften ayı rt edilemez, ilişkili, anlamlı, açı k ve dramatik olabilir. Haumaturjik enerjinin bir ölçümü, algı lanamaz, fark edilir, dikkat dağ tı cı, acı verici ve dayanı lmaz olabilir.

Bunlara sayı sal aralı klar yerleştirerek, bir enerji ve güç ölçüsü oluşturabiliriz; bu, işlemin eşleme katsayı sı veya psişik enerji yoğunluğu gibi şeyleri hesaplamak için gerçekten matematiksel denklemlere girebilir.

Thaumaturgic pratiğnin öğretimi için her kaynak, öğrenciye gerçekleştirilen operasyonları n ve gözlemlenen sonuçları n bir günlüğünü veya kaydı nı tutması nı söyler. Bu uygulama öğrenciye sadece operasyonları n gerçek sonuçlar ürettiğni kanı tlamak için değl, aynı zamanda thaumaturgic çalı şma zihindeki operasyonları içerdiğnden, öğrencinin çalı şma boyunca kendi yolunu hissetmesine izin vermek için belirli bir düzeyde geri bildirim gerektirir. Uygulayı cı, gerçekleştirilen her işlem için yeterli ayrı ntı yı içeriyorsa, günlük, niceleme amacı yla bir ölçek oluşturmak için ham veri haline gelebilir.

Machine Translated by Google

Bir pratisyen günlüğünün çoğu açıklaması, bunun yalnızca gerçekleştirilen operasyonları değil, aynı zamanda elde edilen sonuçları da içermesi gerektiğini söylese de, bunu bir ölçüm kaydı olarak kullanmak için, pratisyen, sonuçları NRS-11 gibi göreceli bir ölçekte veya bazıları nda kaydetmelidir. operasyonun nasıl ilerlediğini ve sonuçların orijinal niyetle ne kadar yakından eşleştiğini gösteren açık niteliksel terimler.

Bu tür operasyonların bazen sadece bilinçli niyeti değil, aynı zamanda bilinçdışının niyetini de içerdiğini unutmayın. Eşsiz Rolling Stones'un bize hatırlattığı gibi, "İstediğinizi her zaman elde edemezsiniz", ancak birden çok kez "İhtiyacınız olanı alırsınız". Sonuçlar niyetle uyuşmuyorsa, ancak yine de bir şey tezahür ediyorsa, uygulayıcılar ne olduğunu, niyetten kaynaklanan sapmanın bir açıklaması yla birlikte kaydetmelidir.
Ek olarak, amaçlanan sonuçlardan herhangi bir sapmayı etkilemiş olabilecek duygular ve kişisel sorunlar kaydedilmelidir. Dr. Rhine'ın öğrendiğine göre, romantik bir ilişkinin sona ermesi kadar basit bir şey, büyüsel bir operasyon üzerinde geniş kapsamlı etkilere sahip olabilir.

Kantitatif ölçümler taumometri için karmaşık bir problem olsa da, alternatif olan kalitatif ölçümler uzun zamandır ortak uygulamanın bir parçası olmuştur. Haumaturjik akışların niteliksel ölçümleri için, uygulayıcılar tarafından kullanılan yaygın bir ölçüm yöntemi, geomancy, cartomancy, bibliomancy, cleromancy ve oneiromancy gibi mantik tekniklerin uygulanması dır. Eski uygulayıcılar için, teknik olarak uygulayıcının çevresindeki ortamdaki her şeyi kullanan bir kehanet olan apantomansi vardı (72), ancak pratikte bu sadece çevreleyen K-Alanının hissine ve bilinçaltından gelen yumuşak fısıltılara dikkat etmekti. Batı'daki çoğu modern uygulayıcı, kartomani ve Tarot destesinin bir veya başka bir versiyonunu kullanır.

Kartomani de dahil olmak üzere çoğu mantik tekniğinde, rastgele bir olay bir sorunun cevabını belirler, ancak Rhine deneylerinin gösterdiği gibi, bilincin söz konusu olduğu yerde, gerçek rastgelelik pencereden dışarı çıkar, ki bu da elbette asıl meseledir. Bir uygulayıcı bir dizi Tarot kartı hazırladığında, kart seçimi bilinçli kontrolden çıkar, ancak hem bilinçaltının hem de K-Alanının aleminde kalır. Teorik olarak, bilinçdışı, bilinçli zihnin sorduğu soruyu, kartları eşzamanlı bir şekilde düzenleyerek yanıtlayan K Alanına aracılık eder. Bu tür teknikleri kullanarak, bir soru sorarak nicel bir cevap mümkündür.

Machine Translated by Google

sayı sal bir yanı tla veya niteliksel yanı tı sayı sal bir eşdeğere dönü ştü rerek sonuç lanacaktı r.

Tedbirin yararlı olabileceğ psişik pratiğn başka bir unsuru, vizyon çalı şması ve trans medyumluğu alanı dı r. Janet Farrar ve Gavin Bone , Lifting the Veil: A Witches' Guide to Trance-Prophesy, Draw Down the Moon ve Ecstatic Ritual adlı kitapları nda Wicca'nı n tarihini ve özellikle erken kullanı mı nı ve sahiplik transı na gü venini gözden geçiriyor.
Wicca uygulaması nı n ne kadar erken olduğunu, "Tanrı çanı n Suç laması " adlı bir ritü el konuşmayı yalnı zca rahibenin tam bir transa giremediğ ara sı ra durumlarda kullandı ğ nı anlatı yorlar. İ nsanlar mü kemmel değildir, bu yü zden Gardner ve diğer kurucular bir yedekleme ritü eli dahil ettiler. Farrar ve Bone, "Maalesef, The Charge'ı n başlangı çta bu amaç la kullanı lmak ü zere geliştirildiğ bilgisi birç ok meclis arası nda kayboldu; bu, Gardnerian ritü el tarzı nı benimseyen ancak bu konuda herhangi bir eğitimden yoksun yeni geleneklerin ortaya çı kması yla daha da arttı . (s.196)

Vizyoner ve iyelik transı , Wicca yönetimindeki thaumaturgic ve teurgic (dini) uygulamanı n kalbinde yer alı r ve ayrı ca antik çağlardan aktarı lan geleneklerde de yoğun bir şekilde bulunur. Ruhlarla ve etkilemek iç in ihtiyaç duyulan tanrı larla konuşamadı ğ nı z bir zanaatı n ne faydası var? Şamanik yolculuğun hareketinin ortaya çı kı şı ve CIA uzaktan izleyicileri tarafı ndan geliştirilen teknikler ile sahiplenici ve vizyoner transı öğretmek iç in net, tekrarlanabilir yöntemleri bir araya getirebilmeliyiz. Bu, Cadı lı ğ n ve diğer bü yü cü lü k uygulamaları nı n hem pratik hem de dini yönlerini gü çlendirecektir. Şimdi gerç ekten yoluma çı kan tek şey, bü yü lü olmayan sahip olma topluluğundaki korku ve insanlara kendilerini sahip olmaya nası l aç acakları nı öğretmek. Batı 'da, resmi toplumun mü lkiyeti akı l hastalı ğ olarak gördü ğü , mekanik olmayan bir gerç ekliğe dair sistemik inanç sı zlı k yardı mcı olmuyor.

Elbette ölç emeyeceğiniz bir beceriyi geliştiremez veya iyileştiremezsiniz, bu nedenle böyle bir eğitim rejimi, sahip olma dü zeyini ölç mek iç in bir ölç ü m yöntemi gerektirir. Bunun uygulayı cı lar topluluğu arası nda sahiplik transı nı kullanan yaygı n bir yöntemi "araba" modelidir. Bu, trans ortamı nı n vü cudunu temsil eden hayali bir arabayı iç erir. Arabadaki yolcular, medyumun bilincidir ve bir aşamada sahip olan bir ruhtur. Biri, bu varlı kları n her birinin şu anda arabada bulunduğu yere göre sahip olma seviyesini ölç er. Bu konumlar sü rü cü koltuğu, yolcu koltuğu, arka koltuk ve bagajdı r. Sahiplik dökü mü

Machine Translated by Google

seviyesi aşağ daki Şekil 30'dadı r. Bu, etkili bir şekilde sayı sal bir değere dönüştürülen niteliksel bir ölçü oluşturur.

LVL Gövde		Geri Koltuk	Ön Koltuk	Sürücü	Yorum Durumu	
0				H	Ruh Yok İletişim	sahipsiz
1	S			H	Görünüm, insan vardır kontrol ile ruh için empati	kanallık/ görünüş
2		S		H	Kanallama ile insan tam kontrol	
3			SH	Kanallama	doğrudan ile ruh etkileşim	
4			H	S	Mülk ile insan rehberlik	Ele geçirilmiş
5		H		S	Mülk ile insan farkındalık	
6	H			S	Mülk hayır ile farkındalık	
7				S	Mülk olmadan vücut deneyimi	
S=Ruh Sahibi, H=Ev Sahibi İnsan						

Machine Translated by Google

Şekil 30 Sahiplik Düzeyi Tablosu

Machine Translated by Google

modelleme

Bilimsel bilgi, bir teorinin veya modellerinin ilgili olduğu durumları n
çeşitliliğnin anlaşı lması kadar, sı nı rları nı n anlaşı lması dı r.

—Elinor Ostrom (1990) politik ekonomist ve 2009 Nobel Ekonomi Ödülü
sahibi

Niceleme olsun ya da olması n, bilgi kuramı , karar alanı kuramı ve bilim ve matematikteki pek çok benzer sistemde faydalı olduğu kanı tlanmı ş hidrolik analojik model gibi hayali akı şları tanı mlayabilen matematiksel modeller vardı r. Büyüleyici enerjiyi bir akı ş olarak tanı mlayarak ve onu su, ı sı ve elektrikle karşı laştı rarak hidrolik benzetmeyi uygularken. Arzu (D), Düşünce (T) ve Hafı za (M) olmak üzere üç parametreyi kullanarak elektrik veya ı sı ile aynı biçimde ifade etmenin bir sonraki adı mı nı attı k ve bunları elektrik modelinin voltajı , akı mı ve direnci ile eşleştirerek adı verilen modeli oluşturduk. travmatik.

D=TM, DT=Ψve Ψ=T 2Φ gibi bir dizi denklem belirledik ve ayrı ca Şekil 31'de karar alanı teorisinden türetilen hayali denklem de var. Mucizevi sürecin kuantizasyon ve bazı makul matematiksel modelleriyle, bu denklemle yapı labilecek çok şey var, ama ne yazı k ki, bu denklemlerin herhangi birindeki terimlerin çoğuna sayı koymaktan hâlâ çok uzağ z. Güç fonksiyonunu Ψölçme olası lı ğ olsa bile, yakı n zamanda Harry Dresden romanları nda "Bob" karakterinin yaptı ğ gibi, birinin denklemleri kullanarak yeni büyüler üzerinde çalı şması nı n hiçbir yolu olmayacaktı r. Bu arada en azı ndan denklemlerin yapı sı na bakabilir ve daha önce dikkat çekmemiş olabilecek bazı yeni kavramlar türetebiliriz.

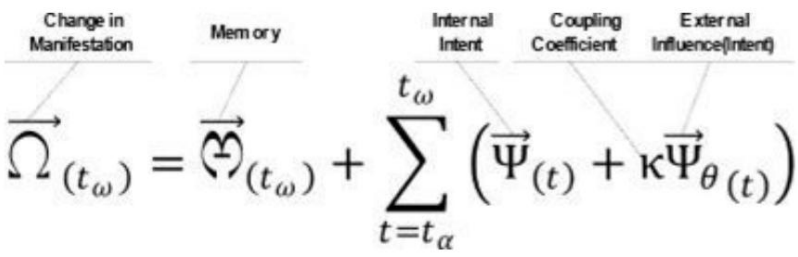

Şekil 31 Thaumatics formülü

Machine Translated by Google

Bakabileceğmiz bir şey, D, T, M ve Ψparametrelerinin yapı sı dı r. Bu değerler sadece sayı lar değl, çok boyutlu vektörleri temsil eder. Arzu vektörü, arzunun hedef hedefini veya bağamı veya "beklenen getiriyi" temsil eden bir yön değerinden oluşur. Arzunun büyüklüğü, duygusal enerji biçimindeki belirginliktir. Farkı ndalı k meditasyonu uygulaması nda, düşüncelerin akı şı , ortaya çı kan bireysel düşüncelere yapı lan duygusal yatı rı mı takip eder. Bir düşünceye diğerine odaklanı n ve ortaya çı kan bir sonraki düşünce, verilen enerjiyle uyumlu olacaktı r.
Bu nedenle duygusal enerji, düşünce akı şı nı yönlendiren arzunun bir parçası dı r.

Bu akı şlarda duygusal enerjinin en az dört aşaması nı görebiliriz: mutlu-üzüntü, korku-heyecan, aşk-nefret ve acı -haz. İ stersek, bunları antik mizahlarda, teoride bulunan daha eski tanı mlarla eşleştirebiliriz: melankolik, iyimser, kolerik ve soğukkanlı . Bu aynı zamanda dört elementle de uyumludur: toprak, hava, ateş ve su. Bu, arzuyu Şekil 32'de gösterildiğ gibi, dört büyüklük ve hedefe göreli bir sapmayı veya mevcut bağamdan "arzunun eidolonunu" temsil eden bir açı yla ifade edebileceğmiz anlamı na gelir .

Bu açı aynı zamanda çok boyutlu olabilirken, en basit model normalde 0˚ ile 180˚ derece arası nda sayı ları olan tek boyutlu bir dairedir. A'dan D'ye kadar olan değerler, fiziksel boyutlar için X, Y ve Z'nin yaptı ğ gibi, dört duygusal boyutu temsil eden elemental işaretlerin önüne eklenir. Bu hizalamaları n yapı lması , gerektiğnde eski materyalin yeni modele çevrilmesine veya yeninin eskiye ters çevrilmesine izin verecektir. Elbette bu modeli, arzunun kükürt, düşüncenin cı va ve hafı zanı n tuz olduğu kükürt, cı va ve tuzun simyasal ilkelerine de uyarlayabiliriz (bkz . Şekil 33).

Şekil 32 Arzunun Bileşenleri

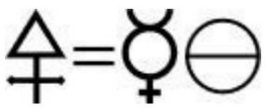

Şekil 33 Thaumatic formülünün simyasal formu

D=TM denklemindeki düşünce ve Belleğn bileşenleri aynı temel yapı yı içerir ancak farklı doğaya sahiptir, biri nedensel ve diğeri nedensel değldir.

Machine Translated by Google

diğer nedensel. Hem "düşünce" hem de "hafıza", içsel, dışsal ve ilişkisel anlama karşılık gelen biçim, içerik ve düzen biçiminde bilgi veya anlam içerir. Düşünce K-Alanından aktığında, aynı yapıya sahip olan ancak nedensel sıralamaya uyan hafızayı harekete geçirir veya değştirir. Bir düşünce akışı hafızayla karşılaştığında, hafızanın içeriğini değştirerek doğasını değştirir.

Düşünce, hafıza ve arzu arasındaki bu ilişkiyi, arzunun hipotenüs, düşüncenin taban ve hafızanın üçüncü taraf olduğu bir dik üçgen olarak da temsil edebiliriz (bkz. Şekil 34). Bu ilişki nedeniyle, D=TM'yi hayali sayıları D=T+iM biçiminde kullanarak da gösterebiliriz. Bununla birlikte, düşünce ve hafızanın yapısı, kavramsal olarak opak bir bitmap veya bilgi "kümesi" ile temsil edilebilirken, temel matematik işlemleri için basit sayılara indirgenmeyen karmaşık soyutlamalar olduğundan, bu denklemlerin herhangi biri üzerinde aritmetik işlem yapmak yakın zamanda olası değldir. . Bunları matris olarak ele almamız daha olası dır.

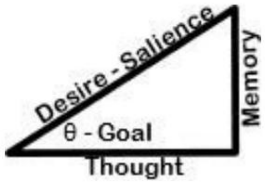

Şekil 34 Taumatik üçgen

Şekil 31'deki mucizevi formüle dönersek , Ψ ve ΨΘ'nın Güç veya Niyet değerleri, Princeton yumurtaları kullanılarak en azından teorik olarak ölçülebilir ve orijinal karar alanı teorisi denklemi eksi ΨΘ parametresi deneysel verilerden elde edilir. Hesaplama için bazı gerçek değerleri belirleyebileceğmiz için, en azından yakın gelecekte bu denklemi gerçek hesaplama için kullanma olasılığı vardır. Bu incelemede kullanılan hayali denklemin versiyonunda, zamansal bir diziyi gösteren karar alanı denklemindeki t parametrelerini hâlâ koruyoruz. K-Alanı zaman-ötesi olsa da, büyüsel formülün inşası bir insan gözlemcinin bakış açısından dır ve bu nedenle zamanı hesaba katar.

Bu denkleme önemli bir ek , seçim yapan varlık ile seçicinin kararı üzerinde dış baskı uygulayan varlık arasındaki sempatik etki hizalaması nı temsil eden eşleştirme katsayısı adı verilen “κ” parametresidir. Kavramsal olarak bu bir faz açısı farkı dır, değl

Machine Translated by Google

iki kuruluşun hedefleri arası nda, ancak her bir kuruluşun odaklandı ğ ilgi alanı nda. İ ki varlı ğ n ne hakkı nda düşündükleri ve bunun hakkı nda nası l düşündükleri konusunda ne kadar uyumlu olduğunu temsil eder.

Bağlantı katsayı sı , bilgi entropi yoğunluğundaki değişimi de temsil edebilir. Yüksek bilgi yoğunluğunda çalı şan bir varlı k, yalnı zca düşük yoğunluklu paketlerde iletişim kurabilen bir varlı ktan fazla baskı görmeyecektir. Bir dereceye kadar iletim hatları ndaki empedans gibi bir kavramdan bahsediyoruz. Hedef bağlantı nı n empedansı kaynak bağlantı dan farklı ysa. sinyal, sanki katı bir bariyermiş gibi basitçe geri dönebilir ve hiç bir iletişim gerçekleşmez.

Bağlanma katsayı sı hakkı nda düşünmenin başka bir yolu, farklı enerjiler arası ndaki ilişkiyi genellikle bir derinlik farkı olarak tanı mlayan uygulayı cı ları n öznel deneyimlerini takip etmektir. Kavramsal olarak, içinde bir akı şı n meydana geldiğ K-Alanı , farklı seviyelerde akan akı ntı lara sahip bir okyanus olarak düşünülebilir. İ ki akı m derinlikte ne kadar yakı nsa, enerji alı şverişi için o kadar fazla şans vardı r ve bağ l derinliğe veya frekans mesafesine bağı olarak bağlantı değerindeki bu fark, bağlantı katsayı sı nda bulunur.

Ayrı ca taumatik bağlantı katsayı sı nı iki vektörün başlangı ç noktası ndan bir sapma olarak görebiliriz. İ ki Ψ[90] değerini vektör olarak kabul edebileceğimiz için sı fı r noktaları aynı olduğu sürece üzerlerine Şekil 35'teki gibi vektör toplama işlemi yapabiliriz .

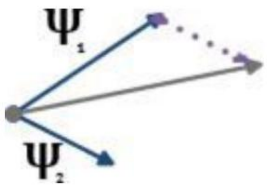

Şekil 35 Amaç ekleme

Ancak, sı fı r noktaları aynı değilse, farklı konumlardan başlı yorlarsa, o zaman onları toplayamayı z. Önce başlangı ç noktaları nı uzlaştı rmalı yı z. Alı cı kuruluş, bunu yapması için yeterli teşvik verilirse, bu mutabakatı yapabilir. Bu durumda teşviki, niyet değerinin Ψ2 büyüklüğü, belirginliğ veya duygu enerjisi olarak sayabiliriz .

Bununla birlikte, boşluk, belirginlik değerine göre ölçek olarak çok büyükse, o zaman başlangı ç noktaları nı uzlaştı rmak için hiç bir teşvik yoktur ve hiç bir niyet bağlantı sı yoktur.

Machine Translated by Google

yer alır. Vektörler kolayca toplanmaz. Başlangıç noktaları arasındaki bu boşluğu, bağlantı katsayısının tersiyle orantılı olarak sayabiliriz (bkz. Şekil 36) yani k = 1/(1+|Ψ2S -Ψ1S |) burada paydaya eklenen bir, kötü bir sıfıra bölmeyi önler.

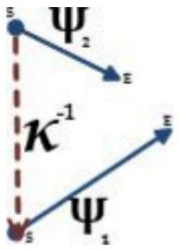

Şekil 36 Ayrık ayrılmamış Niyet

Thaumaturgic formülündeki H bileşeni, alışkanlık içeren karar vermenin hafıza bileşenini temsil eder, çünkü bir alışkanlık, geçmiş seçimlerin kökleşmiş hafızasıdır. Bu, neden-sonuç sıralaması nın nedensel olmayan dönüşümler üzerindeki engelleyici doğasıdır. Hem seçici varlık hem de dış etki, esasen, seçicinin geçmiş seçimleriyle birlikte veya onlara karşı çalışır ve evrenin kaotik bir şekilde işlemesini engelleyen şeydir. Orijinal denklemdeki yapısı iki toplam şeklindedir. İlk toplama, geçmiş seçimler kümesidir ve diğer toplama, reddedilen hedeflerin hafızasını içerir.

Karar alanı denkleminin orijinal formülasyonu, Ψya da büyüsel enerji ya da güce ve Jung'un psişik enerji ya da libido olarak adlandırdığı şeye indirgediğimiz “w” ve m” parametreleri cinsindendi. Thaumatik denklemde bu "w" ve "m" terimleri "düşünce" ve "arzu" olup, "dikkat ağırlığı veya farkındalık" ve "beklenen getiri katsayısı " olarak tanımlanır.

Dikkat ağırlığını tanımlayan Busemeyer ve Townsend, "dikkatin andan ana kaydığı, her eylemin beklenen getirisinde zaman içinde değişikliklere neden olduğu fikrini yansıttığını " (22) söylerken, "m" terimi beklenen değeri temsil eder. karar vericinin karar vererek deneyimlediği getiri.

Uygulayıcıların ruhlar, melekler, iblisler ve tanrılar olarak bildikleri, büyücülük akışlarını kontrol eden güçlerin kendi gündemlerine sahip olduğu fikri, deneyimli uygulayıcılar için sürpriz olmamalıdır. Dahası, şaşırtıcı olmaması gereken bir şey de, bu varlıkların amaçlarının beşeri bilimlerin hedefleri veya herhangi bir bireyin hedefleri olmamasıdır.

Machine Translated by Google

Bunun la birlikte, bu hedeflerin , karar veren kuruma bir miktar " ödül" veya ödül değeri vardığını düşünmek aşırı mantıklı olmayacaktır. Bu, motive edici faktörlerin neler olduğu sorusunu gündeme getiriyor ve bunlardan herhangi biri fiziksel insanlar için bile anlaşılabilir mi? Bu konuya yaklaşmak istiyorsak, bilim adamlarının yaptığı temelsiz varsayımın aynısını yapmalı ve bu bilginin kavrama kapasitemiz dahilinde olduğunu varsaymalıyız. Bu varsayımın yanlış olduğu yerde, yine de ilerleyemeyiz, bu yüzden ulaşılamayacak olan için endişelenmemek ve gidebileceğimiz yere gitmek en iyisidir.

Motivasyon hakkında düşünülmesi gereken ilk şey, cisimsiz varlıkların cismani varlıklarla aynı kaygılara sahip olmaması dır. Bununla birlikte, aynı K-Alanında bulunurlar ve özünde enerji akışları olan büyüsel akışlarla uğraşmak zorundadırlar. Bu varlıkların insan zihnine veya bilinçaltı zihnine çok benzediğini veya insan zihninin onlara çok benzediğini belirlediğimiz için, Freud'un "psişik enerji" kavramını uygulayabilir ve K-Alanı 'nı bir enerji sistemi olarak ele alabiliriz. Freud'un insan kişiliğini, Freud'un psikanalitik teorilerinin temeli olan bir enerji sistemi olarak ele alması yla aynı şekilde (73). Bir enerji sistemi olarak, bu varlıkların bütünlüklerini korumak için bir akış dengesi sağlamaya çalışacaklarını bekleyebiliriz.
Bu fikir muhtemelen biraz aşırı ya kaçmış olsa da, en azından bu noktada, cisimsiz varlıklar için motive edici faktörlere biraz ışık tutmak için "göz" tanığımız olarak McCarthy'nin vizyon çalışmasına dönebiliriz. McCarthy, eserlerinin birçoğunda eski Mısır felsefesi ve dininden türetilen ma'at kavramını tartışır.

Referanslarında biraz belirsiz olsa da McCarthy, yerel K-Field kolektifi olarak tercüme edebileceğimiz bir ifade olan “iç dünyalar” olarak adlandırdığı yerde işleyen bir adalet sistemini tanımlamak için ma'at kavramını kullanıyor (28 s. 74).). Mısırbilimciler ma'at'ı genellikle "hakikat-adalet" olarak tercüme ederken , antik düşünce üzerine çalışan çoğu araştırmacı , kavramı modern bir izleyici kitlesine açıklamanın zor olduğunu düşünüyor ve eski Mısır'daki eski görüşü anlamayan ma'at'ın birçok modern taraftarı var. yazılar Bununla birlikte, McCarthy'nin yazılarından, herhangi bir modern yaklaşımdan ziyade kadim ma'at görüşünden çalıştığı açıktır. McCarthy, "Adalet gücün içeri girip çıkmasıyla ilgilidir" (28 s. 74) not eder ve Anna Mancini, eski Mısır bakış açısına göre, ma'at'ın "esas olarak kozmik enerjinin akışıyla ve gücün korunmasıyla ilgili olduğunu" söyler. mikro kozmos ile makro kozmosun dengesi” (74 s. 1.2).

Machine Translated by Google

Esasen, kadim ma'at görüşü, eylemlerimizin (fiziksel eylemler ve düşünce eylemleri) evrenin enerji dinamiklerini nasıl etkilediğiyle ilgiliydi. McCarthy'nin inandığı gibi, kadim ma'at kavramını K-Alanını iç dünyaları na uygulayabilir ve K-Alanını sakinleriyle birlikte bir enerji sistemi olarak görebilirsek, o zaman motivasyon veya "ödeme " bekleyebiliriz. kadar makaralı sistemlerin uygun bir enerji dengesinde sürdürülmesi için. Bu kavramı matematikleştirecek olsaydık, her varlığı bir enerji akışı dengesi olarak ele alır ve bu dengeyi bir şekilde bozmanın etkilerini varlığın davranışını değiştirmek olarak hesaplardık. Bunun gerçek matematiği hala araştırma için açık bir konudur ve uygun nicelemeyi elde etmenin birçok sorunu vardır.

Machine Translated by Google

diyagram oluşturma

Doğaüstü ve irrasyonel bilinçten kovulduğunda yok olmazlar, aksine son derece tehlikeli hale gelirler.
—George P. Hansen, Düzenbaz ve Paranormal

Büyüleyici akışların gerçek nicelemesini ve formülasyonunu elde edemesek de, akışları modellemek için matematiksel denklemlere veya nicelemeye dayanmayan etkili yöntemler vardır. Büyüde "Örnekler ve Haritalar" konulu Quareia ders metninde (75 s. 11), Josephine McCarthy, temel güç akışlarının büyülü bir operasyonun sonuçlarını nasıl etkilediğini göstermek için "Taştaki Kılıç" mitini kullanır. Bununla birlikte, McCarthy'nin tartışması, herhangi bir resim olmaksızın tamamen metinseldir ve bu, batı ezoterik yazılarının ortak bir özelliğidir. Semboller geleneğin her yerinde görünse de, kullanımları tipik olarak daha çok bir mandala veya doğrudan eldeki eylemle ilgili bir işaret şeklindedir. Kabala'daki Hayat Ağacı diyagramının olası bir istisnasıdışında, özellikle büyü teorisini açıklamak için çok az diyagram vardır, ancak batı bilimi ve mühendisliğ alanında bunun tam tersini buluruz. Bir dereceye kadar, eşlik eden bir sembolik dil ile teorik bir yönün eksikliğ, ezoterik bilginin pratik doğasının göstergesi olmuştur.

Praksis'e bağlı olarak, ezoterik düşünce, ortak dil açıklaması yoluyla öğretmenden öğrenciye geçen bir beceri olarak kalır. Simya bir teori sembolojisine yaklaşsa da, simyacılar anlayışı geliştirmekten çok etkinliğ gizlemek veya mühürlemek için semboller kullandılar. Batı ezoterik düşüncesi gibi erken bilimsel ve mühendislik tartışmaları,
sadece metin modu, ancak bu, ortaçağHindu matematikçileri tarafından icat inci edilen notasyon tekniklerinin akışı sayesinde 16. yüzyılda sembolik bir moda dönüştü. Bilim ve tılsım aynı dürtüyle başladı, bu nedenle ezoterik düşüncenin yalnızca pratik kalması veya yalnızca metinsel bir açıklamaya bağlı kalması için hiçbir neden yok.

Sembole tercüme edilebilecek herhangi bir majikal aktivite teorisi veriliyken, thaumaturgic operasyonları daha iyi anlayabilir, sorunları çözebilir veya sembolik temsili kullanarak başka türlü gözden kaçan yeni teoriler öne sürebiliriz. Fizikçi Richard Feynman'ın öncülüğünü yaptığ na benzer bir teknik kullanarak, McCarthy'nin elemental ya da büyüsel akış tanımını alabiliriz.

Machine Translated by Google

ve salt metin anlatı mı nda net olmayan özellikleri ve nü ansları ortaya ç ı karan tanı mlayı cı bir diyagrama dönü ştü rü n.

1948'de Richard Feynman, atom altı parç acı kları n etkileşimini göstermenin daha iyi bir yolunu arı yordu ve parç acı k etkileşimlerinin genellikle sezgilere aykı rı olduğunu fark ederek, öğ rencilerine bu tü r etkileşimlerin nası l ç alı ştı ğ nı aç ı klamanı n daha iyi bir yolunu arı yordu. Bunu akı lda tutarak, iki parç acı k arası nda akan kuvvetleri ve bunları n sonucunda meydana gelen değ şiklikleri görsel olarak gösteren bir grafik model geliştirdi (76). Mucitlerinden sonra "Feynman diyagramları " olarak adlandı rı lan bu diyagramlar, atom altı etkileşimleri göstermekten fazlası nı yaptı . Bir dizi dönü şü m kuralı yla, bir dizi Feynman diyagramı , fizikç ilerin karmaşı k problemler ü zerinde ç alı şması na ve daha önce tanı nmayan ilişkileri ç özmesine olanak tanı yan bir matematiksel denklem gibi davranabilir.

Feynman diyagramı gibi bir kavram kullanarak, yönsel elemental akı şlar olarak iletilen bü yü sel akı şları , bu akı şları n doğası nı ifade eden diyagramlara ç evirebiliriz ve diyagram oluşturmayla ilgili bir dizi kural verildiğ nde, bü yü sel sorunları ç özebilir ve ezoterik ilişkilerin nü ansları nı aydı nlatabiliriz. aksi halde fark edilmeyebilir.

Başlamak iç in, geç mişten geleceğ e hareketi gösteren, altta geç miş ve ü stte gelecek olan dikey boyutlu bir alan koyabiliriz. Bu, Doğ u-Hava ve Kuzey-Dü nya akı şları nı n geç mişe, Gü ney-Ateş ve Batı -Su akı şları nı n ise geleceğ e gittiğ teorisini izler. Daha sonra, McCarthy tarafı ndan tanı mlandı ğ gibi, geç miş unsurlar "verme" eğ limindeyken, gelecekteki unsurlar "alma" eğ limindedir. Bu doğ ayı daha aç ı k bir şekilde göstermek iç in, verenleri solda ve alı cı ları sağ da tutuyoruz. Bu, normal bir akı şı n diyagramı n sol alt köşesinden sağ ü st köşeye doğ ru olduğ u anlamı na gelir.

Herhangi bir öğ e çifti arası nda hareket eden akı şlara herhangi bir kı sı tlama getirmedik, ancak bu yönlü dü zenlemeyi akı lda tutmak, aksi takdirde fark edilmeyebilecek dengesizlikleri ortaya ç ı karacaktı r. Temel eylem alanı mı z ve simyacı lar tarafı ndan bize miras kalan standart temel semboller seti göz önü ne alı ndı ğ nda, McCarthy'nin "Taştaki Kı lı ç" efsanesini Şekil 37'deki diyagrama ç evirebiliriz. Efsaneye göre, Merlin bitki diktiğ nde kı lı ç taşa, kı lı ç ta tutulan gü ç taşa akar. Kı lı çlar genellikle Hava elementini temsil ettiğ nden, bu Havadan Dü nyaya ve Doğ udan Kuzeye bir akı ştı r. Aynı zamanda, Hava'nı n Dü nya'ya yönü geç mişe doğ ru hareket ettiğ nden, bugü nden veya gelecekten geç mişe doğ ru bir harekettir.

Machine Translated by Google

Kılıcı taşa gömmek, Hava'nın gücünü Toprak'ta ve krallığın işareti ve çatışmanın denetleyicisi olan kılıcı atalardan kalma bir soyda temellendirir. Krallığı Pendragon soyuna bağlayan şey budur. Bundan sonra, Kral Arthur'un kılıcı taştan alması na kadar geçen bir zaman aralığı vardır ve ataları n otoritesini ve kılıçta tutulan havanın gücünü kendine çeker. Arthur kılıcı taştan çektiğinde, sadece havanın sembolü ve gücü olan kılıcı elde etmekle kalmadı , aynı zamanda gelecekten çatışmanın gücünü de geri çekti. Savaşlar ve çatışmalar sona erdi ve kral bir kez daha egemenliği elinde tuttu.

Bu akış önemlidir, çünkü gücü depolamanın onun dünyayı harekete geçirmekten veya etkilemekten mutlaka alıkoymadığını gösterir. Burada söz konusu olan, hareketleri aşikar olmasa da hiçbir zaman etkisiz kalmayan yaradılış güçleridir. Bu durumda, gerçek bir alıcı olmayan bir kap, sadece güç içermek yerine, onu önce ateş olarak, sonra tekrar taş ve kılıca yansıtarak geleceğe yansıttı . Taş bir konteynırdan çok bir iletim terminaliydi. Kaçınılmaz çatışmayı kılıca bağladı , böylece gerçek kral onu geri alabilirdi, ancak bu arada gücün harekete geçmesini engellemedi.

Şimdiye kadar, basit akışlara sahip basit bir diyagramımız var. Bununla birlikte, bu şemaya daha yakından bakıldığında, açıkça dengede olmadığı görülüyor. Alıcı yok ; tüm düğümler vericidir. Ek olarak, zaman aralığı noktalı bir oktur ve bu sadece zamansal bir ayırıcıdır. Diyagram parçalıdır ve sürekli bir güç akışı göstermez. Tabii ki, uğraştığımız teoriler daha çok sezgiye ve herhangi bir grimoire'da belgelenmiş birkaç açıkça tanımlanmış kuralla doğrudan deneyime dayanıyor. Yine de, diyagramın dengelenmesi gerektiğini varsayarsak, o zaman hikayeyi genişletebilir ve daha derin gerçekleri aydınlatabiliriz.

Bir sonraki diyagram Şekil 38 , atalardan kalma taştan geleceğe bir akış alan bir alıcı -ateş- ekler . Bu akış kılıçtan gelenin bir parçasıdır ve kılıcın havasına ve taşın toprağına bağlanır.

Ateş olduğu için çatışmadır ama kılıç ve taşla iç içe geçmiş bir çatışmadır. Efsaneden, Arthur gizlendiği için Pendragon varisinin olmadığını biliyoruz. Otorite ve gücün sembolü olan Kılıç, Pendragon soyunun içindeki taşa kilitli kaldı . Kılıç taşa saplanmasaydı , muhtemelen kanlı bir iç savaşın sonunda en güçlü rakibe düşecekti. Bunun yerine, gerçek kralın otoritesini asla inkar edemeyeceği için sessiz bir halefiyet mücadelemiz var.

Machine Translated by Google

soy. Ancak, hala ateş ve hala savaşlar ve çatışmalar var ve kılıç taşta kalmadığı için bu hikayenin sonu değil.

Hikaye nasıl bitti? Yaratma eylemini dağıtan veya tamamlayan kılıçta bağımsız güç ile diyagramı nasıl tamamen dengeleyeceğiz? Hikaye, Arthur'un Avalon'a çekilmesiyle sona erer ve kılıç Gölün Leydisi'ne geri döner. Esasen, kılıç söndürülür veya suda boğulur. Son diyagram olan Şekil 39'da, kılıcın gücünün sonunda Batı'da -Arthur'un gittiği yöne doğru- su tarafından alındığını görüyoruz.

Ateşin alıcısı üst dünyada çatışmaya çevrilirken, suyun alıcısı duygu ve his tarafına, bilinçaltının yeraltı dünyasına gider. Kılıcın gücü rüyaya, mite ve milliyetçiliğe dönüşür. Ortaya çıkan güç, Britanya halkını bağlayacak kadar güçlüydü ve o kadar güçlüydü ki, Fransız ve Alman halkları da dahil olmak üzere diğerleri, kendi milliyetçi duygularını güçlendirmek için onu benimsedi. Güç dünyaya girdiğinde, en azından dünyayı bir şekilde değiştirene kadar asla gerçekten ayrılmıyor gibi görünüyor.

Yaygın batı bilimi ve mühendisliğinde görebildiğimiz gibi, şematik yöntemin pek çok kullanımı vardır ve teorinin pratik çözümlere dönüştürülmesini destekler. Tarihsel olarak teoriden ziyade praksise odaklanan Thaumaturgic pratiği, sembolleri bilim ve mühendislikle aynı şekilde kullanmadı. Bununla birlikte, temel bir diyagramatik çerçeve verildiğinde, sembolik büyü teorisini ilerletebilir ve hatta büyü pratiğindeki karmaşık sorunları gösterebiliriz. Diyagramın kendisindeki dengesizliklerin çözümüne dayanan yeni büyülü etki teorileri öne sürme noktasına k

Machine Translated by Google

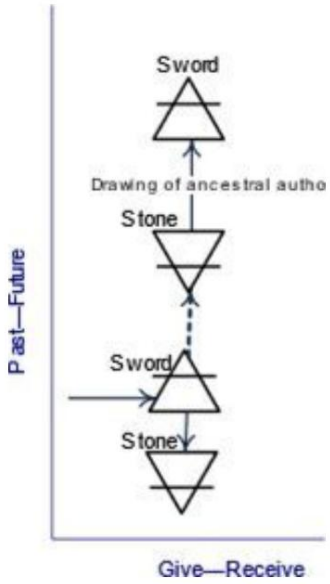

Şekil 37 Taştaki Kı lı ç 1

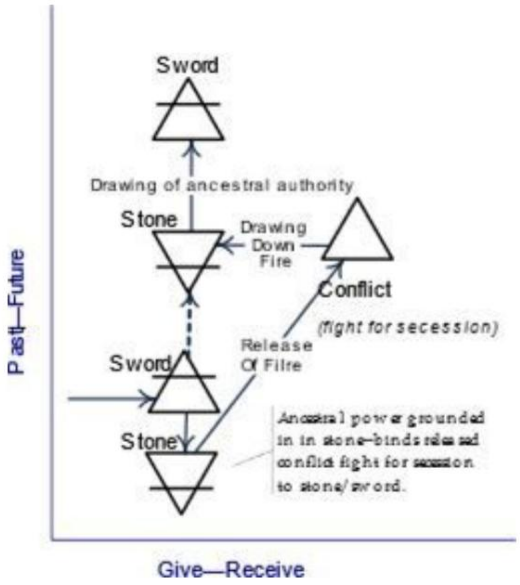

Şekil 38 Taştaki Kı lı ç 2

Machine Translated by Google

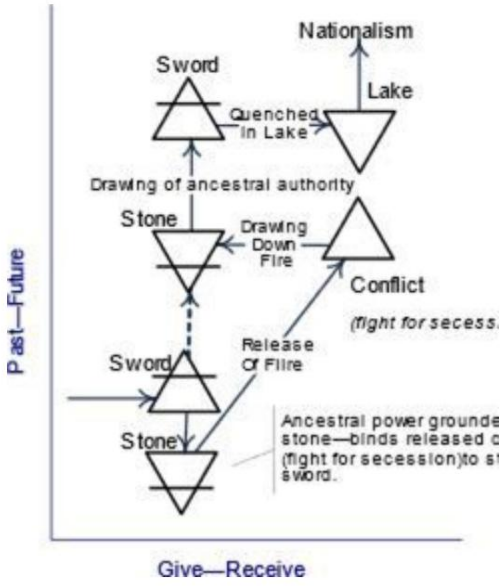

Şekil 39 Taşa Saplanan Kı lı ç 3

Machine Translated by Google

Çözüm

"...müzik yapmak gibi. Enstrüman var. kulak var. Ve pratik var. Tüm bu farklı unsurları bir araya getirin ve oynayabilirsiniz. Bir de notalar var tabii. Size rehberlik edebilir, ipuçları verebilir. Ama kendi başına? Kendi başına, kağıt üzerindeki işaretlerden başka bir şey değil."
—Katherine Howe, Fizik Kitabı Kurtuluş Dane

Bu incelemede, fiziksel ve eşzamanlı fenomenlerin yanı sıra, büyüsel operasyonları n sonuçları nı en azı ndan niteliksel olarak açı klamanı n, tanı mlamanı n ve tahmin etmenin bir yolunu bize veren bir gerçeklik metafiziği veya modeli oluşturduk. Bazı mekaniklere değindik, ancak thaumaturgy'nin mekaniğinin tam bir tartı şması başka bir büyük cildi doldurabilir. Uygulamayı geliştirmek ve etkinliği artı rmak için kullanı labilecek teorik bir yapı oluşturduk.

Matematiksel bir kanı t olan Güçlü Özgür İ rade teoreminden başlayarak, simyasal animizmi, K-Alanı teorisini ve gerçekliğin ikili nedensel ve nedensel olmayan doğasını oluşturduk. Jung, Rhine ve diğer birçok akademisyen ve araştı rmacı nı n çalı şmaları ile K-Alanı teorisini temel alan bu inceleme, teoriyi genişletti ve teorinin matematiksel ve sembolik analitik ile genişletilmesinin potansiyel yolları nı n yanı sı ra mevcut uygulamaya bazı uygulamaları nı gösterdi. -Modern bilimsel ve teknolojik gelişmede yaygı n olan araçlar.

Bu tezin değinmediği şey, çı raklı k, başlangı ç ve uygulamanı n ayrı ntı ları dı r ve tekniklerin hı zlı ve kolay öğrenilmesi için herhangi bir model sağlamamı ştı r. Bu metinde formüller, büyüler, işaretler, daireler veya ruh adları yoktur, çünkü en azı ndan yazı ldı ğ yüzyı l içinde bu türden fazlası yla yeterli malzeme mevcuttur. Okült literatürde eksik olan şey, mevcut bilimi ve okült geleneğ uyumlu bir thaumaturji teorisiyle birleştirebilecek teorik bir yapı nı n akademik bir sunumuydu ve alternatif teoriler mümkün olsa da, bu inceleme, en azı ndan şimdilik, bir modern araştı rmalara dayalı tutarlı bir tane.

İ yi bir müzisyenin, müzik teorisini en ufak bir anlayı şa sahip olmadan da müzik üretebileceğini unutmamak önemlidir. İ yi bir büyücü, kullandı kları büyücülük süreçlerinin ayrı ntı ları nı en ufak bir şekilde anlamadan büyü yapabilir. Bununla birlikte, bir şeyde harika olmak için, yeteneklerinizi değerlendirmek için çalı şan bir teorik çerçevede iyi bir temele ihtiyacı nı z vardı r.

Machine Translated by Google

performans ve iyileştirmeler yapmak. Bu olmadan kişi körd ür ve karanlı kta el yordamı yla hareket eder. K-Field teorisinden, insanları n her zaman bilinçsizce sihir yaptı kları açı kt ı r, ancak bilinçli olarak bir büyü yapmak için süreci anlamanı z gerekir.

Bir büyü kitabı ndan çalı şabilirsiniz ve bunları n sonu yoktur, ancak sı fı rdan bir büyü yaratmak, onları n yapı sı ve nası l ve neden çalı ştı kları hakkı nda biraz bilgi gerektirir. İ lk bölü mlerde belirtildiğ gibi, başka modeller de var. Bununla birlikte, çoğunlukla, evrenin nası l çalı ştı ğ na dair oldukça eski ve modası geçmiş bazı fikirler üzerine inşa edilmişlerdir. Bu, taumaturjik uygulama için etkili bir temel olarak çalı şamayacakları anlamı na gelmez, ancak modern bir gerçeklik anlayı şı üzerine inşa edilmiş bir teori kadar etkili bir şekilde çalı şamazlar.

Batlamyus'un yermerkezli modelinin çoğu astronomik görev için yeterince iyi çalı ştı ğ doğrudur, en azı ndan göklerle ilgili ölçü mlerimiz hesaplamalardaki hataları tanı yacak kadar karmaşı k hale gelene kadar. Kopernik'in güneş merkezli modeli, bir şekilde ahlaki veya mantı ksal olarak doğru olduğu için değl, daha doğru olduğu için daha iyi çalı şı r. Sonunda, Kopernik bile biraz yanı lı yordu ve Newton ile Einstein'ı n düzeltmesine ihtiyaç duyuyordu. Doğruluk, bir modeli diğerinden daha iyi yapan şeydir ve bu incelemenin yapmaya çalı ştı ğ şey, öncekilerden daha doğru olan bir büyü sel fenomen modeli sağamaktı r. Aynı zamanda fenomenin sadece bir unsurunu değl, onu daha eksiksiz hale getiren tü m spektrumu tanı mlayan bir modeldir.

Bununla birlikte, bir model olarak K-Alanı teorisinin mükemmel olmaktan uzak olduğunu aklı mı zda tutmalı yı z. Ünlü matematikçi Kurt Gödel, bir sistem tutarlı ysa tam olamayacağ nı ve bir sistem içinde aksiyomları nı n tutarlı lı ğ nı kanı tlamanı n hiçbir yolu olmadı ğ nı kanı tladı (77). Bu, tü m evreni tek bir teori içinde modellemenin bir yolu olmadı ğ anlamı na gelir. Mükemmel modeller yaratamasak bile en azı ndan faydalı modeller oluşturabiliriz. Umarı z bu inceleme, kendini yeterince tanı yan herkesin başarı sı z bir dünya görü şünden çı kı p daha esnek bir dünya görü şüne adı m atması nı sağayacak faydalı bir model sağamı ştı r.

Modeller efsanedir ve kaos sihirbazları bize mitlerin karşı lanabilir olduğunu göstermiştir, ancak herhangi bir durumda, bazı mitler diğerlerinden daha faydalı dı r. Ne yazı k ki, tü m mitlere eşit davranan Kaos sihirbazları , belirli bir durumda hangi mitlerin daha etkili olacağ nı belirlememiz için bize hiçbir yol vermiyor. Kaos sihirbazı nı n mitin etkililiğni karşı laştı rması için sağadı ğ tek araç, deneme yanı lmadı r.

Machine Translated by Google

K-Alanı teorisi ise sadece başka bir efsane değil, aynı zamanda matematiksel kanıtlara ve deneysel sonuçlara dayanan bir meta-mittir ve bu haliyle diğer mitler hakkında söylenecek şeyleri vardır. Bir uygulayıcının bilinçli zihni ile K-Alanındaki parlaklıklar arasındaki iletişimin bir modeli olarak, K Alanı teorisi, mitlerin bilinçli zihin, bilinçdışı ve K-Alanı parlaklıkları yla uyumlu yaratıcı arayüzler olduğunu ileri sürer. Bu, bir mitin etkililiğini, bu üç dünyayla ne kadar iyi senkronize olduğuna göre ölçebileceğimiz anlamına gelir ve eşleştirme katsayısı kavramı aracılığıyla, bu tür etkileşimleri yarı nesnel bir şekilde modelleme imkanı bile sağlar. O halde bu meta-mit, uygulayıcı stilinin başka bir adı değil, aynı zamanda tüm uygulayıcılar tarafından kendi stillerinde ve inanç yapılarında kullanılabilen bir araçtır.

Son olarak, bu bir büyü kitabı ve beklenti, nüfusun yalnızca küçük bir alt kümesinin onu gerçekten okuyacağı yönünde. Daha da azı içeriğini emebilir veya kabul edebilir. Bu incelemeyi sıkıntısız bir şekilde tamamladıysanız, tebrikler, dünya görüşünüz kimliğiniz ya çok esnektir ya da sizin için özellikle önemli değildir.

Daha önce bahsedildiği gibi Kimlik Teorisi, insanların girdilerini sansürleyerek dünya görüşleri gibi birincil kimliklerini korumaları nı önerir. Bu muhtemelen "incantamenti ratiocinium" veya gerçeklik körlüğünün kökü dür, ancak dünya görüşleri başarısız olduğunda ve dünya görüşü kimliğini korumak için sansür yetersiz olduğunda, geri dönüş savunma mekanizması, dünyanın sonu asteroitler, zombiler veya tehlikeli ayrılıkçı toplumlar gibi kıyamet fantezileridir.
Bu büyü kitabının yazıldığı yıllarda kıyamet fantezilerinin yükselişi, mevcut kolektif dünya görüşlerinin artık gerçekliği açıklamak veya onunla makul bir şekilde etkileşim kurmak için yeterli olmadığını gösteriyor.

Bugün Grönland'da Vikinglerin olmaması gerçeğinde de görebileceğimiz gibi, dünya görüşleri kolay kolay değişmiyor. Grönland bir zamanlar bir Viking kolonisine ev sahipliği yapmış ancak iklimi değişip hava giderek soğuyup yaşanmaz hale gelince Grönland'da yaşayan Vikingler dünya görüşlerini değiştirememişlerdir. Zenginlik anlamına gelen sığırları nı sadece balık diyetiyle değiştiremezlerdi. Sığırları giderek daha fazla hastalandı ve öldü ve sonunda Vikingler Grönland'ı terk etti veya öldü.

Bilinçli varlıklar olarak, kendi içimizdeki bu sınırlamanın farkında olmalı ve mevcut kimliklerimize tutunma yönündeki doğal eğilimimizi geçersiz kılma kapasitesine sahip olmalıyız. Kendini değiştirmek büyülü bir eylemdir ve büyük bir sihirbaz gibi düşünmenin doğasının bir parçasıdır. Tek ihtiyacı olan, yeni olanın ne olduğu hakkında bir fikir

Machine Translated by Google

kimlik gibi görünmelidir. Umuyoruz ki, bu inceleme, bu büyük kitabı, daha iyi bir dünya görüşü inşa etmek için gereken fikirleri sağlamada yardımcı olmuştur.

Machine Translated by Google

Referanslar

1. von Franz, Marie-Louise. Simyasal Aktif İmgelem. boston : Shambhala Yayınları, Inc, 1997.
2. Conway, John H. ve Kochen, Simon. Güçlü Özgür İrade Teoremi. AMS bildirimleri. 2009, Cilt. 56, 2, s. 226-232.
3. Dükler, Ramsey. SSOTBME Gözden Geçirildi: Sihir Üzerine Bir Deneme. Yayın yeri belirlenmedi. sl : Dönen Fare, 2001. ISBN 978- 0904311082.

4. Lovecraft, Cthulhu'nun HP Çağrısı. HP Lovecraft: Büyük Korku Hikayeleri. New York: Fall River Press, 2012.
5. Arthur, W. Brian. Teknolojinin Doğası: Nedir ve nasıl gelişir? New York: Free Press, 2009. ISNB 978-1-4165-4406-7.
6. Levi, Eliphas (Alphonse Louis Constant). Aşkın Büyü, onun Doctrine and Ritual (Dogma and Ritual of High Magic) çev. [trans.] AE Bekle. Londra: Rider & Company, 1896.
7. Heidegger, Martin. Metafiziğe Giriş. [çev.] Gregory Fried ve Richard Polt. New Haven: Yale University Press, 2000. ISBN 978-0-300-08328-9.

8. Gagliano, Monica. Bitki Böyle Buyurdu: Çığır Açan Bilimsel Keşiflerin ve Bitkilerle Kişisel Karşılaşmaların Olağanüstü Yolculuğu. Berkeley: Kuzey Amerika Kitapları, 2018. ISBN 978-1-62317-243-5.

9. Franz, Marie-Luise tarafından. Ruh ve Madde. Boston: Shambhala, 1992. ISBN 978-1-57062-620-3.
10. Üç İnisiye. Kybalion: Eski Mısır ve Yunanistan'ın Hermetik Felsefesi Üzerine Bir Araştırma. CHICAGO: YOGİ YAYIN TOPLULUĞU MASONİK TAPINAĞI, 1912.
11. Swann, Ingo. Psişik Okuryazarlık: ve Yaklaşan Psişik Rönesans. AGOURA HILLS: Swann-Ryder Productions, LLC., 2018. 978-1-949214-47-5.

12. Bell, Catherine M. Ritüel Teori, Ritüel Uygulama. New York: Oxford University Press, 1992.
13. Daston, Lorraine ve Galison, Peter. nesnellik. Brooklyn : Bölge Kitaplar, 2007. ISBN 978-1-890951-78-8.
14. McCaughry, Gabriel. Occult Bookmaking with Gabriel McCaughry - Glitch Bottle Podcast #011. [aralık] Alexander Eth. Arıza Şişesi. :

Machine Translated by Google

iTunes, 2 Eylül 2017. diğer ref https://youtu.be/_AaONXtkypg.
15. Farrell, Nick. BÜYÜLÜÇ ANTAYI BOŞALTMA FELSEFESİ .
Nick Farrell'in Sihirli Blogu. [Çevrimiçi] 7 26, 2015. [Alıntı : 7 30, 2015.] http://
www.nickfarrell.it/philosophy-to-unsticking-magical Development/.

16. Arthur, W. Brian. Teknolojinin Doğası : Nedir ve nasıl gelişir? New York: Free
Press, 2009. ISBN 978-1-4165-4406-7.
17. Tarnas, Becca. Huldufólk: İzlanda'nın Periler Ülkesinin Sakinleri, Becca Tarnas.
Youtube. [Çevrimiçi] 0ThouArtThat0, 5 Aralık 2016
[Alıntı : 12 Eylül 2017.] https://youtu.be/vp97EyZQ9yo.
18. Einstein, Albert ve Born, Max. Born-Einstein Mektupları :
Belirsiz Zamanlarda Dostluk, Politika ve Fizik: Albert Einstein ile Max ve Hedwig
Arasındaki Yazışmalar 1916'dan 1955'e kadar Max Born'un Yorumlarıyla
Doğdu. Houndmills, Basingstoke, Hampshire: Palgrave Macmillan, 2005.

19. Heisenberg, Werner. Sınırların Ötesinde. Woodbridge : Ökküz Yayın
Basın, 1990.
20. Conway, John H. John Conway 6/6 [Özgür İrade Dersleri] - Teoremin Bilim ve
Felsefe İçin Etkileri. Mezun Matematik. [Çevrimiçi] 2009. [Alıntı : 05 10,
2020.] https://youtu.be/IgvkhgE1Cps.

21. Busemeyer, Jerome R. ve Townsend, James T. Karar Alanı Teorisi: Belirsiz Bir
Ortamda Karar Vermeye Dinamik-Bilişsel Bir Yaklaşım. Psikolojik İnceleme.
1993, Cilt. 100, 3, s. 432-459.

22. Busemeyer, Jerome R. Karar alanı teorisi. Vikipedi. [Çevrimiçi] 2014.
[Alıntı : 28 Nisan 2016.]
https://en.wikipedia.org/wiki/Decision_field_theory.
23. Brand, Dennis J. Sebepler Kitabı : Sebeplerden Bağımsız. Milwaukee: Marquette
University Press, 1984.
24. Kohn, Eduardo. Ormanlar Nasıl Düşünür: İnsanın Ötesinde Bir Antropolojiye
Doğru. Berkeley: University of California Press, 2013. 978-0-520-27611-6.

25. Sheldrake, Rupert. Geçmişin varlığı : Morfik rezonans ve doğanın
alışkanlıkları . Cambridge: Icon Books, 2011. ISBN 9781848313132.

Machine Translated by Google

26. Hillman, James. Rüya ve Yeraltı . New York : Harper
& Sı ra, 1975.
27. Yedek, Austin Osman. Düz İ ngilizcede Haz Kitabı : Haz Kitabı Olmak
(kendini Sevme); Ecstasy Psikolojisi. [ed.]
Christopher Chibnall. Stathe: Green Magic, 2014. ISBN 978-0-
9566197-9-2.
28. McCarthy, Josephine. Büyülü Bilgi: Kitap I Temeller / Yalnı z Uygulayı cı .
Oxford: Mandrake, 2012.
29. Tambiah, Stanley J. Büyülü Eylemlerin Biçimi ve Anlamı . [ed.] Michael Lambek.
Din Antropolojisinde Bir Okuyucu. Malden: Blackwell Yayı ncı ları , 2002.

30. Jung, CG CG Jung'un toplu eserleri: eksiksiz dijital baskı .
Cilt 1-19 Cilt 1-19. Princeton: Princeton University Press, 2014.

31. von Franz, Marie-Louise. Psyche'nin Arketipik Boyutları .
Boston: Shambhala, 1999.
32. —. Simya: Sembolizm ve Psikolojiye Giriş.
Toronto: Şehir İ çi Kitaplar, 1980.
33. Blackhirst, Rob. Metalurji ve Demiurji: Yunancanı n Kökleri
Hephaestos Mitolojisinde Simya. [kitap yazarlı ğ] Aaron Cheak.
Simya Gelenekleri: Antik Çağdan Avangard'a. Melbourne: Numen Books, 2013,
s. 150-160.
34. Eko, Umberto. Göstergebilim Teorisi. Bloomington: Üniversite Yayı nları ,
1976. 9780253202178.
35. McCarthy, Josephine. Kuzey Kapı sı nı n Büyüsü. Oxford : Mandrake of
Oxford, 2013.
36. Yunan Dininde Ruhun Ölümsüzlüğü. Nilsson, Martin S.3 ,
Lund: Gleerup, 1960, Seçilmiş Broşürler, s. 41.
37. Edinger, Edward F. Psyche'nin Anatomisi: Psikoterapide Simya Sembolizmi.
La Salle: Açı k Mahkeme, 1985. ISBN 978-0-8126-9009-5.
38. Pierce, John R. Bilgi Teorisine Giriş: Semboller, Sinyaller ve Gürültü.
New York: Dover Yayı nları , 1980.
39. Dalga-parçacı k ikiliği. Vikipedi. [Çevrimiçi] 27 Mayı s 2020. [Alı ntı : 06
12, 2020.]
https://en.wikipedia.org/wiki/Wave%E2%80%93particle_duality.
40. McCarthy, Josephine. Queria - Çı rak: Modül 6 - Farklı
Varlı k Türleri Ders 3: Şeytanlar. 1993-2014.

Machine Translated by Google

41. —. Queria - Çırak: Modül 6 - Farklı Varlık Türleri Ders 2: Melekler. 1993-2014.

42. —. Queria - Çırak: Modül 6 - Farklı Varlık Türleri
Ders 5: Titanlar/İlkel Tanrılar ve Uçsuz bucaksız Kara Varlıkları. 1993-2014.
43. Schmidt, Helmut. Önceden Kaydedilmiş ve Önceden Denetlenmiş Tohum
Numaraları yla PK Testleri. Parapsikoloji Dergisi. Haziran 1981, Cilt. 45, 2.
44. Eliade, Mircea. Kutsal ve Profane: Dinin Doğası. [çev.] Willard R. Trask. New York:
Harcourt, Brace & World, 1959. 978-0-15-679201-1.

45. Yedek, Austin Osman. Austin Osman Spare'in Yazıları. :
Filiquarian Yayıncılık, LLC, 2007.
46. Wen, Benebell. Zanaatın Tao'su: Doğu Ezoterik Geleneğinde Fu Tılsımları ve
Mühür Atma. Berkeley: Kuzey Atlantik Kitapları, 2016. ISBN: 978-1-62317-066-0.

47. Ritner, Robert Kriech. Eski Mısır Sihirli Uygulamalarının Mekaniği. Chicago:
Chicago Üniversitesi Doğu Enstitüsü, 1993.
48. Beyaz, Gordon. Shoaling: Sigil Magic'i 2010'dan Beri Daha Harika Hale Getiriyor.
RUNE SOUP. [Çevrimiçi] 24 Haziran 2010. [Alıntı: 2 Ağustos 2015.] http://
runesoup.com/2010/06/shoaling-making-sigil-magic-more harika-since-2010/.

49. Hutton, Ronald. Ayın Zaferi: Modern Bir Tarih
Pagan Büyücülüğü. New York: Oxford University Press, 1999. ISBN
978-0-19-285449-0.
50. Stewart, Patrick, Jonathan Frakes ve Brent Spiner, [perf.].
Darmok. Yeni Nesil Uzay Yolu. 5. Sezon 2. Bölüm
Paramount Ev Eğencesi, 2013.
51. Thorsson, Edred. Runelore: Ezoterik Runoloji El Kitabı. York
Sahil : S. Weiser, 1987. ISBN 9780877286677.
52. Merkur, Daniel. Yarı Gizli Olmak: Eskimolar Arasında Şamanizm ve İnisiyasyon.
New York: Garland Pub, 1992. 9780815307839. 53. von Franz, Marie-Louise. Jung
Psikolojisinde Yansıtma ve Yeniden Toplama: Ruhun Yansımaları. [çev.] William
H. Kennedy. La Salle: Açık Mahkeme, 1980. ISBN 978-0-8754-8417-4.

54. Wuxing (Wu-hsing). İnternet Felsefe Ansiklopedisi (IEP).
[Çevrimiçi] [Alıntı: 09 Temmuz 2020.] https://www.iep.utm.edu/wuxing/.
ISSN 2161-0002.
55. Ölüm, Sam. Castlevania: Birinci Sezon. Frederator Stüdyoları, 2018.

Machine Translated by Google

56. Bonatti, Guido ve Dykes, Benjamin N. Bonatti Seçimler Üzerine:
Guido Bonatti'nin Astronomi Kitabı 'nın 7. İncelemesi. [çev.] Benjamin N
Dykes. Minneapolis: Cazimi Press, 2010. ISBN 978-1-934586-09-9.
57. Hayes, Stephen K. Ninja: Gölge savaşçının ruhu. Burbank: Ohara
Yayınları, 1984. Cilt. 1. ISBN 9780897500739.
58. Radin, Dean. Zihin-Madde Modellerini Test Eden Deneyler
Etkileşim. Bilimsel Keşif Dergisi. 2006, Cilt. 20, 3, s. 375-401.

59. Einstein, Albert. Einstein için Hayat Ne Demektir: George Sylvester
Viereck'in Bir Röportajı. [aralık] George Sylvester meydanı.
Indianapolis: The Saturday Evening Post, 26 Ekim 1929.
60. McCarthy, Josephine. Queria - Çırak: Modül 8 - Ders 2: İç Kitaplık. 1993-2014.

61. Boynuz, Stacy. İnanılmaz: Duke Parapsikoloji Laboratuvarı 'ndan
Hayaletler, Poltergeistler, Telepati ve Diğer Görünmeyen Fenomenler Üzerine
Araştırmalar. New York: ECCO, 2009.
62. Jung, CG. Kırmızı Kitap = Liber Novus: Bir Okuyucu Sürümü. [ed.]
Sonu Shamdasani. [çev.] Mark Kyburz, John Peck ve Sonu Shamdasani.
İlk baskı. New York: WW Norton & Co, 2009.
ISBN 978-0-393-08908-0.
63. McCarthy, Josephine. Queria - Çırak: Modül 5 - Büyülü Aletler, Ders 2:
Kılıç ve Kap. 1993-2014.
64. Hamak, Steve. 18.3: Bakteri Genetiği. Hammack'in Evreni
Fikirler. [Çevrimiçi] [Alıntı: 15 Şubat 2018.]
http://www.hammiverse.com/lectures/18/3.html.
65. Paxson, Diana L. Mülkiyet, İlahi İlişkiler.
San Francisco: Weiser Books, 2015. 978-1-57863-552-8.
66. Wilby, Emma. Isobel Gowdie'nin Vizyonları: Onyedinci Yüzyıl İskoçya'sında
Sihir, Cadılık ve Kara Şamanizm. Eastbourne: Sussex Academic Press, 2010.
978-1-84519-180-1.
67. Lecouteux, Claude. Ölülerin Dönüşü: Hayaletler, Atalar ve Pagan Aklının
Şeffaf Örtüsü. Rochester: İç Gelenekler, 2009. 978-1-59477-318-1.

68.Morgan, Lee. İsimsiz Bir Senet: Mirası Ortaya Çıkarmak
Geleneksel Büyücülük. Winchester: Ay Kitapları, 2013. 978-1-78099-549-6.

Machine Translated by Google

69. Campbell, Jean. Grup Rüyası : Onuncu Kuvvete Kadar Rüyalar.
Norfolk: Wordminder Press, 2006. 978-0972910323.
70. Foglio, Phil. Kız Dahi. [Çevrimiçi] http://
www.girlgeniisonline.com/.
71. Radin, Dean ve ark. Burning Man 2013'te toplu dikkatin fiziksel etkileri.
www.noetic.org. [Çevrimiçi] 10 03, 2013. [Alıntı : 04 03, 2017.] http://
www.noetic.org/research/projects/mindatlarge.
72. Francis-Cheung, Theresa. Psişik Dünyanın Element Ansiklopedisi: Ruhların,
Gizemlerin ve Paranormalin Nihai AZ'si.
Londra: Harper Element, 2006.
73. Sigmund Freud (1856—1939). Thornton, Stephen P.İnternet
Felsefe Ansiklopedisi. ISSN 2161-0002.
74. Mancini, Anna. Maat Ortaya Çıktı : Eski Mısır'da Adalet Felsefesi. sl :
Buenos Books America, 2006.
75. McCarthy, Josephine. Queria - Çırak: Modül 2 - Sihirde Kalıplar ve Haritalar.
1993-2014.
76.Vikipedi. Feynman diyagramı . sl : Wikipedia, 2014. 77.
Principia Mathematica ve ilgili sistemlerin biçimsel olarak karar verilemez
teoremleri üzerine, I. Gödel, Kurt. 38, 1931, Mathematical and Physics
Monthly, s. 173-198.
78. Lovecraft, HP Charles Dexter Ward Vakası . HP
Lovecraft: Büyük Korku Hikayeleri. New York: Fall River Press, 2012.
79. Sheldrake, Rupert. Rupert Sheldrake - Bilim Yanılgısı (YASAKLANMIŞ
TED KONUŞMASI). [Video] WhiteChapel: TEDx, 2013.
80. Magee, Glenn A. Hegel ve Hermetik Gelenek. İthaka : Cornell
University Press, 2008. 978-0801474507.
81. Hansen, George P. Düzenbaz ve Paranormal. Philadelphia: Xlibris Corp, 2001.

82. Stross, Charles. Rhesus Tablosu. NY: Ace Books (Penguin Publishing),
2014. s. 186.
83. Coppock, Austin ve Eames, Bob. 36 Yüz: Dekanların Tarihi, Astrolojisi ve
Büyüsü. sl : Üç El Baskı Makinesi, 2014. 9781945147067.

84. Carroll, Peter J. Özetle Kaos Büyüsü. spekularyum. [İnternet üzerinden]
24 Temmuz 2014. [Alıntı : 12 Nisan
2016.] http://www.specularium.org/index.php/wizardry.

Machine Translated by Google

85. Ritner, Robert Kriech. Eski Mı sı r Magial Mekaniğ
Pratik. Chicago: Chicago Üniversitesi Doğu Enstitü sü, 1993.
86. McCarthy, Josephine. Queria - Çı rak: Modül 1 - Temel Beceriler Ders 7:
Sihirsel Koruma. 1993-2014.
87. —. Queria - Çı rak: Modül 6 - Farklı Varlı k Türleri Ders 4: Parazitler.
1993-2014.
88. Pausanias. Yunanistan açı klaması . [Çevrimiçi] [Alı ntı : 5 1, 2016.]
http://www.perseus.tufts.edu/hopper/text?
doc=Duraklat.+10.24&fromdoc=Perseus%3Atext%3A1999.01.0160.
89. Tarnas, Becca. Becca Tarnas ile Konuşan Tolkien ve Jung - Bölüm 21.
[ara] Gordon White. Rune Çorbası . 27 Nisan 2016.
90. Liao, Waysun. Tai Chi Klasikleri. Boston: Shambhala, 2000.
92. Clarke, Authur C. Kehanetin Tehlikeleri: Başarı sı zlı ğ
Hayal gücü. Geleceğin Profilleri: Mümkün Olanı n Sı nı rları na Bir
Soruşturma. Londra: Gollancz, 1962, s. 14.
93. Thomas, David ve diğ Arşivin Sessizliğ. Chicago: Neal Schuman, American
Library Association'ı n bir baskı sı , 2017. 978-0838916407.

94. Peterson, Joseph H. Arbatel — Dünyanı n Büyüsü Üzerine
Eskiler: Angel Magic'in Orijinal Kaynak Kitabı . Lake Worth: Ibis Press, 2009.
ISBN 9780892541522.
95. Janowitz, Naomi. İ ktidarı n Simgeleri: Geç Antik Çağda Ritüel Uygulamalar.
Üniversite Parkı : Pennsylvania Eyalet Üniversitesi Yayı nları , 2002. ISBN
9780271021478.
96. Thalbourne, Michael A. Esp ve Pk Arası ndaki Ortak Konu.
New York: Parapsikoloji Vakfı , 2004.
97. Edinger, Edward ve Wesley, Deborah A. Ebedi Drama: Yunan Mitolojisinin İ ç
Anlamı . Boston: Shambhala, 1994. 9780877739890.

98. Reich, Henry. Bell Teoremi: Kuantum Venn Şeması
paradoks. Dakika Fizik Youtube.com üzerinde. [Çevrimiçi] 13 Eylül 2017.
[Alı ntı : 8 Ocak 2019.] https://youtu.be/zcqZHYo7ONs?list=WL.

Machine Translated by Google

---

[1] Güçlü Özgür İrade Teoremi , Notices of the AMS'nin 2009 baskısında yer aldı , ancak ispatın daha zayıf bir versiyonu 2006'da Foundations of Physics'te yayınlandı . PDF'i http://www.ams.org/notices/200902/rtx090200226p.pdf adresinde bulabilirsiniz. [2]

Burada Occam'ın Usturasına gerek yok, özellikle de kullanımı sevgi dolu bir yaratıcı Tanrı'nın ve evrenin anlaşılmasını kolaylaştıracak kadar yaratılışına müsamaha gösteren bir Tanrı'nın varlığını varsaydığı için. Deneyim daha iyi bir öğretmendir, bu yüzden Occam'ı keşiş hücresinde bırakmak en iyisidir. [3]

Kayıt için: Güçlü özgür irade teoreminin sonuçlarını Michelson-Morley deneyinin sonuçlarıyla karşılaştırıyorum. Kendimi Einstein ile kıyaslamıyorum. Ancak, Büyücülük için bir Nobel ödülü olsaydı , kesinlikle kabul ederdim. [4]

Aristoteles'ten çok Parmeneides'in soyundan sonra. [5] , Richard Feynman'ı başka kelimelerle ifade etmek için [6]

Theremoon'un "ölümsüz" Mylakhrion'u, Exior K'mool adlı kitabını geri almak zorunda kalan Brian Lumley'in kadim büyücüsüdür [7]

Groucho'yu başka kelimelerle ifade etmek için [8]

Bunlar, JRR Tolkien'in "Yüzük Kardeşliği"nde bulunan, Bilbo'nun yüzüğünü korumak için Gandalf'ın Frodo'ya söylediği sözlerdir. Teknik olarak bu ifade, Tolkien'in orijinal metninde "...gizli tutun ve güvende tutun" şeklinde yazdığı Film uyarlamasından gelir. [9]

Edward Sapir tarafından öne sürülen ve Benjamin Whorf tarafından geliştirilen dil teorisi, bir dilin yapısının, düşüncelerinin yapısındaki kısıtlamalar nedeniyle ana dili İngilizce olan kişiler için mevcut olan olası algıları ve deneyim kategorilerini belirlediğini ima eder. [10]

Bölüm başındaki Arthur C. Clarke'ın Birinci Yasa alıntısına bakın. [11]

Lewis Carroll, Alice Harikalar Diyarında: Bölüm 5: Yün ve Su, Beyaz Kraliçe. [12]

Şu anda, Altıncı İlke, desteklenemez bulduğum yedi ilkeden yalnızca biridir. Geri kalanıyla ilgili bir sorunum yok ve özellikle faydalı buluyorum. Altıncı , yerelleştirilmiş bir faydacı bakış açısından da yararlıdır. Ancak, yüksek teori yapıyorum ve sınırları biraz genişletmem gerekiyor. [13]

Bilim adamları bunu kabul etmekten hoşlanmazlar, ancak temel varsayımlarının çoğu Gnostik, Hermetik ve Simya ilkelerinden kaynaklanmaktadır. [14]

Amerikalı yazar Joseph Heller tarafından yazılan, Yüzbaşı John Yossarian'ın savaş zamanlarında insanlara uygulanan saçma taleplerin ortasında akıl sağlığını koruma girişimlerini içeren hicivli bir 2. Dünya Savaşı romanı . [15]

George Hansen, The Trickster and the Paranormal (81) adlı kitabında paranormal ve psişik olaylar etrafındaki Düzenbaz etkisinin mükemmel bir tanımını sunar . Hansen, Düzenbaz arketipiyle ilişkilendirmenin sosyal olarak istikrarsızlaştırıcı olduğunu ve bu nedenle toplumun bilinçsizce ve otomatik olarak kendi koruması için Düzenbaz olan her şeyden kaçındığını gösteriyor. Bu, herhangi bir sosyal

Machine Translated by Google

Onu bir arada tutacak güçlü bir karizmatik figüre sahip olmayan bir organizasyon, düzenli paranormal veya psişik aktivite varlığında istikrarını bozmaya başlayacak ve bu etki genellikle büyülü locaların dağılmasında görülür. Bu, JB Rhine'ın ölümünden sonra Ren Enstitüsü'nün başına da geldi. [16]

Burada Bell, Outline of Theory of Practice adlı eserinden Pierre Bourdieu'den alıntı yapıyor.

[17]

Kant'tan önce Nesnellik ve Öznellik, bugün kullanılanın tam tersi bir anlam taşıyordu. Nesnellik "şeylere bilince sunuldukları şekliyle" atıfta bulunurken, Öznellik "kendi başlarına şeylere atıfta bulunur" (13 s. 29). Filozof Kant, yazılarında bu kelimelerin tanımını dış nesnelere atıfta bulunmak için nesnel ve "yalnızca ampirik duyumlara" atıfta bulunmak için öznel kullanarak tersine çevirdi (13 s. 30), bu da okuyucularında biraz kafa karışıklığına neden oldu. Ancak Kant'a göre "nesnel ile öznel arasındaki çizgi, dünya ile zihin arasında değil, genel olarak evrensel ile tikel arasındadır" (13 s. 30), ki bu bugün hâlâ yaygın kullanımdan farklıdır. Dolayısıyla, Nesnellik ve Öznellik tanımları bile, günümüzün kullanımına göre Nesnel tanımlardan çok Özneldir. [18]

Ordo Templi Orientis (OTO), Doğu Tapınağı Düzeni veya Doğu Tapınakçıları Düzeni olarak tercüme edilmiştir. Teknik olarak, Aleister Crowley yönetimindeki İngiliz ve İrlanda Bölümlerinden bahsediyoruz. [19]

Belirsizlik ilkesi, bir parçacığın konum ve momentum gibi belirli fiziksel nicelik çiftlerinin değerlerinin başlangıç koşullarından aynı anda tahmin edilemeyeceğ temel bir sınır olduğunu ileri sürer. [20]

Bell-Kochen-Specker teoreminin tam bir tartışması bu incelemenin kapsamının çok ötesindedir, ancak Bell eşitsizliğinin kolayca anlaşılan bir gösterimi bu YouTube adresinde görüntülenebilir https://youtu.be/zcqZHYo7ONs?list=WL (98) [21]

Kuantum fiziğini kolayca sindirilebilir bir şekilde açıklamak zordur ve daha derinlemesine açıklamalar içeren başka birçok kaynak vardır. Bununla birlikte, fizik kültürünün, gerçekliğ deterministik bir sistemmiş gibi (örneğin paralel evrenler ekleyerek) ele alma yolundan çıktığını unutmayın. Bunun nedeni, determinizmle çalışmanın indeterminizmden daha kolay olmasıdır, tıpkı nedensel sıralamanın nedensel olmayan sıralamayla çalışmaktan daha kolay olması gibi. Fizikçiler nedensel olmayan düzeni asıl açıklamaya çalıştığım konu olan büyücülüğe bırakma eğilimindedirler. [22]

Bir paradoks, aynı anda hem doğru hem de yanlış olan ve olmaması gereken mantıksal bir ifadedir. Ancak büyücülükte, doğru ve yanlış olan ve var olan gerçek paradokslar olduğunu sık sık görürüz. [23]

Bu, Bell-Kochen-Specker teoreminin aynı Simon Kochen'idir, bu nedenle Güçlü Özgür İrade teoreminin kaynağ yerleşik bir kuantum teorisyenidir. Ancak Koçen'in bu risalenin yorumlanmasını ve eserini genişletmesini onaylayıp onaylamayacağ konusunda bir soru var, bu yüzden sapkınlık alanında kalıyoruz. [24]

Dolaşma, süperluminal iletişim gerektiren bir mesafeyle ayrılmış olsalar bile hiçbir deneyin diğerinden bağımsız olarak her iki parçacığın durumunu belirleyemeyeceğ şekilde bir kuantum durumunu paylaşan kuantum parçacıklarıyla ilişkili olgudur. Bu tür çiftlerin açıklaması tüm sistemi tanımlamalıdır. spin, tüm sistemin dışında belirsiz olan parçacık hallerinden biridir. [25]

Fizikçilerin çoğu, bir tünelleme parçacığının görünürdeki translüminal geçişini kabul etse de, argüman, parçacığın bilgisinin ışıktan daha hızlı hareket etmediğidir. Modüle edilmiş bir sinyal, tünel bariyeri olan bir ışık huzmesine, olmayandan daha hızlı ulaştığında, bu açıkça yanlıştır.

Machine Translated by Google

[26] Hegelci felsefede Tinin üç lemeci nitelikleri Geçmiş, Bugün ve Gelecektir (80 s. 101). Bu saçmadır, çünkü Ruh zamanın dışında çalışır. Arzu, Düşünce ve Hafıza, zamansal olmayan nitelikler olan Ruh'un doğasıyla daha çok ilgilidir. [27]

Burada arzu, ihtiyaçlar ve isteklerle ilgilidir ve bir özgür irade alanının neye ihtiyaç duyabileceği veya isteyebileceği makul bir şekilde sorulabilir. Bence cevap, seçme fırsatı. [28]

Buna, Malkavian şefi Alistair Grout'un video oyunu Vampire: The Masquerade — Bloodlines'taki malikanesinde bulunan aynı türden bulmacadan sonra 'Malkavian' bulmacası adını vermeyi seviyorum. [29]

Yasaklı TEDX konuşmasında Dr. Rupert Sheldrake (79). Newton'un yerçekimi denklemi ve Einstein'ın şu anda doğal yasalar olarak tanımlanan Özel Görelilik teorisi gibi kararlı matematiksel ilişkiler için normalde kullanılan 'Kanun' yorumuna bir alternatif olarak kendi morfik alan yorumundan kısaca bahseder. Sheldrake'in fikri, "Doğal Kanun" kavramının, gözlemlenen ilişkilerin kanıtlanmamış bir yorumu olduğu ve bunu kolayca başka bir yorumla değiştirebileceğimizdir. Sheldrake'in önerdiği yorum, 'Kanun' yorumunun izin vermediği doğada gözlemlenen bazı davranışlara izin veren morfik alanları veya "Doğal Alışkanlık" yorumudur. [30] Zürih'teki CG Jung Enstitüsü'nde eğitim görmüş ve daha sonra ders vermiş Amerikalı bir psikolog. [31]

Akaşik kayıt kavramı, HP Blavatsky'nin (1831–1891) öğretilerinden türemiştir. (ākāśa) kelimesi Sanskritçe'den gelir ve eter veya gökyüzü anlamına gelir. Teosofi bilgisinde, Akaşik kayıtlar, zihinsel ovada kaydedilen geçmişten, bugünden ve gelecekten tüm insan olayları nın, düşüncelerinin, sözlerinin, duyguları nın ve niyetlerinin bir birikimidir. Blavatsky, kayıtların yalnızca insanlardan geldiğini görse de, bu kadar önyargılı olmamıza gerek yok, çünkü kesinlikle canlı olan her şey kayıtlarda bir iz bırakıyor. [32]

Stanley J. Tambiah (1929–2014) sosyal antropolog ve Esther ve Sidney Rabb Harvard Üniversitesi'nde Tayland, Sri Lanka ve Tamiller ile din ve siyaset antropolojisi araştırmalarında uzmanlaşmış Antropoloji Profesörü (Fahri). [33]

Frazer, benzerlikleri tartışan 1890'da yayınlanan The Golden Bough adlı çalışmasıyla ünlüdür. dünyadaki büyülü ve dini inançlar arasında [34]

Azande, Zande dilinde Zande'nin çoğul halidir. [35] sadece insan anlamına gelen Yunanca "antropos" kelimesinden sonra [36]

Stephen Hawking, bilimin şu anki amacının "evrenin tam bir tasvirinden başka bir şey olmadığını" ilan etti, ancak Gödel böyle bir tasvirin üretilmesinin imkansız olduğunu kararlı bir şekilde kanıtladı. Ne yazık ki, modern bilim adamları felsefe okumuyorlar. [37]

Genellikle bir çoklu evren tasavvuruyla ilgili bir sorun olmasa da, ayarlanmış bir evren ihtiyacını ortadan kaldırmak için birden çok neredeyse aynı evrenlerin kullanılması gülünçtür ve kaplumbağa senaryosundaki fillere kalmalıdır. [38]

Bunu başlangıçta Kuantum Animizm olarak formüle etmiştim, ancak daha sonra bunun İbn Sina'nın Nous Poétikos'una çok benzer şekilde çalıştığını fark ettim. Ek olarak, görünüşe göre herkes sadece retorik etki için Kuantumu her şeyin önüne koyuyordu. Bu nedenle, kuantum kelimesinin herhangi bir anlam ifade etmesinden hemen önce onu anlayan bir gruba, Simyacılara geri dönüşü müjdelemek ihtiyatlı göründü.

Machine Translated by Google

[39] Burada belki de Simon Orne'un Lovecraft'ın klasiğ The Case of Charles Dexter Ward'daki Joseph Curwen'e yaptığı uyarıyı hatırlamalıyız: "Yerden indiremeyeceğiniz hiçbir şeyi çağırmayın; Bununla demek istediğim, Turne'de bir şekilde size karşı gelebilecek herhangi biri" (78 s. 397). [40]

Magick de doğal olarak Queer'dir, ancak bu başka bir tartışma konusu.

[41] fikirleri 20. yüzyıl dilbilimi ve göstergebiliminin temelini oluşturan İsviçreli dilbilimci ve göstergebilimci. [42]

İtalyan romancı, edebiyat eleştirmeni, filozof, göstergebilimci ve üniversite profesörü

[43] Eduardo Kohn bir yazar ve McGill Üniversitesi'nde Antropoloji Doçenti [44]

Teori ve pratik arasında belirgin bir fark vardır. Teori geliştirirken, diğer tanıklardan gelen doğrulayıcı kanıtlar varsa, üçüncü taraf tanığın ifadesini kullanmak kabul edilebilir. Uygulamada, bir birey yalnızca kendi vizyonuna veya bir çalışmada güvenilir bir eşit ortağın vizyonuna güvenmelidir. Ancak, güvenilir ortaklar bile, John Dee'nin vizyon çalışanı Edward Kelly ile yaşadığı gibi sorunlara neden olabilir. Bu gibi durumlarda, doğrulama olarak doğrudan kanıt istemek en iyisidir. Orta çağda çocukların kahin olarak kullanılmasında olduğu gibi, bu istismar teşkil edebileceğinden, asla eşit olmayan eşler istihdam edilmemelidir. [45]

McCarthy'nin vizyoner deneyimlerini anlatmak için mitlerin ve sembollerin dilini kullanması şaşırtıcı değil. Jung'un çırağı Marie-Louise von Franz'a göre, "sembolizm, tabiri caizse, kişinin en azından içinde bilinçdışının dolaysız deneyiminin tarif edilemez gizemini yakalayabileceği bir ağdır" (32 s. 192). Tarif ettiği ağza alınamayan gizemleri göz önünde bulundurduğumuzda, McCarthy'nin bunu aktaracak kullanışlı bir kelime dağarcığı olduğu için şanslıyız. [46]

McCarthy, bu "kompleksleri" kendi başlarına tam varlıklar olarak ele alır: melekler, tanrılar ve melek güçleri olarak. Jung bu görüşe yaklaşır, ancak bilimsel bir söylem görünümünde kalmak için bu terimlerden aktif olarak kaçınır. [47]

Pierce, "İletişim teorisinin bu entropisini anlamak istiyorsak, en iyisi önce zihnimizi fiziğin entropisiyle ilgili tüm fikirlerden arındırmaktır... fizik entropileri ve iletişim teorisi ile ilgili fikirlerin karışımı" (38 s. 80). Fiziğin entropisi bilgisel entropi cinsinden açıklanabilirken, fizik entropisindeki artış kullanılabilir enerjinin kaybıdır ve bilgisel entropideki artış kullanılabilir anlamın veya bilgisel enerjinin artmasıyla sonuçlanır. [48]

Öngörülemez derken rastgele kastetmiyoruz. Deterministik bir sistem ile rastgele bir sistem arasında matematiksel olarak hiçbir fark yoktur, bu nedenle, sistem rotasını tamamlamadan önce tüm zarları atabileceğiniz ve bu nedenle sonucu bildiğiniz sürece, rastgele sistemler nihai olarak tahmin edilebilirdir [49] .

Birkaç yıl önce, İnternetin yükselişinin ve buna bağlı olarak bilgi yoğunluğundaki artışın, dünyadaki bilgi entropisinde ciddi bir artışa yol açtığına dair bir şaka yaptım. Bir sistemin bilgi entropisindeki artış, sistemin bilgi enerjisindeki artışa eşdeğer olduğundan, yerel uzay alanımızdaki enerji yoğunluğunun artmasından İnternet sorumluydu. Bu, evrenin hızlanan genişlemesine neden olan karanlık enerjinin varlığıyla eşleşti, bu nedenle evrenin hızlanan genişlemesinden İnternet sorumludur. Bu şakaya her geri döndüğümde, mantığı onu giderek daha az komik hale getiren rahatsız edici bir etkiye sahip.

Machine Translated by Google

[50] Simyasal Animizm'in türetilmesi, thaumaturgic eylemlerin doğrudan nedenler değil, parlaklıklarla ilişkisel etkileşimler olduğu nedensel bağlantının temelini oluşturduğu için, özellikle thaumaturgic teoride yararlı olur. Aynı zamanda, İsa'nın "Barış, sakin ol" derken kiminle konuştuğu sorusuna da cevap veriyor (Kral James İncili, Markos 4:39). [51]

T'ai Chi'nin dövüş formunun ardındaki kavramlara aşina iseniz, bunu Chi'nin Jing'e dönüşümünün ışığında düşünebilirsiniz; burada Chi, potansiyel enerji akışıdır ve Jing, bir darbede işe dönüştürülen enerjidir. hedef. [52]

Kuşkusuz sıklık üzerine söylenecek daha çok şey var ama burada mecaz bozulmaya başlıyor. Yüksek ve düşük, tarif edilemez olan doğrudan bir deneyime bağıöznel duygulardır. Sağır birine yüksek ve alçak sesleri nasıl açıklarsınız? [53]

Bir transformatörün en yaygın kullanımı voltajı düşürmektir, ancak tersini yapmak da mümkündür. ve her bobindeki ilgili sargı sayısına bağıolarak voltajı yükseltin. [54]

Jung, bu parlaklıkları tarif ederken ruh veya melek kelimesini kullanmış olsaydı, bilimin kendisini teolojiden ayrıtutmak için sürekli olarak mücadele etmesi gerektiğinden, tüm bilimsel güvenilirliği derhal kaybederdi. Ancak burada bilim yerine büyücülük yapıyoruz, böylece Jung'un kullanmaktan korktuğu kelimeleri kullanabiliyoruz. Büyücülerin meleklerden söz ettiklerinde, bunların ilahiyatçıların kastettiğinden biraz farklıve Jung'un parlaklık olarak bahsettiği şeye biraz daha yakın bir şeyi kastettiklerini unutmayın. [55]

Bir süredir zamanın var olmadığına, aslında sadece görelihızlardan ibaret olduğuna inandım. boşlukta. Ancak evren sürekli olarak benim neye inandığımı pek umursamadığını gösterdi. [56]

Bu, Odin'in iki kuzgun akrabası Huginn (düşünce) ve Muninn'i (hafıza) akla getiriyor. ve Odin'in bilgelik arayışı içinde yeraltı dünyasına seyahat eden bir şaman olarak hareket etme eğilimi. [57] bkz. önceki bölüm Ruhtan Maddeye [58]

Bilinç biraz bulaşma gibi davranır ve bunda insanların uyandıçünkü bilinçli bir şey bizimle konuştu. [59]

Sheldrake'in Morfik Alanları ile aynı şey olmasa da, M-Space kavramsal olarak gerçekliğetkileyen arketipsel yapılar arasındaki ilişkiyi Sheldrake'in alanlarıyla aynı şekilde tanımlar. Bu nedenle, kesinlikle bu noktada en azından bir sözü de derecelendiriyor. [60]

Analoji, ilişkinin oranını ararken, Metafor aşkın bir modelin izdüşümlerini arar. [61]

"Psişik enerji" diye bir şeyin var olduğu, insan kişiliğinin de bir enerji sistemi olduğu ve bu ünün büyük ölçüde temel aldığı görüşü ilk benimseyen Freud'du. psikolojinin, onu şekillendiren ve belirleyen kişilik içindeki psişik enerjinin değşikliklerini, aktarımlarını ve dönüşümlerini araştırma işlevi. Bu ikinci kavram, Freud'un psikanalitik teorisinin temel taşıdır" (73). [62]

Mircea Eliade (1907 –1986) bir Rumen din tarihçisi ve Chicago Üniversitesi'nde profesördü. Eliade, modern tarihçiler, filozoflar ve antropologlar tarafından hala kullanılan bir insan dini davranışı görüşü oluşturdu. [63]

Antropologların ikilemi, kendilerini katılımcı olarak dahil etmeleri gerektiğdir. Bazı yönlerden bu, Antropolojinin bir belirsizlik ilkesi haline gelir.

Machine Translated by Google

[64] Ne yazık ki, Austin Spare'in yazıları teknik el kitabından çok sanat eseri. Bilerek belirsizdirler ve Spare'in kendisi atıfta bulunulan ancak yazılmamış bölümler bırakırken, çalışmasının birçok yayınlanmış baskısı da eksiktir ve tüm bölümler yeniden düzenlenmiştir. Sigil bölümü genellikle eksik olan bölümdür. Hanlon'un usturası nı aklımızda tutmamız gerekirken, "Karşılıklı aptallıkla en iyi açıklanabilecek şeyi asla koordine kötülüğe atfetme" , eksik bölümler her zaman en yararlı olanlardır.
olanlar.

[65] William Wallace'a göre altı sigil yöntemi, katman olarak altı dipsiz Sephirot'a karşılık gelir. Wallace tam karşılıkları vermiyor, ancak iyi bir tahmin sırasıyla (1-6) olacaktır: Gevurah, Chesed, Tiferet, Hod, Netzach ve Yesod. [66]

Orijinal referans: Fortune, Dion. "Kırık Buluşma", Occult Review 56:1 pp.21-25. (1932), s.23. Şu anda yazar için erişilemez. [67] inci Picatrix, 11. yüzyıla ait bir büyü kitabının Latince adıdır ve aslen Arapça olarak şu başlık altında yazılmıştır: Ghāyat al-Ḥaḥ kīm (, ("Bilgenin Amacı" veya "Bilgenin Amacı" anlamına gelir). [68]

Laundry Files roman serisinin yazarı Charles Stross, suçluların infazını, bu uygulamanın doğasında var olan tüm tehlikelerle birlikte bir tür insan kurban etme olduğunu öne sürer (82). Bu, adalet departmanındaki intikam güdüsünün gücünü açıklayabilir, çünkü intikam alma arzumuz için düzenli olarak hayatları boşa harcıyoruz. Belki de onun yerine bir intikam departmanımız olmalı. [69]

Freud, tüm psişik enerjinin cinsel dürtüye dayandığını varsayarken, Jung, cinsel dürtünün psişik enerjinin yalnızca bir tezahürü olduğunu savundu. Burada gerçekten Jung'un daha soyut bir enerji akışı olan libido versiyonunu kullanıyoruz, ancak fikir Freud'dan geldi. [70]

The Tao of Craft'ın yazarı, Fu ve sigiller hakkında şunları söylüyor: "Fu'yu işlemenin gerçek pratiği, Batı sigil işçiliğine daha çok benziyor. (46 s. 39)" Çince okumadığım için onların sözlerine güvenip onlara da aynı şekilde davranacağım. [71]

Entropiyi nat veya doğal birimler cinsinden de ölçebilirsiniz. Bir nat, yaklaşık 1.44 (bit) olan 1/ln 2 shannon'a eşittir. Bir hesaplama log2 kullanıyorsa, o zaman bit olarak çalışır, ln (doğal log) kullanırsa, o zaman nats'tadır. Bir nat, bir olayın meydana gelme olasılığı 1/e ise, o olayın bilgi içeriğidir. Bununla birlikte, Kuantum Mekaniğinin en sık kullandığı birim shannonlar veya bitlerdir. [72]

Kohn, "Halüsinojenler gibi özel iletişim araçları olmadan, daha düşük varlıklar daha yüksek varlıkları yalnızca mecaz yoluyla anlar" (24 s. 149). Bununla birlikte, bu tür özel araçların beyni metaforik, sağbeyin veya bilinçsiz modda çalışmaya zorladığını ve bu nedenle metaforik düşünmeyi kolaylaştırdığını düşünüyorum. [73]

Decan, on kişilik bir grubun şefi anlamına gelen Latince decanus'tan gelir. [74]

Hyparxis, John G Bennett'in The Dramatic Universe (1956) adlı kitabında kullandığı ve onu "doğanın zirvesi" gibi bir şey olarak tanımlayan Neoplatonist Proclus'un yazılarından türetilen zamansal bir terimdir. [75]

Triadik Hipotez, herhangi bir fikrin en anlamlı bölümünün üçe bölündüğü önermesidir. [76]

Sıklıkla rastgele deriz, ancak doğum dakikası gibi olaylar teknik olarak tahmin edilemez, tıpkı bireysel bir kuantum etkileşiminin sonuçlarının tahmin edilemez olması gibi.

Machine Translated by Google

[77] ABD ordusu, uzaktan görüntüleme ile çalışma geçmişini henüz yaşamadı ve ESP veya psişik fenomen gibi görünen herhangi bir şey, mevcut iklimde bir program kadar uzun sürmez. [78]

Bu makalenin PDF'si 2017-04-04 itibariyle http://library.noetic.org/library/publication-scholarly papers/experiments-testing-models-mind-matter-interaction adresinde mevcuttur. [79]

Alıntının tamamı, "Hayal gücümü özgürce çizecek kadar sanatçıyım. Hayal gücü bilgiden daha önemlidir. Bilgi sınırlıdır. Hayal gücü dünyayı kuşatır." Kısa versiyon, "Hayal gücü bilgiden daha önemlidir", Disney'in 2015 yapımı Tomorrowland filminde ayrıkçı toplumun sloganı olarak bir duvarda beliriyor. [80]

Bu ilke , hakkında ne kadar az söylenirse o kadar iyi olan Noxaura Corvina Pavor'ın yayınlanmamış sözlerinden kaynaklanmaktadır. [81]

Nedensel olarak bağı maddeyi nedensel olmayan kuvvetlerden daha yoğun olarak gördüğümüz için bu, genel tanımın tersidir, ancak buna bir bilgi teorisi bakış açısıyla yaklaşmak, tanımlayıcı olarak daha yararlıdır. [82]

Şizofrenik: deli için eskimiş bir psikiyatrik terim. [83]

İncil bilginleri için Mathew 22:30, Meleklerin evlilikle uğraşmadıklarını ima eder, ama öyle değil özellikle seks hakkında herhangi bir şey söyleme - göz kırp, göz kırp, dürt, dürt - daha fazlasını söyleme. [84]

Noxaura Corvina Pavor'un aforizmalarından [85]

Biraz konu dışı, ancak bazı uzaylı kaçırma deneyimlerinin aslında insan olmayan, uzaylı veya evrensel ötesi varlıklarla karşılıklı rüya görmesi mümkündür. Başka bir evreni keşfetmek isteseydiniz, maddi sınırı aşmanın tek yolu, bir tür uzaktan izleme veya karşılıklı hayal kurma olurdu. Ek olarak, deneyle kanıtlandığı gibi telepatik fenomen normal uzay-zamanın dışında transluminal hızlarda çalıştığından, yıldızlar arasındaki geniş mesafeler karşılıklı veya ortak rüya görmeye engel değildir. [86]

Arthur C. Clarke'ın Üçüncü Yasası, "Yeterince gelişmiş herhangi bir teknolojinin sihirden ayırt edilemeyeceğini" belirtir (92). [87]

Maddi teknolojinin parlak bir ahlaki veya etik geçmişi olmadığı için bunun akıllıca bir hedef olup olmadığı konusunda bazı sorular olabilir. Bununla birlikte, bir kişinin onu yargılayabilmesi veya reddedebilmesi için önce bir yolun mümkün olduğunu göstermesi gerektiğini düşünüyorum. [88]

Carl Sagan'ın "zar zor" kelimesini kullanarak etkiyi en aza indirmesi samimiyetsizdir, çünkü yerçekimi maddeyi "zar zor" etkiler, yani bir noktada yeteri kadar oluncaya kadar bir yıldızı yutabilir. Sınırlı bir durumda zayıf olan etkiler ne önemsiz ne de önemsizdir. [89]

Esasen bir tauma-metre veya taumometre, bir mucize ölçer veya mucize ölçer olacaktır. Ne yazık ki, Thaumometer adı çevrimiçi oyun Minecraft'ta yoğun bir şekilde kullanılmaktadır. Yani, belki Radin'in birimleri daha iyi olabilir. [90]

Okuyucu, tanımayı matematiksel olarak gerekçelendiremediğim için müteşekkir olmalıdır. bu tartışmaların herhangi birine bra-ket gösterimi. Belki bir sonraki baskıda.